

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

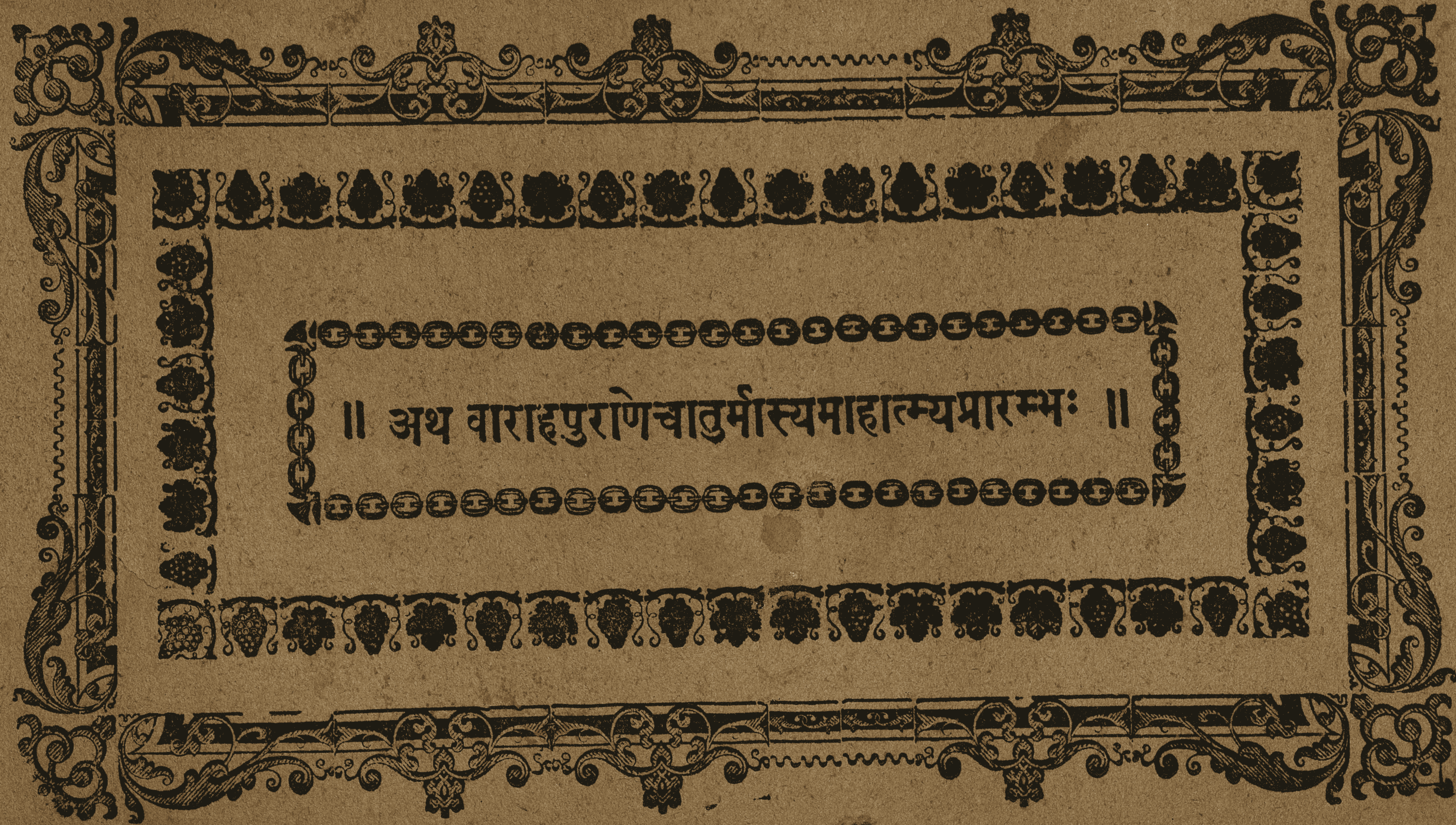
Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	लिपिकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शकै/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
पाण्डुमहात्म्य	महर्षि	पुराण	पूर्ण	-	3/8	176	संस्कृत	कागज				

M-2903

॥ अथ वाराहपुराणेचातुर्मास्यमाहात्म्यप्रारम्भः ॥

तु०

॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ सूतउवाच ॥ इ
त्युक्ताक्रोडरूपेण धरणीहारेणा तथा ॥ पुनः प्रच्छतं देदं प्रणमं तो मुदामुहुः ॥ १ ॥ धरण्युवाच ॥ ॥
त्वन्मुखाच्च तथान्येभ्यो नारदादिभ्य एव च ॥ श्रुत्वैवं निश्चयं चक्रुः शिवशक्रादयो परे ॥ २ ॥ मुनयो देवगं
धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ॥ नृणां त्वद्भक्तिरेकैव भवबंधविमोचनी ॥ नान्यः पन्था भवेत्कापि मुमुक्षूणां भवार्ण
वात् ॥ ३ ॥ त्वं सर्वदेवनिचयस्य रमास्वयं भूशर्वादिकस्य गतिदो जनको नियंता ॥ पातातथैव शमितासि
परांतकालेशश्वत्त्वमेव निखिलस्य चराचरस्य ॥ ४ ॥ निश्चित्य चापि सुदृढं निखिलस्वकीयस्त्रीपुत्रदेहध
नतोऽपि विशेषतो यः ॥ स्नेहः स एव गदिता मुनिभिर्हि भक्तिर्मुक्तिं ददाति च तथा परितुष्ट ईशः ॥ ५ ॥ नात्र व
र्णाधिकापेक्षानाप्याश्रमवारिष्ठता ॥ शरणागतिमात्रेण गजेंद्रो हारे मापहि ॥ ६ ॥ एवं बहुविधा भूपा अंबरी
षमुखाः पुरा ॥ गतियातानहि पुनर्मानुः स्तन्यं प्रिवंतिते ॥ ७ ॥ सर्ववेदैस्त्वमेवेड्यः सर्वयज्ञैस्त्वमीज्यसे ॥
स्तूयसे सर्वदेवैश्च नोत्तमो न सदृक् तव ॥ ८ ॥ इत्येवं वेदवाचो वै श्रूयंते मुनिभिः सदा ॥ मया पित्वन्मुखा
च्चापि सुदृढो निश्चयः कृतः ॥ ९ ॥ तथापि भगवन्न त्यापुनः पृच्छामि चादृता ॥ कृपया वद सर्वज्ञरूपालोमा
मनुग्रहात् ॥ १० ॥ प्राप्ते कालियुगे घोरे प्रायस्त्वतो बाहिर्मुखाः ॥ भविष्यंति जनाः स्वामिन्केचिद्भक्ता
स्तथा त्वयि ॥ ११ ॥ अल्पायुषो ल्पवित्ताश्च मंदज्ञानाश्च रोगिणः ॥ स्वकीयाचारचरणेष्यक्षमा नृपदस्यु
भिः ॥ १२ ॥ उपद्रुतास्तारिष्यंति कथमेतद्वदस्वमां ॥ अल्पापिया कृता पूजा त्वद्भक्ता चरणादिकम् ॥ १३ ॥ व

मा० अ०

१

॥ १ ॥

हुस्यादल्पमपितंकालं चाख्याहितत्वतः ॥ १४ ॥ श्रीवराह उवाच ॥ ॥ संसारे क्लिश्यमानानां जनानामु
 जिह्मिषया ॥ यत्त्वं पृष्ठवती तत्ते तत्त्वतः कथयाम्यहम् ॥ १५ ॥ अस्ति प्रियतमः कालश्चातुर्मास्याभिधो मम ॥
 दानं व्रतं जपो होमस्तत्रानंतगुणं स्मृतम् ॥ १६ ॥ मासेष्वन्येषु यत्किंचित्क्रियते ममतोषणम् ॥ तस्मात्कोटिगुणं
 पुण्यं माघे मकरगे रवौ ॥ १७ ॥ ततोऽपि कोटिगुणितं वैशाखे मासि लभ्यते ॥ ततोऽप्यनंतगुणितं चातुर्मास्येन
 संशयः ॥ १८ ॥ अल्पायुषो रूपवित्ता वामंदज्ञारोगिणोऽपि वा ॥ स्वकीयाचाररहिताः स्वशक्त्या यत्प्रकुर्वते ॥
 १९ ॥ मुच्यंते तत एवैते दुस्तराद्भवसागरात् ॥ धरण्युवाच ॥ केते मासास्तु च स्वारोये त्वत्प्रियतमाः शुभाः
 ॥ २० ॥ कुतो द्वादशमासेषु त एव प्रियतांगताः ॥ तन्ममाचक्ष्व भगवन्कृपया भक्तवत्सल ॥ २१ ॥ श्रीवराह
 उवाच ॥ आषाढाद्यास्तु षण्मासादक्षिणायनमोरितम् ॥ पौषाद्यादेवि षण्मासा उत्तरायणमोरितम् ॥ २२ ॥
 मानुषं वर्षमेतद्विदेवानां दिनमुच्यते ॥ सौरेण चांद्रमानेन द्विविधो मास ईरितः ॥ २३ ॥ चांद्रमासो द्विधा प्रो
 क्तो दर्शितः पौर्णमासकः ॥ व्रतादौ गृह्यते तत्र पौर्णमासो हि सूरिभिः ॥ २४ ॥ तत्र सौरेण मानेन षट्कंकादि
 कंतु यत् ॥ प्रोक्तं यास्यायनं षट्कं मकराद्युत्तरायणं ॥ २५ ॥ आषाढे दशमी शुक्लामारभ्य स्यात्तु कार्तिको ॥ पो
 र्णमासी तावदिदं चातुर्मास्यव्रतादिकम् ॥ २६ ॥ पुरा सर्वे देवगणैर्वृतो हं मेरुमस्तके ॥ निषण्णा विविधाः शृण्व
 न्वेदवाणीः सुरोदिताः ॥ २७ ॥ तदा यास्यायनं प्राप्य देवाः सर्वेऽप्यथोचिरे ॥ भगवन्पूरात्रिरस्माकं प्राप्ता हि
 भवदाज्ञया ॥ २८ ॥ स्वं स्वं स्थानं प्रयास्याम इति तावदुपस्थिता ॥ शुक्लां वरधरानारीश्यामा परशु

चातु०

॥ २ ॥

धारिणी ॥ २९ ॥ साष्टांगं प्रणिपत्याहरात्रिस्वामर्थयास्यहम् ॥ नहियास्यायनेकश्रिद्विवाहोपनया
दिकम् ॥ ३० ॥ शुभं कर्म प्रकुरुते ततो हंगर्हिता जनैः ॥ वृथामेजीवितं स्वामिन्यज्जनैर्गर्हितास्यहम् ॥
॥ ३१ ॥ यदित्वमनुगृह्णासितर्हि जीवा म नान्यथा ॥ तप एव कीरण्यामित्वत्प्रसादार्थमत्र वा ॥ ३२ ॥ इत्यु
क्त्वा प्रणताभूयस्ततो देव विजिज्ञपुः ॥ नाथ नाथ कृपा सिधो शरणागतवत्सल ॥ ३३ ॥ विधत्स्व कर्हणां रात्रौ व्रजे
द्येन कृतार्थताम् ॥ ततः प्रसन्नवदनस्तस्यै प्रादाद्वरोत्तमं ॥ ३४ ॥ त्रियामेते त्रयो यामास्तत्राद्यौ द्वौ मह्यौ प्रियौ ॥ स्या
तां तत्र कृतं कर्म जपदानव्रतादिकम् ॥ ३५ ॥ अनंतगुणमेव स्यादष्टमा सकृतादपि ॥ आद्यः स्याच्छ्रावणो मासो नभ
स्यो धा द्वितीयकः ३६ तृतीयश्चाश्विनो मासश्चतुर्थः कार्तिकः स्मृतः ॥ चातुर्मास्येऽपि पुण्यस्य वृद्धिः स्यात्तु दिने दिने
३७ न कार्तिकसमा वृद्धिः पुण्यस्योक्तमहर्षिभिः ॥ इति वाचं मम श्रुत्वा तुष्टाः सर्वे तदा सुराः ३८ रात्रिर्देवी च संतु
ष्टा प्रणनाम मुहुर्मुहुः ॥ ततः प्रभृतिलोके स्मिन् चातुर्मास्यं समाप्रियम् ॥ ३९ ॥ कथितं ये प्रकुर्वन्ति तस्मिन् दानव
तादिकम् ॥ दिने दिनेऽनंतगुणं तत्फलं प्रददास्यहम् ॥ ४० ॥ अतस्तत्र विशेषेण स्नानदानादिकं नरैः ॥ प्रकर्त
व्यं मम प्रीत्यै भक्त्या संसारभीतिभिः ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीवाराहपुराणे धरणीवराहसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये
प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ श्रीवराह उवाच ॥ ॥ ततो हं दशमीं प्राप्तां विज्ञाय गृहोपरि ॥ आरु
ह्य गतवान् श्वेतद्वीपं क्षीरनिधौ स्थितं ॥ १ ॥ ततो देवाननुप्राप्य स्वस्वस्थानेष्वथ ह्यहम् ॥ शेषं सहस्रफणि
नं कुंडलीकृतविग्रहं ॥ २ ॥ एकादश्यां ततः सुप्तस्तत्राहं श्रीधरान्वितः ॥ ततो हं कार्तिके मासि शुक्ले चैका

मा० अ०

२

॥ २ ॥

दशीदिने ॥ ३ ॥ उत्थितः पूजितो देवैर्मुक्तैस्तत्र निवासिभिः ॥ रात्रिशेषे गते पश्चात् पुनर्ब्रह्मादिदेवताः
 ॥ ४ ॥ तत्रागत्य नमस्तिस्ममद्भक्तिनिरताः सदा ॥ तदा प्रभृत्येव मेव भवति प्रतिवत्सरम् ॥ ५ ॥ धर
 ण्युवाच ॥ दशम्येकादशीत्यादिना म्नीकथं भवोत्तिथिः ॥ तत्प्रियत्वं कथं ते भूदिति विस्तरतो वद ॥ ६ ॥ श्री
 वराह उवाच ॥ ॥ न हीदृशः कृतः प्रश्नः कदाचित् केनचिद्धरे ॥ कथितं नोपि कस्मैचिद्यतो गुह्यतमं त्वि
 दं ॥ ७ ॥ यतस्त्वं मत्प्रियानित्यं तस्माद्विस्तरतो वदे ॥ शृणुष्व यदि भवेदेवि परं गुह्यं मयोच्यते ॥ ८ ॥ पु
 राहं द्वादशादित्यान् सृष्टवानात्मना सह ॥ प्रकाशाय च लोकस्य विवस्वं तं तदादिशं ॥ ९ ॥ चंद्रं कुजं बुधं जी
 वं शनिं शुक्रं च सप्तमम् ॥ नक्षत्रयोगताराणां सर्वेषां मंडलानि च ॥ १० ॥ सृष्ट्वा सृष्ट्वा यथास्थानं स्थापयित्वा
 ततो भ्रमिं ॥ तेषामाज्ञापयां च केशुभाशुभफलाप्तये ॥ ११ ॥ षष्टिः शतत्रयं चैव भागाः स्युर्व्योममंडले ॥
 गतिस्तत्राधिका चंद्रे ततो मंदा वेर्भवेत् ॥ १२ ॥ यदा तौ मिलितौ स्यातां अमावास्या तदा भवेत् ॥ यदा द्वा
 दशभागानां मंतरं स्यात्तयोर्द्वयोः ॥ १३ ॥ प्रतिपन्ना मसा प्रोक्ता तदंते विधुदर्शनं ॥ भागद्वादशकेनैव प्रत्य
 हं हितिथिर्भवेत् ॥ १४ ॥ यथा यथा व्रजे दूराच्चंद्रमारविमंडलात् ॥ तथा तथा कलाधिक्यं लभते वर्धते त
 तः ॥ १५ ॥ सन्मुखौ तौ यदा स्यातां पौर्णमासीतिथिर्भवेत् ॥ पुनः पुनश्चांत्यं भागात्सामीप्यं भजतो विधोः
 ॥ १६ ॥ कलाक्षयो भवत्येव सर्वदैवनसंशयः ॥ यतस्तिथिर्भवत्येका भागद्वादशकांतरात् ॥ १७ ॥
 ततस्त्रिंशद्भवंतीतिथयो व्योममंडलात् ॥ समास इति लोके स्मिन् गीयते पक्षयुग्मवान् ॥ १८ ॥ वर्धमान

चातु०

॥ ३ ॥

कलःशुक्लःक्षीयमाणकलोपरः ॥ देवाश्चपितरश्चापिपुरासर्वेममांतिकम् ॥ १९ ॥ आगत्यप्रार्थयामासुः
कालान्नोनियतान्कुरु ॥ यस्मिन्कालेयमुद्दिश्यदेवंकुर्यान्नरोर्चनं ॥ २० ॥ तदासदेवोगृहीयात्स्वपूजां
भक्तितःकृतां ॥ तदातद्वचनंश्रुत्वानियमंकृतवाहनम् ॥ २१ ॥ तत्रसामान्यतःशुक्लंदेवेभ्योदत्तवानहम् ॥
पितृभ्यःकृष्णपक्षंचविशेषादंतिमांतिथिम् ॥ २२ ॥ अमावास्यांतथापूर्णादेवेभ्योपिविशेषतः ॥ दशम्ये
कादशीचैवद्वादशीचतिथित्रयम् ॥ २३ ॥ पक्षद्वयेप्यहंतत्रविशेषेणगृहीतवान् ॥ शुक्लांप्रतिपदंवह्नेर्वि
रिच्यायद्वितीयकां ॥ २४ ॥ प्रादांतृतीयांपार्वत्यैगणेशायचतुर्थिकाम् ॥ पंचमींसर्वनागानांशेषाणांपत
येततः ॥ २५ ॥ स्कंदेद्रयोस्तथाषष्ठींसप्तमींभास्करायच ॥ विश्वेभ्यश्चापिदेवेभ्यस्तथासोमायचाष्टमीम्
॥ २६ ॥ नवमींचमहालक्ष्म्यैवायवेवरुणायच ॥ दुर्गायैचसरस्वत्यैप्रादांतांतिथिमुत्तमाम् ॥ २७ ॥
त्रयोदशींकुबेरायगरुडायचदत्तवान् ॥ मरुद्गणायसर्वस्मैयमायचचतुर्दशीं ॥ २८ ॥ कृष्णांचतुर्दशींप्रादां
महारुद्रायवैततः ॥ तदाप्रभृतिमत्प्रीतिर्दशम्यादिदिनत्रये ॥ २९ ॥ सर्वेषांचाविशेषेणपौर्णमासींप्रदत्त
वान् ॥ सर्वदेवपितृणांचदर्शमेकंप्रदत्तवान् ॥ ३० ॥ मत्प्रीतयेततःकुर्याद्व्रतमेतत्प्रयत्नतः ॥
योभक्तोप्यन्यदेवानांसोपिकुर्यादिदंव्रतं ॥ ३१ ॥ अन्यथासर्वदेवानांतस्मिन्कोपोनरेभवेत् ॥
यतोहंसर्वदेवानामुपास्यःसर्वदैवहि ॥ ३२ ॥ तेषुस्थित्वैवभक्तानांददामिफलमुत्तमं ॥ अ
हंहिसर्वयज्ञानांभोक्ताचप्रभुरेवच ॥ ३३ ॥ ततःकर्मफलंतस्मात्तत्तद्देवस्थितःसदा ॥ तत्तद्भक्ताय

मा. अ०

२

॥ ३ ॥

कालेनक्षीयमाणंददाम्यहम् ॥ ३४ ॥ मांभजंतितुयेसाक्षात्तत्फलंनकदाचन ॥ विनश्यतिततःकुर्यान्मत्प्रीत्यै
 कर्मचारिविलम् ॥ ३५ ॥ इतितेकथितंगुह्यंनकस्मैचिन्मयेरितं ॥ अवधार्यततःसम्यक्किमन्यञ्छोतुमिच्छ
 सि ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवाराहपुराणेचानुर्मास्यमाहात्म्येद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ धरण्युवाच ॥ कथमे
 तद्व्रतंकार्यदशम्यादिदिनत्रयं ॥ किंकार्यंकिमकार्यंवाकित्याज्यंग्राह्यमेववा ॥ १ ॥ कथंचनियमःकार्योविस्तरा
 त्तद्वदस्वमाम् ॥ श्रीवाराहउवाच ॥ दशमीनवमोविद्धांतद्विद्धांचापरांतिथिम् ॥ २ ॥ वर्जयेद्यत्नतोधीमान्सु
 रास्पृष्टंपयोयथा ॥ वेधोबहुविधश्चात्रगीयतेपरमर्षिभिः ॥ ३ ॥ अर्धरात्रात्परानाडीपूर्वावेकेतितद्वयम् ॥
 निशीथंकथ्यतेतत्रवेधंकेचित्प्रचक्षते ॥ ४ ॥ नाम्नाकपालवेधोयंयदिस्याद्दशमीदिने ॥ परस्मिन्दिवसेका
 र्यदशमीव्रतमुत्तमम् ॥ ५ ॥ अरुणोदयवेधंचवेधंसूर्योदयेतथा ॥ वारप्रवृत्तिवेधंचकेचिदाहुर्मनोषिणः
 ॥ ६ ॥ निर्णयंतत्रतेभद्रेप्रवदामिचतंशृणु ॥ षण्णाड्यधिकपंचाशद्यदासूर्योदयाद्भवेत् ॥ ७ ॥ अह
 णोदयकालोसौततोनाडीत्रयादपि ॥ सूर्योदयइतिज्ञेयोमुनिभिःपरिभाषितः ॥ ८ ॥ यदालंकापुरिभवे
 त्सूर्यमंडलदर्शनम् ॥ कालोवारप्रवृत्त्याख्योमुनिभिःपरिकीर्तितः ॥ ९ ॥ रवौदृष्टिपथंयातेयदिस्यान्नवमी
 तिथिः ॥ तदास्यान्नवमीविद्धादशमीतांविवर्जयेत् ॥ १० ॥ यदितांदशमीकुर्याद्व्रतोनिष्फलतांव्रजेत् ॥
 यदातुदशमीविद्धाहोकादश्यरुणोदये ॥ ११ ॥ परस्मिन्दिवसेकुर्याद्दशमीवैष्णवःसदा ॥ यदिस्याद्वाद
 शीरपर्शस्त्रयोदश्यांतदैवहि ॥ १२ ॥ विदध्यात्पारणांनोचेत्रयोदश्यांतुपारणम् ॥ द्वादश्यामुपवासश्चद्वा

चातु०

॥ ४ ॥

दश्यामेवपारणम् ॥ १३ ॥ वंजुलासातिथिः प्रोक्ता हत्यायुतविनाशिनी ॥ दशमीवेधहीना च परतोद्वादशी
यदि ॥ १४ ॥ उपवासद्वयंकुर्यादन्यथानरकं व्रजेत् ॥ यदि विद्धामुपवसेत् हृदि शल्यं ममार्पयेत् ॥ १५ ॥
एकादश्याः प्रांतभागोद्वादश्याः पूर्वएव च ॥ इति पादद्वयं देवि प्रोच्यते हरिवासरः ॥ १६ ॥ द्वादश्यां वा द
शम्यां वा यदि देवात्स आपतेत् ॥ न तदा न्नं समश्नीयादेकादश्यासमो हि सः ॥ १७ ॥ हरिवासरतः पूर्वदश
म्यां भोजनं स्मृतम् ॥ तस्मिन्नतीते कर्तव्या द्वादश्यां पारणाबुधैः ॥ १८ ॥ ॥ धरण्युवाच ॥ ॥ कथ
मेतद्विजानीयां सूर्याचंद्रमसोर्गतिम् ॥ यथा भवंति तिथयस्त्रिंशद्याः कथितास्त्वया ॥ १९ ॥ चक्षुषानैव सा
ज्ञातुं शक्यते व्योमगास्थितिः ॥ अतिसूक्ष्मतमायस्माद्व्रतहानिर्भवेद्भुवम् ॥ २० ॥ ज्ञानोपायमतस्तस्याय
थावद्वदमेप्रभो ॥ ॥ श्रीवराह उवाच ॥ ॥ सृष्टं पुरा वेदचक्षुर्ज्योतिः शास्त्रं मया द्रुतम् ॥ २१ ॥ ततः सूर्य
श्च मुनयः स्वं स्वं सिद्धांतमूचिरे ॥ यस्मिन् देशे यदा काले यद्यत्सिद्धांतमार्गतः ॥ २२ ॥ उदयास्तौ ग्रहाणां स्युर्ग्रे
हणं चंद्रसूर्ययोः ॥ विधोर्विलोकनं वापि भवेत्तत्पक्षमाश्रितः ॥ २३ ॥ इष्टकाले स्फुटौ कृत्वा चंद्रसूर्यौ प्रयत्न
तः ॥ तिथिमासाद्य कुर्वीत नान्यथा तु कथंचन ॥ २४ ॥ प्रमादान्मत्सराहोभाद्भयाद्बालजयाथवा ॥ यो
व्रतमेन्यथा कुर्यान्ममद्रोही न संशयः ॥ २५ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां कदाचिन्निष्कृतिर्भवेत् ॥ ममद्रोहार्जि
तं पापं निधनं नैव गच्छति ॥ २६ ॥ यो मनस्यपि मां द्रुह्येत्कर्मणा वचसापि वा ॥ सद्रोही सर्वदेवानां भवत्येव
न संशयः ॥ २७ ॥ उषःकाले समुत्तिष्ठेत्सर्वदा वैष्णवो नरः ॥ प्रक्षाल्य पाणिपादौ च तत आचम्य भक्तिः

मा० अ०

३

॥ ४ ॥

॥ २८ ॥ सुखासीनःस्मरेन्मूर्तिमदीयामिष्टदेवतां ॥ घटोमात्रंततोध्यात्वाकुर्यात्तीराजनंमम ॥ २९ ॥
 नमस्कृत्यततोगच्छेन्मलोत्सर्गभुवंनरः ॥ जलप्रवाहात्तीर्थाद्वादेवतायतनात्तथा ॥ ३० ॥ नल्वस्यार्धत
 तोप्यर्धतस्याप्यर्धतदर्धकम् ॥ त्यजेत्पुरीषमूत्रेचक्रमान्निष्ठीवनादिके ॥ ३१ ॥ उच्छिष्टलेपसंत्यागे
 रथ्यावृक्षसमीपतः ॥ मलंनैवोत्सृजेन्मार्गेरुष्टभूमौतथाविले ॥ ३२ ॥ वासयोग्येगृहेवापिगोष्ठेवा
 चत्वरेपिवा ॥ इमशानेयज्ञभूमौवामलमूत्रचनोत्सृजेत् ॥ ३३ ॥ व्याघ्रदस्युभयेरण्येवृक्षगुल्मेभयं
 करे ॥ अशक्तःसन्प्रवाहादिसमीपेमलमुत्सृजेत् ॥ ३४ ॥ आतुरोजरठोवापिनतदादोष
 भाग्भवेत् ॥ दक्षिणेश्रवणेकृत्वाब्रह्मसूत्रंचपृष्ठतः ॥ ३५ ॥ विनिक्षिप्यतृणैर्भूमिमाच्छाद्यमलमुत्सृजेत्
 ॥ विदारयेत्तदातत्तुकृम्यनुत्पत्तिहेतवे ॥ ३६ ॥ हस्तत्रयेस्थितंपश्चादादायांभःकमंडलुम् ॥ लोष्ठशौचं
 विधायादौजलशौचंसमाचरेत् ॥ ३७ ॥ ततोमृदंसमादायशुद्धभूमिसमुद्भवम् ॥ सकृल्लिङ्गेप्रदद्यात्ता
 माद्रामलकमात्रतः ॥ ३८ ॥ पंचकृत्वस्तथाऽपानेलिप्त्वासांडंचधावयेत् ॥ ततःस्थानांतरंगत्वावामे
 दद्यान्मृदोदश ॥ ३९ ॥ उभयोःसप्तकृत्वःस्यात्पंचपंचचपादयोः ॥ मैथुनेप्येवमेवस्यान्मूत्रेस्यान्मेह
 नेसकृत् ॥ ४० ॥ त्रिर्वामेद्विद्वयोर्द्विद्विःपादयोर्मृत्तिकास्मृत्वा ॥ महाराज्यामेतदर्धतदर्धपथिचस्मृतन् ॥ ४१ ॥
 आतुरोनेयमोनास्तिमहापादितथैवच ॥ एतत्स्याद्बृहिणःशौचंद्विगुणंब्रह्मचारिणः ॥ ४२ ॥ वनस्थानाय
 तीनांचत्रिगुणंचचतुर्गुणं ॥ सत्कर्मानुष्ठितौशौचमेवंकार्यप्रयत्नतः ॥ ४३ ॥ गंधलेपक्षयोयावत्तावच्छौ

चातु ०

॥ ५ ॥

चंप्रकोर्तितम् ॥ एवंस्त्रीणांचशूद्राणामनुलोमविलोमिनां ॥ ४४ ॥ व्रतादौद्विगुणंकार्यं सर्वैः पुण्याभिवृद्धये
॥ शौचहोनेनयत्कर्मशुभमप्यशुभंभवेत् ॥ ४५ ॥ पुण्यकर्मभवेत्पापंतस्माच्छौचंसमाचरेत् ॥ दं
तशुद्धिततः कुर्याच्छुद्धकाष्ठेनयत्नतः ॥ ४६ ॥ कार्पासींतुवरींवेणुंतिंतिणींचविवर्जयेत् ॥ कषायकटु
तिक्तेनविनानंदांचतुर्दशीं ॥ ४७ ॥ उपोषणाहेश्राद्धाहेअमावास्यांचसंक्रमे ॥ निषिद्धेदिवसेकुर्याद्विड्
षानूद्वादशैवतु ॥ ४८ ॥ तृणपर्णैःसदाकुर्यादमामेकादशींविना ॥ सकर्णंतुमुखंप्रोक्तंकरावाकूर्परौस्मृतौ
४९ आजानुक्षालयेत्पादौगुदंसांडंतुधावयेत् ॥ आचम्यचतस्रोऽंशैर्हस्तौस्नानायनत्रच ॥ ५० ॥ स्वशा
खोक्तविधानेनस्नानंसंध्यांचतर्पणम् ॥ विधायगत्यजुहुयादग्निहोत्राहुतीर्द्विजः ॥ ५१ ॥ जपस्वाध्याय
देवार्चामहायज्ञांश्चपंचच ॥ विधायविधिवत्प्राज्ञोभुंजीतविधिनाततः ॥ ५२ ॥ सायंसंध्यामुपास्याथ
पूजयित्वापुनर्हरिं । यामादूर्ध्वंशयीताथपुनरुत्थायचोषसि ॥ ५४ ॥ एवंदिनेदिनेकुर्वन्विष्णुलोकेमही
यते ॥ ५४ ॥ इतिश्रीवाराहपुराणेचातुर्मास्यमाहात्म्येधरदशौचाचारवर्णनं नामतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
श्रीवराह उवाच ॥ आद्यस्तुश्रावणोमासःश्रीधरस्तस्यदेवता ॥ हृषीकेशोभाद्रपदेपद्मनाभस्तथाश्विने
॥ १ ॥ दामोदरःकार्तिकेस्याद्वेवतापापनाशिनो ॥ शाकंनभक्षयेदाद्येद्वितीयेदधिवर्जयेत् ॥ तृतीयेक्षीरसंत्यागः
कार्तिकेद्विदलंत्यजेत् ॥ शिलायांभिद्यमानस्यद्वेदलेभवतोयदि ॥ ३ ॥ तदेवद्विदलंघान्यंबहुबीजंफलं
त्यजेत् ॥ एतानियदिभुंजीतचातुर्मास्येनराधनः ॥ ४ ॥ नाहंगृह्णामितरपूजांकिल्बिषीसभवेयतः ॥

ना ० अ ०

३

॥ ५ ॥

पितरोनैवगृह्णन्ति तद्वत्तद्विस्तृतम् ॥ ५ ॥ दशम्यां प्रातरुत्थाय नित्यकर्मविधाय च ॥ प्रार्थयेदभ्युत्तं धीमान्
 व्रताचरणतत्परः ॥ ६ ॥ दशमोदिवसे प्राप्ते व्रतस्थो हं जनार्दन ॥ त्रिदिनं देवदेवेशानिर्विघ्नं कुरुते नमः
 ॥ ७ ॥ उष्णोदकं च तांबूलं तैलं मैथुनमेव च ॥ दिवा स्वापः कांस्यभोज्यं द्यूतं व्यायाम एव च ॥ ८ ॥ क्रीडां
 शरीरसंस्कारंश्च मश्रुकर्मचमर्दनम् ॥ पाषंडालापवारस्त्रनिठनाट्यविलोकनं ॥ ९ ॥ मांसं परान्नं माषान्नं
 हिंसाद्विभोजनं तथा ॥ वर्जनीयानियत्नेन दशम्यादिदिनत्रये ॥ १० ॥ उपवासद्वयं चेत्स्यात्तदैवंप्रार्थयेद्द
 रिम् ॥ दशम्यामेकभक्तो हमुपवासद्वयं हरे ॥ ११ ॥ कृत्वा तुरीये द्वादश्यां विधास्यामितुपारणम् ॥ चतुर्दिन
 व्रतादस्मान्मत्कृतात्परमेश्वर ॥ १२ ॥ भूत्वा प्रसन्नहृदयो भक्तिमेव र्वयानिशं ॥ प्रार्थयित्वा ततो यामद्व
 यादूर्ध्वं च रेड्भुजि ॥ १३ ॥ लवणस्य परित्यागो दशमो द्वादशो दिने ॥ यदि कुर्वीत चैकान्नं व्रतस्य द्विगुणं फ
 लं ॥ १४ ॥ एकादश्यां ततोभ्यर्च्य प्रार्थयेन्मधुसूदनम् ॥ एकादश्यां निराहारः स्थित्वा हमपरे हनि ॥ १५ ॥
 भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्षशरणं मे भवाच्युत ॥ उपवासद्वये प्राप्ते प्रार्थयेद्देवमभ्युत्तं ॥ १६ ॥ अथ च श्वनिरा
 हारो भूत्वा हं द्वादशी दिने ॥ विधास्ये पारणं देव प्रीतो भवममानिशं ॥ १७ ॥ ततो रात्रौ प्रवृत्ता यामाषाढे शु
 क्लपक्षके ॥ एकादश्यां महापूजां विदध्याद्भक्तिपूर्वकम् ॥ १८ ॥ नीराजनं गीतवाद्यं कृत्वा मां प्रार्थ
 येत्पुनः ॥ सुप्तो भव जगन्नाथ क्षीराब्धौ शेषमंचके ॥ १९ ॥ चातुर्मास्यं भवेद्यावद्भक्तानां प्रीतिमावह ॥
 त्वत्प्रीतये करोम्येव चातुर्मास्यव्रतं क्रमात् ॥ २० ॥ तत्तन्मासे यदुक्तं स्यात्तेन तुष्टो भवाच्युत ॥ तत्रादौ मा

चानु०

॥ ६ ॥

सिशाकानिवर्जयामिचसर्वशः ॥ २१ ॥ प्रीतोभवतुतेनायंश्रीधरःश्रीधरान्वितः ॥ प्रार्थयित्वाततःकु
र्यात्स्वापितंपरमेश्वरम् ॥ २२ ॥ विप्रानामंत्रयेत्पश्चाद्विशत्यभ्यधिकंशतं ॥ तदर्धवातदर्धवायथाशक्तिनि
मंत्रयेत् ॥ २३ ॥ नैवाहारंप्रकुर्वीतनद्विःकृत्वोजलंपिबेत् ॥ नश्राद्धंतत्रकुर्वीतनहोमंनचतर्पणं ॥ २४ ॥
यदिमोहात्प्रकुर्वीतत्रतहानिर्भवेद्भुवं ॥ ममद्रोहीभवेच्चापिनरकंपितृभिर्ब्रजेत् ॥ २५ ॥ एकादश्यांत्र
योदश्यांयच्छ्राद्धंप्रतिवत्सरं ॥ द्वादश्यांवैष्णवैःकार्यमन्यैरेवमृतेहनि ॥ २६ ॥ सूतकादौयथाश्राद्धंसू
तकांतेविधीयते ॥ तथैवैकादशीश्राद्धंविदध्याद्द्वादशीदिने ॥ २७ ॥ प्रेतदाहेतुसंप्राप्तेजुहुयाद्वैघृताहुतिं
॥ नचरुंश्रपयेत्तत्रप्रेतपिंडंचसक्तुभिः ॥ २८ ॥ विदधोतद्वितीयेह्निततःश्राद्धंसमाचरेत् ॥ वैष्णवाना
मयंधर्मःसंततःपरिकीर्तितः ॥ २९ ॥ शुक्लायांचाथरुणायांसर्वमासेषुसर्वदा ॥ एकादश्यामयंधर्मोनाधर्मः
कर्हिचिद्भवेत् ॥ ३० ॥ धर्मोभवत्यधर्मोपियोहिभक्त्यारुतोमम ॥ पापंभवतिधर्मोपिमद्भक्तिविरुग
द्वियः ॥ ३१ ॥ धरण्युवाच ॥ कथंवैष्णवतांयातिमर्त्योयंवदतद्विभो ॥ कथंचावैष्णवत्वंस्यायेनद्रो
होभवेत्तव ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीवराहउवाच ॥ ॥ पृष्टवान्भारदःपूर्वमेवमेवाथतंप्रति ॥ यदुक्तवांस्त
दाचक्षेशृणुष्ववाहिताभव ॥ ३३ ॥ ममवीर्याप्यनंतानिरजसःपार्थिवादपि ॥ नहिब्रह्मापितन्नानंनरमा
वेत्तिसर्वशः ॥ ३४ ॥ मत्समश्नोत्तमोनास्तिनासीद्वानभविष्यति ॥ सर्वेब्रह्मादयोदेवामदाज्ञावशवर्ति
नः ॥ ३५ ॥ मदाज्ञयैवकुर्वतिसृष्टिस्थितिलयादिकं ॥ मदाज्ञयाविनाकोपितृणाहरणशक्तिमान् ॥ ३६ ॥

मा०अ०

४

॥ ६ ॥

एकएवकरोम्यस्यविश्वस्यजननंस्थितिं ॥ प्रलयंनियमंज्ञानमावृत्तिबंधमोक्षकौ ॥ ३७ ॥ अतोहंभग
 वाचांस्नासर्ववेदैःस्तुतःसदा ॥ स्रष्टाहंसर्वदेवानांब्रह्मादीनांतथाश्रयः ॥ ३८ ॥ नियंतास्मिततोवेदैःसूयेहं
 पुरुषोत्तमः ॥ वेदानांसोपनिषदामयमेवार्थानिश्रयः ॥ ३९ ॥ इतिनिश्चितबुद्धिर्यःस्वदेहास्वसुतादपि
 ॥ स्वस्त्रियःस्वधनादेश्वयस्यस्नेहोभवेन्मम ॥ ४० ॥ पंचरात्रोक्तमार्गेणयश्चदीक्षामवाप्नुयात् ॥ ममा
 युधधरोनित्यंमामुद्दिश्यैवकर्मकृत् ॥ ४१ ॥ मत्प्रीतिरेवपरमंफलमित्येवनिश्चितः ॥ तारायिष्यतिसंसारा
 दुस्तराद्धरिरेवमां ॥ ४२ ॥ नह्यन्यत्साधनंमुक्तौसर्ववेदेषुगीयते ॥ इतिनिश्चित्यमामेवचितयन्शरणं
 तः ॥ ४३ ॥ मत्कथाश्रवणेसक्तोमद्भक्तैःसंगवान्सदा ॥ भक्तिमान्ममभक्तेषुस्वधर्मनिरतःसदा ॥ ४४ ॥
 पक्षेपक्षेमासिमासि त्रिदिनव्रतकारकः ॥ ममव्रतानिचान्यानिमत्प्रीत्याधिक्यसिद्धये ॥ ४५ ॥ सर्वदा
 यःकरोत्येवचातुर्मास्येविशेषतः ॥ अकर्ताचनिषिद्धानामागमोक्तविकर्मणां ॥ ४६ ॥ न्यायागतधन
 स्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः ॥ श्राद्धकृत्सत्यवादीचगृहस्थोप्यथवायतिः ॥ ४७ ॥ ब्रह्मचारीवनस्थोवा
 ब्राह्मणःक्षत्रियोपिवा ॥ वैश्यःशूद्रोऽनुलोमोवाविलोमोवाथमानवः ॥ ४८ ॥ वैष्णवःप्रोच्यतेदेवितद्विरुद्धोह्यवै
 ष्णवः ॥ सर्वधर्मोज्झितोयःस्यान्मयिभक्तिकरोतियः ॥ ४९ ॥ सोपियात्यविलंबेनविमुक्तिंनात्रसंशयः ॥ म
 न्मुद्रांकितदेहोयोमन्मंत्राणांचजापकः ॥ ५० ॥ शालग्रामशिलापूजानिरतःसर्वदातुयः ॥ मन्निवेदित
 भोक्ताचसदामन्नामजापकः ॥ ५१ ॥ भोजनादौभोजनांतितुलसांभक्षयेत्तुयः ॥ तथैवतीर्थग्रहणनित्यंयःकु

चातु

॥ ७ ॥

हृतेपुमान् ॥ ५२ ॥ पद्माक्षतुलसामालांधारयेत्पुण्यकर्मकृत् ॥ यमोपितंनशक्रोतिकोधदृष्ट्याभिवोक्षितुं
॥ ५३ ॥ यःकरोतिचमन्निदांप्रोत्यातांचशृणोति यः ॥ मन्मुद्रांकितदेहंचद्वेष्टिमद्वतभंजकः ॥ ५४ ॥ मदुत्तमो
मत्समोवादेवोन्योस्तीतिवक्तिच ॥ अहमेवस्वतंत्रोस्मितथाहंपरमेश्वरः ॥ ५५ ॥ मदधोनामिदंसर्वमितिजानाते
योधमः ॥ नहिवेदाःप्रमाणानिस्वर्गोमोक्षोथवास्तिन ॥ ५६ ॥ किंतुस्याद्ब्राह्मणैस्तुष्टैरुष्टैर्वाकिंभवेन्मम ॥
यथेष्टाचारनिरतोनातिथिपूजयेच्चयः ॥ ५७ ॥ ब्रह्मस्वहरणेसक्तोब्राह्मणानामतोषकः ॥ इत्याद्यगुणवान्प्रो
क्तो नारकोवैष्णवेतरः ॥ ५८ ॥ वैष्णवस्यकुलंधन्ययःपूर्वानपिमोचयेत् ॥ अवैष्णवस्यधिगूजन्मयःपूर्वान
पिपातयेत् ॥ ५९ ॥ वैष्णवोवैष्णवान् लोकान्यातिस्वपितृभिःसह ॥ अवैष्णवःस्वपितृभिस्तमोंधयाति
शाश्वतं ॥ ६० ॥ नतस्यपुनरावृत्तिःकल्पकोटिशतैरपि ॥ इतितेकथितंदेविमयोक्तंनारदाययत् ॥ पुरैव
निश्चितंविद्विक्मिन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ ६१ ॥ इतिश्रीवाराहपुराणेचातुर्मास्यमहात्म्येध • वरा • चतु
र्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ धरण्युवाच ॥ मुद्राणांधारणंदेवकथंकार्यंवदस्वतत् ॥ येनस्याद्वैष्णवोमर्त्योयत्यागा
त्स्यादवैष्णवः ॥ १ ॥ ॥ श्रीवराहउवाच ॥ ॥ मुद्राणांधारणंदेविद्विविधंपरिकीर्तितं ॥ तापयित्वा मृदाचै
वब्राह्मणस्यविशेषतः ॥ २ ॥ आषाढेकार्तिकेमासिमौजिवंधविधौतथा ॥ द्वादशेहनिजातस्यनामकर्मदि
नंथवा ॥ ३ ॥ महागुरुसमाजेचधारयेत्तप्तमुद्रिकाः ॥ विधिनाग्निंप्रतिष्ठाप्यसहस्रव्याहृतीर्दुनेत् ॥ ४ ॥
ॐ ह्रीं ह्रीं हुं नमश्चक्रायस्वाहेत्यष्टोत्तरंशतं ॥ शंशंस्वायनमःस्वाहेत्यपिचाष्टोत्तरंशतं ॥ ५ ॥ घृतेन जुहुया

मा० अ०

५

॥ ७ ॥

देवचक्रहोमइतीरितः ॥ ततश्चस्विष्टकृद्धोमंविधायगुरुतस्ततः ॥ ६ ॥ तदभावेपितुर्वापिकस्माच्चिन्महतो
 पिवा ॥ धारयेत्तप्तचक्रं च दक्षिणे बाहुमूलके ॥ ७ ॥ स्तने च जठरे चैव ततः शंखं तु सव्यतः ॥ भुजमूले स्तने
 चैव धारयेत्पंचमुद्रिकाः ॥ ८ ॥ चक्रं शंखौ द्वयोर्वाहोरथवा धारयेद्बुधः ॥ स्त्रियो बालाश्च संस्कार्यास्ततः कर्मा
 णिकारयेत् ॥ ९ ॥ यथाश्मशानगंगाकाष्ठं गृहीतं सर्वकर्मसु ॥ अतस्तं शंखचक्रांगं तथा गृहीतमुच्यते ॥ १० ॥
 नारी वा पुरुषो वापि ब्राह्मणः क्षत्रियोपि वा ॥ वेदवेदांगवेत्तापि सर्वकर्मसु गृहीतः ॥ ११ ॥ यदि चक्रं भुजेन स्या
 त्तप्तं शंखोपि यस्य हि ॥ प्रायश्चित्तेन चीर्णेन यथोक्तविधिनापि वा ॥ १२ ॥ निष्कृतिर्नैव पापस्य यावच्चक्रं न धा
 रयेत् ॥ तस्मात्स्वशुद्धिकामेन मत्प्रीतेरपि वांछया ॥ १३ ॥ मदीयत्वज्ञापनाय धारयेत्तप्तचक्रं ॥ मम च
 क्रांकितं दृष्ट्वा युक्तं पापैरनेकशः ॥ १४ ॥ यमदूतानस्पृशंति तप्तंगारमिवापरं ॥ मम चक्रांकितं तनुर्म्रियते य
 त्रकुत्रचित् ॥ १५ ॥ प्रयागे यागतिः प्रोक्ता सा गतिस्तस्य देहिनः ॥ महापापयुतो वापि मृतो भुक् काल्पकालतः
 ॥ १६ ॥ फलं पापस्य यात्येव मम लोकं सनातनं ॥ मृदावैधारणं कुर्यात्प्रत्यहं स्नानतः परं ॥ १७ ॥ सर्वायुधानि चांगे
 शुतिलकानां तथोपरि ॥ विधितस्य प्रवक्ष्यामि शृणुष्वान्वहिताधरे ॥ १८ ॥ आचम्य प्राणानायम्यति
 लकायुधधारणं ॥ करिष्ये इति संकल्प्य वामहस्ते जलं क्षिपेत् ॥ १९ ॥ गायत्र्या वाथ मूलेन मंत्रायि
 त्वा प्रयत्नतः ॥ गृण्हीयाद्धारकां मृत्स्नामथ वा पुण्यतीर्थजां ॥ २० ॥ मृत्तिके धारयिष्यामि भक्त्या
 त्वां केशवा प्रिये ॥ त्वया स्पृष्टो गमिष्यामि विष्णुलोकं सनातनं ॥ २१ ॥ इति तान् प्रार्थयित्वाथ मंत्र

चानु०

॥ ८ ॥

पूतजलेक्षिपेत् ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रेण गायत्र्यावासमाहितः ॥ १२ ॥ ततस्तु मूलमंत्रेण मर्दितां
तां मृदं पुनः ॥ गायत्री मूलमंत्राभ्यां दशकृत्वास्त्रिरेव वा ॥ १३ ॥ मंत्रयित्वा ततो भक्त्या तिलकान्धा
रयेत्सुधीः ॥ द्विषट्चतुर्द्वयैकसंख्यान्विप्राद्या विभूयुः क्रमात् ॥ १४ ॥ ललाटमध्योदरहृदलेषु
पार्श्वे भुजे कर्णमूले च दक्षे ॥ तद्वद्वामे पृष्ठमध्ये च मूर्ध्नि शुक्ले न्यसेत्केशवादीनि तेषु ॥ १५ ॥ संकर्ष
णादीन् यथारुणपक्षे नामानि विष्णोर्ब्राह्मणोद्वादशैव ॥ ललाटहृद्वाहुषु क्षत्रजातो वैश्यो ललाटे हृदये थशूद्रः
॥ १६ ॥ ललाटे एवैकमथात्र नामान्युक्तक्रमेणैव स देवविन्यसेत् ॥ नारायणायुधादीनां मुद्राः संप्रा
र्थयेत्ततः ॥ १७ ॥ सुदर्शनमहाज्वालकोटि सूर्यसमप्रभ ॥ अज्ञानांधस्य मे नित्यं विष्णोर्मार्गं प्रद
र्शय ॥ १८ ॥ पांचजन्यनिजध्वानध्वस्तपातकसंचय ॥ पाहि मां पापिनं घोरं संसारार्णवपातिनं
॥ १९ ॥ संसारभयभीतानां योगिनामभयप्रद ॥ पद्महस्तस्थितं विष्णोः पाहि मां सर्वतोभयात् ॥
॥ २० ॥ दैत्यशोणितदिग्धांगे कौमोदाकिगदेहरेः ॥ भिधिभिधितमो तस्थं त्वानमामि पुनः पुनः ॥ २१ ॥
नाममुद्रेममस्तुभ्यं त्वदंकिततनुर्हरेः ॥ प्रसादाद्विष्णुलोके हं चिरं स्थास्यामि निर्वृतः ॥ २२ ॥
नमो नंदकदैत्यानां शिरश्छेत्रभयप्रद ॥ सज्जनानां ततश्छिंधिममाज्ञानं हृदि स्थितम् ॥ २३ ॥ चर्म
रक्षसदापापाद्धरिपूजांतरायतः ॥ विघ्नान्नमामि सततं भक्तियुक्तो हरिप्रिय ॥ २४ ॥ दैत्यायुद्ध
निभिस्त्रस्ताः पतंतो भिन्नवक्षसः ॥ तस्मै शार्ङ्गं नमस्तुभ्यं विष्णुभक्तिविवर्धय ॥ २५ ॥ वायुरूपहरेर्वा

मा : अ०

५

॥ ८ ॥

णवायोरधिकवेगवान् ॥ नयमांवायुवेगेनविष्णुलोकंसनातनं ॥ ३६ ॥ इत्यायुधानिसंप्राथ्यगृ
 ह्णित्वा मुद्रिकास्ततः ॥ धारयेत्तिलकेष्वेताविष्णुसायुज्यसिद्धये ॥ ३७ ॥ एकंकपोलेहृदयेत्रीणिम
 ध्योदरेतथा ॥ पंचपार्श्वेद्वयंत्रीणिदक्षिणस्तनमंडले ॥ ३८ ॥ चक्रद्वयंदक्षिणेनुवाहौतिलक
 मूर्धनि ॥ न्यसेदधस्तादेकंतुतिलकेवामबाहुजे ॥ ३९ ॥ कर्णमूलेतथाकंठेएकमेकंतुधारयेत् ॥
 वामेकपोलेशंखंतुद्वयंपार्श्वेत्रयंस्तने ॥ ४० ॥ शंखद्वयंतथाबाहौविन्यसेत्पुंड्रमूर्धनि ॥ बाहौ
 चतिलकाधस्तादक्षिणेशंखमेककं ॥ ४१ ॥ कर्णमूलेतथावामेशंखमेकंतुविन्यसेत् ॥ ललाटे
 तुगदाधार्यावामेपार्श्वेतथास्तने ॥ ४२ ॥ तिलकेवामबाहौद्वेशंखाधस्ताद्वदेलिखेत् ॥ पद्मभा
 गद्वयंवक्षस्यधःपार्श्वेतथास्तने ॥ ४३ ॥ एकैकंदक्षिणेबाहौचक्राधस्ताद्वयंलिखेत् ॥ नामसर्व
 पुण्ड्रेषुस्तनयोश्चकपोलयोः ॥ ४४ ॥ शरंचापंतथामूर्ध्निस्तनयोःखड्गचमणि ॥ कौस्तुभंहृदयेद
 ध्याच्छ्रीवत्संदक्षिणेस्तने ॥ ४५ ॥ ब्राह्मणोधारयेदेवंक्षत्रियादिस्तथैवच ॥ अभावोतिलकस्यापि
 तत्रतत्रतथान्यसेत् ॥ ४६ ॥ स्त्रोभिस्तुशूद्रवद्धार्यामित्रैर्नामात्मकैस्तथा ॥ प्रक्षालयायुधतोयेनशिरोमूले
 नमार्जयेत् ॥ ४७ ॥ नमोमुद्राभ्यइत्युक्तास्थापयेन्मानिताःसदा ॥ नावस्तात्प्रक्षिपेत्ता
 स्तुकेवलंभुविनाक्षिपेत् ॥ ४८ ॥ सौवर्णीराजतीवापियत्किंचिद्धातुजापिवा ॥ काष्ठपाषाणजा
 वापिनावमन्येतर्हिचित्र ॥ ४९ ॥ वैष्णवैःकार्यमेवंहिशैवादीनांचमेशृणु ॥ होमजांभूतिमादा

चानु०

॥ ८ ॥

पूतजलेक्षिपेत् ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रेण गायत्र्यावासमाहितः ॥ १२ ॥ ततस्तु मूलमंत्रेण मर्दितां
तां मृदं पुनः ॥ गायत्री मूलमंत्राभ्यां दशकृत्वास्त्रिरेव वा ॥ १३ ॥ मंत्रयित्वा ततो भक्त्या तिलकान्धा
रयेत्सुधीः ॥ द्विषट्चतुद्वयैकसंख्यान्विप्राद्या विभूयुः क्रमात् ॥ १४ ॥ ललाटमध्योदरहृद्वलेषु
पार्श्वे भुजे कर्णमूले च दक्षे ॥ तद्वद्वामे पृष्ठमध्ये च मूर्ध्नि शुक्रेन्यसेत्केशवादीनि तेषु ॥ १५ ॥ संकर्ष
णादीन्यथ कृष्णपक्षे नामानि विष्णोर्ब्राह्मणोद्वादशैव ॥ ललाटहृद्वाहुषु क्षत्रजातो वैश्यो ललाटे हृदये थशूद्रः
॥ १६ ॥ ललाटे एवैकमथात्र नामान्युक्तक्रमेणैव स देवविन्यसेत् ॥ नारायणायुधादीनां मुद्राः संप्रा
र्थयेत्ततः ॥ १७ ॥ सुदर्शनमहाज्वालकोटि सूर्यसमप्रभ ॥ अज्ञानाधस्य मे नित्यं विष्णोर्मार्गप्रद
शय ॥ १८ ॥ पांचजन्यनिजध्वानध्वस्तपातकसंचय ॥ पाहि मां पापिनं घोरं संसारार्णवपातिनं
॥ १९ ॥ संसारभयभीतानां योगिनामभयप्रद ॥ पद्महस्तस्थितं विष्णोः पाहि मां सर्वतोभयात् ॥
॥ २० ॥ दैत्यशोणितदिग्धांगे कौमोदाकिगदेहरेः ॥ भिधिभिधितमो तस्य त्वानमामि पुनः पुनः ॥ २१ ॥
नाममुद्रेममस्तुभ्यं त्वदंकिततनुर्हरेः ॥ प्रसादाद्विष्णुलोके हंचिरं स्थास्यामि निर्वृतः ॥ २२ ॥
नमो नंदकदैत्यानां शिरश्छेत्रभयप्रद ॥ सज्जनानां ततश्छिंधिममाज्ञानं हृदि स्थितम् ॥ २३ ॥ चर्म
रक्षसदापापाद्धरिपूजांतरायतः ॥ विघ्नान्नमामि सततं भक्तियुक्तो हरिप्रिय ॥ २४ ॥ दैत्यायुद्ध
निभिस्त्रस्ताः पतंते भिन्नवक्षसः ॥ तस्मै शार्ङ्गं नमस्तुभ्यं विष्णुभक्तिं विवर्धय ॥ २५ ॥ वायुरूपहरेर्वा

मा : अ०

५

॥ ८ ॥

णवायोरधिकवेगवान् ॥ नयमांवायुवेगेनविष्णुलोकंसनातनं ॥ ३६ ॥ इत्यायुधानिसंप्राथ्येगृ
 ह्णित्वा मुद्रिकास्ततः ॥ धारयेत्तिलकेष्वेताविष्णुसायुज्यसिद्धये ॥ ३७ ॥ एकंकपोलेहृदयेत्रीणिम
 ध्योदरेतथा ॥ पंचपार्श्वेद्वयंत्रीणिदक्षिणस्तनमंडले ॥ ३८ ॥ चक्रद्वयंदक्षिणेनुबाहौतिलक
 मूर्धनि ॥ न्यसेदधस्तादेकंतुनिलकेवामबाहुजे ॥ ३९ ॥ कर्णमूलेतथाकंठेएकमेकंतुधारयेत् ॥
 वामेकपोलेशंखंतुद्वयंपार्श्वेत्रयंस्तने ॥ ४० ॥ शंखद्वयंतथाबाहौविन्यसेत्पुंड्रमूर्धनि ॥ बाहौ
 चतिलकाधस्तादक्षिणेशंखमेककं ॥ ४१ ॥ कर्णमूलेतथावामेशंखमेकंतुविन्यसेत् ॥ ललाटे
 तुगदाधार्यावामेपार्श्वेतथास्तने ॥ ४२ ॥ तिलकेवामबाहौद्वेशंखाधस्ताद्वदेलिखेत् ॥ पद्मभा
 गद्वयंवक्षस्यधःपार्श्वेतथास्तने ॥ ४३ ॥ एकैकंदक्षिणेबाहौचक्राधस्ताद्वयंलिखेत् ॥ नामसर्व
 पुण्ड्रेषुस्तनयोश्चकपोलयोः ॥ ४४ ॥ शरंचापंतथामूर्ध्निस्तनयोःखड्गचमणि ॥ कौस्तुभंहृदयेद
 ध्याच्छ्रीवत्संदक्षिणेस्तने ॥ ४५ ॥ ब्राह्मणोधारयेदेवंक्षत्रियादिस्तथैवच ॥ अभावोतिलकस्यापि
 तत्रतत्रतथान्यसेत् ॥ ४६ ॥ स्त्रोभिस्तुशूद्रवद्धार्यामंत्रैर्नामात्मकैस्तथा ॥ प्रक्षाल्यायुधतोयेनशिरोमूले
 नमार्जयेत् ॥ ४७ ॥ नमोमुद्राभ्यइत्युक्तास्थापयेन्मानिताःसदा ॥ नावस्तात्प्रक्षिपेत्ता
 स्तुकेवलंभुविनाक्षिपेत् ॥ ४८ ॥ सौवर्णीराजतीवापियत्किंचिद्धातुजापिवा ॥ काष्ठपाषाणजा
 वापिनावमन्येतकहिंचित् ॥ ४९ ॥ वैष्णवैःकार्यमेवंहिशैवादीनांचमेशृणु ॥ होमजांभूतिमादा

चातु.

॥ ९ ॥

यस्योजातादिमंत्रकैः ॥ ५० ॥ मानस्तोकेतिमंत्रेणतत्तद्वर्णोक्तसंख्यया ॥ तर्जन्यनामिकामध्यां
गुलिभिस्तिलकान्धरेत् ॥ ५१ ॥ शैवैःशाक्तैश्चतिर्यचोगाणेशैश्चंदनेनतु ॥ तिर्यचएवकर्तव्यास्तत्त
न्मुद्रांकिताःसदा ॥ ५२ ॥ सौरावैष्णववत्कुर्युर्दंडाकारंललाटके ॥ पद्माकारंवक्षसिस्त्याद्वेणुपत्रा
कृतीपरौ ॥ ५३ ॥ प्रदीपकलिकाभावान्चतुःपंचांगुलीमितान् ॥ एवंविधायपुंड्रांश्चषश्चात्सं
ध्यांसमाचरेत् ॥ ५४ ॥ श्राद्धसंध्याजपोहोमःस्वाध्यायःपितृतर्पणं ॥ व्यर्थंभवतितत्सर्वमूर्ध्व
पुंड्रंविनाकृतम् ॥ ५५ ॥ स्त्रियोवापुरुषावापिविनापुंड्रंकदाचन ॥ नकुर्युःसुकृतंकर्माक्रियमाणंबृथा
भवेत् ॥ ५६ ॥ सुवासिन्योपिविभूयुस्तिलकोपरिकुंकुनम् ॥ पश्चात्कुर्युःशुभंकर्मगृहकार्याणि
यानिच ॥ ५७ ॥ अनामिकाशातिकरोमध्यमायुःकरोभवेत् ॥ अंगुष्ठपुष्टिदःप्रोक्तस्तर्जनोमोक्षदा
यिनी ॥ ५८ ॥ तत्तदंगुलिनाकुर्यात्तत्तत्कामोर्ध्वपुंड्रकं ॥ इतितेकथितंदेविमुद्रातिलकधारणं ॥ ५९ ॥
एवंस्याद्वैष्णवोन्योवातत्तत्कर्मानुसारतः ॥ फलंप्राप्नोतिमर्त्योत्रशुभंवाप्यथवाशुभ ॥ ६० ॥ इतिश्रीवा
राहपुराणेचातुर्मास्यमाहात्म्येमुद्रातिलकमहिमावर्णनंनामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ धरण्युवाच ॥
स्नानं कतिविधंदेवकर्तव्यंस्वस्थशुद्धये ॥ कथंकिन्नुविधातव्यंकृपयातद्वदस्वमे ॥ १ ॥ श्रीवराहउवाच ॥
मंत्रस्नानंमलस्नानंध्यानस्नानंचवारुणम् ॥ पंचमंचजलस्नानमितिपंचविधंस्मृतं ॥ २ ॥ नवद्वारमिदंदे
हंसवत्यहरहर्मलं ॥ तच्छुद्धयर्थंप्रकर्तव्यंमलस्नानंदिनेदिने ॥ ३ ॥ प्रथमंत्रिर्निमज्ज्याप्सुकराभ्यांशो

मा. अ.

६

॥ ९ ॥

धयेत्ततः ॥ सर्वाण्यंगानि त्रिः पश्चान्निमज्ज्याचम्यभक्तितः ॥ ४ ॥ मलस्नानमिदं प्रोक्तमावश्यकमिदं नृणां
 ॥ अनुद्धृतजलाभावे उद्धृताभिः समाचरेत् ॥ ५ ॥ अथ शीतजलाशक्तौ कुर्यादेवोष्णवारिणा ॥ अस्याप्य
 शक्तौ कर्तव्यं मंत्रस्नानं दिने दिने ॥ ६ ॥ संध्योपासनकर्मादावधिकारस्यासिद्धये ॥ आर्द्रवस्त्रेण संमार्ज्य
 सर्वगात्रं भवं मलम् ॥ ७ ॥ आचम्य जलमादाय पात्रे वामे करेथवा ॥ गायत्र्या वाथ मूलेन त्रिवारमभिमं
 त्रयेत् ॥ ८ ॥ तज्जलं प्रोक्षयेद्वा त्रेदं भैर्वा तुलसीदलैः ॥ तर्जनीमध्यमाभ्यां वा न्यृचेनाब्देव तेन वै ॥ भूमौ शिर
 सिचाकाशे आकाशे भुवि मस्तके ॥ मस्तके च तथा काशे भूमौ च नवधा क्षिपेत् ॥ ९ ॥ अब्देव तः स्मृतो मंत्र आ
 पो हि षेति वै न्यृचः ॥ त्रिरावृत्त्या क्षिपेत्तोयं प्रत्यृचं नवधा द्विजः ॥ ११ ॥ आकाशं हृदयं प्रोक्तं भूमिः पादा
 विति स्मृतं ॥ तत आचम्य विधिवत् कुर्यात्संध्यादिकर्म च ॥ १२ ॥ यदाप्यत्र न शक्नोति वृद्धो वाप्यथवा तुरः
 ॥ शयानोऽपि प्रकुर्वीत ध्यानस्नानं तु नित्यशः ॥ १३ ॥ उद्यदादित्यसंकाशं पीतनिर्मलवाससं ॥ कौस्तु
 भोद्भासितोरस्कं रक्तां भोजपदद्वयं ॥ १४ ॥ रत्नानुविद्धरशनं त्रिवलीललितोदरं ॥ व्यूढोरस्कं बृहत्स्कंधं
 कंबुग्रीवं च नुर्भुजं ॥ १५ ॥ शंखचक्रगदापद्मधारिणं तरुणं सदा ॥ शीतांशुकोटिवदनं बिंबोष्ठं सुस्मितान
 नं ॥ १६ ॥ सुनासिकं सुकर्णं च मकराकृतिकुण्डलं ॥ अष्टमीचंद्रललितं ललाटं सुकपोलकं ॥ १७ ॥
 विकचैर्दीवराक्षं च नीलकुंचितमूर्धजम् ॥ द्युमतिकरीटकटकनूपुरांगदमुद्रितं ॥ १८ ॥ श्रीवत्सवक्षसंख्या
 येन्मनसा सुस्थिरेण च ॥ यांकां चिदथवा ध्यायेन्मन्मूर्तिस्वेष्टदेवतां ॥ १९ ॥ मस्तकोपरितां ध्यात्वा त

चातु०

॥१०॥

त्पादाभ्यांविनिःसृता ॥ ब्रह्मणापाल्यमानायागंगात्रिपथगामिनो ॥ २० ॥ धृताशिवेनशिरसाततोपिनिः
सृताबहिः ॥ निपतन्तीस्वकेमूर्ध्निष्ठावयन्तीमुहुर्मुहुः ॥ २१ ॥ सर्वागानिततःसम्यगाचम्यशुचितामियात् ॥
स्नातोपिविधिवच्छ्रज्यावारुणेनजलेनवा ॥ २२ ॥ मंत्रस्नानंतथाकुर्याद्ध्यानस्नानंचनित्यशः ॥ अधि
कास्यभवेत्तिद्धिःस्नानद्वयसमुद्रवा ॥ २३ ॥ जलस्नानमथोवक्ष्येसिद्धचर्थसर्वकर्मणां ॥ कूपेवाप्यांन
डागेवामानुषेदेवखातके ॥ २४ ॥ प्रवाहेपुण्यनद्यांचयातुनस्यात्समुद्रगा ॥ क्रमाद्दशगुणंपुण्यमेषुस्नाना
न्नसंशयः ॥ २५ ॥ नद्यांसमुद्रगामिन्यांततःशतगुणंस्मृतं ॥ कावेरीनर्मदाकृष्णातापीभोमरथोतथा ॥ २६ ॥
यमुनाकौशिकोसिंधुर्गंगावैतरणीमही ॥ चर्मण्वतीचफल्गुश्चनदीपुण्यापुनःपुनः ॥ २७ ॥ गंडकोतम
साशोणाप्रणीतावंजरातथा ॥ ब्रह्मपुत्रश्चसिंधुश्चपयोष्णीप्रवरातथा ॥ २८ ॥ एताःपुण्यतमाःप्रोक्तास्ना
नदानतपःसुच ॥ एताभ्योप्याधिकाकृष्णासंनिधौगौतमीनदी ॥ २९ ॥ ततःपुण्यतराप्राक्कागौतमीपापना
शिनी ॥ ततःपुण्यतमागंगाजान्हवीसुरपूजिता ॥ ३० ॥ पुष्करंचकुरुक्षेत्रंविराजंचशिवालयं ॥ अन्या
न्यपिचतीर्थानिदेवखातानिवैभुवि ॥ ३१ ॥ स्थानेस्थानेतुबहुशःस्वामिपुष्कारेणीयथा ॥ तेषुचापिमह
त्पुण्यंस्नानदानजपादिभिः ॥ ३२ ॥ शुचिःक्षालितपाणिःसन्धौतपादोद्विराचमेत् ॥ ततोबद्धशिखाभू
त्वादेशकालंचसंस्मरेत् ॥ ३३ ॥ त्रिर्निमज्ज्यमलस्नानंविधायथाभिमंत्रयेत् ॥ गायत्र्यावाथमूलेनयाः
प्रवतइतीरयन् ॥ ३४ ॥ प्रार्थयित्वाततःकुर्यादिमंमेगंगइत्युच्चा ॥ मंत्रयित्वानवर्चेनमंत्रेणाब्दैवतेनवै ॥ ३५ ॥

मा० अ०

६

॥१०॥

पादशोधेर्चशश्चैव ऋक्शोवापि जलं क्षिपेत् ॥ हस्ताभ्यां मूर्धतः कुर्यादवनर्पणमार्जनं ॥ ३६ ॥ ऋतं चे
 तिऽयुचेनाप्सु जपित्वोन्मज्ज्य वै पुनः ॥ त्रिमज्जनमथो कृत्वा जलेन मूर्तिमर्चयेत् ॥ ३७ ॥ ध्यात्वा जल
 स्थां मन्मूर्तिमूलमंत्रेण भक्तितः ॥ जलेनैव तु कुर्वीत षोडशाप्युपचारकान् ॥ ३८ ॥ तत्पादसलिलं मूर्ध्नि धृत्वा
 त्रिंशपिबेत् पुनः ॥ तत आचम्य कुर्वीत नर्पणं जलसंस्थितः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मादिदेवान् भूर्देवान् भुवर्देवान् सुवः स्थि
 तान् ॥ भूर्भुवः स्वस्थितान् देवान् तर्पयेत्तद्वदप्यथ ॥ ४० ॥ ऋषीन् द्वैपायनादींश्च भूर्भुवः स्वः स्थितांस्तथा ॥
 संतर्पयेच्च अग्निकव्यवाहनादीन् पितॄंस्तथा ॥ ४१ ॥ येके चास्मत्कुले जाता अपुत्रा गोत्रिगोमृताः ॥ ते गृहं
 तु मया दत्तं वस्त्रं निष्पीडनोदकं ॥ ४२ ॥ इति मंत्रेण वस्त्रां भोदद्यान्निष्पीडय च चांबुनि ॥ ततस्तीरं समासा
 द्य यक्षमाणं तर्पयेद्विजः ॥ ४३ ॥ यन्मया दूषितं तोयं शरीरमलसंभवात् ॥ तत्पापशोधनार्थाय यक्षमाणं तर्प
 याम्यहं ॥ ४४ ॥ इति मंत्रेण संमन्यतीरोक्षि स्वाजलांजलिं ॥ शालग्रामशिलानोयंततो मूर्धनि धारयेत् ॥
 ॥ ४५ ॥ त्रिःपिबेच्च द्विजः पश्चादिमान्मंत्रानुदीरयेत् ॥ त्रिरात्रफलदानयोयाः काश्चिदसमुद्रगाः ॥ ४६ ॥
 समुद्रगास्तु पक्षस्य मासस्य सरितां पतिः ॥ षण्मासफलदाणादावत्सरस्य तु जान्हवी ॥ ४७ ॥ विष्णुपा
 दोदकस्यैताः कलां नार्हति षोडशीं ॥ गंगाप्रयागगयपुष्करनैमिषाणिसंसेवितानि बहुशः कुरुजांगलानि ॥
 कालेन तीर्थसलिलानि पुनंति पापं पादोदकं भगवतः प्रपुनाति सद्यः ॥ ४८ ॥ ततो द्वे वाससी गुह्ये च प
 रिधारयेत् ॥ पादौ प्रक्षाल्य कुर्वीत तिलकायुधधारणं ॥ ४९ ॥ जलस्नानमिदं कार्यं सर्वथैव द्विजातिभिः ॥

चातु०

॥ ११ ॥

उद्धृतेनांबुनावापिकुर्यादेवंतुनान्यथा ॥ ५० ॥ तत्राशक्तः प्रकुर्वीतस्नानमुष्णेनवारिणा ॥ नास्त्युद्धृतज
लस्नानेदेवर्षिपितृतर्पणं ॥ ५१ ॥ अधमर्षणमंत्रास्तुपठन्नंबुवेनिक्षिपेत् ॥ स्वमूर्धनिततः कुर्यान्नित्यं क
र्मविधानतः ॥ ५२ ॥ शीतास्वप्सुनिषिच्योष्णंवारिपश्चात्तुशतिलं ॥ तुलसामृत्तिकायुक्तं गायत्र्याचाभि
मंत्रितं ॥ ५३ ॥ जलंविधायकुर्वीतयोह्यशक्तोभवेद्विजः ॥ अस्नात्वायस्तुभुंजीतमलभुक्सनिगद्यते ॥
॥ ५४ ॥ इति श्रीवाराहपुराणे चातुर्मास्यमाहात्म्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ श्रीवराह उवाच ॥ ॥
अथातः संप्रवक्ष्यामि वारुणं स्नानमुत्तमं ॥ कृतेन येन मुच्यंते नराः पातकराशितः ॥ १ ॥ धौतांघ्रिपाणिराच
म्यशुद्धवासोद्वयान्वितः ॥ स्मृत्वामां च ततो गच्छेत्तर्थादेहविशुद्धये ॥ २ ॥ यवान्वातं दुलान्वापि तिला
नूदूर्वाः कुशानपि ॥ जलपात्रं तथा दाय गोमयं भस्महोमजं ॥ ३ ॥ बलित्थापर्वतानामित्येकचार्थप्रार्थये
द्भुवं ॥ मावोरिषदित्येकचार्थं नित्वा दाय मृत्तिकां ॥ ४ ॥ स्योनापृथिवीति मंत्रेण ततो गच्छेन्नदीतटं
॥ नाभिमात्रजले गत्वा सचैलं स्नानमाचरेत् ॥ ५ ॥ ततस्तीरं समासाद्य देशं कालं च कीर्तयेत् ॥ गाय
त्र्यामृदमभ्युक्ष्य मंत्रैरोभिस्तु मंत्रयेत् ॥ ६ ॥ त्रातारमिंद्रमवितारं यमायमधुमुत्तमं ॥ तत्त्वायामिव यंसोमे
त्यादिभिर्विधिवत्ततः ॥ ७ ॥ मंत्रेणानेन विभजेत्तत्सूर्यरोदसीति च ॥ एकं भागं क्षिपेत्तर्थादशदीक्षु द्विती
यकं ॥ ८ ॥ तृतीयभागमादाय इदं विष्णुर्विचक्रमे ॥ गायत्र्याचाभि मंत्र्याथ मंत्रानेतानुदीरयेत् ॥ ९ ॥
अश्वक्रांते रथक्रांते विष्णुक्रांते वसुंधरे ॥ शिरसाधारयिष्यामिरक्षस्व मां पदे पदे ॥ १० ॥ उद्धृतातिवराहेण

मा० अ

७

॥ ११ ॥

कृष्णेनशतबाहुना ॥ मृत्तिकेब्रह्मदत्तासिकाश्रयपेनाभिमंत्रिता ॥ ११ ॥ मृत्तिकेहरमेपापंयन्नयादुष्क
 तंकृतं ॥ त्वयाहतेनपापेनगच्छामिपरमांगतिं ॥ १२ ॥ कुशोदकंपलार्धचगायत्र्याचाभिमंत्रयेत् ॥ विधाय
 मेलकंतेनसर्वगात्राणिलेपयेत् ॥ १३ ॥ पौरुषेणाथसूक्तेनइदंविष्णुर्विचक्रमे ॥ मंत्रैरोभिस्तुसर्वांगेष्वनु
 लिपेत्ततोमृदं ॥ १४ ॥ आदौमूर्ध्निमृदंलिपेत्क्रमेणांतेचपादयोः ॥ अक्षीभ्यामित्यादिमंत्रैःप्रत्यंगा
 निचलेपयेत् ॥ १५ ॥ अंगादंगेतिमंत्रेणसर्वांगिलेपयेत्ततः ॥ हरिसंस्मरणंकृत्वाविप्रानुज्ञामवाप्यच ॥ १६ ॥
 त्रिर्निमज्ज्यजलेगत्वासर्वांगानिविशोधयेत् ॥ त्रिर्निमज्ज्यतथाचम्यपुनर्गच्छेत्तटंप्रति ॥ १७ ॥ करिष्ये
 गोमयस्नानमितिसंकल्प्यभक्तितः ॥ अग्रमग्रंचरंतोनामोषधीनांवनेवने ॥ १८ ॥ तासामृषभयत्नीनांप
 वित्रंकायशोधनं ॥ तन्मेरोगांश्चशोकांश्चपापंमेहरगोमय ॥ १९ ॥ लक्ष्मीगृहनमस्तुभ्यंसर्वसंपद्विवर्ध
 न ॥ लक्ष्मीनिवासभूतायगोमयायनमोनमः ॥ २० ॥ तवस्पर्शेनपापानिनश्यंतोत्याहवैहरिः ॥ इति
 तत्प्रार्थनांकृत्वागायत्र्याचाभिमंत्रयेत् ॥ २१ ॥ गोमायुरदादित्येकचासर्वांगिलेपयेत्ततः ॥ स्नात्वातटं
 समागच्छेद्भस्मचादायवैपुनः ॥ २२ ॥ भस्मस्नानमहंकुर्वेदितिसंकल्पयेत्ततः ॥ शुष्कगोमयदाहोत्थ
 मुच्छिष्टंपावकस्यच ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोभस्मस्नानंकरोम्यहं ॥ २३ ॥ आग्नेयंभस्मनास्नानमवगाह्यंचवा
 रुणं ॥ आपोहिष्ठेतिचब्राह्मवायव्यंगोरजस्मृतं ॥ २४ ॥ गायत्र्यावाथमूलेनसर्वत्रैवाभिमंत्रयाम् ॥ मानस्तो
 केतिमंत्रेणसर्वांगिलेपयेत्ततः ॥ २५ ॥ कृत्वातुपूर्ववत्स्नानंतटंगच्छेद्विराचमेत् ॥ पंचगव्यैस्ततःस्नायात्प्राय

चानु०

॥ १२ ॥

श्रित्तादिकर्मसु ॥ २६ ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षोरं दध्याज्यं च कुशोदकं ॥ पंचगव्यमिदं प्रोक्तं स्नाने वा प्राशनेऽपि
वा २७ ॥ पलं दाधि पलं क्षोरं मूत्रं सर्पिः पलाधिकं ॥ अंगुष्ठपर्वमात्रं तु गोमयं परिकीर्तितं ॥ २८ ॥ कुशोदकं
पलार्धं च गायत्र्या चाभिमंत्रितं ॥ विधाय मेलनं तेन सर्वगात्राणिलेपयेत् ॥ २९ ॥ पुनः स्नात्वा तटंगच्छेच्छुद्ध
स्नानं समाचरेत् ॥ श्रीविष्णोश्चैव तीर्थानां नहि मावाचकान् मनूत ॥ ३० ॥ वेदोक्तांश्च पुराणोक्तान् पठन् स्ना
नं समाचरेत् ॥ ब्राह्मणानुमतेनैव तत्रादौ विधिमाचरेत् ॥ ३१ ॥ तंडुलाधान्यराजस्त्वं वारुणो मधुसंयु
तः ॥ निर्णेजकोसि पापानां गवित्रक्राविभिः स्मृतः ॥ ३२ ॥ तिलोसिसोमदैवत्या गोसवे देवनिर्मितः ॥
तर्पकः सर्वदेवानां पितृणामपि सर्वदा ॥ ३३ ॥ स्नानाच्च भक्षणाद्दानाद्धोमाच्चापि दुताशने ॥ पापानां
नाशकस्तस्मात्त्वां नत्वामूर्ध्नि धारये ॥ ३४ ॥ धारयेदिति मंत्राभ्यां तंडुलानथवायवान् ॥ तिलांश्चापि
ततो दूर्वा आयनेतति मंत्रतः ॥ ३५ ॥ आदाय प्रार्थयेत्तांतु मंत्रेणानेन भक्तितः ॥ दूर्वे गौरो मजातासि स्प
र्शनात्पावने शुभे ॥ ३६ ॥ शिरसाधारयामित्वां पापनाशं कुरुष्व मे ॥ इति दूर्वा विनिक्षिप्य ततः स्नायाद्यथा
विधि ॥ ३७ ॥ जलमध्ये ततो गत्वा प्रार्थयेद्दरुणं प्रभुं ॥ सुदेवोसोति मंत्रेण यत्रिद्वि तेति मंत्रतः ॥ ३८ ॥
त्वं राजा सर्वतीर्थानां त्वमेव जगतः पिता ॥ याचितं तीर्थं मे देहि सर्वपापापनुत्तये ॥ ३९ ॥ अंगुष्ठप्रेण कु
र्वीत मंडलाकृतिना ततः ॥ आह्वानं सर्वतीर्थानां याः प्रवत इत्युच्चा ॥ ४० ॥ इमं मे इति मंत्रेण त्रिवेण्या
वाहनं तथा ॥ तीर्थं प्रकल्पयेत्तत्र मूलं मंत्रमिमं पठन् ॥ ४१ ॥ नमो नारायणायेति मूलं सत्रणं स्मृतं ॥ अष्टा

मा० अ०

७

॥ १२ ॥

क्षरमिदं चापि मंत्रराज इतीरितः ॥ ४२ ॥ दशकृत्वः पठन्नेवं मंत्रयेत्सालिलं तथा ॥ नंदिनी नलिनी सीता
 मालती च मलापहा ॥ ४३ ॥ विष्णुपादाब्जसंभूता गंगा त्रिपथगामिनी ॥ भागीरथो भोगवर्ता जाह्नवी
 त्रिदशेश्वरी ॥ ४४ ॥ द्वादशैतानि नामानि यत्र यत्र जलाशये ॥ स्नानाद्युक्तः पठेन्नित्यं तत्र तत्र वसाम्यहं ॥
 ॥ ४५ ॥ यो सौ सर्वगतो विष्णुश्चित्स्वरूपी निरंजनः ॥ स एव द्रवरूपेण गंगां भो नात्र संशयः ॥ ४६ ॥
 योजनानां सहस्रेण गंगां यः स्मरते नरः ॥ अपि दुष्कृतकर्मा सौ लभते परमां गतिं ॥ ४७ ॥ गंगां गेति
 यो ब्रूयाद्योजनानां शतैरपि ॥ मुच्यते सर्वपापभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ४८ ॥ इति गंगां प्रार्थयित्वा
 आपो वा इति मंत्रतः ॥ अभिमंत्र्य पुनस्तीर्थं ततो मां प्रार्थयेद्बुधः ॥ ४९ ॥ समस्तजगदाधारशंखचक्र
 गदाधर ॥ देवदेहि ममानुजां युष्मत्तीर्थनिषेवणे ॥ ५० ॥ यस्य पादोद्भवां गंगां त्रैलोक्येशो महेश्वरः ॥
 दधारा शिरसा भक्त्या तं नमामि हरिं परं ॥ ५१ ॥ संजातायस्य देवस्य पादप्रक्षालनोदकं ॥ त्रैलोक्यपा
 वनी गंगामाधवं तं नमाम्यहं ॥ ५२ ॥ नमः कमलनाभाय नमस्ते जलशायिने ॥ नमस्ते स्तुहृषीकेशगृहा
 णार्घ्यं नमोस्तुते ॥ ५३ ॥ इति दत्त्वा मर्त्यमर्ष्यं ततो मां प्रार्थयेद्बुधः ॥ तीर्थकोटि सहस्राणि व्रतकोटि शतानि
 च ॥ ५४ ॥ नारायणप्रणामस्य कलां नार्हति षोडशीं ॥ तत्तत्तीर्थस्य माहात्म्यं ततः संकीर्तयेद्बुधः ॥ ५५ ॥
 निमज्ज्य त्रिस्तथा च मंत्रस्नानं समाचरेत् ॥ समुद्रज्येष्ठा इत्यादि चतुर्भिः अभिषेचयेत् ॥ ५६ ॥ इमं
 मे गंग इत्येकचैतो न्विद्रं व्युचेन च ॥ तत्समं दीत्याद्यैश्च चतुर्भिः अपि मंत्रकैः ॥ ५७ ॥ आप इद्वा इति

चातु०

॥१३॥

द्वाभ्यांयाःप्रवतइत्यापि ॥ आपोहिष्ठानवर्चेनमार्जयेद्वात्रमात्मनः ॥ ५८ ॥ जलेनिमज्ज्यकुर्वीत
ऋतंचेत्यधमर्षणं ॥ आचम्यतिलकान्कृत्वाजलेनैवजलेस्थितः ॥ ५९ ॥ पापक्षयार्थं गायत्र्याजपे
दष्टोत्तरंशतं ॥ षट्त्रिंशदष्टाविंशतिर्वाजपित्वापूजयेच्चमां ॥ ६० ॥ जलस्थितंजलप्रायैरुपचारैश्च
भक्तितः ॥ तत्तीर्थंशिरसाधृत्वात्रिःपिवेच्चततःपुनः ॥ ६१ ॥ आचम्यतर्पयेद्देवान्ऋषींश्चाथपितृनपि ॥ दे
वान्ब्रह्मोपवीतोस्यादुपवीतोऋषीन्यजेत् ॥ ६२ ॥ प्राचीनावीतितःकुर्यात्पितृणांतर्पणंबुधः ॥ वि
धायविधिवत्सर्वयक्ष्मणस्तर्पणादिकं ॥ ६३ ॥ शालग्रामशिलातोयंवारयेच्छिरसाततः ॥ त्रिःपीत्वा
थाद्विराचम्यशुक्लवस्त्रद्वयंदधत् ॥ ६४ ॥ नित्यकर्माणिकुर्वीतनार्द्रवासाःकथंचन ॥ नान्यत्रग्रहणात्कुर्या
ज्जलेतिष्ठन्जपादिकं ॥ ६५ ॥ वेदमंत्रविहीनंतुस्त्रोशूद्राणांविधीयते ॥ मंत्रैःपौराणिकैरेववारुणंस्नानमु
त्तमं ॥ ६६ ॥ अन्याश्चापिक्रियास्तेषांवेदमंत्रविवर्जिताः ॥ कारयेत्सततंनैवमूलमंत्रंप्रयोजयेत् ॥ ६७
प्रणवंचापिनोयुंज्याद्युंजन्नरकमाप्नुयात् ॥ नकुर्यादशुचौदेशेजपंस्नानादिकर्मच ॥ ६८ ॥ नद्वी
पेदुर्जनानांचसन्निधौवाकथंचन ॥ तिष्ठेयुर्यत्रवैद्वोपेत्रिंशद्वावोत्यनावृताः ॥ ६९ ॥ तस्मिन्द्वीपेपिकुर्वी
तपुण्यकर्माणिसर्वशः ॥ स्वल्पेनुपुण्यहानिःस्यादापतौनैवदोषेभाक् ॥ ७० ॥ इतितेवारुणंस्नानंविस्तरात्प
रिकीर्तितं ॥ चातुर्मास्येथवामाघेवैशाखेचापिनित्यशः ॥ ७१ ॥ मासंकरोतियःस्नानंप्रातर्वाहगसंज्ञ
क ॥ नतस्यदुष्कृतंकिंचिच्छरीरेस्थातुमर्हति ॥ ७२ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानियांतिसद्यःक्षयंवरे ॥ नत

मा०अ०

७

॥१३॥

स्यगर्भवासोस्तिमल्लोकेमोदतेचिरं ॥ ७३ ॥ ब्रह्मयज्ञंप्रकुवातप्रत्यंहंतिलतर्पणं ॥ पितृनुद्दिश्यपित्रादीनानि
 षिद्धदिवसंविना ॥ ७४ ॥ भानुवारेभौमवारेनंदाभृगुमघासुच ॥ त्रयोदश्यांतुसप्तम्यांभरण्यांरुतिका
 सुच ॥ ७५ ॥ अयनद्वितयेचैवचतुर्ष्वपियुगादिषु ॥ गृहेमृताहेजन्मर्क्षेसंध्ययोश्चतथानिशि ॥ ७६ ॥
 पिंडदानंमृदास्नानंनकुर्यात्तिलतर्पणं ॥ निषिद्धदिवसेवारेनक्षत्रेचतथातिथौ ॥ ७७ ॥ यस्तिलैस्तर्पणं
 कुर्यात्तज्जलंरुधिरंभवेत् ॥ तीर्थेतिथिविशेषेचप्रेतकार्येतथैवच ॥ ७८ ॥ प्रेतपक्षेव्यतीपातेसंक्रांतौवै
 धृतावपि ॥ निषिद्धोपिदिनेकुर्यात्तिलयुक्तंतुतर्पणं ॥ ७९ ॥ अमृतंतुभवेत्प्रातर्मध्याह्नेक्षीरवद्भवेत् ॥
 अपराह्णेभवेत्तोयंसायाह्नेरुधिरंभवेत् ॥ ८० ॥ श्राद्धांगतर्पणंह्यंतेमध्याह्नेनित्यतर्पणं ॥ संकोचेतीर्थांला
 भेवाप्रातरप्याचरेत्तुतत् ॥ ८१ ॥ दिवोदितानिकर्माणिप्रमादादकृतानिचेत् ॥ शर्वर्याःप्रथमेयामेदिवाव
 त्कर्मकारयेत् ॥ ८२ ॥ ब्रह्मयज्ञंचसौरंचवर्जयेत्तिलतर्पणं ॥ तिष्ठन्नपिशयानोवाब्रह्मयज्ञंसमाचरेत् ॥
 ८३ ॥ तस्यतुद्वावनध्यायौदेशोवात्मायदाऽशुचिः ॥ अशक्नोपिप्रकुर्वीतब्रह्मयज्ञंचनित्यदा ॥ ८४ ॥
 इमंतुवैश्वदेवात्प्राक्ऊर्ध्वंवापिसमाचरेत् ॥ निष्पीडयतियोमूढःस्नानवस्त्रमतर्पितं ॥ ८५ ॥ निराशाः
 पितरस्तस्यशम्वागच्छंतिनान्यथा ॥ द्विजातीनांगृहस्थानांदिवारंस्नानमुच्यते ॥ ८६ ॥ वनस्थानांय
 तीनांचत्रिवारंतुप्रकीर्तितं ॥ त्रिवारमपिकुर्वीतैनष्टिकह्यचार्यपि ॥ ८७ ॥ अन्योदिवारंकुर्वीतत्रिवारम
 पिचेच्छया ॥ प्रातरेकंचमध्याह्णेद्वितीयंपरिकीर्तितं ॥ ८८ ॥ दिवसंपंचधाकृत्वाप्रातःकालोथसंगवः॥

चानु०

॥ १४ ॥

मध्यापराह्णसायाहाःक्रमशःपरिकीर्तिताः ॥ ८९ ॥ प्रातःसंध्यामुपासितयावत्प्रातर्नलंधितं ॥ प्रायश्चित्तं
तंतदूर्ध्वस्याच्चतुर्थाध्यं च पंचमं ॥ ९० ॥ प्राणायामत्रयंप्रातर्द्विगुणंसंगवेस्मृतं ॥ मध्याह्नेत्रिगुणंप्रोक्तम
पराह्णेतुषड्गुणं ॥ ९१ ॥ सायाह्नेद्वादशगुणंसूर्यहत्यांततोव्रजेतत् ॥ सायंसंध्यामतिक्रान्तौप्रायश्चित्तं
तंतथानेति ॥ ९२ ॥ कालातिक्रमणेस्वल्पेविसाध्यमपिकर्हिचित् ॥ चतुर्थाध्यंप्रकुर्वीतशिरोव्याहति
संपुटं ॥ ९३ ॥ राष्ट्रक्षोभेनृपक्षोभेरोगार्तेचमहापादि ॥ संध्यावंदनविच्छित्तिःसूतकेपि
नदोषकृत् ॥ ९४ ॥ मत्कथाश्रवणेसक्तोमत्कथापठनेतथा ॥ ममध्यानरतोयस्तु
कथंचित्कर्मलोपवान् ॥ ९५ ॥ नदोषस्तस्यतत्रास्तिप्रायश्चित्तंनतस्यच ॥ मत्कर्मकुर्वतांपुंसांकर्मलोपो
भवेद्यदि ॥ ९६ ॥ तेषांकर्माणिकुर्वतीतिस्त्रःकोट्योमहर्षयः ॥ वृथाकर्मरतोयस्तुनित्यकर्मविलोपकः
॥ ९७ ॥ प्रायश्चित्तंतुद्विगुणंतस्यपुंसःप्रकीर्तितं ॥ कर्मलोपोभवेद्यस्यअत्यावश्यककर्मणः ॥ ९८ ॥ यथो
क्तंनिरदिष्टेप्रायश्चित्तंमहर्षिभिः ॥ मत्कथाश्रवणादौतुसक्तःकर्मविलोपनं ॥ ९९ ॥ ज्ञात्वाविदध्या
तस्योक्तंप्रायश्चित्तंतुनामभिः ॥ अज्ञानात्कर्मलोपःस्यान्मत्कथामग्नचेतसः ॥ १०० ॥ ध्यायतोपिनत
स्यास्तिप्रायश्चित्तंकदाचन ॥ यतस्तेषांप्रकुर्वीतेकर्माणिमुनयोखिलाः ॥ अतस्तेषांनदोषोस्तिमहापुण्य
वतांधरे ॥ १०१ ॥ ॥ इतिश्रीवा०पु०चा०मा०सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ धरण्युवाच ॥ ॥ क
थंजपप्रकर्तव्यस्त्वत्प्रीतिर्जायतेयतः ॥ केतेमंत्रवराःस्वामिन्वदस्वरूपयामम ॥ १ ॥ ॥ श्रीवराह

मा०अ०

७

॥ १४ ॥

उवाच ॥ सर्वमंत्रेषु गायत्रीवरिष्ठा प्रोच्यते बुधैः ॥ ततो विप्रवराः प्रोक्ता अष्टौ मंत्रा मया धरे ॥ २ ॥ प्रणवो मा
 तृका ष्ठा र्णो व्याहृतिर्द्वादशाक्षरः ॥ गायत्री पौरुषं विष्णुर्महामंत्राः प्रकीर्तिताः ॥ ३ ॥ प्रणवो यतिना चैव
 गृहीभिर्जप्यते न सः ॥ सर्वकर्माणि तेनैव कुर्वीत यतयः सदा ॥ ४ ॥ मातृका वर्णसंघातो मूलमंत्रो षट् वर्णकः
 महाव्याहृतयश्चैव चतस्रो वेदमूर्तयः ॥ ५ ॥ प्रणवो धमनः शब्दश्चतुर्थो भूषितोपरः ॥ भगवान्वासुदेव आख्यो
 द्वादशाक्षर इरितः ॥ ६ ॥ महाव्याहृतिभिर्हर्ना चतुर्विंशति वर्णका ॥ गायत्री सैव सावित्री प्रोच्यते विबुधै
 रिह ॥ ७ ॥ पौरुषं सूक्तमेव स्यात्पौरुषो मंत्रराडयं ॥ विष्णुस्तु विष्णुमंत्रस्याच्चतुर्थो भूषितो हि सः ॥ ८ ॥
 नमः शब्दस्ततः प्रोक्तः षड्वर्णस्तस्य भेदतः ॥ संध्यां गायस्तु गायत्र्यास्त्रिगुणो मूलमंत्रकः ॥ ९ ॥ जप्तव्यः स
 र्वथान्येतु यथेष्टं जपयोगिनः ॥ कुर्याच्च मानसं पूजां मूलमंत्रं जपे द्विजः ॥ १० ॥ कूर्मासनोपविष्टः स्या
 त्स्वस्तिकासनसंस्थितः ॥ शुद्धभूमौ स्थितः स्वस्थचेताः कुर्याज्जपं नरः ॥ ११ ॥ अन्योपि बहवो मंत्राः पं
 चरात्रे मयोदिताः ॥ तेपि जप्या यथाशक्त्या गुरुणैवोपदेशिताः ॥ १२ ॥ विना गुरुं स्वबुद्ध्या यो मंत्रं प्राप्तौ
 जपेदिह ॥ न फलं तस्य लभते मम द्रोही भवेन्नरः ॥ १३ ॥ गुरुं विना तु यो दीक्षां स्वबुद्ध्या लभते नरः ॥
 न तत्सिद्धिं मवाप्नोति नरकं चाभिपद्यते ॥ १४ ॥ तप्तमुद्रां च यो मर्त्यः स्वबुद्ध्या चैव गुरुं विना ॥ तेन हंतापि
 तो देवि न करेव सति ध्रुवं ॥ १५ ॥ अनुसृत्य गुरुं तस्मान्मद्भक्तं संगवर्जितं ॥ मोक्षकामस्तु गृह्णीयाद्दीक्षामं
 त्रांश्च वैष्णवान् ॥ १६ ॥ हृदयं सर्ववेदानां रहस्यं परमं मया ॥ पंचरात्रं निगदितं यतस्तत्रोक्तमार्गतः ॥

चातु०

॥ १५ ॥

॥ १७ ॥ दीक्षांप्राप्यैवमंत्रांश्चन्यासध्यानादिकंतथा ॥ अवगम्यततःसम्यक्जपंकुर्याद्विमुक्तये ॥ १८ ॥
गुरुमंत्रोपदेशारंयोद्विष्यान्मनसापिहि ॥ ममद्वेषीसविज्ञोयानात्रकार्याविचारणा ॥ १९ ॥ गुरुविद्याप्र
दंयस्तुद्विष्यान्मत्सरतः कचिद् ॥ अरण्येनिर्जलेसस्यात्सुचिरंब्रह्मराक्षसः ॥ २० ॥ ॥ धरण्युवाच ॥
महाव्याहृतिभिर्हीनागायत्र्यभ्यधिकाकथं ॥ सव्याहृतेस्तुगायत्र्याःसंशयंमेपराकुरु ॥ २१ ॥ श्रीवरा
हउवाच ॥ मंत्रेभ्योन्येभ्यएवासौयथैवप्रणवोवरः ॥ केवलोपितथैवेयंगायत्रीकेवलावरा ॥ २२ ॥
इतिसंक्षेपतः प्रोक्तंयत्पृष्ठमेत्वयानवे ॥ रहस्यंपरमंदेविकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ २३ ॥ इतिश्रीवाराह
पुराणेचातुर्मास्यमाहात्म्येअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ धरण्युवाच ॥ यदास्याद्वादशीस्वल्पानित्यकर्मकथंतदा ॥
होमश्चवैश्वदेवश्चकदाकार्योवदस्वतत् ॥ १ ॥ श्रीवराहउवाच ॥ त्रयोभागास्त्रियामायास्तत्राद्यौसंत्यजे
द्बुधः ॥ भागेतृतीयेस्नात्वातुनित्यकर्माणिकारयेत् ॥ २ ॥ आमध्याह्नानिकर्माणिरात्रावेवविधायच ॥
स्वल्पायामपिभद्रायांपारणंरविदर्शने ॥ ३ ॥ यदासूर्योदयात्पूर्वघटिकैकावशिष्यते ॥ सवैसूर्योदयोना
ममुनिभिःपरिकीर्तितः ॥ ४ ॥ तत्पूर्वघटिकैकानुप्रातःकालइतीरेतः ॥ मध्याह्निकंतदाकुर्याद्विमुक्तये
दयेतथा ॥ ५ ॥ वैश्वदेवंततःकृत्वाब्रह्मयज्ञंचतर्पणम् ॥ आपोशनंकरेकृत्वाप्रतीक्षेद्रविदर्शनम् ॥ ६ ॥ अह
णोदयतःपूर्वकृतंस्नानंवृथाभवेत् ॥ यतःपर्युषितंतस्यात्साधनद्वादशींविना ॥ ७ ॥ साधनीयातियत्ने
नयतःसासाधनीततः ॥ स्वल्पायांयदिद्वादश्यांपाराणांविदधातियः ॥ ८ ॥ व्रतंपूर्णंभवेत्तस्यव्रतलोपोऽन्यथा

मा० अ०

८

॥ १५ ॥

भवेत् ॥ द्वादशद्वादशीर्हृत्तिसातिकांतानसंशयः ९ तथाविधायांद्वादश्यांपितुःश्राद्धंभवेद्यादि ॥ द्वाद
 श्यांब्राह्मणान्पूर्वभोजयित्वाफलंलभेत् ॥ १० ॥ नतत्रव्रतहानिःस्याद्भुजानस्यततःपरं ॥ पत्नीपति
 व्रतायास्यात्पराधीनोपियोजनः ॥ ११ ॥ सतीर्थपारणांकृत्वापश्चाद्भुक्त्वाफलंलभेत् ॥ अशितानशिता
 आपोव्रतपूर्त्यैबुधैःस्मृताः ॥ १२ ॥ नारायणबलिर्देवात्कर्तव्यःस्याद्यदातदा ॥ तृतीयभागशिष्टायां
 जन्यांश्रपणंचरोः ॥ १३ ॥ विधायहोमंकुर्वीतततःश्राद्धंसमाचरेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्द्वादश्यां
 पिंडपातनं ॥ १४ ॥ विदधीतततःकुर्यात्स्वजनैःसहभोजनं ॥ प्रातःकालेतुद्वादश्यांयदास्याद्धरिवास
 रः ॥ १५ ॥ तदाकुर्वीतहोमादिन्यतीतेहरिवासरे ॥ तर्पणंश्राद्धहोमादिनित्यंनैमित्तिकंतथा ॥ १६ ॥
 कुर्वीतजलपानादिव्यतीतेहरिवासरे ॥ व्यतीपातश्चसंक्रातिर्वैधृतिर्वायदाभवेत् ॥ १७ ॥ एकादश्यां
 तदाविद्वान्पावमानीक्रुचःपठेत् ॥ अथवापितृसूक्तानिस्वस्वशाखोदितानिच ॥ १८ ॥ तेनैवतृप्तिमा
 यांतिपितरोहरिवासरे ॥ यदिमोहात्प्रकुर्वीतमूढस्तस्मिन्दिनेमम ॥ १९ ॥ पिंडदानंतर्पणंचश्राद्धंहो
 मादिकंचन ॥ जलंमूत्रसमंतच्चहव्यंकव्यंचविट्समं ॥ २० ॥ असकृज्जलपानाच्चसकृत्तांबूलचर्वणात्
 उपवासःप्रणश्येत्दिवास्वापाच्चमैथुनात् ॥ २१ ॥ तांबूलंमैथुनंतैलंमर्दनंघृतमेवच ॥ आहारंतृप्तिपर्यं
 तएकादश्यांकरोतियः ॥ २२ ॥ सर्वव्रतंतदानश्येदेकैककरणादपि ॥ दिवास्वापस्तथालापःपाषंडैःस
 हवादिता ॥ २३ ॥ वारस्त्रीनटनाट्यादिदर्शनंक्रोडनंतथा ॥ संस्कारश्चशरीरस्यकृमिकीटादिर्हिसनं

चानु०

॥१६॥

॥ २४ ॥ व्यायामोपिहरेत्पादंसर्वव्रतफलस्यच ॥ इमंशुकर्महरेदर्धतथैश्वर्यं चपादशः ॥ २५ ॥ व्रते
ष्वन्येषुकास्येषुहानिरल्पाफलेस्मृता ॥ इक्षुरापःफलंमूलंतांबूलंपयऔषधं ॥ २६ ॥ विप्रार्थनागुरोर्वा
क्यघ्नतिनोकामिकव्रतं ॥ यद्येभिर्मद्व्रतंहन्यान्मद्द्रोहोसभवेन्नरः ॥ २७ ॥ यद्यशक्तोतिवेलंस्यादुपवासकृतो
नरः ॥ गर्भिणीसूतिकावालस्तीर्थयात्राकृतश्रमः ॥ २८ ॥ सपादमात्रंकुर्वीततृप्त्यर्थफलभक्षणं ॥ सर्व
थानान्नमश्रयान्मिषमाणापिवैष्णवः ॥ २९ ॥ महापद्यपियोश्रियादन्नमेकादशीदिने ॥ तस्यापराधं
नसहेलक्ष्म्यादिप्रार्थितोप्यहं ॥ ३० ॥ माषंचलवणंमांसंयोश्रियात्तिलमात्रतः ॥ एकादश्यांततःसर्व
व्रतंनिष्फलतांव्रजेत् ॥ ३१ ॥ यावंतस्त्रिषुलोकेषुविद्यंतेपापराशयः ॥ अन्नमाश्रित्यतिष्ठतिसंप्राप्तेहरि
वासरे ॥ ३२ ॥ अतस्तस्मिन्दिनेगंधमप्यन्नस्यविवर्जयेत् ॥ तंडुलाग्न्यंबुसंयोगात्पिष्टंलवणयोगतः ॥ ३३ ॥
फलंत्रितयसंयोगादन्नंभवतितत्क्षणात् ॥ इक्षोर्विकारास्तस्यस्युर्यावतःकेवलस्यच ॥ ३४ ॥ खजूरंनारि
केलंचप्रियालंपनसादिकं ॥ आम्रंचकदलीद्राक्षाक्षीरंदधिघृतंतथा ॥ ३५ ॥ अनिषिद्धानिमूला
नितथाकंदादिकंचयत् ॥ विनोदकेनयत्पक्कंधान्यंयच्चघतादिना ॥ ३६ ॥ एतानिफलसंज्ञानियोऽत्यश
क्तोदिनेमम ॥ पादशोस्त्रातियस्तृप्तेःसंपूर्णतत्फलंव्रजेत् ॥ ३७ ॥ यदिशक्तोपिगृह्णीयादेतान्येकाशीदि
ने ॥ यथातृप्तिस्तथाहानव्रतस्याहिभवेद्ध्रुवं ॥ ३८ ॥ योहिशक्तोपिकुर्वीतव्रतहानिनराधमः ॥ मम
द्रोहोभवेत्तस्यनरकंप्रतिपद्यते ॥ ३९ ॥ एकदापिचयोहन्याद्व्रतमेतन्नराधमः ॥ संकल्पमात्रंनरकेरौ

मा० अ०

९

॥१६॥

रवेपततिध्रुवं ॥ ४० ॥ अर्धहानौतदर्धस्यात्पादहानौचपादशः ॥ अज्ञानाद्वाप्रमादाद्वायोश्चात्यन्नं
 हरेर्दिने ४१ ॥ नमस्कारस्यलक्षंतत्प्रायश्चित्तप्रकीर्तितं ॥ दशगावोथवादद्यात्प्राजापत्यानित्रादश ॥ ४२ ॥
 ज्ञात्वापियोन्नमश्चातिमाषंचलवणंफलं ॥ पश्चात्तापोभवेद्यस्यद्विगुणंतस्यकीर्तितं ॥ ४३ ॥ पश्चात्ताप
 विहीनस्यप्रायश्चित्तंतुनिष्फलं ॥ कृतेपापेनुत्तापोवैयस्यपुंसःप्रजायते ॥ ४४ ॥ प्रायश्चित्तंतुतस्योक्तंहरि
 संस्मरणंपरं ॥ कृच्छ्रोयुतंचगायत्र्याःप्राणायामचतुःशतं ॥ ४५ ॥ गोप्रदानंचविप्रायनमस्कारायुतंतथा ॥
 भाजनंषष्टिविप्राणांविदुषांवेदवादिनां ॥ ४६ ॥ मद्भक्तानांविशेषेणदक्षिणाभिःसमन्वितं ॥ यात्रापादुक
 यार्हानायोजनद्वयसंमिता ॥ ४७ ॥ अश्वत्थस्यतुलस्यावाशालिग्रामस्यवापुनः ॥ अन्यस्यामममूर्तेर्वा
 यास्याद्विंशतिहास्तिका ॥ ४८ ॥ प्रदक्षिणानुसाज्ञेयानमस्कारसमाप्तुसा ॥ अयुतंतत्सुवर्णंवाकर्षमात्रं
 द्विजैर्पितं ॥ ४९ ॥ पारायणंचवेदस्यसमानोतिविनिश्चितम् ॥ उरसारिरसादृष्ट्यामनसावचसातथा ५०
 पद्भ्यांकराभ्यांजानुभ्यांप्रणांमोष्टांगैरितः ॥ सव्यंजानुनिधायादौकराभ्यांचस्पृशन्भुवं ॥ ५१ ॥ जा
 नुनादक्षिणेनापिललाटेनभुवंस्पृशेत् ॥ पतित्वादंडवत्पश्चान्मूर्ध्निबद्धांजलिततः ॥ ५२ ॥ उत्तिष्ठेच्चपुन
 र्नत्वाजानुभ्यांचस्तुतिं पठेत् ॥ ममध्यानेनसंयुक्तोनमस्कारइतीरितः ॥ ५३ ॥ पादांतरंपदन्यस्तंकरौतुसमु
 टोक्तौ ॥ स्तुतिंवाचाहृदिध्यानंप्रदक्षिणइतीरितं ॥ ५४ ॥ प्रातःस्नानंविधायादौप्रातःकर्मागिनित्यशः ॥
 समाप्यगच्छेद्यावत्स्यान्मध्यान्हस्तत्रसंवसेत् ॥ ५५ ॥ माध्याह्निकंविधायैवहविभोर्जीचनित्यदा ॥ प्रति

चातु०

॥ १७ ॥

ग्रहपरित्यागीसायंकर्माणितत्रच ॥ ५६ ॥ विदध्यान्मत्कथालापैर्मद्भक्तेरेवसंगवान् ॥ तांरात्रितत्रनोत्वा
चप्रातःस्नानादिकंततः ॥ ५७ ॥ कृत्वातत्रैवसंध्यांचएवंयात्रामतःपरं ॥ पुराप्राज्ञैरियंप्रोक्तायात्रापपापघ
नाशिनी ॥ ५८ ॥ यानमर्धफलंहंतिपादंहंतिचपादुका ॥ त्रीन्भागान्हंतिवाणिज्यंसर्वंहंतिप्रतिग्रहः ५९
द्रव्यहीनोथयःकुर्याद्भिक्षामुदरपूर्तये ॥ नतस्यफलहानिःस्याद्यदिनेच्छेद्धनार्जनं ॥ ६० ॥ धनार्जनंतु
यःकुर्वन्कुर्याद्यात्रानतत्फलं ॥ अन्यथातुभवेत्तस्यतीर्थस्नानादिजंफलं ॥ ६१ ॥ अर्जयित्वाधनंयस्तुया
त्रामुद्दिश्ययत्नतः ॥ प्रकरोतिनरोयात्रानुर्याशस्तस्यहीयते ॥ ६२ ॥ दानूणांसभवेद्भागोद्रव्यदानानुसारतः ॥
धनार्जनंविधायाथयात्रामारुण्यायदातृषु ॥ ६३ ॥ तद्धनंस्थापयेद्यावदवशिष्टंतुभागशः ॥ ऋणीभवेत्सदा
तृणांभागशोनात्रसंशयः ॥ ६४ ॥ यस्तुयात्रानकुर्वीतसचोरइतिकीर्त्यते ॥ लभतेतुफलंदातायात्रानुर्या
शसंभवं ॥ ६५ ॥ प्रतिग्राहीतुपापीस्याद्वसतेनरकेचिरं ॥ ततोऽधिकांसमांवापिकुर्वन्यात्रानदोषभाक्
॥ ६६ ॥ एकभक्तेननकेनतथैवायाचितेनच ॥ उपवासेनचैकेनपादकृच्छ्रःप्रकीर्तितः ॥ ६७ ॥ त्रिरावृत्त्या
भवेत्कृच्छ्रोद्वादशाहैरितिस्मृतः ॥ एकभक्तत्रयेणाथत्रिनकेनयदृच्छया ॥ ६८ ॥ लाभेनभोजनानांचात्रिदि
नंचचतुर्थकं ॥ उपवासत्रयेणस्यादेषकृच्छ्रोद्वितीयकः ॥ ६९ ॥ सूर्यमंडलमध्यस्थंध्यायेन्मांतीर्थसन्निवौ ॥
न्यासादिपूर्विकांस्वीयशाखोक्तांवेदमातरं ॥ ७० ॥ गायत्रीयोजपेत्तस्यपापहानिर्भवेद्भुवं ॥ पूरककुंभ
कोरेचःप्राणायामस्त्रिलक्षणः ॥ ७१ ॥ दशप्रणवसंयुक्तंसप्तव्याहृतिभिर्युतं ॥ मंत्रमुच्चारयन्सम्यक्पूर

मा० अ०

९

॥ १७ ॥

यन्दक्षिणेनच ॥ ७२ ॥ नासापुटेनमंत्रंचपुनर्मनसिचिंतयन् ॥ कुंभयित्वाततोवामनासयाविसृजेत्प
 ठन् ॥ ७३ ॥ मंत्रंतमेवशनकैःप्राणायामोयमोरितः ॥ येनैवविसृजेत्प्राणंपुनस्तेनैवपूरयेत् ॥ ७४ ॥ द्वादश
 प्रणवैर्यद्वाप्राणमापूर्यकुंभवत् ॥ दशप्रणवमंत्रंतुपूर्वोक्तंत्रिःपठेत्पुनः ॥ ७५ ॥ द्वादशप्रणवैर्भूषोरेचयेद
 निलंशनैः ॥ प्राणायामोमहानेषसर्वपापविनाशकः ॥ ७६ ॥ पुनःपुनःप्रकुर्वीतप्राणायामचतुःशतं ॥
 प्राजापत्यसमंप्रोक्तंप्रायश्चित्तादिकर्मसु ॥ ७७ ॥ एकवारंप्रसूतायाबालवत्ससमन्विता ॥ पुष्टाशांता
 कांस्यदोहाशृंगयोर्हमभूषिता ॥ ७८ ॥ रक्तवस्त्रावृतापृष्ठेस्वमूल्यदक्षिणायुता ॥ अर्पितावैष्णवेविप्रेकु
 टुंबिनियथाविधि ॥ ७९ ॥ गोदानंस्मृतमेतद्वैदारुणाघविदारणं ॥ चतुर्भिर्वारुणैःस्नानैर्गंगादौपुण्यतो
 र्थके ॥ ८० ॥ चातुर्मास्येथवामाघेवैशाखेप्रातरेवहि ॥ कृतेपुण्यमवाप्नोतिनरोगोदानसंभवं ॥ ८१ ॥
 यथेष्टंभोजनंयत्स्यात्घृतंक्षीरंचशर्करा ॥ तन्मौल्याद्विगुणद्रव्यंदक्षिणापरिकीर्तिता ॥ ८२ ॥ भोजनेविषमे
 पिस्यादशक्तौदक्षिणासमा ॥ दक्षिणान्यूनतायांस्यात्फलहानिस्तुभागशः ॥ ८३ ॥ एवंहिषष्टिविप्राणामन्नदानं
 महाफलं ॥ स्वशाखाऽध्ययनंपूर्णसकृदेवंतुपाठतः ॥ ८४ ॥ करोतियोव्रतस्थःसन्पारायणमिदंस्मृतं ॥
 तांबूलंमैथुनंक्रोडांपरान्नंशववाहनं ॥ ८५ ॥ व्रतस्थोवर्जयेदेतान्हाविर्भोजीसरुद्रवेत् ॥ यवानांविंशति
 र्माषोभवेन्माषास्तुषोडश ॥ ८६ ॥ कर्षःसुवर्णसंज्ञःस्यात्तद्दानंरुच्छुसंमितं ॥ फलाहारंतुयःकुर्याच्छुको
 पिहिहरेर्दिने ॥ ८७ ॥ नमस्कारायुतंतस्यप्रायश्चित्तप्रकीर्तितं ॥ अर्धहानौतदर्धस्यात्पादहानौतुपादशः

चातु०

॥ १८ ॥

॥ ८८ ॥ परदत्तं फलाहारं शक्तः कुर्याद्वरेन्दने ॥ यथातृप्तिर्भवेदातुः पुण्यं पापं च भक्षितुः ॥ ८९ ॥ यद्य
शक्तः फलाहारं परदत्तं तु कारयेत् ॥ दाता प्रोतिफलं पूर्वार्धे नश्यति भक्षितुः ॥ ९० ॥ तस्मान्नियमयुक्तः स
न कुर्याद्यद्यद्वतं हरेः ॥ एकादश्यां तु यत्प्रोक्तं यद्यथा व्रतहानिदं ॥ ९१ ॥ दशम्यां तु तदर्थं स्यात्तदर्थं पारणो
त्तरे ॥ पूर्वतु पारणायाः स्यात्सर्वमेकादशी समं ॥ ९२ ॥ इति ते कथितो दविनियमावर्णवव्रते ॥ एका
दश्यां ततो रात्रौ स्वापिते परमात्मनि ॥ ९३ ॥ देवागारे प्रकुर्वीत मत्कथा श्रवणं नरः ॥ मद्भक्तैरेव संयुक्तो वृ
थालापविवर्जितः ॥ ९४ ॥ कुर्याज्जागरणं तावत्स्नानकालो भवेद्यदा ॥ कुर्यान्नो राजनं पश्चात्स्नानं कुर्या
द्यथाविधि ॥ ९५ ॥ ॥ इति श्री वारहपुराणे चातुर्मास्यमाहात्म्ये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ धरण्युवाच ॥
चातुर्मास्ये कृतानां वैव्रतानां कीदृशं फलं ॥ तद्धानेः कश्चदोषः स्यात्फलं तस्य तु किं भवेत् ॥ १ ॥ शुभं वा
प्यशुभं वापि प्रायश्चित्तं च तस्य किं ॥ प्रत्याम्नायाः कथं च स्युस्तन्मे विस्तरतो वद ॥ २ ॥ श्रीवराह उवाच ॥
उपवासं तु मत्प्रीत्यै यस्मिन्कस्मिन् दिने नरः ॥ कुर्याद्विशगुणं तत्स्यादेकादश्या उपवासतः ॥ ३ ॥ कल्प
मात्रं समं लोके वासमाप्नोत्यसंशयं ॥ चतुर्युगसहस्राणि पितामहादिनं स्मृतं ॥ ४ ॥ तावत्येव भवेद्वात्रिः क
ल्पो होरावमुच्यते ॥ व्रतहानिर्भवेद्यस्य सकल्पं नरके वसेत् ॥ ५ ॥ प्रायश्चित्तं तु तस्योक्तं नमस्कारदशायुतं ॥
अन्यदा यत्कृतं पुण्यं व्रतं पापमथापि वा ॥ ६ ॥ ततो दशगुणं प्रोक्तं चातुर्मास्ये तु तत्फलं ॥ एकादश्या भवेद्धानि
श्चातुर्मास्ये यदा तदा ॥ ७ ॥ दशलक्षनमस्काराः कर्तव्यादोषमुक्तये ॥ अन्यथा दशकल्पांश्चरौ रवे नरके व

मा० अ

१०

॥ १८ ॥

सेत् ॥ ८ ॥ उपवासोद्विधाप्रोक्तः सांतरश्चनिरंतरः ॥ उपोष्यपारणांकृत्वापुनः कुर्यादुपोषणम् ॥ ९ ॥
 सांतरः कथितो लोके अविच्छिन्नो निरंतरः ॥ प्रथमे हन्युपोष्यापि द्वितीये हन्युपोषयेत् ॥ १० ॥ द्विगुणंतरफ
 लंप्रोक्तं तृतीये त्रिगुणं भवेत् ॥ दिनवृद्ध्या भवेदेव फलवृद्धिरुपोषणे ॥ ११ ॥ निरंतरं द्वादशाहमुपवासं करो
 तियः ॥ पराकः सह विज्ञेयस्तत्फलं कथयामि ते ॥ १२ ॥ अशोते रूपवासानां सफलं प्राप्नुयान्नरः ॥ पक्षोपवासं
 यः कुर्यात्स विंशत्यधिकं शतम् ॥ १३ ॥ उपवासाल्लभेतैव तत्फलं विधिपूर्वकं ॥ मासमात्रं तु यः कुर्यादुप
 वासं निरंतरं ॥ १४ ॥ फलं पंचशतानां सलंघनानां लभेद्भुवं ॥ मासोपोषणतुर्यांशल्लभेच्च द्वायणादपि
 ॥ १५ ॥ चंद्रवृद्ध्या समश्नोयात्कुक्कुटांडप्रमाणतः ॥ दिनेदिने हविर्ग्रीसान् हानौ हानिं प्रकल्पयेत् ॥ १६ ॥
 एवं मासेन पूर्णस्यादेकं चाद्रायणव्रतं ॥ प्राजापत्यं च नृभिः स्यादुपवासो निरंतरः ॥ १७ ॥ द्वादशाहः पुरा
 प्रोक्तः सकृच्छ्रुः प्रोच्यतेऽपि च ॥ प्रत्याम्नायस्तु कृच्छ्रस्य धनिकस्याच्यतेऽधुना ॥ १८ ॥ ॥ कर्ममात्रं सुवर्ण
 स्यदानं विप्राय धीमते ॥ गोदानं वाथ विप्राणां षष्ठेर्भोजनमोरितं ॥ १९ ॥ शक्तः पदाप्रकुर्वीत यात्रां त्रैयोजनद्वयं
 गतागतेन जायेत योजनानां चतुष्टयं ॥ २० ॥ परदेशे दुर्गमार्गे यात्रैषा परिकीर्तिता ॥ सुदेशे सुपथे तु स्याद्वि
 गुणानां त्रिसंशयः ॥ २१ ॥ स्त्रीवाला शक्तवृद्धानां मर्धयोजनं संख्यया ॥ प्रायश्चित्तं वाहनादौ स्वदेशे स्यात्तु पूर्व
 वत् ॥ २२ ॥ धारणं पारणं यस्तु मासमेकं करोति च ॥ मासोपवासविंशांशल्लभेत्तस्य प्रकीर्तितं ॥ २३ ॥
 दिनद्वयमुपोष्याथ तृतीये हनि पारणं ॥ यः करेति फलं तस्य द्विगुणं धारणपारणात् ॥ २४ ॥ शिरो व्याह

चातु०

॥१९॥

तिसंयुक्तागायत्रीकोर्तिताजपे ॥ वेदाक्षराणांतुल्यासाशतेनमुनिभिःस्मृता ॥ २५ ॥ चतुःशतेनगाय
त्र्याःसंमितंपरिकोर्तितं ॥ पावमानंमहासूक्तंषट्शतर्चसुपुण्यदं ॥ २६ ॥ तथोपनिषदःपुण्यागायत्र्यक्षरसं
ख्यया ॥ प्रोच्यंतेपुण्यदालोकेपुण्यसूक्तानियान्यपि ॥ २७ ॥ संहितापाठतश्चोक्तंद्विगुणंपदपाठतः ॥
त्रिगुणंक्रमपाठेस्याज्जटापाठेतुषड्गुणं ॥ २८ ॥ महाभारतपाठस्तुवेदतुल्यःप्रकोर्तितः ॥ पुराणानांतद
र्धेनस्मृतीनांचतथोच्यते ॥ २९ ॥ भारतेभगवद्गीतातथानामसहस्रकं ॥ गायत्र्याःसंमितंप्रोक्तंपुण्येपाप
क्षयेतथा ॥ ३० ॥ पाठेनयत्फलंप्रोक्तंअर्थज्ञानाच्चतुर्गुणम् ॥ मद्भक्तेभ्यःश्रावणाच्चपुण्यंदशगुणंस्मृतं ॥
व्याख्यानाच्चापिशिष्येभ्यःपुण्यंशतगुणंस्मृतम् ॥ ३१ ॥ भूमिदानंयथालोकेमहादानमितीरितम् ॥
विद्यादानंदशगुणंततोपिस्यात्फलप्रदम् ॥ ३२ ॥ ॥ धरण्युवाच ॥ ॥ कस्मैदानंप्रकर्तव्यंसुवर्ण
स्येतरस्यवा ॥ कथंवापात्रतामेतिब्राह्मणश्चेतरोथवा ॥ ३३ ॥ श्रीवराहउवाच ॥ वसेद्गृहेयस्तु
भिक्षान्नाशीस्तुतिंपठन् ॥ अधोत्यशाखांसंपूर्णासयथोक्तंफलंलभेत् ॥ ३४ ॥ शिष्यस्याध्यापकस्यापिसं
हितापाठतःफलम् ॥ प्रत्यक्षरंतुगायत्रीसकृत्पाठसमंलभेत् ॥ ३५ ॥ पदपाठेतदर्थस्यात्क्रमपाठेतदर्थकम् ॥
संहितापाठतोद्विघ्नंगीतापाठेफलंस्मृतम् ॥ ३६ ॥ ततोप्युपनिषत्पाठेद्विगुणंफलमीरितम् ॥ पाठेचरा
ठनेतुल्यफलंवैगुरुशिष्ययोः ॥ ३७ ॥ अधोतात्रिगुणंस्यात्तुफलंवैकुण्ठपाठतः ॥ तदर्थंलेखपाठात्तुफ
लमुक्तंमनीषिभिः ॥ ३८ ॥ अधोत्यापिनयस्यस्यात्कण्ठेपाठश्चमंस्वतः ॥ कृतेयत्नेपिदैवेनसलभेत्पाठ

मा०अ०

१०

॥१९॥

मात्रजं ॥ ३९ ॥ प्रज्ञायामपिसत्यं तु विस्मरेत्पठितां श्रुतिं ॥ अनास्थया प्रमादेन मृतो गर्दभतां वजेत् ॥ ४० ॥
 यावद्वेदोत्थवर्णानां पठितानां च विस्मृतिः ॥ तावद्भुक्ता सवर्षाणि खरयोर्नैततः परं ॥ ४१ ॥ पाठपुण्या
 जितं लोकं सलभेन्नात्र संशयः ॥ स्वशाखां प्रथमं यस्तु पठित्वान्यां पठेद्यदि ॥ ४२ ॥ प्रत्यक्षरं तु लभते गाय
 त्र्यादिगुणं फलम् ॥ पठित्वापि स्वकां शाखां मदुत्कर्षेण वेत्ति यः ॥ ४३ ॥ मम पूजायुतश्चापि सोर्धं फलम्
 वाप्नुयात् ॥ मद्भक्तिवर्जिताय श्वकेवलं पाठको भवेत् ॥ ४४ ॥ लभेत्फलस्य तुर्यं शंभुद्वेष्टुर्निष्फलं स्मृतम् ॥
 अंगानि वेदाश्च त्वारोमीमांसा न्यायविस्तरः ॥ ४५ ॥ पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्याहोताश्चतुर्दश ॥ आयुर्वेदौ धनुर्वे
 दौ गांधर्वचार्यशास्त्रकं ॥ ४६ ॥ उपविद्याश्च तस्त्रस्युरेव मष्टादश स्मृताः ॥ शिक्षाकल्पो व्याकरणं निरुक्तं छं
 दज्योतिषम् ॥ ४७ ॥ इत्यंगानि तु वेदस्य यो धीते तत्फलं शृणु ॥ संहितापाठतोऽप्यर्धलभते पाठतः फलं ॥ ४८
 शिक्षाघ्राणं तु वेदस्य कल्पः पाणीप्रकीर्तितौ ॥ मुखं व्याकरणं तु स्यान्निरुक्तं श्रोत्रमुच्यते ॥ ४९ ॥ ज्योतिषं
 नयनं प्रोक्तं छंदः पादाविति स्मृतौ ॥ शिक्षाकल्पनिरुक्तानां छंदसश्चार्थवित्तये ॥ ५० ॥ येनूद्योगं प्रकुर्वति फ
 लं तेषां चतुर्गुणम् ॥ भवेत्पाठात्ततो ज्योतिः शास्त्रार्थज्ञानजं फलम् ॥ ५१ ॥ संहितापाठजं पुण्यं गणित
 ज्ञोलभेद्भुवं ॥ ज्योतिषां संहिताज्ञानादर्थं तुल्यं लभते फलम् ॥ ५२ ॥ जातकप्रश्नयोर्ज्ञानान्न किंचित्पुण्य
 मीरितं ॥ वेदाध्ययनहोनो योजातकप्रश्नमात्रवित् ॥ ५३ ॥ न वेत्ति गणितं यस्तु ज्ञेयो नक्षत्रसूचकः ॥
 दानं नार्हति विप्रः स सर्वकर्मसु गर्हितः ॥ ५४ ॥ स्वल्पामपि तु स्वांशाखां यो न धोत्यद्विजाधमः ॥ अंगादिष्वन्य

चानु०

॥२०॥

शास्त्रेषु सक्तः स तु विगर्हितः ॥ ५५ ॥ किञ्चिच्छास्वामधोत्यापियश्चोपनिषदः पठेत् ॥ ज्ञानाधिक्याय शा
स्त्राणि वेदज्ञानार्थमेव वा ॥ ५६ ॥ अर्धातेदानपात्रं स्यात्पुण्याधिक्येन युज्यते ॥ यतो विप्रेषु ब्रह्मत्वं पूज्य
त्वं ज्ञानतः स्मृतं ॥ ५७ ॥ ज्ञानाधिक्येन तेषु स्यात्पात्रापात्रविचारणा ॥ पुण्याधिक्येन वा ज्ञेयापाठकानां
च पात्रता ॥ ५८ ॥ ज्ञानिपाठकयोर्मध्ये ज्ञानो पुण्याधिको मतः ॥ ततः पूज्यत्वमस्य स्यात्ज्ञानेन स्तिवति
मेमतिः ॥ ५९ ॥ न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते ॥ प्रियो हि ज्ञानिनोत्यर्थमहंस च न मम प्रियः ॥ ६० ॥
ज्ञानं तु पूर्वमेवोक्तं मम भक्तस्य लक्षणे ॥ परवादिजयेशक्तिर्यस्य स्यान्न द्रतिः पुनः ॥ ६१ ॥ स एव श्रेष्ठतां
याति पाठकानां शतादपि ॥ वेदादि सर्वा विद्यानामर्थज्ञानाय यः पठेत् ॥ ६२ ॥ शास्त्रं व्याकरणं नाम लभेद्दे
द समं फलं ॥ ज्ञानाधिक्येन लभते वेदार्थज्ञानं जं फलम् ॥ ६३ ॥ मीमांसाद्विविधा प्रोक्ता कर्मणो ब्रह्मणस्तथा
॥ वेदार्थज्ञानतुल्याद्याद्वितीयायाः फलं गृणु ॥ ६४ ॥ प्रत्यक्षरं तु लभते गायत्रीशतजं फलं ॥ येनूपयोगि
नः साक्षाद्गन्थास्तत्र भवन्ति हि ॥ ६५ ॥ तेष्वर्धफलदाज्ञेया व्यवधानात्तु पादशः ॥ वेदोपनिषदामर्थज्ञा
नाधिक्याय चेत्पठेत् ॥ ६६ ॥ प्रदीपं सर्वविद्यानां यो विद्वानन्यायविस्तरं ॥ वेदार्थज्ञानतुल्यं तु फलं तस्य प्र
कीर्तितं ॥ ६७ ॥ केवलं जीविकार्थं तु यः पठेन्न्यायविस्तरं ॥ हेतुवादरतो ब्रह्म जिज्ञासां नैव यः पठेत् ॥ ६८ ॥
स स गालो भवेदेव पाठिताक्षरसंख्यया ॥ वर्षाणि नात्र संदेहो वृथा भाषणतत्परः ॥ ६९ ॥ पुराणं वैष्णवं मात्स्यं कौ
र्म्यं भागवतं तथा ॥ आदित्यंगारुडं स्कान्दं मार्कण्डेयमथाष्टमम् ॥ ७० ॥ ब्रह्म ब्रह्मांडलिंगं च ब्रह्म वैवर्तमेव च ॥

मा० अ०

३०

॥२०॥

भविष्योत्तरमाग्रेयं पाद्मं वामनमेव च ॥ ७१ ॥ सप्तदशं तु वायव्यं द्वादशं स्मृतं ॥ सर्वेष्वपि पुराणेषु
 श्रेष्ठं भागवतं स्मृतं ॥ ७२ ॥ वेदतुल्यफलं पाठे श्रवणे च तदर्धकं ॥ अर्थश्रवणतश्चास्य पुण्यं दशगुणं स्मृतं
 ॥ ७३ ॥ वक्तुः स्याद्विगुणं पुण्यं व्याख्यातुश्च शताधिकं ॥ अन्यान्यपि पुराणानि वैष्णवादीनियानि च
 ॥ ७४ ॥ महिम्नः कीर्तनं यत्र मम स्यान्मद्व्रतस्य वा ॥ मद्भक्तस्याथ वा यत्र तद्देवार्थफलं स्मृतं ॥ ७५ ॥ विष्णु
 धर्मोत्तरं शैवं बृहन्नारदमेव च ॥ भगवती पुराणं चलघुनारदमेव च ॥ ७६ ॥ भविष्य पर्वषष्ठं स्यात्तत्रं भागवतं
 तथा ॥ अष्टमं नारसिंहं च पुराणं रेणुकाभिधं ॥ ७७ ॥ दशमं तत्त्वसारं स्याद्वायुप्रोक्तं तथैव च ॥ नन्दिप्रोक्तं
 द्वादशं स्यात्तथा पाशुपताभिधं ॥ ७८ ॥ यमनारदसंवादं तथा हंसपुराणकं ॥ विनायकपुराणं च बृहद्
 ह्नाडिमेव च ॥ ७९ ॥ पुण्यं विष्णुरहस्यं स्यात्तथा द्वादशमुच्यते ॥ एतान्युपपुराणानि पुराणार्थफलानि च ॥
 ॥ ८० ॥ भारतं वेदतुल्यं स्यादर्थतोऽधिकमुच्यते ॥ तत्रापि भगवद्गीता विष्णोर्नानसहस्रकं ॥ ८१ ॥
 शताधिकफलं प्रोक्तं भारतादपि सर्वशः ॥ श्रोतार्थफलमाप्नोति भक्तिः शृणुयात्तु यः ॥ ८२ ॥
 भारतादर्धफलकं रामायणमपीरितं ॥ सर्वेष्वेतेषु शास्त्रेषु पंचरात्रागमोऽधिकः ॥ ८३ ॥ ॥ भगवद्गीत
 या तुल्यफलं तस्याऽखिलस्य च ॥ भारतीयकथा बंधं मद्भक्तेरेव निर्मितं ॥ ८४ ॥ तत्काव्यं यः पठेत्
 द्वादशशतं फलमाप्नुयात् ॥ मद्भक्तैर्निर्मितं यत्तु शतांशफलदं स्मृतं ॥ ८५ ॥ यः करोति स्वयं काव्यं कल्पयि
 त्वा स्वयं कथां ॥ तच्छ्रुमो व्यर्थतामेति तदध्येता च दोषभाक् ॥ ८६ ॥ पैराणी भारती वापि कथां ग्रथ्नाति यः

चातु •

॥२१॥

स्वयं ॥ ममाभक्तोपिलभतेशक्रलोकाधिवासताम् ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्षरं वर्षमेकं वासस्तस्य भवेद्ध्रुवम् ॥
ममभक्तो हिलभते बृहस्पतिसलोकतां ॥ ८८ ॥ तत्तद्भाषाकृतं काव्यं मद्गणनसमन्वितं ॥ भारतस्य सहस्रां
शं श्रोतुर्वक्तुः फलं स्मृतं ॥ ८९ ॥ निर्मातुस्तु भवेत्पुण्यं साधुशब्दशतांशतः ॥ नरस्तु तितुयः कुर्याज्जोविका
र्थं कावे क्वचित् ॥ ९० ॥ निष्फलस्तु श्रमः प्रोक्तस्तदध्येतानुदोषकृत् ॥ उन्मादेन तु यः कुर्यात्काव्यादीनां च
वर्णनं ॥ ९१ ॥ सहिष्यो निमाप्रोति वर्षाण्यक्षरसंख्यया ॥ वेदोक्तार्थानुसारेण मन्वाद्याः स्मारकाः स्मृताः
॥ ९२ ॥ तेषां वै स्मृतयो नानाधर्मनिर्णायिका भुवि ॥ ब्रह्मक्षत्रियविट्शूद्रावर्णाश्चत्वार एव हि ॥ ९३ ॥
प्रतिलोस्यानुलोम्येन तेभ्यो नाना हि जातयः ॥ तत्र केचिद्वैदिकेषु कर्मस्वाधिकृताः परे ॥ ९४ ॥ अवैदिकेषु
भूत्रेषु केचित्पशुसमाः स्मृताः ॥ अवैदिकेष्वपि प्रोक्तो नाधिकारो नृणामिह ॥ ९५ ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वा
नप्रस्थो यतिस्तथा ॥ प्रोक्ता आश्रमिणस्त्वेते भिन्नमार्गा एव हि ॥ ९६ ॥ कदा कुत्र कथं कर्म केन कार्यमिति स्फु
टं ॥ धर्मशास्त्रात्तु निर्णयमन्यथा दोषभाग्भवेत् ॥ ९७ ॥ अदेशे यत्कृतं कर्म अकालेनाधिकरिणा ॥ प्रत्ये
कं तद्भवेद्व्यर्थं प्रत्यवायोधिको भवेत् ॥ ९८ ॥ तस्मादावश्यं कंतु विप्राणां तु विशेषतः ॥ स्मृत्यर्थज्ञानतोपि
स्याद्वेदार्थज्ञानतोधिकं ॥ ९९ ॥ ऋग्वेदस्योपवेदः स्यादायुर्वेदो हि वैद्यकं ॥ परेषामुपकाराय स्वस्य नो रोग
तार्थिना ॥ १०० ॥ जीविकार्थमपीदं हि पठितव्यं द्विजातिभिः ॥ ब्राह्मणं रोगिणं क्षीणमुपचारेण जी
वयेत् ॥ १ ॥ ब्रह्महत्या भवं पापं तस्य नश्यति वैध्रुवं ॥ यतः सलभते पुण्यं चतुःकृच्छ्रसमुद्भवं ॥ २ ॥ एवं

मा. अ.

१०

॥२१॥

पुण्यं भवेत्तस्य तत्तद्वर्णानुसारतः ॥ यत्ने कृतेऽपि यो रोगी न जीवित्यायुषः क्षयात् ॥ ३ ॥ सोऽर्धफलमवाप्नोति
 नाऽकार्या विचारणा ॥ जीतिकार्थं तु यः कुर्यादुपविद्या चतुष्टयं ॥ ४ ॥ इह लोके फलं तस्य परलोके नाकिंच
 न ॥ गांधर्वमप्यर्धयितुमपुरो यश्च गायति ॥ ५ ॥ मद्भाक्तियुक्तो लभते गांधर्वलोकमुत्तमं ॥ धनुर्वेदोदंड
 नीतिर्ब्राह्मणानां न जीविका ॥ ६ ॥ क्षत्रियाणां तु सा प्रोक्ता वेदादर्थफलप्रदा ॥ फलान्येतेषु सर्वेषु पुण्यं ज्ञा
 नानुसारतः ॥ ७ ॥ विवेकस्तस्य कर्तव्यो द्रव्यदाने विशेषतः ॥ अन्नस्य शुद्धितं पात्रं पानीयस्य पिपासितं
 ॥ ८ ॥ तृणग्राही पयःस्त्रावीपयो ग्राही विषस्त्रवः ॥ पात्रापात्रविचारो यथापन्नगधेनवः ॥ ९ ॥
 द्रव्यदाने तु कर्तव्यं विशेषात्पात्रवीक्षणं ॥ तृणेन गवि दुग्धं स्याद्दुग्धमप्युरगे विषम् ॥ १० ॥ पात्रापात्र
 विचारेण सत्पात्रे दानमुत्तमं ॥ यथा पुण्याधिकं पात्रं तथा दानफलाधिकं ॥ ११ ॥ ज्ञानाधिक्याद्भवेत्पुण्यं त
 था पाठश्रमेण वा ॥ मद्भक्त एव पात्रं स्यान्मय्यभक्तो न सर्वथा ॥ १२ ॥ मद्द्वेषो परिहर्तव्यो दर्शने भाषणादिषु ॥
 संगवांश्च भवेन्नित्यं मद्भक्तैरेव नान्यथा ॥ १३ ॥ यच्छुल्कादधिकं दद्यात्तद्दानं परिकीर्तितं ॥ देशकाल
 विशेषेण तत्तत्पात्रविशेषतः ॥ १४ ॥ दानस्य फलमुद्दिष्टमधिकन्यूनमेव च ॥ विप्रशुल्कं तु यो मूढो न
 दद्याच्छक्तिसंभवे ॥ १५ ॥ विष्ठाकृमिर्भवेदेष सुवर्णयवसंख्यया ॥ दिव्यवर्षाणि नैवात्र त्वया का
 र्यस्तु संशयः ॥ १६ ॥ यत्तु ज्ञानवता कर्मक्रियते पापदायकं ॥ तद्व्यूनफलकं प्रोक्तं अज्ञानि कृतपात
 क इत् ॥ १७ ॥ यथा यथाधिकं ज्ञानं पुण्याधिक्यं तथा तथा ॥ यत्तु ज्ञानवता कर्मक्रियते पुण्यकारकं

चातु०

॥२२॥

॥ १८ ॥ अधिकंतफलं प्रोक्तं अज्ञानिकृतकर्मणः ॥ यथायथाधिकं ज्ञानं पापहानिस्तथा तथा ॥ १९ ॥
यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुते क्षणात् ॥ ज्ञानाग्निर्दुष्टकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ॥ २० ॥ वर्णाधिक्यं
यथा हेमो वह्निर्संगेन जायते ॥ पुण्याधिक्यं तथा देविज्ञानसंगेन जायते ॥ २१ ॥ पुण्येन वर्धते पुण्यं पापं
स्वरूपं हि जायते ॥ पापेन पापवृद्धिः स्यात्पुण्यं च स्वल्पतां व्रजेत् ॥ २२ ॥ अति सूक्ष्मो विचारो यदुर्ज्ञेयः
स्थूलदृष्टिभिः ॥ तथाप्येतद्विचार्य स्यात्तत्त्वाज्ञानानुसारतः ॥ २३ ॥ यस्तु सत्यधिकारेऽपि ज्ञाने वा पठनेऽ
पि वा ॥ प्रयत्नं नैव कुर्वीत समृतो जायते पशुः ॥ २४ ॥ ज्ञानाद्वाध्ययनाद्वापि पुण्यं विप्रस्य वर्धते ॥
इति संक्षेपतः प्रोक्तमेतत्पृष्टं त्वयानघे ॥ २५ ॥ ऊहनीयमनेनैव पुण्यं पापमथापि वा ॥ धर्मास्तु बहवः
संतितथा पापान्यनेकशः ॥ २६ ॥ तत्र तत्रोदिताश्चैव मुनिभिश्च दयालुभिः ॥ सर्वसारमिदं प्रोक्तं रह
स्यं पुरतस्तवः ॥ २७ ॥ गूहनीयं प्रत्नेन मद्भक्त्या च दीयते ॥ प्रियासि मम भक्त्या सितत एतदवादिषम्
॥ २८ ॥ इति श्रीवाराहपुराणे चातुर्मास्यमाहात्म्ये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ धरण्युवाच ॥
॥ लक्षवर्तिफलं किंतु लक्षहोमफलं च किं ॥ तथैवलक्षपद्मानां फलं किं परिकीर्तितं ॥ १ ॥ तुल
सीनां तथा लक्षपुष्पाणां चापि किं फलं ॥ वद विस्तरतः स्वामिन् श्रोतुमिच्छामि ते मुखात् ॥ २ ॥
श्रीवाराह उवाच ॥ ॥ फलं विशतिसाहस्रैर्नमस्कारैस्तु यत्स्मृतं ॥ तत्फलं लक्षवर्तीनां घृताक्तानामुदी
रितं ॥ ३ ॥ तैलाक्तानां तदर्धं रसाच्छुष्काणां च तदर्धकं ॥ परकीयंतु कापसिं समादाय करोति यः

मा० अ०

१३

॥२२॥

॥ ४ ॥ सोप्यर्धफलमाप्नोतिवर्तीनांकरणादपि ॥ ननस्कारादिलक्षेषुतद्दशांशोनतर्पणं ॥ ५ ॥
 तद्दशांशोनहोमःस्याद्दशांशंविप्रभोजनं ॥ विधिनैवंतुयःकुर्यात्तस्यस्याद्विगुणंफलं ॥ ६ ॥ तिला
 ज्येनतुयःकुर्यान्महाव्याहृतिभिर्हविः ॥ लक्षमेकंतुतस्यस्यात्पंचायुतनमःफलं ॥ ७ ॥ सत्यांशकौच
 योग्यत्वेकारयेद्विप्रहस्ततः ॥ त्रीन्भागान्नुलभतेपुण्यंविधिवच्छुल्कदानतः ॥ ८ ॥ चतुर्थीशोविन
 इयेतत्पुण्यस्यापरेणतु ॥ कारयेदत्यशक्तोयस्तत्पुण्यंषोडशांशतः ॥ ९ ॥ नाशमाप्नोतिनस्त्रोणा
 माधिकारोस्तिवैदिके ॥ अतोवैदिकमंत्राणांजपहोमादिनकचित् ॥ १० ॥ कारणाकारणाद्वापि
 स्त्रीशूद्राणांफलंनहि ॥ प्रदक्षिणानमस्कारलक्षवर्त्यादिकर्तव्यं ॥ ११ ॥ होमादिकर्तव्यंनैवविप्रह
 स्तेनदोषकृत् ॥ व्याहृतीनांसहस्रस्यहोमेगुल्कंद्विजेर्ययेत् ॥ १२ ॥ यवमात्रंसुवर्गंतुल्यस्यहोमेरा
 तंयवाः ॥ सुवर्णस्यप्रदानेनत्रीन्भागान्नुलभतेफलं ॥ १३ ॥ धनिकोद्विगुणंदद्यात्रिगुणंनुनडाधनः ॥
 यवार्धंतुदरिद्रेणदातव्यंपुण्यलब्धये ॥ १४ ॥ दद्यादतिदरिद्रेणतदर्धशुल्कमेवच ॥ पत्याज्ञयातुगृह्णी
 यात्सुकृतंवेदमंत्रजं ॥ १५ ॥ मातासुतार्थंगृह्णीयान्नतदादोषउच्यते ॥ मातापत्नीतथापुत्रउपा
 ध्यायोथपोषकः ॥ १६ ॥ ययर्पयेद्गृहीत्वैवविप्रेभ्यःपुण्यसंवयम् ॥ अर्पयेद्यजमानायतद
 र्धलभतेफलम् ॥ १७ ॥ लभेयुस्तेतृतीयांशमावाद्याःसर्वएवहि ॥ परकीयस्यहस्तेनगृह्णीयाद्यदि
 तत्फलम् ॥ १८ ॥ चतुर्थीशंतुलभतेयजमानोनसंशयः ॥ भागद्वयंपरस्यस्याद्विविधपिकारयेत्

चातु०

॥२३॥

॥ १९ ॥ हेलयाकारयेद्यस्तुयजमानाज्ञयानरः ॥ पुण्यं कर्मन तस्य स्यात्फलं किंचित्सुकर्मजं ॥ २० ॥
यजमानस्तुलभते यथोक्तं कर्मजं फलम् ॥ अकृत्वैव तु यः कर्मब्राह्मणो द्रव्यलोभितः ॥ २१ ॥ प्रमादा
द्वेलयावापिशुल्कग्राहोऽसदोषभाक् ॥ तद्वन्तं यद्भवेत्पुण्ययत्किंचित्पुण्यतीर्थजम् ॥ २२ ॥ शुल्क
दातुर्भवेत्पुण्यं सविप्रः पापभागभवेत् ॥ पुण्यकर्मण्ययं प्रोक्तः पापकर्मणि मेशृणु ॥ २३ ॥ अभिचारिक
होमं तु मारणादिफलार्थिनः ॥ यजमानस्य यः कुर्याच्छुल्कग्राहो द्विजाधमः ॥ २४ ॥ तस्य पापस्य तुर्यांशं
लभते नात्र संशयः ॥ आचार्यत्वं तु यः कुर्यात्तस्मिन्कर्मणि पापके ॥ २५ ॥ फलार्थं लभते सत्यं य
जमानस्तथाखिलम् ॥ पापस्य तु भवेद्द्विर्नात्र भंगः कदाचन ॥ २६ ॥ मात्रादीनां तु पंचानाम
निच्छूनां च तत्फलम् ॥ तुरीयांशं भवेत्पापं फलेच्छूनां तदर्थकं ॥ २७ ॥ अनिच्छतः परस्य स्यादर्थमिच्छो
स्तदर्थकं ॥ फलं कृत्स्नस्य पापस्य नात्र कार्या विचारणा ॥ २८ ॥ अन्येष्वपि च पापेषु कर्मस्वेवं फलं ध्रुवं ॥
अतः पुण्ये सहायः स्यान्न स्यात्पापे तु कर्मणि ॥ २९ ॥ विक्रयाद्वेदमंत्राणां ब्राह्मणो यद्द्वनं लभेत् ॥ तुर्यांशं
तस्य वित्तस्य दद्याद्दोषापनुत्तये ॥ ३० ॥ दरिद्रोर्ध्वं तदर्थं च महादारिद्र्यपीडितः ॥ धनिकोर्ध्वं धनं दद्याद्वेद
विक्रयजंचयत् ॥ ३१ ॥ महाधनस्तु त्रीन्भागान् दत्त्वा शुद्धिमवाप्नुयात् ॥ अयमेव भवेयान्न्यो दुर्दानस्य
प्रतिग्रहे ॥ ३२ ॥ होमे च वेदमंत्राणामयमेव विधिः स्मृतः ॥ नमस्कारादिपुण्यानां विक्रेता यद्द्वनं लभेत् ॥ ३३ ॥
अष्टमांशं तु विप्राय दत्त्वा मुच्येत दोषतः ॥ विधिर्यो वेदमंत्राणां विक्रये परिकीर्तितः ॥ ३४ ॥ तदर्थेनात्र ज्ञात

मा० अ०

११

॥२३॥

व्योदरिद्रादेर्यथाक्रमं ॥ त्रीन्भागानूलभतेपुण्यंविधिवच्छुल्कदानतः ॥ ३५ ॥ धरण्युवाच ॥ दरिद्रः
 कइहप्रोक्तो धनिको मध्यमोथवा ॥ महादरिद्रश्च कथं धनिको वाथवाकथं ॥ शुल्कं कथं तु दातव्यं पुण्यकर्म
 सुतद्वद ॥ ३६ ॥ ॥ श्रीवराह उवाच ॥ ॥ सदाचारस्तो विप्रो धनार्जनपराङ्मुखः ॥ कुटुंब्यप्य
 चलमतिः सदरिद्र इतीरितः ॥ ३७ ॥ पोषणीयकुटुंबस्य निर्वाहो यावता भवेत् ॥ तावदेव सुखं येन लभ्यते प्र
 ति वार्षिकं ॥ ३८ ॥ ऋणं यस्य तु नास्त्येव समध्यम उदाहृतः ॥ वर्धयित्वा धनं यस्तु ग्रासं वार्षिकमर्जयेत् ॥
 ॥ ३९ ॥ स तु वै धनिकः प्रोक्त एव वर्षेण यः पुमान् ॥ वर्षद्वयमितं ग्रासं सहिधन्यतरः स्मृतः ॥ ४० ॥ अ
 धिकस्यार्जको यः स्यात्स धन्यतम इतिरितः ॥ धनेनैव विना यस्तु ग्रासं वार्षिकमर्जयेत् ॥ स वै वीर इति ज्ञेयस्ता
 रतस्य च पूर्ववत् ॥ ४१ ॥ धनस्य यावता वृद्ध्या निर्वाहो वार्षिको भवेत् ॥ तद्धि मूलं धनं शोक्तमन्यद्वनमि
 तीरितं ॥ ४२ ॥ यस्य मूलधनादन्यद्विद्यते द्विगुणं धनं ॥ सहिधन्यतरो ज्ञेयस्ततो धन्यतमो धिकः ॥ ४३ ॥
 धनो धन्यतरस्तत्र मध्यमो परिकीर्तितौ ॥ यस्तु धन्यतमः स स्यात्स भवेद्धनिको नरः ॥ ४४ ॥ वीरोपि मध्य
 मः प्रोक्तस्तथा वीरतरो हि सः ॥ स्यात्तु वीरतमो लोके धनिको तः परः स्मृतः ॥ ४५ ॥ धनिका द्विगुणो यः स्या
 न्महाधनिक इत्यपि ॥ भर्ता शतकुटुंबानां वीरोपि स्यान्महाधनः ॥ ४६ ॥ सहस्रं यः कुटुंबानां विभर्ति स नृ
 पः स्मृतः ॥ सामंतेन समो ज्ञेयो राजा स्यात्तु ततो धिकः ॥ ४७ ॥ पंचयोजनके देशे यस्याज्ञामानये जनः ॥
 स सामंत इति ज्ञेयो राजा दशगुणस्ततः ॥ ततो दशगुणो ज्ञेयो महाराजस्ततः परं ॥ ४८ ॥ राजा विराजो

चानु०

॥ २४ ॥

विज्ञेयो महाराजाद्दशाधिकः ॥ ततो दशगुणो ज्ञेयश्चक्रवर्तीति निश्चितं ॥ ४९ ॥ यस्तु स्यान्मध्यमादधेः
सदरिद्रितो रेतः ॥ महादरिद्रस्तस्यार्धतदर्थस्यादकिंचनः ॥ ५० ॥ गोदानं यत्पुरा प्रोक्तं तद्विदुर्धनिकस्य
तु ॥ क्रमादेकोत्तरगुणं चक्रवर्त्ये तमेव तत् ॥ ५१ ॥ कर्षद्वयं सुवर्णस्य गोदानं पुण्यलब्धये ॥ महावनेन
कर्तव्यं त्रिकर्षाणां नृपेण तु ॥ ५२ ॥ राजा चतुर्णां कर्षाणां एव मेकोत्तरं भवेत् ॥ सप्तानां हेमकर्षाणां गोदानं
चक्रवर्तिनः ॥ ५३ ॥ शतं षष्ठ्याधिकं हेमयवानां मध्यमे स्मृतं ॥ गोदानं तु दरिद्रस्य स्यादशीति यवात्मकं ॥ ५४ ॥
महादरिद्रे तस्यार्धतस्यार्धस्यादकिंचने ॥ क्रमेणानेन विज्ञेयं सुवर्णस्यापि दानकं ॥ अयमेव क्रमो ज्ञेयः शु
ल्कदाने यथायथं ॥ ५५ ॥ इति श्रीवाराहपुराणे चातुर्मास्यमाहात्म्ये एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥
॥ श्रीवराह उवाच ॥ ॥ अधुना शुल्कनावश्येयत्वं पृष्टवती धरे ॥ नमस्कारश्च गायत्री प्रदक्षिण तथा विवा
॥ १ ॥ यात्रादिकं वा पूर्वोक्तं विप्रहस्तेन कारयेत् ॥ मध्यमस्तु तदा दद्यान्नमस्कारसहस्रके ॥ २ ॥ यवान्
द्वादशसंख्याकान् धनिको द्विगुणं स्मृतं ॥ एवमूहेन सर्वत्र वृद्धिः स्यादुत्तरोत्तरं ॥ ३ ॥ न शुल्कं शक्यते दानुं
मत्कथाश्रवणस्या हि ॥ यतो महत्फलं तस्य ततस्तेनैव शुल्कभाक् ॥ ४ ॥ मद्भक्तानुग्रहेणैव तत्फलं ल
भते नरः ॥ वाचकस्य महापुण्यं तथा श्रोतुर्भवेद्द्वयोः ॥ ५ ॥ श्रोता चैव तथा वक्ता यदि निर्व्याजकावुभौ ॥
विप्रस्य कुर्वतः पुण्यं यो निर्वाहं समाचरेत् ॥ ६ ॥ यावद्दिनकृतं पुण्यमर्वादा तालमेधुवं ॥ विवेकस्तु पुरा प्रो
क्तः पुण्यस्य हि परोमया ॥ ७ ॥ वेदपाठादिकर्माणि कुर्वते दीयते तु यत् ॥ ब्रह्ममीमांसकादीनां व्याख्यात्र

मा० अ०

१२

॥ २४ ॥

ध्येतुरेववा ॥ ८ ॥ यस्तंनिर्वाहकग्रासंप्रापयेद्भक्तिसंयुतः ॥ अर्धपुण्यंलभतेतावद्दिनकृतस्याहि ॥ ९ ॥
 आद्वयस्वसमीपंतंभक्त्यादद्याच्चयोधनं । तुरीयांशलभेत्पुण्यंयाचितश्चषडंशभाक् ॥ १० ॥ याचमानो
 पिनोदद्यात्सत्यांशकौस्वशक्तितः ॥ तस्यपुण्यंसमादायगृहिणोयातियाचकः ॥ ११ ॥ याचकोयस्य
 भग्राशोगृहात्प्रतिनिवर्तते ॥ सतस्मैदुष्कृतंदत्त्वापुण्यमादायगच्छति ॥ १२ ॥ सन्मानात्तपसोवृद्धिरपमा
 नात्तपःक्षयः ॥ वंदितःस्वर्चितोविप्रोऽदुग्धागौरिवसोदति ॥ १३ ॥ अतोब्राह्मणपुण्यस्यलाभाय
 स्वसुकर्मणः ॥ रक्षणायाधनाशायकुर्याद्ब्राह्मणतोषणम् ॥ १४ ॥ दृष्टिंदद्यान्मनोदद्याद्वाचंदद्याच्चसुवतः ॥
 उत्थायचासनंदद्यादेषधर्मःसनातनः ॥ १५ ॥ तृणानिभूमिरुदकंवाक्चतुर्थीचसूनुता ॥ एतानिचस
 तांगेहेनोच्छिद्यंतेकदाचन ॥ १६ ॥ ग्रासादर्धमपिग्रासमर्थिभ्यःकिंनदीयते ॥ इच्छानुरूपविभवःक
 दाकस्यभविष्यति ॥ १७ ॥ स्ववृत्त्यापरवृत्त्यावायद्रुहस्थैर्धनार्जनं ॥ अन्यायादथवान्यायाद्यद्धनंस्वल्प
 मेववा ॥ १८ ॥ दीयतेब्राह्मणेतच्चसर्वस्यापिविशोधनं ॥ यत्तुसेवाप्रगृह्यैवधनंविप्रायदीयते ॥ १९ ॥
 नतद्दानंभवेदेवतद्विशुल्कंप्रकोर्तितं ॥ पशवोमृगपक्ष्याद्याःकुर्वन्तिस्वस्यपौषणं ॥ २० ॥ दुर्लभेमानुषेदेहेकु
 र्याद्ब्राह्मणतोषणं ॥ चलाचलविभागेनममस्यात्प्रतिमाद्वयं ॥ २१ ॥ चलातुप्रतिमाविप्राःशालग्रामादिका
 चला ॥ मन्मुखंब्राह्मणाःसत्यमितिवेदेषुगीयते ॥ २२ ॥ मुखमेवहिलोकेस्मिन्प्रोच्यतेतृप्तिकारणम् ॥
 पौर्णमास्याममायावाद्वादश्यांवाविशेषतः ॥ २३ ॥ यद्दानंदीयतेतस्यफलंवहुगुणंभवेत् ॥ चातुर्मास्ये

चात०

॥२५॥

विशेषेणदानंकुर्यात्तुभक्तितः ॥ २४ ॥ तस्याक्षयफलंप्रोक्तं नात्रकार्याविचारणा ॥ रंगवल्यापद्मलक्षं
कुर्वतःफलमुच्यते ॥ २५ ॥ चत्वारिंशत्सहस्राणांप्रणामानांलभेत्फलं ॥ तथैवपुष्पलक्षस्यफ
लंप्रोक्तंमनीषिभिः ॥ २६ ॥ शतपत्रंतथाजातिर्मल्लिकामालतीतथा ॥ यूथिकादिसुगंधानांपुष्पाणांफल
मीदृशं ॥ २७ ॥ चंपकस्यभवेद्वक्ष्येनतिलक्षसमंफलं ॥ तुलसीनांतुलक्षस्यनतिलक्षाच्चतुर्गुणं ॥ २८ ॥
यथालक्ष्मीःप्रियामेस्यात्तथैवतुलसीप्रिया ॥ नतुलस्यासमांकिंचित्रिषुलोकेषुवैमम ॥ २९ ॥ यानुलस्या
विहीनास्यात्पूजासानिष्फलाभवेत् ॥ अलाभेतुलसीनांचकाष्ठमप्यर्पयेत्तथा ॥ ३० ॥ प्रक्षालयित्वा
निर्माल्यमापिमामर्पयेत्तदा ॥ काष्ठाभावेतुर्कर्तव्यंतुलसीनामकीर्तनं ॥ ३१ ॥ चंदनेपिहिकुर्वीततुलसी
काष्ठघर्षणं ॥ कुंकुमाच्चापिकस्तूर्याममप्रोतिकरंहितत् ॥ ३२ ॥ संध्यायावंदनेचापितर्पणादिककर्मसु ॥
दर्भाभावेतिलाभावेतुलस्येवफलप्रदा ॥ ३३ ॥ तुलसीकाष्ठसंदीपेवन्हौहोमंकरोतिचेत् ॥ फलंदशगु
णंप्रोक्तंप्रेतदाहेप्रयागवत् ॥ ३४ ॥ तुलसीवनसंसर्गो गंगाल्बानसमःस्मृतः ॥ जपस्तुक्रियतेयावानृतुल
सीकाष्ठमालया ॥ ३५ ॥ फलंशतगुणंतस्यमन्मंत्राणांविशेषतः ॥ द्वादश्यांसंगमेचैवनष्टेदौग्रहणेतथा
॥ ३६ ॥ भानुभार्गवभौमेषुव्यतिपातेचवैधृतौ ॥ संध्यायांचतथारात्रौउपानत्पादकोऽशुचिः ॥ ३७ ॥
नच्छिद्यात्तुलसीपत्रंछिंदन्नरकमाप्नुयात् ॥ निषिद्धेदिवसेप्राप्तेगृण्णीयाद्भलितंदलं ॥ ३८ ॥ तेनैवपूजांकुर्वी
तनपूजातुलसीविना ॥ अन्येषांपुष्पराशीनांसहस्रंविफलंभवेत् ॥ ३९ ॥ अवचीयस्वयंकुर्याद्वक्ष्ये

मा०अ०

१२

॥२५॥

जादिकंबुधः ॥ स एव पूर्णलभते फलं तुलसिपूजनात् ॥ ४० ॥ तुलस्यादिसुपुष्पैस्तुपरेणावचितैर्नरः ॥
 अर्धसफलमाप्नोति कीर्तेन स्यात्सपादभाक् ॥ ४१ ॥ प्रत्येकं पुष्पमादाय तुलसां वा समर्पयेत् ॥ प्रत्येकमू
 लमंत्रेण युगपन्नार्पयेन्मम ॥ ४२ ॥ यावंतियुगपद्दद्यात्तावदेकमितीरितं ॥ सर्वभक्त्यैव कुर्वीत भक्तिर्हो
 नैव तथा भवेत् ॥ ४३ ॥ इति ते कथितं देविकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ ४४ ॥ ॥ इति श्रीवाराहपुराणे चा
 तुर्मास्यमाहात्म्ये द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ धरण्युवाच ॥ ॥ कस्मै दानं न कर्तव्यं ब्राह्मणायापितद्वद
 ॥ दानपात्रत्वहानिः स्याद्ब्राह्मणे केन कर्मणा ॥ १ ॥ श्रीवराह उवाच ॥ ॥ यजनाध्ययनं दानं त्रिोणि
 कर्माणि सर्वदा ॥ ब्राह्मणादिद्विजातीनां त्रयाणामीरितानि वै ॥ २ ॥ याजनाध्ययने चैव तृतीयं तु प्रतिग्रहः
 जीविकार्थं त्रिकर्माणि ब्राह्मणस्य स्मृतानि वै ॥ ३ ॥ युद्धे वैरिजयो वापि मरणं वा नृपस्य तु ॥ जीविका
 प्रोच्यते देवि वैश्यानां कृषिकर्मणा ॥ ४ ॥ गोरक्षा चैव वाणिज्यं शूद्रस्योत्तमसेवनं ॥ शिलोच्छं प्रथमा वृत्ति
 ब्राह्मणस्य प्रकीर्तिता ॥ ५ ॥ अयाचितं ततोर्वाक् स्याद्याचितं वा ततः परं ॥ जपाध्ययनहोमानां नि
 त्यादीनां च शुल्ककं ॥ ६ ॥ आपद्येतानि कार्याणि न पात्रत्वाद्बिहीयते ॥ आपद्यपि प्रकुर्वाणः कृषिं च क्षे
 त्रकर्म वा ॥ ७ ॥ गोरक्षां वाथ वाणिज्यं सोर्ध पात्रमितीरितः ॥ अनापदितु यः कुर्याद्द्रव्यलोभेन विप्रकः
 ॥ ८ ॥ तुरीयांशे न पात्रत्वं तस्योक्तं वेदवादिभिः ॥ वेदाध्ययनसंस्कारो यदि स्यात्तर्हि पात्रता ॥ ९ ॥
 अथवा ज्ञानसंबन्धात् पात्रत्वं परिकीर्तितं ॥ एतद्विहीनो विप्रो यः शिलोच्छोऽपि न पूज्यते ॥ १० ॥ नीचसेवा

चातु०

॥२६॥

रतोयस्तुवेदसंस्कारवर्जितः ॥ ज्ञानलेशविहीनस्तुनपात्रं ब्राह्मणो भवेत् ॥ ११ ॥ मम द्वेषो तथैव स्याद्वेद
वेदांगपारगः ॥ हीनवृत्त्यापियोजोवन्नृनिन्दतां यातिसद्विजः ॥ १२ ॥ मद्भक्तस्तु यदैव स्याद्ब्राह्मणः पात्र
मेव सः ॥ यथासंन्यासग्रहणात्पूर्वपापं न संस्पृशेत् ॥ १३ ॥ तथैव जातवैराग्यं पूर्वपापं न संस्पृशेत् ॥ ही
नवृत्त्यापियोजोवन्देव ब्राह्मणपूजनं ॥ १४ ॥ स्वशक्त्या यस्तु कुर्वति न स पापेनालिप्यते ॥ दिनेदिने तु य
त्पापं क्रियते जीविकार्थिना ॥ १५ ॥ तत्प्रसादाद्विविधाणां देवानां चापि हीयते ॥ अतस्तु सर्वदा कार्यं
चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ १६ ॥ पापाद्विमुक्तिकामेन देवब्राह्मणतोषणं ॥ ब्राह्मणाय स्य तुष्टाः स्युस्तस्य तु
ष्टो हरिः स्वयं १७ ॥ तद्वेष्टा च हरिद्वेष्टा भवेन्नात्रास्ति संशयः ॥ इत्याह भगवान्ब्रह्मानारदाय पुरा स्वयम्
॥ १८ ॥ गतश्रीर्गणकान् द्वेष्टि गतायुश्च चिकित्सकं ॥ गतश्रीश्च गतायुश्च ब्राह्मणान् द्वेष्टि नारद ॥ १९ ॥
आतताय्यपि नैव स्याद्वधाहो ब्राह्मणः क्वचित् ॥ मूर्खो वापतितो वापि किंपुनर्वेदपारगः ॥ २० ॥ वपनं
द्रविणादानं स्थानान्निर्यापणं तथा ॥ एष हि ब्रह्मबन्धूनां वधो नान्योस्ति दैहिकः ॥ २१ ॥ गुरुं हुंकृत्य म
नसा विप्रं निर्जित्य वा दत्तः ॥ अरण्ये निर्जले देशे स भवेद्ब्रह्मराक्षसः ॥ २२ ॥ मद्द्वेषिणं पराजित्य न वादे
स्यात्तु दोषभाक् ॥ मद्द्वेषिणं गुरुमपि वादे जित्वा न दोषभाक् ॥ २३ ॥ पुण्यमेव भवेन्नाघं मदुपासनसं
भवं ॥ प्रकाशयति लोके मां यो विद्वान्पुरुषोत्तमं ॥ २४ ॥ अजस्यापि पिता मे स्यात्स पुमानिति हि श्रुतिः ॥
न तत्समो हि लोके स्मिन्मात्प्रियो नात्र संशयः ॥ २५ ॥ सलभेच्छाश्वतान् लोकान् मोदमानो मया सह ॥

मा० अ०

१३

॥२६॥

मद्रूपसदृशाकारः शंखचक्रगदाधरः ॥ २६ ॥ सुहृद्भिर्मोदते नित्यं पुनरावर्तते न सः ॥ पुनः पुनर्जायमानं
सृष्टिसंहारपर्ययं ॥ २७ ॥ सो विद्यामुक्तदेहो यः सदा पश्यति मत्कृतं ॥ जगत्सृष्ट्यादिकार्याणि श्रीसंगादी
निकानि चित् ॥ २८ ॥ वर्जयित्वा सर्वभोगसामर्थ्यानि भवंति हि ॥ स्वस्यानर्हेषु कार्येषु नैवेच्छा तस्य जा
यते ॥ २९ ॥ ममैवेच्छानुसारेण तस्येच्छा स सुखोत्तमः ॥ नित्यं भवेन्न तस्यास्ति पुनरज्ञानसंभवः
॥ ३० ॥ वेदाध्यायेधिकारी यः क्षत्रियो वैश्यकोपि वा ॥ त्रैवर्णिकाः स्त्रियोपि स्युर्मोक्षमार्गाधिकारिणः
॥ ३१ ॥ लभते स्वस्वरूपेण मुक्तिं ज्ञानानुसारतः ॥ वेदाधिकारी यो न स्यान्मम भक्तस्तु यो भवेत् ॥ ३२ ॥
वेदाधिकारिदेहं सलब्ध्वा मुक्तिमथाप्नुयात् ॥ वर्णाधिमो वापि ज्ञानी वाप्यज्ञ एव वा ॥ ३३ ॥
वेदाध्याय्यथवा मूर्खो यः पुमान् धनवान् भवेत् ॥ स्वशक्त्या तेन कर्तव्यं देवब्राह्मणतोषणं ॥ ३४ ॥
यथा हि स्कंधशाखानां तरोर्मूलावसेचनात् ॥ भवेत्तृप्तिस्तथा देवाः सर्वे मत्तुष्टितुष्टया ॥ ३५ ॥ मन्मुखं
तु भवेद्विप्रस्ततस्तत्तृप्ति तोष्यहं ॥ तुष्टो भवामि नैवात्र संदेहस्तव जायतां ॥ ३६ ॥ यद्यद्विजातयेदद्याद
नवासो धनादिकं ॥ मां निवेद्यैव यो दद्यात्फलं पूर्णं भवेत्ततः ॥ ३७ ॥ यद्यदिष्टमं लोके यच्चापि प्रियमात्म
नः ॥ तत्तन्निवेदयेन्मह्यं तदानं त्याय कल्पते ॥ ३८ ॥ शालग्रामशिलायां वै सदा मत्सन्निधिर्भवेत् ॥ अत
स्तस्मै निवेद्यैव दद्याद्गुं जीतवै स्वयं ॥ ३९ ॥ मह्यं निवेदिताग्नेन यष्टव्यं देवतांतरं ॥ पितृभ्यश्चापि तद्देयं त
दानं त्याय कल्पते ॥ ४० ॥ पितृशेषं देवशेषं यो दद्यान्मूढधीर्मम ॥ रेतोदाः पितरस्तस्य देवाः स्युः कुपिता

चातु०

॥२७॥

अपि ॥ ४१ ॥ तद्वत्तनैव गृह्णति विमुखास्तु भवंति हि ॥ तस्मान्निवेद्य भक्त्या न्नं कुर्याद्विप्रादितोषणं ॥ ४२ ॥
इति ते गुह्यमाख्यातं मया प्रीत्या तवानघे ॥ नाख्येयं भक्तिहीनाय किमन्यच्छोतुमिच्छसि ॥ ४३ ॥ इति
श्रीवाराहपुराणे चातुर्मास्यमाहात्म्ये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ धरण्युवाच ॥ ॥ कथं सृजसि भूता
निकथं वासंहरिष्यसि ॥ केचन शश्वता लोका यत्रस्थाः प्रलयेऽपि च ॥ १ ॥ नोपद्रुता भविष्यन्ति कुत्र ते सं
ति वा प्रभो ॥ इति मे रूपया ब्रूहि नाहं तृप्यामि शृण्वती ॥ २ ॥ ॥ श्रीवराह उवाच ॥ ॥ पूर्वं ब्रह्म ल
ये जातेन किंचिदवशिष्यते ॥ तत्त्वानि प्रकृतेऽंति जीवाः सुप्ता भवंति हि ॥ ३ ॥ न जानन्ति सुखं दुःखं त
दाहं रमया सह ॥ अप्राकृते जले देविक्रीडांस्तिष्ठामि ललितया ॥ ४ ॥ लयस्य समयं प्राहुर्ब्रह्मायुः संमितं ब्रु
धाः ॥ यदा तस्याष्टमो भागः शिष्यते तु तदा मम ॥ ५ ॥ सिसृक्षा जायते तत्र सृष्टिस्तु त्रिविधामता ॥ आत्मसृ
ष्टिर्जीवसृष्टिः प्रकृतेः सृष्टिरेव च ॥ ६ ॥ प्रादुर्भावो वताराणां मम सृष्टिरितीरिता ॥ तत्तत्कर्मानुसारेण जीवानां
देहयोगतः ॥ ७ ॥ जीवसृष्टिरियं प्रोक्ता सैव मिश्रेति कीर्तिता ॥ प्रकृतेस्तत्त्वसृष्टिः स्यादिति सृष्टिर्त्रयं स्मृतं
॥ ८ ॥ अहं नारायणः पूर्वदेवित्वं घृणिसंज्ञका ॥ मत्तश्चत्वारिरूपाणि प्रादुर्भूतानि वै तदा ॥ ९ ॥ दे
व्या अपि भवंति स्म च तस्यो मूर्तयस्तदा ॥ वासुदेवस्य माया भूजया संकर्षणस्य च ॥ १० ॥ प्रद्युम्नस्य
कृतिः शान्तिरनिरुद्धस्य चाभवत् ॥ ततो नानावताराणां सहस्रं वासुदेवतः ॥ ११ ॥ जज्ञे तथैव मायाया
आसीद्रूपसहस्रकं ॥ नानारूपैरहंचैव क्रीडमानस्तया सह ॥ १२ ॥ अत्यक्रामत्सलोको वै यः शिष्टः

मा० अ०

१४

॥२७॥

प्रलयादभूत् ॥ तदामदाज्ञयादेवीब्रह्मादीन्स्रष्टुमिच्छती ॥ १३ ॥ प्रकृतिबोधयामासस्वयंवैत्रिगुणा
 त्मिकां ॥ महत्तत्त्वमहंकारंमनोबुद्धींद्रियाणिच ॥ १४ ॥ मात्राश्चैवतुतत्रादौब्रह्माणंमहतोसृजत् ॥
 मायायांवासुदेवात्सनाम्नापुरुषइत्यपि ॥ १५ ॥ बभूवसृष्टिकालादावाद्यब्रह्माततस्तुसः ॥ जयायाम
 सृजत्सूत्रं तथासंकर्षणादपि ॥ १६ ॥ प्राणात्मनाजगत्सर्वेयेनेदंधार्यतेसदा ॥ प्रद्युम्नाच्चकृतौजज्ञेकन्या
 नांचचतुष्टयं ॥ १७ ॥ गायत्रीचैवसावित्रीश्रद्धाचैवसरस्वती ॥ श्रद्धासूत्रस्यभार्याभूत्तिस्रस्तुपु
 रुषास्त्रियः ॥ १८ ॥ गायत्र्यांपुरुषाज्जातावाग्देवीब्रह्मणासह ॥ ताभ्यांतुजज्ञतुःपुत्रौरुद्रानंता
 भिधावुभौ ॥ १९ ॥ अनंतादुग्रतामासीद्गुद्रएवद्वितीयकः ॥ सावित्र्यांपुरुषाज्जज्ञेस्वयंप्राणोखि
 लस्यच ॥ २० ॥ प्राणादप्यभवद्गुद्रस्तृतीयंरूपमाश्रितः ॥ वैकारिकोब्रह्मजस्तुतैजसःप्राणजो
 ह्यसौ ॥ २१ ॥ तामसोनंततोजातस्त्रिरूपोरुद्रैरितः ॥ पुरुषाच्चसरस्वत्यांजज्ञेर्जावाभिधस्ततः
 ॥ २२ ॥ जज्ञेचत्रिविधावुद्दिस्तिस्त्रस्तारुद्रभार्यकाः ॥ ततोरुद्रस्त्रिरूपोसौसृष्टवान्सर्वदेवताः ॥ २३ ॥
 अहंकारात्मकात्तस्मात्तत्त्वान्यपिचजज्ञिरे ॥ श्रद्धायांसूत्रतो जज्ञेकालःसर्वाश्चदेवताः ॥ २४ ॥ वाजपे
 याश्वमेधाद्याःसर्वेयज्ञगणा अपि ॥ एवंपूर्वमभूत्सृष्टिःसूक्ष्मैरूपैस्ततःपरं ॥ २५ ॥ पुनर्देवगणाह्येतेस्थूल
 देहानभीप्सवः ॥ प्रद्युम्नंविविशुःसर्वेस्वैस्वैरंशैर्ममाज्ञया ॥ २६ ॥ प्रद्युम्नादनिरुद्धस्तुतान्सर्वान्स्व
 यमाददे ॥ शांत्यांसनिदधेपश्चात्ततोब्रह्माजनिस्वयम् ॥ २७ ॥ त्रिगुणात्मात्रिरूपोपिजज्ञेरुद्रःसत्रुद्धि

चातु०

॥२८॥

कः ॥ शेषश्चापिततो जज्ञेशयनं मम सो भवत् ॥ २८ ॥ प्राणश्चाप्यथवाग्देवी द्वितीया च सरस्वती ॥
तयोरेव तु तत्पत्न्यौ अभूतां ब्रह्मणस्ततः ॥ २९ ॥ प्राणा तु गरुडश्चासीत्सवाहनमभून्मम ॥ ततो रुद्राद
भूत्सृष्टिर्देवानां पूर्वसृष्टिवत् ॥ ३० ॥ मायायां जज्ञिरेपश्चाद्ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ श्रीभूदुर्गा इति त्रोगिरमा
रूपाणि चाभवन् ॥ ३१ ॥ ततश्च विष्णुसंयोगात्परार्थी ते हिरण्यमयं ॥ सलिलैर्दमभूद्देवियत्रेदं सर्वमाहितं
॥ ३२ ॥ स वै ब्रह्मांडकल्पो भूततो देवैः सहाच्युतः ॥ प्रविश्य शिश्ये सलिले ब्रह्मांडांतः श्रियान्वितः ॥ ३३ ॥
निधाय सर्वदेवांशान् जीवसर्गास्तथोदरे ॥ कल्पपूर्तिर्भवेद्यावत्तावत्स सलिलेशयः ॥ ३४ ॥ ततः पद्मम
भून्नाभेः पद्मकल्पस्तु सो भवत् ॥ ततो ब्रह्मा भवत्सोऽपि द्वितीयमनवेक्ष्य तु ॥ ३५ ॥ भयभीतो स्मरद्विष्णुं त
पस्तपतपेति च ॥ वाचं श्रुत्वा दिव्यवर्षसहस्रं सोऽतपत्तपः ३६ तत आकाशमसृजत्ततो वायुरजायत ॥ ततो
वन्द्हरभूदिव्यः शोषमापततो जलं ॥ ३७ ॥ ब्रह्मांडार्धमभूच्छुष्कं ततो लोकत्रयं मम ॥ श्वेतद्वीपं तथा नं
तासनं वैकुण्ठमेव च ॥ ३८ ॥ जलविष्णुवह्नीनं च तथा नित्यं ततो रिविलं ॥ तामिस्रं चांधतामिस्रं तथानिरय
पंचकं ॥ ३९ ॥ अभूच्चक्रं मम द्वेष्ट्याः पीडयन्ते यत्र संतत ॥ ततो र्यसलिले तस्मिन् भूत्पृथ्वी विलैः सह ॥ ४० ॥
पृथिव्या उच्चतां प्राहुर्दशयोजनकोटयः ॥ ततो धस्ता तु सलिलं दशपंचचकोटयः ॥ ४१ ॥ भूलोका दध
रं प्रोक्तमतलं प्रथमं विलं ॥ कोटिद्वये योजनानां नानाभोगैः समाकुलं ॥ ४२ ॥ कोट्यां कोट्यां योजनानां
विलषट्मुदीरितं ॥ वितलं सुतलं चैव चतुर्थं तु तलातलं ॥ ४३ ॥ रसातलं च वितलं पातालं सप्तमं विलं ॥

मा० अ०

१४

॥२८॥

बिलसप्तकविस्तारोयावद्ब्रह्मांडखर्परं ॥ ४४ ॥ कोटियोजनतोधस्तात्पातालाभरकाःस्मृताः ॥ योजना
 नांतुलक्षाणिद्वादशद्वादशैवतु ॥ ४५ ॥ अंतरंनरकाणांस्यात्सप्तानांचपरस्परं ॥ रौखःप्रथमःप्रोक्तो
 महारौरवएवच ॥ ४६ ॥ कुंभीपाकोसिपत्रारुयःपूयशोणितमुद्गरः ॥ तप्तवालुकइत्येतेसप्तैवनरकाःस्मृ
 ताः ॥ ४७ ॥ पृथ्वीनाशात्प्रणश्यंतितदुत्पत्तौभवंतिच ॥ तत्रस्थाःपापिनोयेतुप्रलयेममनाभितः ॥ ४८ ॥
 तिष्ठंत्यधस्तात्तुपुनःसृष्टौगच्छंतितत्राहि ॥ ततःषोडशलक्षाणिभूकंदःपरिकीर्तितः ॥ ४९ ॥ चतुर्दशवि
 लान्येवेदशसाहस्रयोजनः ॥ प्रत्येकमवकाशःस्यात्तेषुसर्वेषुसर्वतः ॥ ५० ॥ आब्रह्मांडकटाहंस्या
 द्विस्तारोपिविलेबिले ॥ भूमंडलस्यविस्तारःपंचाशत्कोटियोजनः ॥ ५१ ॥ ब्रह्मांडस्यायमेव
 स्याद्भूर्द्वादशादिशासुच ॥ जंबुद्वीपस्तुभूमध्येलक्षयोजनविस्तृतः ॥ ५२ ॥ तस्यापिमध्येसौवर्णोभासते
 मेरुपर्वतः ॥ मेरुमध्याद्योजनानिपंचविंशतिकोटयः ॥ ५३ ॥ दशादिक्षुविजानीयादाब्रह्मांडकटाहकं
 पंचाशत्सहस्रणियोजनानिभवेदिह ॥ ५४ ॥ मेरुमध्यात्क्षारसिंधुर्लक्षयोजनविस्तृतः ॥ लक्षद्व
 यमितस्तस्मात्क्षुद्रद्वीपोभिधीयते ॥ ५५ ॥ इक्षुद्रवसमुद्रेणतन्मिमेतेनस आवृतः ॥ चतुर्लक्षंयोजनानांशा
 ल्मलद्वीपविस्तृतिः ॥ ५६ ॥ तावन्मितःसुरासिंधुर्वृत्तोयंद्विगुणस्ततः ॥ कुशद्वीपस्तन्मिमेतेनवृत्तपाथो
 धिनावृतः ॥ ५७ ॥ ततःषोडशलक्षाणिकौचद्वीपस्यविस्तृतिः ॥ तावन्मितेनैवपुनर्दधिवारिविनावृतः
 ॥ ५८ ॥ द्वाविंशच्छक्षसंख्याकाशाकद्वीपस्यविस्तृतिः ॥ क्षीरवारिधिनासोपिवृतस्तावन्मितेनवा ॥ ५९ ॥

चातु०

॥२९॥

तन्मध्येममलोकस्तुपरितोवलयाकृतिः ॥ योजनानांतुलक्षागिर्विंशतिस्तस्यविस्तृतिः ॥ ६० ॥ श्वेतद्वी
पइतिख्यातःप्रलयेपिननडयति श्रीभूदुर्गात्मिकाभागास्तत्रद्वीपेभवंतिहि ॥ ६१ ॥ तत्रचास्तिभूमिभागो
योजनानांषडेवतु ॥ लक्षागितुततोमध्येश्रीभागोमुक्तसेवितः ॥ ६२ ॥ अष्टयोजनलक्षागिविस्तृ
तिस्तस्यकोर्तिता ॥ पंचाशल्लक्षमेकंचतदुच्चंस्वर्गमानतः ॥ ६३ ॥ ततोपिपरतःप्रोक्तोदुर्गाभागः
षडेवतु ॥ योजनानांतुलक्षागिपरतःक्षीरसागरः ॥ ६४ ॥ लक्षयोजनषट्केनविस्तारस्तस्यकोर्तितः ॥
शाकद्वीपात्तुभूभागस्तावन्मितइतीरितः ॥ ६५ ॥ भूदुर्गाभागयोःप्रोक्तमुच्चत्वंभूमिपृष्ठतः ॥ द्विसप्तति
सहस्राणिसर्गसर्गेचजायते ॥ ६६ ॥ भूमिनाशेतयोर्नाशस्तदुत्पत्तौतदुद्भवः ॥ येतुमुक्तिंवनग्राप्तान
द्भक्ताःपुण्यकर्मिणः ॥ ६७ ॥ तिष्ठंतितत्रतेसर्वेयावत्स्याद्ब्रह्मणोलयः ॥ तस्मिन्स्थानेक्षयंप्राप्तेप्रविशंत्यु
दरेमम ॥ ६८ ॥ प्रसुप्तास्तत्रतिष्ठंतियावत्सृष्टिःपुनर्भवेत् ॥ श्रीभागेसंस्थितायेतुनतेषांप्रलयेभयं
॥ ६९ ॥ शाश्वतःसतुलोकोमेननश्येद्ब्रह्मणोलये ॥ मुक्ताएवतुनांतत्रवीक्षंतेसर्वदैवतु ॥ ७० ॥ सेवं
तेऽनंतरूपैश्चबहुरूपधरं हिमां ॥ क्षीराब्धेःपरतोद्वीपंसर्वतःपुष्कराभिधं ॥ ७१ ॥ कल्पांतप्रभवोवन्दि
र्जलंवाभूमिदुर्गगौ ॥ भागौनस्पृशतेतौहिचक्रेणपरिरक्षितौ ॥ ७२ ॥ तत्रस्थास्तुजनाःसर्वेभोदंतेसर्व
दैवतु ॥ कल्पांतप्रभवांबाधांततेजानंतिजातुचिद् ॥ ७३ ॥ श्वेतद्वीपादधस्तात्तुपृथ्वीतिष्ठतिपठिव
त् ॥ सृष्टौस्पृशतितद्वीपंप्रलयेतुवियुज्यते ॥ ७४ ॥ ममशक्त्यैवमद्वीपःसदातिष्ठतिशाश्वतः ॥ भूमि

मा० अ०

१४

॥२९॥

श्रीभागयोर्मध्येलक्षयोजनविस्तृतः ॥ ७५ ॥ आरनामासुधांभोधिर्मुक्तामुक्तनिषोवितः ॥ अर्धतस्यतुभू
 भागःश्रीभागश्चार्धमेवच ॥ ७६ ॥ लक्षयोजनमध्येतुद्वीपाकारोस्ति तत्तटः ॥ दशयोजनसाहस्रंवि
 स्तृतिस्तस्यकीर्तिता ॥ ७७ ॥ अर्धनाशोभवेत्तस्यप्रलयपिपुनःपुनः ॥ अर्धभागस्तुमुक्तानांक्रोडास्थानंनपश्य
 ति ॥ ७८ ॥ दुर्गाश्रीभागयोर्मध्येरनामामृतसागरः ॥ तस्याप्येवंविस्तृतिस्तुनित्यानित्यविभक्तः ॥ ७९ ॥
 अरण्याख्यौसुधांसिधूममलोकत्रयेपिच ॥ वर्तेतेममभक्तानांक्रोडायैसर्वकामदौ ॥ ८० ॥ पंचाशत्सह
 स्राणियोजनानांगभीरता ॥ उभयोस्तुतदाप्रोक्ताश्वेतद्वीपांतरस्थयोः ॥ ८१ ॥ श्वेतद्वीपेचतुर्दिक्षुचतस्रो
 मममूर्तयः ॥ पूज्यंतेदैवतैःसर्वैर्वासुदेवादिकाःसदा ॥ ८२ ॥ अतिस्वच्छतयात्यंषनरोधंचंद्रसूर्ययोः ॥
 विधत्तेतत्प्रभावाणांशुद्धसत्त्वात्मकोयतः ॥ ८३ ॥ क्षीराब्धेरुपरिष्ठात्तुश्वेतद्वीपादधस्तथा ॥ मार्गाद्वादश
 तिष्ठंतिपरस्ताद्वमनायवै ॥ ८४ ॥ द्वाराण्यष्टौचतुर्दिक्षुचत्वार्येवविदिक्षुच ॥ योजनानिसहस्रंतुवि
 स्तारोस्ति तथोच्चता ॥ ८५ ॥ अयुतंयोजनानांतुद्वारेषुद्वादशस्वापि ॥ नवांधकारस्तत्रास्तिमहामागेमरी
 चिभिः ॥ ८६ ॥ कुट्टिमैर्घटितामार्गाःसर्वेपिक्षीरवारिधौ ॥ तैरेवमार्गैर्गच्छंतिजनाःसर्वेचपुष्करं ॥ ८७ ॥
 तमावास्वर्णभूमिवाऽनंतासनमथापिवा ॥ योगीतावन्नमुक्तःस्याद्यावच्छुतंनपश्यति ॥ ८८ ॥
 श्वेतद्वीपंतुदृष्ट्वैवैकुंठादौप्रमोदते ॥ नानाभोगसमाकोर्गश्वेतद्वीपमिदंमम ॥ ८९ ॥ स्थानंप्रियतमंदे
 व त्रिषुधामसुमेसदा ॥ श्वेतद्वीपसमोपेतुक्षीराब्धौशेषमंचकं ॥ ९० ॥ चानुर्मास्येनुसंग्रामेस्वपामिगति

चानु०

॥ ३० ॥

वत्सरं ॥ श्वेतद्वीपस्थिताः सर्वे ये चान्यत्रापि वर्तिनः ॥ ११ ॥ मद्रकादेवताः सर्वास्तत्र स्थं पूजयन्ति हि ॥
श्रीभूदुर्गात्मिकालक्ष्मीस्त्रिभोरूपैः सदैव तु ॥ १२ ॥ सेवते नंतरूपैश्च बहु रूपधरं हि मां ॥ क्षीराब्धेः परतो
द्वीपं सर्वतः पुष्कराभिधं ॥ १३ ॥ योजनानां चतुःषष्टिर्लक्षाण्यस्य तु विस्तृतिः ॥ तावन्मतेन शुद्धोदसाग
रेणाभिवेष्टितं ॥ १४ ॥ लक्षं षण्णवतिर्हैमो योजननां ततः क्षितिः ॥ दशयोजनलक्षं तु प्रांतयो ह भयोरपि ॥ १५ ॥
नानावर्णैर्महारत्नैः खचिता भूमिरद्भुता ॥ मध्ये केवलसौवर्णी सौवर्णैश्च ह भिर्वृता ॥ १६ ॥ मनोहराभिः
स्त्रीभिश्च विद्युद्भिरिव संकुला ॥ रत्नसोपानकाभिश्च वापीभिश्चापि संयुता ॥ १७ ॥ कृतपुण्या जनास्तत्र
सर्वभोगसमन्विताः ॥ मोदन्ते पुण्यपुंजेन यावद्भोगो हि जायते ॥ १८ ॥ स्वर्गतुल्या हि सा भूमिः सिद्धगंधर्व
सेविता ॥ पंचायुतविहीनं तु सार्वकोटि त्रयं त्विदं ॥ १९ ॥ योजनानां मेरुमध्याद्गणनापरिकीर्तिता ॥
अयं तु परितो दिक्षु लोक इत्यभिधीयते ॥ १०० ॥ सूर्यलोको यतो त्रास्ति परतः स न दृश्यते ॥ अलोक इत्यतः
प्रोक्तो भूभागः परतो बुधैः ॥ १ ॥ अलोकलोकयोर्मध्ये लोकालोकाचलो महान् ॥ लक्षद्वयं योजनानां मुञ्चता त
स्य कीर्तिता ॥ २ ॥ अधित्यकानुतस्यास्ति योजनायुतपंचकं ॥ योजनानां तु लक्षाणां पंचाशत्तस्य विस्तृतिः
॥ ३ ॥ लोकभागे लपुण्यास्तु किंचिद्भोगसमन्विताः ॥ अलोकभागे पापिष्ठास्तिष्ठन्ति स्वल्पया
तनाः ॥ ४ ॥ पापक्षये पुनर्यातिकर्मशेषेण संसृतिं ॥ लोकालोकाधित्यकायामष्टादिक्षु समंततः ॥ ५ ॥
विलद्वा दशकं चास्ति गंतुं पातालसप्तकं ॥ नरकाणां सप्तकं च नेतुं पापजनानपि ॥ ६ ॥ आयामो विस्त

मा० अ०

१४

॥ ३० ॥

रश्चैषांसहस्रं योजनानितु ॥ लोकालोकात्परस्ताच्चलोकात्तु द्विगुणं तमः ॥ ७ ॥ लक्षद्वयं योजनानामुच्च
 तातस्य कीर्तिता ॥ तत्र गत्वा तु दुष्टानां न हि संसारदर्शनं ॥ ८ ॥ दुःखस्यैव सदा भोगस्तत्र स्थानां न संशयः
 ॥ सदृशः शाश्वतः प्रोक्तो भूनाशोऽपि न नश्यति ९ पाठितां न स्य भजते सर्गे सर्गे वसुंधरा ॥ ऊर्ध्वं भागस्तु तमसः
 पञ्चभिर्नरैर्कृतः ॥ १० ॥ रौरवोऽथ महान् श्वेदकुंभीपाकासिपत्रकः ॥ पूयशोणितनामापि पञ्चमः परिकी
 र्तितः ॥ ११ ॥ ऊर्ध्वभागस्य तमसो गणना लक्षयोजना ॥ पञ्चानां नरकाणां तु प्रोक्ता सैवोर्ध्वतावुधैः ॥
 ॥ १२ ॥ विस्तारो रौरवस्यास्ति योजनानां द्विकोटिकः ॥ महारौरवकस्यापि तावत्येव तु विस्तृतिः ॥ १३ ॥
 प्रत्येकं कोटिरेकैका कुंभीपाकासिपत्रयोः ॥ कोटिर्लक्षविहोना तु पूयशोणितविस्तृतिः ॥ १४ ॥ पञ्चाशत्तु
 सहस्राणि तामिस्रस्योच्चता मम ॥ मध्यभागस्तु तमसः स एव परिकीर्तितः ॥ १५ ॥ अधस्तादंधतामिस्रो
 महादुःखप्रदोऽसतां ॥ योजनानां तु पञ्चाशत्सहस्राणि तदुच्चता ॥ १६ ॥ तामिस्रश्चांधतामिस्रो ह्यतिक
 ष्टाविमौ स्मृतौ ॥ ज्ञानेन्द्रियैः पञ्चभिश्च दुःखमेवानुभूयते ॥ १७ ॥ यतस्तत्र सुपापिष्ठैः पुनरावृत्तिवर्जितैः ॥
 मद्द्वेषिणां तु सततं मद्भक्तद्वेषिणां सदा ॥ १८ ॥ द्वेष्टारो मत्प्रणामानां तेषां स्थानं तमः स्मृतं ॥ अनादित्वा
 दिदं प्रोक्तं तमोऽनारंभणं श्रुतौ ॥ १९ ॥ गंतुं वारयति स्वस्थं तेनेदं वृतमित्यपि ॥ तमसो द्विगुणं दोषो विद्य
 ते च घनोदकं ॥ २० ॥ यत्र द्वीपसहस्राणि नाना भोगान्वितानि च ॥ निषेवितानि देवैश्च प्राप्यंते पुण्यक
 र्माभिः ॥ २१ ॥ सौवर्णैस्तनखाचितैर्नाना द्वीपतटैरिह ॥ नैवांधकारलेशोऽपि कदाचित्तत्र दृश्यते ॥ २२ ॥

चातु०

॥३१॥

तस्यपारेममस्थानमनन्तासननामकं ॥ यावदंडकटाहंतुपरितोवल्याकृति ॥ २३ लक्षत्रयंयोजनानांवि
स्तारस्तस्यकीर्तितः ॥ चतुर्दिक्षुचनत्रापिवासुदेवादिमूर्तयः ॥ २४ ॥ पूज्यंतेदैवतैःसर्वैर्मुक्तामुक्तैश्च
सर्वदा ॥ श्रीभूदुर्गात्मिकाभागाःप्रत्येकंलक्षयोजनाः ॥ २५ ॥ विद्यंतेतत्रप्रथमोभूभागःपारेकीर्तितः
॥ श्रीभागोमध्यमःप्रोक्तोदुर्गाभागःपरःस्मृतः ॥ २६ ॥ अरनामासुधांभोधिस्तत्तटोमध्यभागतः ॥
सहस्रद्वयविस्तारोमुक्तामुक्तनिषेवितः ॥ २७ ॥ श्रीदुर्गाभागयोर्मध्येरनामामृतसागरः ॥ तथैवविद्य
तेदेविमुक्तामुक्तनिषेवितः ॥ २८ ॥ अयुतंयोजनानांतुतयोस्तत्रगभोरता ॥ लक्षोच्छ्रितस्तुभूभागा
द्वौभागावयुतोच्छ्रितौ ॥ २९ ॥ भूनाशेतुद्वयोर्नाशःश्रीभागोनैवनश्यति ॥ तत्रस्थाःपुण्यकर्माणिःसंति
ष्टेतेममोदरे ॥ ३० ॥ मुक्तास्तत्रैवमोदंतेश्रीभागेशाश्वताखिलाः ॥ नतेषांपुनरावृत्तिःकदाचिदपिजाय
ते ॥ ३१ ॥ श्रीभागेपृथिवीयातिसर्गसर्गेतुपोठतां ॥ श्वेतद्वीपवदन्यत्रविज्ञेयंरचनादिकं ॥ ३२ ॥
सर्वेषांतुसमुद्राणांगांभीर्यंविस्तृतेसमं ॥ घनोदकस्यतःप्रोक्तंगांभीर्यंकोटियोजने ॥ ३३ ॥ इतितेक
थितादेविसृष्टिर्ब्रह्मपुरःसरा ॥ क्षितिसृष्ट्यादिकंसर्वतथास्थानद्वयंमम ॥ ३४ ॥ इतिश्रीवा०पु०चा
मा० धरणीविराहसंवादेसृष्टिरचनावर्णनंनामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ श्रीविराहउवाच ॥ ॥
अथातःसंप्रवक्ष्यामिरचनामौर्ध्वलौकिकीं ॥ भागद्वयंपुराप्रोक्तंलोकालोकप्रभेदतः ॥ १ ॥ तत्रलोका
दूर्ध्वभागेद्विषड्योजनमात्रतः ॥ मेघलोकोभवेत्पश्चाद्दूर्ध्वानांस्थितिर्भवेत् ॥ २ ॥ षष्टियोजनसाहस्रं

मा०अ०

१४

॥३१॥

न्यूनं द्वादशयोजनेः ॥ गंधर्वाणां मनुष्याणां सलोकः परिकीर्तितः ॥ ३ ॥ चत्वारिंशत्सहस्राणि योजना
निततः परं ॥ देवगंधर्वलोको वैभुवल्लोको यमो रितः ॥ ४ ॥ कोटियोजना विस्तारो भूल्लोकलक्षयोजने ॥
ईशितुल्लोकभागे स्मिन्परितोलोकपालकाः ॥ ५ ॥ अष्टौ तिष्ठन्ति तल्लोकाः संस्थानानि निशामय ॥ इन्द्र
स्तु पूर्वभागे स्तितल्लोकलक्षयोजनः ॥ ६ ॥ पूर्वदक्षिणकोणे तु वह्निलोकस्थितिर्भवेत् ॥ यमस्तु द
क्षिणे भागे लोकपालो वसत्यहो ॥ ७ ॥ षडशीति सहस्राणि तल्लोकस्यामिति स्मृता ॥ तत ऊर्ध्वं च लोको
न्यो योजनानि चतुर्दश ॥ ८ ॥ यमदूतैर्महाक्रूरैः शतकोटिभिरावृतः ॥ तत आगत्य ते दूता भूलोके नरके
षु च ॥ ९ ॥ सर्वेष्वपि वसन्त्येते सर्वकर्मसु साक्षिणः ॥ मनोगतं च सर्वेषां पुण्यं वा पापमेव वा ॥ १० ॥ मृत्युका
लं पापभोगं पुण्यभोगमथापि वा ॥ सर्वदैवविजानन्ति यमस्यैव प्रसादतः ॥ ११ ॥ नाना योनोः प्रापयन्ति
जीवानां नरकानपि ॥ आज्ञया यमदेवस्य सावधानाश्च सर्वदा ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वलोकेऽपि शतं कोटयो यम
दूतकाः ॥ तिष्ठन्ति प्रापयन्त्येते नरान् पुण्यकृतः सदा ॥ १३ ॥ तत्तत्कर्माजितं लोकं यमस्यैवाज्ञया ततः ॥
पुण्यक्षये पातयन्ति भूमिलोकादिषूयताः ॥ १४ ॥ याम्यपश्चिमयोर्मध्ये कोणे तु निऋतिः स्थितः ॥ पश्चि
मेवरुणो देवस्तत्कोणे वायुरेव च ॥ १५ ॥ धनेशो निधिभिः सार्धमुत्तरस्यां दिशि स्थितः ॥ इशाननाम कोरु
द्रस्तत्कोणे च स्थितो भवत् ॥ १६ ॥ द्वादशायोजनादूर्ध्वं यावच्छक्षं समाप्यते ॥ अष्टानामपि लोकाः स्यु
रूर्ध्वमूर्ध्वपुराणि च ॥ १७ ॥ नानोद्यानैश्च ते रस्याः कपित्थबीजवत्स्थिताः ॥ कर्माधारा ऊर्ध्वलोका भूम्या

धातु०

॥३२॥

धाराविवर्जिताः ॥ १८ ॥ ऊर्ध्वमूर्ध्वतुतिष्ठन्तिव्याप्यब्रह्मांडकोटरं ॥ भुवर्लोकास्वर्गलोकःपंचाशल्लक्षयो
जनः ॥ १९ ॥ सूर्यचंद्रग्रहादीनांनक्षत्राणांध्रुवस्यच ॥ चतुर्दशानांलक्षाणामध्येलोकाभवंतिहि ॥ २० ॥
यावद्ब्रह्मकटाहंतुनानाभोगसमन्विताः ॥ ततऊर्ध्वतुमरुतांतथागणपतेरपि ॥ २१ ॥ नासत्यदस्ययोश्चा
पिषट्त्रिंशल्लक्षयोजनः ॥ यावदंडकटाहंतेऊर्ध्वमूर्ध्वभवंतिहि ॥ २२ ॥ अजानजानांदेवानांगंधर्वाणां
तथैवच ॥ पित्रादीनांचसर्वेषांलोकास्तत्रैवकल्पिताः ॥ २३ ॥ तेषामुपरिसर्वेषांपुरांद्रस्यामरावतो ॥
कोटियोजनविस्तारानानाभोगसमन्विता ॥ २४ ॥ तत्रसिंहासनस्थंतुदेवाइंद्रमुपासते ॥ नानारूपधरा
देवानानाभोगेषुसंस्थिताः ॥ २५ ॥ पंचसप्ततिलक्षाणियोजनानिततोपिते ॥ उपरिष्ठास्वर्गलोकाना
नानगरभूषिताः ॥ २६ ॥ कुबेरयमवायूनामग्न्यादीनांगवामपि ॥ सुराणांकामधेनोश्चलोकास्तत्रापिसं
स्थिताः ॥ २७ ॥ ततःपरंमहर्लोकःसपादकोटियोजनः ॥ तत्रापींद्रःप्रभुर्देवैःसव्यतेसर्वदैवहि ॥ २८ ॥
प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चनारदाद्यामहर्षयः ॥ तिष्ठन्ति तत्र सततं ध्यायंतो हृदि मत्तनुं ॥ २९ ॥ कोटिद्वयंचपादोनं
महर्लोकोजनःस्मृतः ॥ आधिपत्यंचरुद्रस्यतत्रलोकेप्रकीर्तितम् ॥ ३० ॥ तत्रस्थंतुमहादेवंसर्वभूतगणै
र्वृतं ॥ स्तुवंतिदेवाःशक्राद्याअधोलोकनिवासिनः ॥ ३१ ॥ लोकेबृहस्पतेस्तत्रसर्वभोगसमन्विताः ॥
उद्यानानिविचित्राणिनानावृक्षयुतानिच ॥ ३२ ॥ यत्रोमयावृतो नित्यं महादेवो हि मोदते ॥ भूतानां नि
लयास्तत्रस्थानेस्थानेविभागशः ॥ ३३ ॥ ऊर्ध्वमूर्ध्वतुतिष्ठन्ति यावद्ब्रह्मांडखर्परं ॥ योजनानांचतुःकोटिस्त

मा०अ०

३५

॥३२॥

पोलोकस्ततःपरं ॥ ३४ ॥ ब्रह्मैवाधिपानिस्तत्र सर्वदा ऋषिसो वितः ॥ रुद्रोऽप्यधिकृतस्तत्र तत्र स्थाननुशास्ति
 हि ॥ ३५ ॥ तत्रार्पाद्रादयो देवामहो देवमुपासते ॥ सहते नैव यांत्यूर्ध्वं ब्रह्माणंते दिदृक्षवः ॥ ३६ ॥
 चतुर्णामपि वेदानां गायत्र्याः प्रणवस्य च ॥ मुनीनामपि सर्वेषां द्रष्टृणां वेदमंत्रतः ॥ ३७ ॥ विचित्रा आश्र
 मास्तत्र पुराणि विविधानि च ॥ उद्यानानि विचित्राणि सर्वभोगयुतानि च ॥ ३८ ॥ राजसूयाश्वमेधादि
 यज्ञानां याश्वदेवताः ॥ तासामपि च लोका वै तत्र तत्रोर्ध्वमासते ॥ ३९ ॥ कोटयोऽष्टौ तपो लोकास्तस्य लो
 कः प्रकीर्तितः ॥ यत्र ब्रह्मा स्वयं देवैः सदैवोपास्यते भृश ॥ ४० ॥ गंगा तु विरजातत्र सदा वहति पावनी ॥
 मंदाकिनी ततो धस्तात्स वतत्रामिका स्मृता ॥ ४१ ॥ गंगा भूलोकगा सैव पुनाति पापिनां गणान् ॥ भो
 गावती च पाताले तत्र स्थानां तु नंदिनी ॥ ४२ ॥ योगिनो ध्याननिष्ठा ये शरीरे चरमे स्थिताः ॥ ॥ लिंगभं
 गार्थिनस्तत्र तिष्ठन्ते चैव सर्वदा ॥ ४३ ॥ तत ऊर्ध्वं तु मे लोको वैकुण्ठारुयो हिवर्तत ॥ षट्त्रिंशल्लक्षहोनास्तु
 कोट्यो नवतन्मितिः ॥ ४४ ॥ पंचविंशतिकोट्यस्तु भूलोका दंडखर्परं ॥ ऊर्ध्वमूर्ध्वपुण्यलोकैः सर्वतः
 परिपूरितं ॥ ४५ ॥ न हि स्वल्पोऽपि देशोऽस्ति यत्र लोको न विद्यते ॥ निधानं सर्वबीजानां ब्रह्मांडमिति की
 र्तितं ॥ ४६ ॥ दशलक्षयोजनानां कटा ह्यधनता स्मृता ॥ जलाग्निवायुव्योमाहं महत्तत्त्वगुणत्रयैः ॥ ४७ ॥
 क्रमाद्दशगुणैरेतैर्वृतमावरणैरिदं ॥ नवभिः सर्वतो दिक्षु स्थूलैः प्रकृतिजन्मभिः ॥ ४८ ॥ वैकुण्ठस्य तु विस्ता
 रो यावदंडकटाहकः ॥ अष्टाविंशत्कोटयः स्याद्योजनानां समंततः ॥ ४९ ॥ श्रीभागो मध्यमस्तत्र पूर्वप

चातु०

॥३३॥

श्रिमदीर्यता ॥ यावदंडकटाहोस्तिविस्तारस्तस्यमेशृणु ॥ ५० ॥ विंशति कोटयोमध्येसमुद्रद्वयसं
वृतः ॥ भूभागोदक्षिणे तस्यकोटियोजनविस्तृतः ॥ ५१ ॥ दुर्गाभागस्तूत्तरेस्तितावद्विस्तारवांस्तथा ॥
त्रयाणामुच्चताप्रोक्तायावदंडकटाहकं ॥ ५२ ॥ श्रीभूमिभागयोर्मध्येलक्षद्वयसुविस्तृतिः ॥ अरनामासु
धांभोधिर्ममशक्त्यैवतिष्ठति ॥ ५३ ॥ तत्रार्थोभूमिभागास्तिभूम्यासाकंविनश्यति ॥ कोडास्थानंनुमुक्ता
नांसर्गसर्गेचजायते ॥ ५४ ॥ अर्धस्तत्रश्रियोभागःसदामुक्तैर्निषेवितः ॥ प्रलयेसृष्टिकालेचननश्यति
नजायते ॥ ५५ ॥ वैकुण्ठशाश्वतःसोयंतृतीयंधाममामकं ॥ पुण्यनामासागरस्तुपोयूषपरिपूरितः ॥
॥ ५६ ॥ श्रीदुर्गाभागयोर्मध्येमुक्तामुक्तनिषेवितः ॥ अरवद्विस्तृतिर्द्वैर्ध्वनाशोनित्यत्वमेवच ॥ ५७ ॥
ज्ञातव्यंदेविसर्वतेकथितंविस्तरान्मया ॥ ब्रह्मैवंपद्मकल्पेतुष्ट्वालोकान्सुरानृषीन् ॥ ५८ ॥ मनुष्या
नूदानवान्यक्षान्गंधर्वानुराक्षसानपि ॥ पितृन्नागान्पशून्कीटान्पूर्णं ब्रह्मांडमातनोत् ॥ ५९ ॥ तत
स्तुपद्मकल्पांतेपरार्धांतेविधेरापि ॥ शिष्येचतुर्मुखोदेविकल्पांतेप्रलयोभवत् ॥ ६० ॥ मग्नात्वंसलिले
देविनकिंचिदशेषितं ॥ सृष्टिकालेपुनःप्राप्तेत्वामदृष्ट्वापद्मभूः ॥ ६१ ॥ तुष्टाववेदवाणीभिर्मतिदा
शरणंगतः ॥ ततोवाराहरूपेणत्वांनिमग्नांजलेतदा ॥ ६२ ॥ ऊर्ध्वंतुप्राविशंयात्रतावदैत्योमहान
भूत् ॥ हिरण्याक्षोब्रह्मजातःसचक्रेमार्गरोधनं ॥ ६३ ॥ पृथ्वीमुद्धरतादेविसतदादंष्ट्रयाहतः ॥ मनारै
वततोदैत्यःपश्चात्पृथ्वीजलोपरि ॥ ६४ ॥ यथापूर्वविधायैवश्वेतद्वीपमगांततः ॥ ब्रह्मातुष्टावमांपश्चा

मा० अ०

१५

॥३३॥

चानु०

॥३४॥

अनेकेष्वपि देहेषु मद्भक्त्या शांतिं तां तराः ॥ तेषां विज्ञानरविणामो हां धतमसां लयः ॥ ८१ ॥ तेषां तु चर
मो देहो योगिनां दग्धवस्त्रवत् ॥ यावद्ब्रह्म लयं तिष्ठेत्ततस्ते ब्रह्मणा सह ॥ ८२ ॥ ब्रह्मांडस्फोटनात्पश्चा
न्नवावरणनागतः ॥ पुरुषं प्रविशेयुस्ते लिंगदेहावशेषकाः ॥ ८३ ॥ विरजायां ततः स्नाता भग्नलिंगास्ततः
परं ॥ श्वेतद्वीपं विलोक्यैव ते नैव ब्रह्मणा सह ॥ ८४ ॥ मोदंते सर्वलोकेषु मुक्तबन्धा समस्तशः ॥
एषां तु कर्मणो भोगाद्देहनाशो भवेदिह ॥ ८५ ॥ नाज्ञाननाशतस्तेषां ते सर्वे प्राणमेव हि ॥ प्रविश्य
यांति परतो ब्रह्मांडस्फोटनात्परं ॥ ८६ ॥ न जानंति दिवारात्रं मूर्छिता इव सर्वशः ॥ प्राणसूत्रं प्र
विश्यैव वासुदेवोदरं विशेत् ॥ ८७ ॥ सर्वहि प्राकृतं देवि प्रकृत्या मेव लीयते ॥ व्युक्रमेणैव तत्त्वा
नां सर्वेषां प्रलयः स्मृतः ॥ ८८ ॥ इति संक्षेपतः प्रोक्तं यद्यत्पृष्टं त्वयानवे ॥ परमंगुह्यमेताद्विमद्भक्तान् श्राव
येत यः ॥ ८९ ॥ सृष्टिं च प्रलयं चैव ब्रह्मांडरचनामपि ॥ पठेज्जपेच्च यो भक्त्या लोकान् प्राप्नोति शाश्वतान् ॥
॥ ९० ॥ संशयं यः करोत्यत्र मदुक्ते देविकर्हि चित् ॥ बन्धमोक्षौ च तस्य स्तोमग्नौ भवति संसृतौ ॥ ९१ ॥
नैवारुण्येयमभक्ताय तथामद्वेषिणेऽपि च ॥ भक्त्या यैव प्रदातव्यं मम भक्तिविवृद्धये ॥ ९२ ॥ ॥ इति श्रीवारा
हपु० चा० म० पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवाराह उवाच ॥ ॥ द्वादश्यां विधिवत्स्नात्वा नित्य
कर्मविधाय च ॥ शालग्रामादिकाः पश्चात्प्रतिमाः पूजयेन्मम ॥ १ ॥ विसर्जयित्वा निर्माल्यं ततः पंचा
मृतेन च ॥ शुद्धोदकेन च पुनः सुगंधिभिरथोदकैः ॥ २ ॥ स्नापयेत्क्रमशो विद्वान्तत्तन्मंत्रैर्यथा विधि ॥

मा० अ०

१५

॥३४॥

वस्त्रयज्ञोपवीतानिपरिधाप्यततोर्पयेत् ॥ ३ ॥ घनीभूतंचंदनंचकस्तूरीकुंकुमादिकं ॥ तुलसीमिश्रि
 तंसर्वतुलसीमंजिरीरपि ॥ ४ ॥ पुष्पाणिचसुगंधीनिदूर्वाश्चापिमनोहराः ॥ अलंकारान्यथास्थानंश
 क्यारत्नानिचार्पयेत् ॥ ५ ॥ ध्यायेच्चापियुतलक्ष्यासर्वाभरणभूषितं ॥ प्रसन्नं सुस्मितं शांतं सुस्निग्धापां
 गवोक्षितं ॥ ६ ॥ ततो धूपं समर्प्याथ दीपं चापि निवेदयेत् ॥ सार्धं त्रिवारनो राज्यततो नैवेद्यमर्पयेत् ॥ ७ ॥
 पक्वान्नानि विचित्राणि विविधं पायसं तथा ॥ घनीभूतं घृतं क्षीरं नवनीतं तथा दधि ॥ ८ ॥ अवश्यमर्पयेद्दे
 वियथाशक्त्यल्पमेव वा ॥ शर्कराचसिता देया तथैवामलकीफलं ॥ ९ ॥ यद्यदिष्टं भवेत्स्वस्य विप्राणां चा
 पियत्प्रियं ॥ तत्तन्निवेदयेन्मह्यंतदनंतफलं स्मृतं ॥ १० ॥ सर्वभोज्येषु सारं वै घृतमाहुर्मनीषिणः ॥ पि
 तृणां चैव देवानां परं तुष्टिकरं त्विदं ॥ ११ ॥ द्रवीभूतं घृतं चैव द्रवीभूतं च चंदनं ॥ नार्पयेन्मम तुष्ट्यर्थं वनभि
 तंतदर्पयेत् ॥ १२ ॥ अभिषेके तथा होमे द्रवीभूतं घृतं च ॥ नान्यत्र तत्प्रशस्तं स्याद्देवोपि न्येच कर्मणि ॥
 ॥ १३ ॥ द्रवीभूतं घृतं श्राद्धे विप्रान् भोजयते तु यः ॥ पितरो नैव तृप्यन्ति श्राद्धमल्पफलं हितम् ॥ १४ ॥
 घनं घृतं ब्राह्मणेभ्यो यो हि भोजयते नरः ॥ उत्सवादौ पैतृके वा मम तुष्ट्यर्थमेव वा ॥ १५ ॥ तदहं स्वयम
 श्रामिनां कार्या विचारणा ॥ अभिवृद्धिं सतते र्यो मर्त्यो वांछति सर्वदा ॥ १६ ॥ नवनीतं सदयान्मेत
 था क्षीरं शर्करं ॥ यस्मिन्काले तु यत्प्राप्तमनिषिद्धं च यद्भवेत् ॥ १७ ॥ सिद्धं वा साध्यमानं वा स
 र्वमर्त्यं निवेदयेत् ॥ यस्य कामेषु नो वांछामद्भक्तिस्तस्य वर्धते ॥ १८ ॥ मद्भक्तेस्तु फलं मोक्षो मच्छो

चातु०

॥३५॥

केचिरवासिता ॥ सुगंधिशोतलंवारिततोमह्यंनिवेदयेत् ॥ १२ ॥ भुंजानंरमयासार्वकोट्यंममस्वस्व
तं ॥ विविधान्नानिपेयानिभक्ष्यचोष्यादिकानिच ॥ २० ॥ ध्यायेज्जवनिकांरुत्वाममस्वस्वचमध्यतः ॥
मूलमंत्रंस्वस्थचेताजपेदष्टोत्तरंशतं ॥ २१ ॥ निष्ठोवनंक्षुतंजृभंदुरालापांश्चवर्जयेत् ॥ प्रास्विन्नगात्रःकु
द्धोवासुप्यमानोनवार्चयेत् ॥ २२ ॥ तांबूलदक्षिणांशक्त्यादत्त्वानोराजयेत्ततः ॥ तुलसोपुष्पसंमिश्रंपु
ष्पांजलिमथार्पयेत् ॥ २३ ॥ प्रणामान्दंडवत्कुर्याच्चित्त्वारिंशत्तथाष्टच ॥ षट्त्रिंशद्वाचनुर्विशतोडश
द्वादशापिवा ॥ २४ ॥ पंचाधिकान्सर्वथैवप्रणमेन्मामनुस्मरन् ॥ चतसृभ्योधिकाःकार्याःपूजांतेच
प्रदक्षिणाः ॥ २५ ॥ तालवृंतंदर्पणंचचामरंछत्रपादुकां ॥ अर्पयित्वाथविसृजत्सुजनंप्रत्यहंमम ॥ २६ ॥
पंचरात्रोक्तमार्गेणपूजामेवतुनित्यशः ॥ विदध्याद्योचिरेणासौमत्सान्निध्यमवाप्नुयात् ॥ २७ ॥ ब्राह्म
णान्पूजयेत्पश्चादंग्रिक्षालनपूर्वकं ॥ विप्रपादविनिर्मुक्तांशिरसाधारयेज्जलं ॥ २८ ॥ तस्यैवसर्वतीर्था
नांजायतेस्नानजंफलं ॥ चंदनैश्चर्चिताविप्राःपुष्पधूपादिपूजिताः ॥ २९ ॥ यस्यतुष्टानतस्यास्तिदुष्प्रा
पंभुवनत्रये ॥ घनोभूतैर्युतैःक्षीरैःपायसैर्मन्निवेदितैः ॥ ३० ॥ दद्यागर्करयास्त्रैरंवांछितान्नैःपुनःपुनः ॥
तर्पयेन्ममतुष्टार्थंमन्मुखंब्राह्मणायतः ॥ ३१ ॥ सुगंधिशोतलंतोयंब्राह्मणेभ्योददातियः ॥ नस्यात्सं
सारतापोवैतस्यजन्मनिजन्मनि ॥ ३२ ॥ यस्तुसंन्यासिनोविप्रान्शांतान्दांतान्विरागिणः ॥ भोज
येद्भक्तिपूर्वतुतस्यपुण्यमनंतकं ॥ ३३ ॥ नैष्ठिकब्रह्मचारिणोगृहस्थाद्विगुणःस्मृतः ॥ संन्यासोद्विगुणस्त

१६

॥३५॥

स्माद्योगृहस्थो भवेद्यदि ॥ ३४ ॥ गार्हस्थ्यमगृहीत्वैव ब्रह्मचारीयतिर्भवेत् ॥ सनैष्ठिकात्रिगुणितं भो
 जितोददत्तफलं ॥ ३५ ॥ पर्यायेणैव भुंजीत नैकान्नाशो भवेद्यतिः ॥ एकान्नं यस्तु भुंजीत त्रिदिनं
 लोभतो यदि ॥ ३६ ॥ व्रतहानिर्भवेत्तस्य पराकेण विशुध्यति ॥ भुंजीत नात्र हस्वादुस्निग्धं वानि
 यतो यतिः ॥ ३७ ॥ रेतोद्भवो भवेत्तस्य दिनमेकमुपोषणं ॥ प्रायश्चित्तं स्मृतं यस्तुरेतो भावयते बलात् ॥
 ॥ ३८ ॥ पराकस्तेन वै कार्यं स्त्रीसंगे द्वादशाब्दिकं ॥ द्विवारं यस्तु कुर्वीत स्त्रीसंगं कर्हि चिद्यतिः ॥ ३९ ॥
 द्वादशाब्दव्रतं तस्य प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् ॥ तृतीये निष्कृतिर्नास्ति ततः स पतितो भवेत् ॥ ४० ॥ अभक्ष्य
 भक्ष्ये स्त्रीसंगे गृहस्थे यदि शोधनं ॥ ततो दशगुणं ज्ञेयं नैष्ठिकब्रह्मचारिणः ॥ ४१ ॥ ततो दशगुणं प्रोक्तं प्राय
 श्चित्तं वनाश्रमे ॥ ॥ धरण्युवाच ॥ ॥ कान्यन्नानि निषिद्धानि तद्भुक्तौ शोधनं च किं ॥ ४२ ॥ तन्म
 मारव्याहिदेवैर्द्रश्रोतुमिच्छामि ते मुखात् ॥ ॥ श्रीवराह उवाच ॥ ॥ परान्नं नैव भुंजीत परपक्वं विशेषतः
 ॥ ४३ ॥ तथा गणान्नं शूद्रान्नं स्वयंपक्वमपित्यजेत् ॥ यो हि यस्यान्नमश्नाति स तस्याश्नाति किल्बिषं ॥
 ॥ ४४ ॥ तथा पितारं तस्येन वक्ष्ये पापं च शोधनं ॥ यदा कदापि योश्नाति परान्नं सुद्विजोत्तमः ॥
 ॥ ४५ ॥ भक्त्या दत्तं च मिष्टं च दुर्भिक्षायापदं विना ॥ तद्दिने यत्कृतं पुण्यं तदर्थं दातारि व्रजेत् ॥ ४६ ॥
 अभक्त्या यदि दत्तं तु पुण्यपादं ततो लभेत् ॥ अभीष्टमपि चेद्दद्यात्सत्यांशकौ तदाष्टमं ॥ ४७ ॥ पुण्यांशं
 लभते दातुर्दुर्भिक्षे च चतुर्गुणं ॥ आपद्यन्नप्रदातापि फलं दुर्भिक्षवल्लभेत् ॥ ४८ ॥ न धर्महानिर्विप्रस्य दु

चानु०

॥ ३६ ॥

भिक्षेप्राणसंकटे ॥ महापादिदुरन्तयोभुंक्तेप्राणरिरक्षया ॥ ४९ ॥ दाताचलभतेपुण्यंजीवदानसमंतदा ॥
अनापदितुयोश्चातिपरान्नद्रव्यलोभतः ॥ ५० ॥ अवश्यंतुभवेत्तस्यधर्महानिर्नसंशयः ॥ बांधवानां
तुसौहादयोऽनिसंबंधतोपिवा ॥ ५१ ॥ भुंजानस्यपरान्नानिनैवधर्मोविहीयते ॥ पितुर्भ्रातुःपितृव्या
देःसापिंडस्यगुरोरापि ॥ ५२ ॥ दौहित्रश्चशुरादीनांस्वस्त्रीसंबन्धिनांतथा ॥ मातामहस्ययत्सूनोर्मातुः
स्वस्त्रादिकस्यच ॥ ५३ ॥ यद्यत्प्रोत्यान्नमश्चातिपरान्नदोषकृन्नहि ॥ भक्त्यादत्तंतुयोभुंकेतद्धर्मोहीयते
ध्रुवं ॥ ५४ ॥ स्वकीयान्सुहृदोहित्वायोग्यानुत्सवमाचरेत् ॥ दैविकंपैतृकंवापितस्यपुण्यक्षयोभवेत् ॥
॥ ५५ ॥ स्वोपजीविषुयःकुर्यादुपेक्षांमंदमादरं ॥ तेनापिहिभवेत्तस्यध्रुवंपुण्यस्यसंक्षयः ॥ ५६ ॥
दिनपुण्यस्ययत्रार्थक्षयितेतत्रशोधनं ॥ द्विर्जपेदस्यवामीयंगायत्र्यावाशतंजपः ॥ ५७ ॥ बलात्कारेणयो
श्रोयाद्विगुणंतस्यशोवनं ॥ नेवदातुःफलतत्रभोक्तापापेनलिप्यते ॥ ५८ ॥ पृथक्पाकेर्धमुद्दिष्टंप्राय
श्चित्तंयथोक्तः ॥ दातुःफलंपूर्णमेवतस्यपुण्यंनहीयते ॥ ५९ ॥ अधिकंतुभवेदातुर्वैश्वदेवादिनापृथ
क् ॥ स्वगृहेपच्यतेयस्तुपादांशस्तत्रशोवनं ॥ ६० ॥ द्वितीयेह्यष्टमांशःस्यात्तृतीयेषोडशांशतः ॥
चतुर्थेदिवसेप्राप्तेद्वात्रिंशांशस्तुशोधनं ॥ ६१ ॥ प्रायश्चित्तंतुविप्राप्तेयदुक्तंवेदवादिभिः ॥ द्विगुणंतत्क्ष
त्रियान्नेवैश्यान्नेत्रिगुणंततः ॥ ६२ ॥ चतुर्गुणंतुशूद्रान्नेक्रमशःपरिकीर्तितं ॥ पितुर्मातुश्चयोवर्णस्त
द्वर्णोक्तार्थमेवच ॥ ६३ ॥ अनुलोमान्नशुद्धिःस्याद्विलोमेकथयामिते ॥ रुच्यवर्णमिवेन्मानानीचव

मा०अ०

१६

॥ ३६ ॥

र्णःपितायदि ॥ ६४ ॥ विलोमःप्रतिलोमश्चविपरीतेनुलोमकः ॥ पितृवर्णसमादाययावत्स्यान्मानृवर्ण
 कः ॥ ६५ ॥ यदुक्तंयावतापापंप्रायश्चित्तंचतावता ॥ ऊहनोयंप्रयत्नेनस्वात्मनःशुद्धिमिच्छता ॥ ६६ ॥
 ब्राह्मणस्यत्रयःपुत्रास्त्रिवर्णेष्वनुलोमजाः ॥ शूद्रस्यचत्रयःपुत्रास्त्रिवर्णेष्वप्रतिलोमजाः ॥ ६७ ॥ त्रयस्त्रयःक्षत्र
 विशोःप्रतिलोमानुलोमजाः ॥ एवंद्वादशवर्णानांपुत्राःप्रत्येकमेवते ॥ ६८ ॥ चातुर्वर्ण्येप्रसूयंतेचतुरश्र
 तुरःसुतान् ॥ तेचत्वारिंशदष्टौचपूर्वेद्वादशाभिसह ॥ ६९ ॥ चतुर्वर्ण्येनसंयुक्ताश्चतुःषष्टिर्हिजातयः ॥
 तेभ्यस्ताभ्यःपुनस्तत्रस्त्रीभिःपुंभिश्चयोगतः ॥ ७० ॥ लक्षशःकोटिशस्त्वेवंजातयोहिभवंतिहि ॥ तास्तु
 संकरसंज्ञाःस्युःपंचषष्टितमाहिताः ॥ ७१ ॥ बाह्याविधिनिषेधाभ्यांपशुवत्ताःप्रकीर्तिताः ॥ दानेप्रति
 ग्रहेतास्तुवर्जनोयाःप्रयत्नतः ॥ ७२ ॥ यदिप्रमादात्तदानंगृह्णीयात्तत्परित्यजेत् ॥ तावदेवस्वकीयंच
 दत्त्वापापाद्विमुच्यते ॥ ७३ ॥ महापादिततोदानंगृह्णीयाद्यदिजावितुम् ॥ तदप्यर्धं
 ब्राह्मणायदत्त्वार्धेनस्वपोषणम् ॥ ७४ ॥ ययावृत्त्याप्रकुर्वीतजीविकायोहिजातिमान् ॥
 दानेप्रतिग्रहादौचतज्जातिःसउदाहृतः ॥ ७५ ॥ यदर्जितंतयावृत्त्याविप्रेभ्यःसर्वमेवतत् ॥
 दत्त्वास्वजातिमाप्नोतितीर्थस्नानादिकेकृते ॥ ७६ ॥ परान्नंयोहिभुंजीतदशम्यांद्वादशीदिने ॥ एका
 दशीव्रतस्यास्यदशम्यांतुर्यभागतः ॥ ७७ ॥ द्वादश्यामर्धभागश्चदातारमधिगच्छति ॥ यदुक्तंपुरादे
 विप्रायश्चित्तंव्रतक्षये ॥ ७८ ॥ तत्पादंचतदर्थंचचरित्वाशुद्धिमाप्नुयात् ॥ अमावास्यादिनेयस्तुपरान्ना

चातु०

॥३७॥

शीभवेन्नरः ॥ ७९ ॥ जीवन्नापि पिता पुण्यं क्षीयते तद्दिनोद्भव ॥ दाता तुलभते पुण्यं त्रिंशद्ब्राह्मणसंमितं
॥ ८० ॥ प्रमोतपितृकोप्येवं पुण्यं तुल्यं प्रकीर्तितं ॥ पुण्यक्षयो भवेद्भोक्तुर्मासमात्रार्जितस्य च ॥ ८१ ॥
गायत्रीषट्सहस्रं तु तेन जाप्यं विशुद्धये ॥ शतद्वयं जपो जीवत्पितृकोप्यात्मशुद्धये ॥ ८२ ॥ प्रेतपक्षो यद
र्शेतु तद्वा दशगुणं स्मृतं ॥ दानुः पुण्यं तथैव स्यात्प्रायश्चित्तं तथैव च ॥ ८३ ॥ प्रायश्चित्ताद्धमुद्दिष्टं ब्राह्मणस्य
प्रवासिनः ॥ तदर्धं तु दरिद्रस्य महापादिन किंचन ॥ ८४ ॥ पराकस्तु समुद्दिष्टो महैकोद्दिष्टभोजिनः ॥
नवश्राद्धे च पाथेयेन प्रच्छादने तथा ॥ ८५ ॥ पराकाणां त्रयं कार्यं अस्थिसंचयने तथा ॥ आयश्राद्धाशि
ना कार्यं चांद्रायणं विशुद्धये ॥ ८६ ॥ प्राजापत्यत्रयं चैव मासिकोद्दिष्टभोजिनः ॥ सपिंडीकरणश्राद्धे प्रा
जापत्यचतुष्टयं ॥ ८७ ॥ सपिंडीकरणाद्ध्वं मासिकं पार्वणं भवेत् ॥ एकोद्दिष्टं तु यः कुर्यात्सपिंडीकरणे
वृत्ते ॥ ८८ ॥ तच्छ्राद्धं निष्फलं प्रोक्तं पुनः प्रेतत्वे माप्नुयात् ॥ पार्वणे मासिके भुक्त्वा प्राजापत्यं विशोधनं ॥ ८९
आब्दिके प्रथमे प्रोक्तमुपवासत्रयं बुधैः ॥ प्रत्याब्दिके तु कुर्वीत दिनमेकमुपोषणं ॥ ९० ॥ सहस्रं वाथ गा
यत्र्याजपेन्नियतमानसः ॥ क्षयाहेयः परान्नाशी दिनद्वयमुपोषणं ॥ ९१ ॥ मासमेकं नु योश्नाति परान्नं मि
ष्टमेव च ॥ प्राजापत्यं विशुद्ध्यर्थं यदि भक्त्यैवलभ्यते ॥ ९२ ॥ राहूपरागे यो भुंक्ते परान्नं तस्य शोधनं ॥
पराक एव कथितो वटश्राद्धे तथा श्रतः ॥ ९३ ॥ वैधृतौ च व्यतीपाते पडशीतिमुखे तथा ॥ तथा विष्णु
पदे भुंक्ते एकाहं समुपोषयेत् ॥ ९४ ॥ मन्वादौ च युगादौ च प्रेतपक्षेतुचाश्नतः ॥ तथानैमित्तिके श्राद्धे गायत्रीदि

मा० अ०

१६

॥३७॥

शतंजपेत् ॥ ९५ ॥ अयनेविषुवेचैवभुंजानस्यविशोधनं ॥ गायत्र्ययुतपादःस्यादथवोपोषणद्वयं ॥ ९६ ॥
 दातुर्महाफलंप्रोक्तंभक्त्याभोजयतोद्विजान् ॥ एवंतीर्थविशेषेतुमहत्पुण्यमुदीरितं ॥ ९७ ॥ अन्येषुदु
 ष्टदानेषुपुरैवोक्तंविशोधनं ॥ इत्थंधर्मस्यमीमांसासूक्ष्मात्सूक्ष्मतरापरा ॥ ९८ ॥ कथितादेवित्वत्प्रीत्या
 गुह्यमेतत्परंहियत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वातुयावत्तृप्तियथारुचि ॥ ९९ ॥ तोषयेद्दक्षिणाभिस्तान्दाता
 स्यान्मध्यमोयदि ॥ भुक्तान्नमूल्याद्विगुणादक्षिणाह्युत्तमास्मृता ॥ १०० ॥ तदर्धमध्यमाप्रोक्ताकानि
 ष्ठातुतदर्धतः ॥ धनिकेद्विगुणंप्रोक्तंदरिद्रेत्वर्धमोरितम् ॥ १०१ ॥ पुण्यहानिर्भवेत्तस्यदक्षिणाभिर्विना
 न्यथा ॥ साष्टांगंप्रणमेत्पश्चान्मंत्रानेतानुदीरयन् ॥ २ ॥ समस्तसंपत्समवाप्तिहेतवःसमुत्थितापत्कुल
 धूमकेतवः ॥ अपारसंसारसमुद्रसेतवःपुनंतुमांब्राह्मणपादपांसवः ॥ ३ ॥ आपद्वनध्वांतसहस्रभानवः
 समीहितार्थीर्षणकामधेनवः ॥ समस्ततीर्थीवुपवित्रमूर्तयोरक्षंतुमांब्राह्मणपादपांसवः ॥ ४ ॥ विप्रौघद
 र्शनात्क्षिप्रंक्षीयंतेपापराशयः ॥ वंदनान्मंगलावाप्तिरर्चनादच्युतंपदम् ॥ ५ ॥ आधिव्याधिहरंनृणांमृ
 त्युदारिद्र्यनाशनं ॥ श्रीपुष्टिकोर्तिदंबंदेविप्रश्रीपादपंकजं ॥ ६ ॥ पंचप्रणामान्कृत्वैवमनुज्ञाप्यततोद्वि
 जान् ॥ सुहृद्भिःसाधेमश्रीयात्सकुटुंबोदयान्वितः ॥ ७ ॥ दोनैरनाथैःरूपणैरन्नमार्थिभिस्तथा ॥
 नैकःस्वादुसमश्रीयादामिषंतद्भुधैःस्मृतं ॥ ८ ॥ यदिस्याद्वादशीस्वल्पातदानुब्राह्मणैःसह ॥ भुक्ताद
 द्याद्विद्विजातीनामयंविधिः ॥ ९ ॥ आमन्नान्यपरेदेत्वाभुंजीरन्सर्वदैवहि ॥ ततःसायंप्रकुर्वी

चातु०

॥३८॥

तममपूजांचभक्तितः ॥ नानाविधानिखाद्यानिफलानिविविधानिच ॥ १० ॥ नवनोतंदधिशोरंधन
माज्यंसुगंधिच ११ ॥ विकारानैक्षवांश्चापिशर्करादिस्वशक्तितः ॥ निवेद्यमांसतांबूलंदक्षिणांच
स्वशक्तितः ॥ १२ ॥ ततोनीराजयित्वातुप्रणम्याचम्यभक्तितः ॥ ब्राह्मणेभ्यःप्रदायैवस्वयमश्रोतमा
नवः ॥ १३ ॥ ब्रह्मचारीस्वपेद्रात्रौस्मरन्मत्पादपंकजं ॥ प्रतिद्वादशिकुर्वीतपूजामेवंस्वशक्तितः ॥ १४ ॥
चातुर्मास्येविशेषेणमत्प्रीतिरतुलाभवेत् ॥ इतितेसर्वमाख्यातंकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १५ ॥
इतिश्रीवा-पु०चा०मा०षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ धरण्युवाच ॥ ॥ त्वयिसुप्ते
जगन्नाथेकोदेवःपूज्यतां व्रजेत् ॥ कर्तव्यंवानकर्तव्यमभक्ष्यंभक्ष्यमेववा ॥ १ ॥ कथंत्वन्मूर्तयःपूज्या
आत्मनोभ्युदयार्थिभिः ॥ एतद्विस्तरतोब्रूहिश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ २ ॥ ॥ श्रीवराहउवाच ॥
॥ ममालस्यंचनिद्राचटुःखमज्ञानमेवच ॥ अशक्त्यादिनचंवास्ति सर्वदोषविवर्जनात् ॥ ३ ॥ यस्तु
दोषंस्वल्पमपिमयिसंभावयेन्नरः ॥ अधःपातोभवेत्तस्यनरकेचिरवासता ॥ ४ ॥ तथापिलीलयादेवि
नानामूर्तिभिरन्वहं ॥ क्रोडाभिस्वेच्छयैवाहंतत्तन्मूर्तिविभेदतः ॥ ५ ॥ सुप्तोहमपिदुग्धाब्धौजागर्मि
सततोत्थितः ॥ मदाधारंविनाविश्वंक्षणादेवविलीयते ॥ ६ ॥ ब्रह्माद्यादेवताःसर्वाःसूत्रमणिगणाइव॥
मदाधारेणकुर्वतिजगत्सृष्ट्यप्ययादिकं ॥ ७ ॥ तूणच्छेदेपिनास्त्येषांसामर्थ्येस्वतएवतु ॥ लक्ष्म्याअपि
नचास्त्येवकिमुतान्येहिदुर्वलाः ॥ ८ ॥ अतोहंसर्वकालेषुसर्वदेशेषुसर्वतः ॥ सावधानःसर्वजीवान्निय

मा०अ०

३७

॥३८॥

च्छामिस्वकर्मसु ॥ ९ ॥ अनादिकर्मवद्वांस्तांस्तत्तत्कर्मानुसारतः ॥ प्रवर्तयामि कार्येषु न मे द्वेष्योस्ति न प्रियः
 ॥ १० ॥ मयि प्रीतिस्तु यस्य स्यात्स मे प्रीतिफलं लभेत् ॥ औदासीन्यं च द्वेषो वा भावः स्याद्यस्य यादृशः ॥
 ॥ ११ ॥ तादृशं तु फलं तस्य शुभं वाप्यशुभं भवेत् ॥ तद्भक्त्या न हि मेलाभस्तद्वेषेण न मे क्षतिः ॥ १२ ॥
 लाभः क्षतिश्च तस्यैव यथा भावस्तथा फलं ॥ ये यथामां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहं ॥ १३ ॥ नंदाभद्राज
 यारिक्ता पूर्णाः स्युस्तिथयः क्रमात् ॥ प्रतिपत्पूर्वकाः पंचपंचत्रयोभयपक्षयोः ॥ १४ ॥ अनिरुद्धश्च प्रद्युम्न
 स्तथा संकर्षणस्ततः ॥ वासुदेवः पंचमीतुमूर्तिर्नारायणाभिधा ॥ १५ ॥ तिथीनां क्रमशो देवाः पूजानां
 ग्राहकाः स्मृताः ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु केशवाद्याश्च देवताः ॥ १६ ॥ श्रीधरश्च हृषीकेशः पद्मनाभस्तृती
 यकः ॥ दामोदरः कार्तिकेस्याच्चातुर्मास्येषु देवताः ॥ १७ ॥ नवनीतदधिक्षीरं घनो भूतघृतं तथा ॥ अनि
 रुद्धादिमूर्तीनां च तस्मिन्मासं क्रमात्प्रियं ॥ १८ ॥ नारायणस्य च त्वारि सर्वेषां शर्करा प्रिया ॥ प्रियं मासाधिपस्य
 पितृत्तन्मूर्तिप्रियं हि यत् ॥ १९ ॥ नभस्येदधिनोदद्यान्नदद्यात्क्षीरमाश्विने ॥ क्षीरस्थाने घृतं दद्याद्दधिस्थाने
 घनं पयः ॥ २० ॥ सर्वदैवघृतं दद्यात्सति क्षीरादिकेपि च ॥ सर्वसारं घृतं प्रोक्तं देवानां परमं हविः ॥ २१ ॥
 पितृणां चापि सर्वेषां घृतं वै तर्पकं स्मृतं ॥ ॥ निवेद्य मां ततो दत्त्वा ब्राह्मणेभ्योऽपि शक्तः ॥ २२ ॥ भुञ्जीत
 स्वयमप्येतत्सकुटुंबो दिने दिने ॥ यस्य शक्तिः सदा नास्तिकर्तुमेवं निवेदनं ॥ २३ ॥ चातुर्मास्येतु कर्त
 व्यं सर्वथामत्प्रियैषिणा ॥ चातुर्मास्येपि चेन्नास्तिकर्तुमेवं दिने दिने ॥ २४ ॥ श्रावणे कार्तिके मासि शुक्ल

चातु०

॥३९॥

पक्षेपिकारयेत् ॥ एकदापिप्रकुर्वीतचातुर्मास्येदिनेदिने ॥ २५ ॥ नवनीतादिनेवेद्यंनंदादिदिनपंचके ॥
सत्यामापेहिशक्तौयोनिकुर्यान्मन्निवेदनं ॥ २६ ॥ वृथाजन्मभवेत्तस्यसंपत्तिश्चापिनिष्फला ॥ कर्तव्यं
वानकर्तव्यमभक्ष्यंभक्ष्यमेववा ॥ २७ ॥ देविनानाविधंप्रोक्तंकथ्यमानंमयाशृणु ॥ अहिंसातुदयादा
नमस्तेयंचाप्यपैशुनं ॥ २८ ॥ परदारपरित्यागोब्राह्मणानांचपूजनं ॥ धर्मोयंसर्ववर्णानामविशेषेणवै
स्मृतः ॥ २९ ॥ फलवौचिष्यमेतेषांतत्तज्जात्यनुसारतः ॥ हिंसैवजीवनंयेषांव्याधादोनांप्रकीर्तितं ॥ ३० ॥
तेषामहिंसयापुण्यंयज्ञतुल्यंदिनेदिने ॥ येतुहिंसाविहाराःस्युःक्षत्रियाद्याःपलाशनाः ॥ ३१ ॥ चातु
र्मास्येतुतेषांस्यादश्वमेधफलंसमं ॥ ब्राह्मणानांफलंनास्तिद्यदहिंसाकृतापितैः ॥ ३२ ॥ हिंसयापातकं
तेषांतत्तत्प्राणिवधाद्भवं ॥ अवध्यानांवधेपापंक्षत्रियादेरपोरितं ॥ ३३ ॥ चातुर्मास्येदशगुणंपुण्यंवापा
पमेववा ॥ सुरापोपिसुरात्यागादश्वमेधफलंलभेत् ॥ ३४ ॥ मांसाशिनोमांसत्यागाद्दोदानंस्या
दिनेदिने ॥ पलांडुंश्वेतलशुनंश्वेतवृंताकमेवच ॥ ३५ ॥ छत्राकंगूंजरंचैवअभक्ष्यंसर्वदाद्विजैः
मतिपूर्वद्विजोशित्वापुनःसंस्कारमर्हति ॥ ३६ ॥ रोगेणपीडितोश्चातिप्रमादेनापिवाक्काचिन् ॥
उपवासत्रयंकृत्वापंचगव्येनशुध्यति ॥ ३७ ॥ शूद्रस्यमतिपूर्वचेदुपवासोविशोधनं ॥ रक्तमूल
मलांबुंचवर्तुलंगर्जरंतथा ॥ ३८ ॥ जंबीरंचकलिंगंचमसूराःशुक्तेचूर्णकं ॥ कांजिकंरक्तलशुनंकुंभीकं
चीवलीमपि ॥ ३९ ॥ मतिपूर्वद्विजोशित्वादिनमेकमभोजनं ॥ चातुर्मास्येदशगुणमेतेषांभक्षणेस्मृतं ॥

मा०अ०

१७

॥३९॥

॥ ४० ॥ कपित्थं कृष्णवृंताकं शिशुसूरणकोद्रवान् ॥ दीर्घालिं वृंश्वेतमूलं भूमिजं लवणं तथा ॥ ४१ ॥
 पुनः पक्वं पर्युषितं कृमिकेशादिदूषितं ॥ मत्कोटैः पिपीलाद्यैर्दूषितं भावदूषितं ॥ ४२ ॥ रजस्वलासूति
 काद्यैश्चांडालाद्यैश्च वीक्षितं ॥ चिच्छुंदरैर्मूषिकाद्यैर्मृतैर्यत्स्पृश्यते तथा ॥ ४३ ॥ आसन्नप्रसवाभिस्तु यदन्नं पा
 चितं भवेत् ॥ अन्नादैर्वालिकैर्यच्च न स्नातैः स्पृश्यते हि यत् ॥ ४४ ॥ बालोच्छिष्टानि चान्नानि खादिता र्धावशे
 षितं ॥ फलमूलादिकंचापि कांस्यपात्रे च भोजनं ॥ ४५ ॥ निष्ठावान् राजमाषांश्च स्वस्त्रीमैथुनमेव च ॥
 तैलाभ्यंगं मधुक्षीरं तांबूलं बलरागकृत् ॥ ४६ ॥ व्रतस्थो वर्जयेदतान्यन्यदानैव दोषकृत् ॥ तस्माच्च
 तुर्भुमासेषु वर्जयेत्तानि यत्नतः ॥ ४७ ॥ दशम्यादि व्रते चैव श्राद्धाहेपि विशेषतः ॥ अमावास्यादितिथि
 षु पुण्यास्वेतासु वर्जयेत् ॥ ४८ ॥ महातीर्थाभिगमने यत्नादेतानि वर्जयेत् ॥ तैलस्य मर्दनं भु
 क्तिं व्रतस्थो वर्जयेत्सदा ॥ ४९ ॥ पक्षद्वये सदाभ्यंगं नंदातिथिषु वर्जयेत् ॥ बुधमंदौ विनान्येषु न तैलं मर्द
 येन्नरः ॥ ५० ॥ पुत्रजीवनकामो हि नैदुवारो विमर्दयेत् ॥ नित्याभ्यंगकरो यः स्यात्सोऽपि पित्रोर्मृते हनि ॥
 ॥ ५१ ॥ अमायांचापि संक्रांतौ दशम्यादिदिनत्रये ॥ तैलस्पर्शनं कुर्वीत कुर्वन्कुष्ठी भवेन्नरः ॥ ५२ ॥
 दुश्चर्मश्यामवर्णो वा जायते पातकात्ततः ॥ चातुर्मास्ये व्रतादौ वायः कुर्यात्कांस्यभोजनं ॥ ५३ ॥ गाय
 त्रीशतकं तेन जाप्यमात्मविशुद्धये ॥ करे कर्पटके चैव पाषाणे ताम्रभाजने ॥ ५४ ॥ वटाश्वत्थार्क
 पर्णेषु नाश्रीयत्सर्वदा द्विजः ॥ अनापद्येषु भुंजानो गायत्रीशतकं जपेत् ॥ ५५ ॥ जपेदापदि गाय

चातु०

॥४०॥

त्रीदशकं भोजनात्सकृत् ॥ यतिभिर्विधवाभिर्वानकार्यकांस्यभोजनं ॥ ५६ ॥ आपद्यपिनभोक्त
व्यंतथाताम्रादिभाजने ॥ वटार्काश्वत्थपर्णेषुदृष्टपिठरयोःकरे ॥ ५७ ॥ भोजनेनैवदोषोस्तिशु
द्धपात्राणिनोयदि ॥ पलाशःकुटजस्तिदुःप्रियालःपनसस्तथा ॥ ५८ ॥ पद्मिनोप्लक्षजंवास्त्रक
दलोचंपकादयः ॥ भोज्यपत्राःस्मृतावृक्षानदोषोभोजनाद्भवेत् ॥ ५९ ॥ शालवृक्षस्यपत्राणि
स्पृष्ट्वाचमनमाचरेत् ॥ श्लेष्मातकोफलंपत्रमुभयंनियमेवहि ॥ ६० ॥ तद्भक्ष्येतेतुगायत्रीजपे
देकशतंनरः ॥ आपत्कालेषुभुंजानोदुष्टपर्णादिषुकचिन् ॥ ६१ ॥ प्रायश्चित्तदशांशेनमहापद्मिन
दोषकृत् ॥ सौवर्णेराजतेपात्रव्रतस्थोयोहिभोजनं ॥ ६२ ॥ करोतितस्यनैवस्याद्रतहानिःकथं
चन ॥ अलाभेशुद्धपात्राणांकांस्यभोजनोभवेत् ॥ ६३ ॥ गृहेव्रतविशेषेषुगायत्रीदशकंजपेत्
॥ कांस्यंतुभस्मनाशुध्यत्ताम्रमस्लेनशुद्धयति ॥ परोच्छिष्टेनसंस्पृष्टंशुनाशूद्रेणवापुनः ॥ ६४ ॥
त्रिरात्रंभूमिनिक्षेपात्रिरात्रंभस्मशोधनात् ॥ कपित्थादीनूव्रतस्थोवैसरुद्रंजोतयोद्विजः ॥ ६५ ॥
उपवासःप्रकर्तव्यःपंचगव्येनशुद्धिभाक् ॥ तैलंनैवहिभोक्तव्यंतैलपक्वंनदुष्यति ॥ ६६ ॥ व्रता
दांतुविशेषेणनकुर्यात्तैलभोजनं ॥ तैलभोजनकुर्वीतपूजनंममसर्वथा ॥ ६७ ॥ चतुःशतंसगाय
त्र्याजत्वाशुद्धिमवाप्नुयात् ॥ श्रावणेयस्तुशाकानिदधिभाद्रपदेतथा ॥ ६८ ॥ क्षीरंचैवाग्निने
मासिकार्तिकेद्विदलानिच ॥ भुंजानस्तत्कृतंकर्मसर्वमप्यफलंभवेत् ॥ ६९ ॥ तैलाभ्यंगंचमाषान्नंचातु

मा०अ०

१७

॥४०॥

मस्येत्यजेत्तुयः ॥ प्रत्येकमेतल्लभतेज्योतिष्टोमसमफलं ॥ ७० ॥ अधःशय्यांतुयः कुर्यात्परित्यज्य चर्म चकं
 दिनसंख्यायुगान्येषाविमानैर्मोदतेदिवि ॥ ७१ ॥ स्त्रोसंनिधानेयः कुर्याद्ब्रह्मचर्यमृतुंविना ॥ दिनसंख्या
 युगान्येषाक्रीडतेप्सरसांगणैः ॥ ७२ ॥ ऋतुकालाभिगमनाद्ब्रह्मचर्याच्चनश्यवेत् ॥ नम्रच्छनूऋतुकाले
 तुभ्रुणहासनिगद्यते ॥ ७३ ॥ एकादश्याममायांचमातापित्रोर्मृतेहनि ॥ ऋतुकालात्ययेदोषोनैवस्या
 तुकथंचन ॥ ७४ ॥ षोडशाहंभवेद्यावदृतुकालेनरःस्त्रियं ॥ रोगेणोपद्रुतोशक्तोनगच्छेन्नैवदोषभाक् ॥
 ॥ ७५ ॥ उन्मादेनप्रमादेनपरस्त्रीसंगमेनच ॥ स्वस्त्रीद्वेषेणनागच्छेदृतुकालेनरःस्त्रियं ॥ ७६ ॥ सहि
 दोषेणलिप्येतभ्रूणहाचभवेद्ध्रुवं ॥ वर्षमात्रंचरेत्कलुंतत शुद्धिमवाप्नुयात् ॥ ७७ ॥ मौनव्रतंचरेद्यस्तुवेद
 पाठरतःसदा ॥ सभवेत्सर्वविद्यावान्ममलोकेमहीयते ॥ ७८ ॥ भुक्तिकालेप्रकुर्वीतसदामौनविशेषतः ॥
 चातुर्मास्येप्रकुर्वाणःसदामौनफलंलभेत् ॥ ७९ ॥ हुंकारेणभवेद्बुधःशिरःकंपनवायसः ॥ पात्रत्यागीभवे
 द्रोगीहमौनीनरकंव्रजेत् ॥ ८० ॥ नित्यदानंतुयः कुर्यात्स्वशक्त्याभक्तिमात्सरः ॥ भवेन्नधिपतिःसोऽपि सर्व
 लोकेषुपूजितः ॥ ८१ ॥ अश्वदःसूर्यलोकोस्याद्भजदःशक्रलोकगः ॥ हेमदोवन्दिहलोकोस्याद्रौप्यदश्च
 द्रलोकगः ॥ ८२ ॥ आयुष्मादक्षकरणोवस्त्रदोजायतेतथा ॥ गवांदाताब्रह्मलोकेवापोकूपतडागकृत्
 ॥ ८३ ॥ मोदतेवारुणेलोकेसर्वभोगसमन्विते ॥ अश्वत्थंपिचुमंदंचन्यग्रायंतितिणोदश ॥ ८४ ॥
 धात्रीत्रयंपंचचूतान्यस्तुवापयतेभुवि ॥ यावल्लोकेषुतिष्ठेयुस्तावन्नरकंव्रजेत् ॥ ८५ ॥ मत्प्रोतिकामोयः

चातु०

॥४१॥

कुर्यात्फलमन्यन्नकांक्षयेत् ॥ मत्प्रोतिस्तुलातस्मिन् जायते नरपुंगवे ॥ ८६ ॥ महोकेचिरवासः स्यात्तुला
नं मोक्षोऽपि जायते ॥ मोक्षो हि पुरुषार्थानां सर्वेषां कंचन स्मृतः ॥ ८७ ॥ इति ते सर्वमाख्यातं किमन्यच्छ्रोतु
मिच्छसि ॥ ८८ ॥ इति श्रीवाराहपुराणे चातुर्मास्यमाहात्म्ये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ धरग्यु
वाच ॥ काः स्युर्युगादयो देवकाश्च मन्वादयः स्मृताः ॥ किं किं तिथि विशेषेषु त्याज्यं तन्मेव दप्रभो ॥ १ ॥
श्रीवाराह उवाच ॥ ॥ शुक्ला तृतीया वैशाखे प्रेतपक्षे त्रयोदशी ॥ कार्तिके नवमी शुक्लमाघमासे तु पूर्णिमा
॥ २ ॥ एता युगादयः प्रोक्ता दत्तस्याक्षयकारकाः ॥ मन्वादींश्च प्रवक्ष्यामि शृणु देवि समाहिता ॥ ३ ॥
आश्वयुक् शुक्ल नवमी कार्तिके द्वादशी सिता ॥ तृतीया चैत्रमासस्य सिता भाद्रपदस्य च ॥ ४ ॥ आषाढे दश
मी शुक्लमाघस्या चतुर्दशी सप्तमी ॥ श्रावणस्याष्टमी कृष्णा तथा षष्ठा द्योत पूर्णिमा ॥ ५ ॥ श्रावणस्य त्रयोदशी
स्यापुष्यस्यैकादशी सिता ॥ कार्तिको फाल्गुनो चैत्रो ज्येष्ठो पंचदशी सिता ॥ ६ ॥ मन्वंतरादयश्चैता
दत्तस्याक्षयकारकाः ॥ पितृनुद्दिश्य कुर्वीत स्नानदानं द्विजार्चनं ॥ ७ ॥ कूर्मांडवृहतो शाकं नरुणो
मूलकं तथा ॥ श्रोफलं तिलतैलं च सप्तम्यां धात्रिकाफलं ॥ ८ ॥ नारिकेलमलां वृंचपटोलं चान्नमेव
च ॥ प्रतिपत्तिथिमारभ्य भुक्त्वा पापमवाप्नुयात् ॥ ९ ॥ चर्मशाकं च वल्लाकान् द्वादश्यां वर्जयेदपि ॥
वृंताकं च त्रयोदश्यां क्षौरं रिक्ता सुवर्जयेत् ॥ १० ॥ पराङ्गपूर्णतिथिषु दर्शे चैव विशेषतः ॥ न कुर्वीत नरो जा
तु तथा दर्शे च मैथुनं ॥ ११ ॥ दंतकाष्ठं तृणादीनां छेदनं न गलंतथा ॥ जो वन्नापि पितापस्य न कुर्यादपि

मा० अ०

१८

॥४१॥

चक्रचित् ॥ १२ ॥ वतस्थोहिप्रकुर्वीतनियमान्व्रतिनःसदा ॥ प्रमोतपितृकोयस्तुदर्शेस्यात्ससदावतो
 ॥ १३ ॥ नकुर्याद्यद्यपिश्राद्धंतथापिनियमोभवेत् ॥ अभ्यंगेदंतकाष्ठेचमैथुनेगमनादिषु ॥ १४ ॥ क्षौ
 रेचतिथिवर्जेचतिथिस्तात्कालिकोभवेत् ॥ अन्येषुदेवकार्येषुतिथिःसूर्योदयस्पृशा ॥ १५ ॥ पैतृकेनुति
 थिःसास्याद्यस्यामस्तमितोरविः ॥ अष्टस्यांचचतुर्दश्यामन्वादिषुयुगादिषु ॥ १६ ॥ प्रतिपत्पौर्णिमा
 मासुमातापित्रोर्मृतेहनि ॥ प्रेतानुगमनंरुत्वाश्रोत्रियेमरणंगते ॥ १७ ॥ सूतकेमृतकेभ्यावावशुद्धौदेहदे
 शयोः ॥ गलग्रहेप्रदोषेचश्रोत्रियेगृहमागते ॥ १८ ॥ सन्निधानेगुरोश्चापिअनाध्यायाःप्रकीर्तिताः ॥
 विनीतःसर्वदातिष्ठेद्गुरुणांसन्निधौनरः ॥ १९ ॥ नोच्चासनगतोवापिशयानोलंबपादकः ॥ देवपूजांनकु
 र्वीततदनुज्ञामृतेकचित् ॥ २० ॥ नोच्चैर्जल्पेन्नचहसेत्पौरुषेनैवकीर्तयेत् ॥ नवदेत्प्रतिकूलंचनावमन्यततत्प्रि
 यम् ॥ २१ ॥ तदासनंनपादेनस्पृशेद्ब्रह्मादिकंतथा ॥ तदाज्ञांविनयेनैवगृह्णीयान्नानृतंवदेत् ॥ २२ ॥
 तत्पृष्ठोहिविशेषेणसत्यंचाप्यप्रियंगुरोः ॥ रुष्टंसांत्वयेत्सांत्वैर्नकुर्यात्प्रतिकापनं ॥ २३ ॥ दृष्ट्वादूरात्स
 मुत्तिष्ठेदभिगच्छेच्चमानयन् ॥ तद्वाक्यंशृणुयात्प्रीत्यायद्युक्तंभवेदपि ॥ २४ ॥ एकांतगोपनीयोसौ
 यद्युक्तंतदोरितं ॥ जिगीषयानत्रिवदेत्तादिच्छांनैवघातयेत् ॥ २५ ॥ देवादपिगुरोर्भोर्तिमानंचापिवि
 भावयन् ॥ देवेरुष्टेगुरुस्त्रातानदेवोरोषितेगुरौ ॥ २६ ॥ तस्माद्गुरौभक्तिमान्स्याद्देवादपिनरःसदा ॥ मंत्राःफ ॐ
 तितस्यैवनरकान्मुच्यतेहिसः ॥ २७ ॥ अहंप्रोणामितस्यैवयस्यप्रीतोगुरुर्भवेत् ॥ गुरोरनंतरंमान्यायथा

चानु०

॥४२॥

ज्ञानं यथावयः ॥ ३८ ॥ यथापुण्यं ब्राह्मणाश्च मज्जकानो च वर्णकाः ॥ विना प्रणामं पूज्यास्ते वर्गहीना हि
मत्प्रियाः ॥ ३९ ॥ सर्वदा प्रीतिमांस्तेषु स्याद्वेषं नैव कारयेत् ॥ नापायं चिंतयेत्तेषां गुणग्राहो भवेत्सदा ॥
॥ ४० ॥ चतुर्थ्या चैव सप्तम्यां त्रयोदश्यां विशेषतः ॥ प्रदोष इति जानीयाद्गलग्रहमथो ब्रुवे ॥ ४१ ॥ चतुर्द
श्या ममायां च पूर्णमास्यां गलग्रहः ॥ गलग्रहे प्रदोषे च रात्रौ नाध्ययनं वरेत् ॥ ४२ ॥ सर्वदेवप्रदोषः स्यात्सा
यंतन्यस्त्रिणाडिकाः ॥ चतुर्थ्यायामआद्यस्यात्सप्तम्यां सार्धं यामकः ॥ ४३ ॥ निशीथे च त्रयोदश्यां प्र
दोषः परिगृह्यते ॥ सूर्यास्तादधर्धनाडींस्तु चतुर्थीवेधयेत्पुरा ॥ ४४ ॥ नाडीमेकां सप्तमीं तु द्विनाडींस्तु त्रयोद
शीं ॥ अनाध्यायतिथीनां तु निर्णयं शृणु तत्त्वतः ॥ ४५ ॥ वृद्धोऽसाम्येक्षयेत्प्रातस्त्रिचतुःपंचनाडिकाः ॥ ष
ट्चतुस्ति सृभिः सायमनध्यायतिथिर्भवेत् ॥ ४६ ॥ तदा भवेदनध्यायो नान्यथा तु कथंचन ॥ आपोरुषे
यवाक्यानां वेदादीनां नियं स्थितिः ॥ ४७ ॥ पौरुषेयाणां वाक्यानाममा पूर्णं प्रकीर्तिते ॥ अनध्यायास्ततस्तत्र सर्व
थाध्ययनं न हि ॥ ४८ ॥ कर्मोपयोगि मंत्राणां नानध्यायोऽस्ति कर्हिचित् ॥ अनध्यायः सर्वथा स्याद्यदा स्यादशु
चिः स्वयं ॥ ४९ ॥ देशो वाप्यशुचिर्यत्र जपस्तत्र हि पापभाक् ॥ अशुचिर्वाशुचिर्वापि जपेन्मत्ताम सर्वदा ॥
॥ ४० ॥ तथैव स्मरणं कार्यं यतः संशोधनं हितम् ॥ इतरेषां तु देवानामृषीणां ताशुचिः पठेत् ॥ ४१ ॥
सहस्रनामस्तुत्यादिपुराणादौ च भारते ॥ निबद्धं न जपेत्तद्वै मंत्ररूपं यतो हेतुः ॥ ४२ ॥ पापानां हि परं
श्रेष्ठं मम विस्मरणं स्मृतं ॥ सर्वेषामपि पुण्यानां वरिष्ठं स्मरणं मम ॥ ४३ ॥ सुहृदादौ सुप्तिविगमे कर्तव्यम्

मा० अ०

१८

॥४२॥

लेषु सर्वदा ॥ दुःखप्राप्तौ सुखप्राप्तौ गमनादौ च लौकिके ॥ ४४ ॥ संकटे महाति प्राप्ते मृत्युकाले विशेषतः ॥
 स्मरणं कीर्तनं मे स्यात्सर्वपापप्रणाशनं ॥ ४५ ॥ दुःखयत्नप्यहं भक्तान् हितं तेषां करोमिवै ॥ यथामाता सु
 तं दद्यादौषधं हितकारिणो ॥ ४६ ॥ अज्ञानात्तु सुतो वेत्ति मन्माता दुःखदायिनी ॥ महान्तं दुःखं निचयं प
 रिहर्तुं करोमिवै ॥ ४७ ॥ दुःखं मद्भक्तं निचये मद्भक्तिर्न वृथा भवेत् ॥ अभक्तानां तु कर्माणि चिरभाग्यानि यानि च
 ॥ ४८ ॥ तानि तेषां सुखं दत्वा शीघ्रमेव क्षयं नये ॥ कृतानां कर्मणां नाशो जायते मम भक्तिः ॥ ४९ ॥
 प्रारब्धस्य न नाशो स्ति सर्वथा भुज्यते हितत् ॥ मद्द्वेषिणोऽपि यत्कर्म दारुणं तप आदिकं ॥ ५० ॥ कुर्वति तत्फलं
 तेषां ददास्येव तु सर्वथा ॥ तथैव मम भक्तानां दारुणं पापसंचयं ॥ ५१ ॥ भोजयास्येव तान् द्वास्वल्पं दत्वा
 पि देवितत् ॥ प्रामाण्यायागमस्यैव वैराग्याय च संसृतेः ॥ ५२ ॥ ददामि दुःखं भक्तेभ्यो नान्यथा तद्धितं
 भवेत् ॥ पूयशोणितमज्जास्थिविष्टाकृमिसमाकुलै ॥ ५३ ॥ स्वदेहे परदेहे च रमते मानवो हि यत् ॥
 एकैकमपि यत्र स्यादस्थिमांसादिकं च यत् ॥ ५४ ॥ सर्वेषां निचये तस्मिन् सौंदर्यमन्यते नरः ॥ कांतेयं
 सुंदरीमह्यं सानुरागमवेक्षते ॥ ५५ ॥ कदालिगनमस्यास्याञ्जुवनं मैथुनं तथा ॥ स्तनौ हि पीवरौ तस्या ओष्ठौ विद्रु
 मसन्निभौ ॥ ५६ ॥ सुवर्णादिधिकांतिश्चंद्रादप्यधिकं मुखं ॥ दाडिमीबिंबतुल्याश्च माणिक्येन स
 मा अपि ॥ ५७ ॥ दृश्यंते दशनाय स्यामृगाक्षीकोकिलस्वना ॥ अर्धचंद्रानि भ्रंय स्याललाटं कुंचितालकं
 ५८ ॥ विध्यतीव कटाक्षेषून् भ्रूवल्लिधनुषा सरूत् ॥ गंडस्थली शोभते स्यास्ताटं कमणिकांतिभिः ॥ ५९ ॥

चातु०

॥४३॥

मुक्ताहारैश्चमालाभिर्भासतेस्याउरस्थलं ॥ त्रिवलीललितंचास्याउदरंनिम्ननाभिकं ॥ ६० ॥ मध्यःकशो
स्यानितरांकांचीकिंकिणिसंयुतः ॥ अंगदेकंकणान्यस्याराजंतेकरयोर्भृशं ॥ ६१ ॥ मुद्रिकाभिःकथंह्य
स्याअंगुल्याःसुमनोहराः ॥ माणिक्यानीवराजंतेनखान्यस्याअहोअहो ॥ ६२ ॥ नीवीबंधंकदामोदये
कदाद्रक्ष्यामितत्तनुं ॥ रंभास्तंभनिभावूरूजंवेमन्मथतूणकौ ॥ ६३ ॥ पद्मरागनिभौपाष्णीविमंतोरक्तदो
षितोः ॥ पद्मादपिमृदूपादौकदाहृदिदधाम्यहं ॥ ६४ ॥ अहोपश्यतचित्राणिनखान्यस्यामुहुर्मुहुः ॥
मुंचंतिसतंतयानिपद्मरागसमाःप्रभाः ॥ ६५ ॥ कथंगच्छतिकल्याणोमत्तहंसीविसर्वदा ॥ मृदून्यंगानिस
र्वाणिमृणालानीवपश्यत ॥ ६६ ॥ अहोमनोहराकांतिरहोविद्युदिवप्रभा ॥ इतिध्यायतिचारुयातिस्व
सर्वाभ्यःस्तवीतिच ॥ ६७ ॥ नारींदृष्ट्वादेवमायांमांसास्थ्यसृग्विनिर्मितां ॥ आदौतुदेहएवायमस्थि
रोबुद्बुदोपमः ॥ ६८ ॥ तत्रापिदेहतारुण्यंविद्युद्वदवभासते ॥ चंदनागरुर्कपूरैःस्रग्वस्त्रकनकादिभिः ६९
भूषिताएवभासंतेतरुण्योपिचसर्वदा ॥ विकीर्णकवरीनग्नान्मलिनांविकृताननां ॥ ७० ॥ तामेवदृष्ट्वा
लोकोयंविभेतिचजुगुप्सते ॥ नार्याअपिभवेदेवंदृष्ट्वासुंदरपुरुषं ॥ ७१ ॥ योनिःस्विद्यतिचैत्रास्याःक
दैर्नंश्लेषयामितु ॥ अहोघनंवपुश्चास्यसुभ्रुवःपोनवक्षसः ॥ ७२ ॥ जीवच्छवंविलोक्यैषारज्यतेतत्रचा
निशं ॥ नविभेतिजनान्नारीनविभेतिस्त्रकाद्वधात् ॥ ७३ ॥ स्वकोयंपुरुषंत्यक्त्वायत्परेणैवदोष्यति ॥
एवमेवधनेलुब्धोपश्यतिमूर्तिस्वकां ॥ ७४ ॥ स्त्रियंतेधनलोभेनवणिक्त्तस्करसेवकाः ॥ अन्यायेनधने

मा०अ०

१८

॥४३॥

च्छूनां मरणं न रक्तं तथा ॥ ७५ ॥ न पश्यतां विदधतां मांसशोणितचर्मणां ॥ निकायानां स्वदेहानां देहसं
 बंधिनामपि ॥ ७६ ॥ स्त्रीपुत्रपशुभृत्यानां पोषणं चंचलात्मनां ॥ जलबुद्बुदवन्नित्यं भस्मविट्कमिसं
 जितं ॥ ७७ ॥ श्वसृगालादिभक्ष्याणां पोषणं सततं नृणां ॥ वैराग्यं जायते नैव कुर्वतां पितृतर्पणं ॥ ७८ ॥
 पश्यतां म्रियमाणानि भूतानि स्वसमानि च ॥ दीयेमाणानि शोणानि वृतानि कृमिकोटिभिः ॥ ७९ ॥ काक
 कंदादिविहगैः कृष्यमाणानि सर्वतः ॥ जुगुप्सितं च नितरां नरैः पिहितनासिकैः ॥ ८० ॥ स्वदेहं परदेहं
 च न वद्वारैश्च सर्वदा ॥ स्त्रवंतं मलमूत्रं च रोमकूपैरनेकधा ॥ ८१ ॥ निर्मितं प्रथमं यत्तु स्त्रिरजो वोर्यमेलनात् ॥
 अनिशं क्षाल्यमानं च स्त्रवते च पुनः पुनः ॥ योनिद्वारेण जातं वै रुदंतं कोहमित्यपि ॥ ८२ ॥ एवं हि पश्यतां लोके
 वैराग्यं नैव जायते ॥ संसारं बहु मन्यंते न पश्यन्त्यात्ममोक्षणं ॥ ८३ ॥ मूढात्मानो मन्यमाना आत्मानमज
 रामरं ॥ पोषकं सर्वलोकानां न मां पश्यन्ति केचन ॥ ८४ ॥ ज्ञानिनोऽपि न पश्यन्ति किं पुनर्ज्ञानवर्जिताः ॥
 अहो बत महत्कष्टं वाणीयास्ववशात्तदा ॥ ८५ ॥ न करोति नरो मूढस्तयामन्नामकोर्तनं ॥ जिह्वैषा षड्र
 सान्नित्यं वांछन्ती भ्रामयत्यहो ॥ ८६ ॥ न कोर्तयति चेन्नाम मनसा खेदमर्हति ॥ स्वहितं नैव पश्यन्ति मोहि
 तामममायया ॥ ८७ ॥ मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥ धन्या तज्जननी लोके तारितं च स्वकंकुलं ८८
 यस्य मे जायते भक्तिर्मद्भक्तानां च संगतिः ॥ बंध्यैव श्रेयसी भार्या मदभक्तस्तु तानतु ॥ ८९ ॥ ममाभक्तो देहे
 त्पूर्वान् बंध्यायान तथा भवेत् ॥ भस्त्रावच्छुसितं तस्य स्नानपानं च काकवत् ॥ ९० ॥ मम भक्तिविही

धातु०

॥४४॥

नस्यजीवनंचापिवृक्षवत् ॥ किंधनैरर्जितैस्तस्यकिंयज्ञैःसुकृतैरपि ॥ ९१ ॥ मद्भक्तिरत्नहीनस्य
किंदेवैःसमुपासितैः ॥ नाहितैर्मृत्युमत्येतिस्वानंदानुभवोनच ॥ ९२ ॥ नह्यनित्यंसुखंनृणां
चित्तस्वास्थ्यायकल्पते ॥ तस्यस्वास्थ्यविहीनस्यसुखंदुःखप्रदंहितत् ॥ ९३ ॥ असूययाभुज्य
मानंस्मर्यमाणंविशेषतः ॥ स्वकर्मनिर्मितान्देहान्भुक्त्वानानावियोनिजान् ॥ ९४ ॥ प्राप्तवान्मा
नुषंदेहंसुक्तिद्वारमपावृतं ॥ श्रेष्ठास्त्रैवर्णिकाश्चापितत्रापिब्राह्मणोवरः ॥ ९५ ॥ नयतेतात्ममोक्षायतमारू
ढच्युतंविदुः ॥ नृदेहोनौर्दृढाप्रोक्तागुरुनाविकसंयुता ॥ ९६ ॥ मयानुकूलवातेनप्रेर्यमाणाचवापुनः ॥
कृत्वामद्भक्तिमतुलांचातुर्मास्येविशेषतः ॥ ९७ ॥ प्रकाशितेज्ञानरवावज्ञानतमसःक्षये ॥ प्राप्नोतिमम
सारूप्यंपोतवासाश्चतुर्भुजः ॥ ९८ ॥ कामदेहःकामगमःकामभोगश्चकामदृक् ॥ मल्लोकेवसतेनि
त्यंपुनरावृत्तिवर्जितः ॥ ९९ ॥ यदिप्रमादान्नोयत्नंनृदेहंप्राप्यमुक्तये ॥ कुर्यादौपस्थजैह्वचेरिंमश्चिच्छ्रो
दरपरायणः ॥ १०० ॥ संसारेकुरुतेसक्तिमद्भक्तिनैवयश्चरेत् ॥ चातुर्मास्येपिनोकुर्यान्मत्पूजांविधिनोदितां
॥ १०१ ॥ ज्ञानेपियत्नंनोकुर्यात्केवलंभोगलंपटः ॥ नतर्पयेत्ब्राह्मणान्वातेभ्यःपुण्यंनचार्जयेत् ॥
॥ १०२ ॥ स्वद्रव्येणस्वदेहेनतंविदुःस्वात्मघातिनं ॥ दुर्लभंप्राप्यजंतुर्वैजन्ममानुषमुत्तमं ॥ १०३ ॥
प्राप्यापिमानंसेवेतत्पुनर्नरकेवसेत् ॥ सुचिरंनरकंभुक्त्वास्थावरेषुचजायते ॥ १०४ ॥ कृमिकोटा
दियोनीनांकोटिशःप्राप्यजायते ॥ श्वसूकरादिग्राम्येषुपशुष्वारण्यकेषुच ॥ १०५ ॥ कर्मात्किरातश

मा०अ०

१८

॥४४॥

वरम्लैछयोनिषुजायते ॥ ततःक्रमेणशूद्रत्वंततस्त्रैवर्णिकोभवेत् ॥ १०६ ॥ पुनस्तत्रापिचेत्कुर्याच्छिशो
 दरपरायणः ॥ संसारेषुरर्तिदविपुनःसनरकंवजेत् ॥ १०७ ॥ एवंभ्रमतिसंसारेयावज्ज्ञानंनजायते ॥
 योतिकाम्यानिकर्माणि कुर्वाणःस्वर्गभाभवेत् ॥ १०८ ॥ सोपिस्वर्ग्यकर्मभुक्कापुनर्भूमौप्रजायते ॥ मृत्यु
 भीतिश्चयत्रास्तितत्सुखंनैवकीर्तितं ॥ १०९ ॥ शूलाग्रेरोप्यमाणस्यकामभोजनवृद्धिवत् ॥ लोकानां
 लोकपालानांमद्भयंकल्पजीविनां ॥ ११० ॥ ब्रह्मणोपिभयंमत्तोद्विपरार्धपरायुषः ॥ प्रतिक्षणंक्षरत्ये
 तत्पुण्यंस्वर्गोपिदेहिनां ॥ १११ ॥ बहुकालंभुक्तमपिसुखंस्वर्गेनतृप्तिरुत् ॥ असूयादूषितंतत्रभुक्तिका
 लेपितत्सुखं ॥ ११२ ॥ यथैकपंक्तिभोक्तृणांभिन्नभिन्नान्नभोजिनां ॥ हीनाशिनोभवेदुःखंस्वादन्नमप्यसू
 यया ॥ ११३ ॥ अतस्तस्मैयतेताशुयद्भत्वाननिवर्तते ॥ तन्ममैवपदंदेविज्ञानादेवतुलभ्यते ११४ ॥
 मद्भक्त्यैवभवेज्ज्ञानंममभक्तैश्चसंगमः ॥ मन्मंत्रजपनेप्रीतिर्ममध्यानेममस्पृहा ॥ ११५ ॥ असूयानचतत्रा
 स्तिनहिपुण्यक्षयाद्भयं ॥ स्वरूपलाभसंतुष्टामोदंतेतत्रसर्वदा ॥ ११६ ॥ तस्माद्देविसदाकार्यं
 चातर्मास्येविशेषतः ॥ इदंमाहात्म्यमालोक्यमत्पूजांतनुयान्नरः ॥ ११७ ॥ यथायथात्रकथितं
 शक्यंकुर्यात्तथातथा ॥ माहात्म्यश्रवणात्पुंसांभक्तिस्तेजस्विनोभवेत् ॥ ११८ ॥ अतोमाहात्म्यश्रवणं
 चातुर्मास्यात्पुरैवतु ॥ श्रुत्वाकुर्वीतमत्पूजांपुनश्चशृणुयादपि ॥ ११९ ॥ अतोऽरहस्यंसर्वेषांशास्त्राणां
 मन्त्रकीर्तितं ॥ प्रीत्यादेवितथैवेदंभक्तानामपिशृण्वतां ॥ १२० ॥ मज्जतांदुस्तरांभोधौकण्याकथयस्व

चातु०

॥४५॥

तान् ॥ इति ते कथितं देविकिमन्यच्छौनुमिच्छसि ॥ १२१ ॥ इति श्रीवाराहपुराणे चातुर्मास्यमाहात्म्ये अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ धरण्युवाच ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण कानि पुण्यतमानितु ॥ दिनानितत्र किं कार्यमिति विस्तरतो वद ॥ १ ॥ ॥ श्रीवाराह उवाच ॥ आषाढे पौर्णमास्यां तु मन्वादौ तर्पयेत् पितॄन् ॥ वामनस्य तु पूजा वै सस्य कार्या मुमुक्षुभिः ॥ २ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेच्छक्त्या दद्याच्च बहुदक्षिणां ॥ मेरुतुल्यं भवेत्तस्य स्नानदानादियत्कृतं ॥ ३ ॥ यदि चंद्रोपरागः स्याद्देवात्तस्यांति थांधरे ॥ ग्रहणात् पूर्वमेव त्रीन्यामान् हि त्वा तु भोजयेत् ॥ ४ ॥ ब्राह्मणां श्वततः कुर्यात्पुत्रवान् भोजनं स्वयं ॥ अपुत्रा विधवा चैव यतयो नैव भोजनं ॥ ५ ॥ कुर्वीरन्बालवृद्धाश्च गर्भिणीसूतिकादयः ॥ आतुराश्चैकयामात्राग्भुंजीरन् ग्रहणात्पुनः ॥ ६ ॥ ग्रस्तोदयेन कुर्वीत दिवसे जातु भोजनं ॥ मुक्तं दृष्ट्वा पुनः स्नात्वा ब्राह्मणैः सह भोजनं ॥ ७ ॥ एकादश्यावमा पूर्णा श्रवणं चेति पंचकं ॥ विष्णुपंचकमित्युक्तं वतीतत्रोपवासयेत् ॥ ८ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेद्देवं वामनं चापि पूजयेत् ॥ घृतपायसपक्वान्नं शर्करानवनीतकं ॥ ९ ॥ भोजनाद्यैर्दक्षिणाभिर्यथेष्टं तर्पेद्भिजान् ॥ पारणाहे प्रकुर्वीत शक्त्या ब्राह्मणतर्पणं ॥ १० ॥ तदनंतफलं प्रोक्तं परं तुष्टिकरं मम ॥ ततस्तु श्रीधरं देवमनिरुद्धादिपंचकं ॥ ११ ॥ पूर्वोक्तेन विधानेन नवनीतादिभिर्जयेत् ॥ नन्दादिषु क्रमेणैव वित्तशाठ्यं न कारयेत् ॥ १२ ॥ ततो दर्शं प्रकुर्वीत पितॄन् तृप्त्यर्थं हेतवे ॥ नारायणं श्रीधरं च विधिनैव प्रपूजयेत् ॥ १३ ॥ ब्राह्मणैः सह भुंजीत पृथक् पाकेन भक्तिः ॥ ततः कुर्वीत पंचम्यां नागानां पूजनं नरः ॥

मा. अ.

१९

॥४५॥

॥ ३४ ॥ मत्पूजानंतरं शेषं वासुकितक्षकादिकान् ॥ पूजयेच्छर्कराक्षीरघृतपायसमोदकैः ॥ १५ ॥
 साक्षात्संकर्षणात्माहंतां पूजां स्वयमाददे ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्दद्याच्छक्त्या च दक्षिणाम् ॥ १६ ॥
 पौर्णमास्यां ततः कुर्यात्पवित्राणां समर्पणं ॥ नानावर्णैः पट्टसूत्रैर्निर्मितानि समर्पयेत् ॥ १७ ॥ पवित्राणि त
 तो दद्याद्दक्षिणाभिः सहैव तु ॥ ब्राह्मणेभ्यः स्वयंचापि भक्त्या कंठे थवाकरे ॥ १८ ॥ विभूयाद्ब्राह्मणेभ्यश्च
 दत्तं भवति चाक्षयं ॥ भोजयेत्सुहृदश्चापि जातिश्रेष्ठ्यमवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ सदास्यान्मंगलं तस्य इह
 लोके परत्र च ॥ ततः परं हृषीकेशं यजेत्प्रतिपदादिषु ॥ २० ॥ ततो जन्माष्टमी पुण्या ममातीव प्रिया
 हि सा ॥ तस्यां निशीथे कर्तव्यं कृष्णमूर्तेः प्रपूजनं ॥ २१ ॥ निशीथव्यापिनीयास्यात्सैवोपोष्याष्टमी भवे
 त् ॥ दिनद्वये निशीथे च व्यापिनी स्याद्यदाष्टमी ॥ २२ ॥ पूर्वामुपोष्य कुर्वीत परेद्युः पारणां निशि ॥
 न हि दोषस्तदा प्रोक्तो निशीथोत्तरभोजने ॥ २३ ॥ रोहिण्यावाथ सोमेन बुधेनाप्युत्तरातिथिः ॥ युक्ता त
 दापरदिने प्रशस्तमुपवासनं ॥ २४ ॥ दिनद्वये यदानस्यां निशीथव्यापिनीतिथिः ॥ तदोत्तरामुपवसेद्यतः
 सूर्योदयस्पृशा ॥ २५ ॥ यांतिथिं समनुप्राप्य उदयं याति भास्करः ॥ सातिथिः सकला ज्ञेया दानाध्ययनक
 र्मसु ॥ २६ ॥ इति सामान्यतः प्रोक्तस्तिथीनां निर्णयो बुधैः ॥ अलाभेतु विशेषस्य सामान्यबलवत्स्मृतम् ॥
 ॥ २७ ॥ कर्मणो यस्य यः कालस्तत्कालव्यापिनीतिथिः ॥ याह्या हि सा विशेषेण तत्राधिक्येन निर्णयः ॥ २८ ॥
 द्विनाडी संमितं प्रोक्तं मध्यरात्रादधः परं ॥ दिनद्वयेष्टमी चेत्स्यात्तत्राप्याधिक्ययोगतः ॥ २९ ॥ पूर्वापरव्यव

चातु०

॥४६॥

स्थास्यात्साम्येपूर्वेवशस्यते ॥ रोहिण्याबुधसोमाभ्यांयुक्तास्वल्पापिगृह्यते ॥ ३० ॥ तदोत्तराप्रकर्तव्या
निशीथेस्वल्पगापिया ॥ वारनक्षत्रयोगेननक्षत्रंवलवत्तरम् ॥ ३१ ॥ निशीथव्यापिनीपूर्वापरस्मिन्दिवासे
यदि ॥ रोहिण्याबुधसोमाभ्यांत्याज्यनोयानिशीथके ॥ ३२ ॥ तस्यांकुष्णंसमभ्यर्च्यनिशीथेविधिवन्नरः
अपूपैर्नवनीताद्यैःशर्कराघृतसंयुतैः ॥ ३३ ॥ पारणाहेप्रकुर्वीतमन्वादिश्राद्धमुत्तमं ॥ पृथक्पाकेनवि
प्रांश्चभोजयेद्दक्षिणास्ततः ॥ ३४ ॥ दत्त्वा नत्वासमाप्नोति यज्ञकोटिसमफलं ॥ कामधेन्वासवत्सायास्तथा
नंदिगणस्यच ॥ ३५ ॥ अमायांपूजनकुर्यात्कृत्वाश्राद्धंयथाविधि ॥ पृथक्पाकेनकुर्वीतब्राह्मणानांच
भोजनं ॥ ३६ ॥ शक्त्यादद्याद्दक्षिणाश्चसुहृदश्चापिभोजयेत् ॥ तेनप्रीताभवेत्तस्मैकामधुक्कामदोप्यहं
॥ ३७ ॥ ततःशुक्लचतुर्थ्यातुपूजयेद्गणनायकं ॥ मोदकैःस्वाद्यभक्ष्यैश्चघृतपायसमिश्रितैः ॥ ३८ ॥
ब्राह्मणैःसहभुंजितममनैवेद्यमुत्तमं ॥ ममैवसाभवेत्पूजाविश्वरूपस्यजाग्रतः ॥ ३९ ॥ जागृतंदैवतंविश्वं
शब्दानांगणनायकं ॥ अतःसंपूजयेद्देवंमत्पूजानंतरंहितं ॥ ४० ॥ ततो नभस्यशुक्लायां दशम्यां निशि
भोजनं ॥ द्वादश्यांचापिनोकार्यममप्रीतिमभीप्सता ॥ ४१ ॥ यदास्याच्छुक्लवणस्तस्यांद्वादश्यामपिभ
क्तितः ॥ विष्णुंसंपूज्यगृह्णीयाद्रतंमत्प्रीतयेनरः ॥ ४२ ॥ दिनमानचतुर्थीशोयामइत्युच्यतेबुधैः ॥
याममात्रंभवेद्यातुपौर्णिमावैष्णवोनरः ॥ ४३ ॥ उपवासंततो न्यूनाघटिकानैवकारयेत् ॥ भूतविद्धां
नोपवसेत्पौर्णमासीममामपि ४४ ॥ यदिशुद्धापूर्वदिनेचतुर्दश्यांनविद्यते ॥ सूर्योदयेतथाकुर्या

मा० अ०

१९

॥४६॥

दुपावासंव्रतीनरः ॥ ४५ ॥ पौर्णमास्यप्यमावास्यापरस्मिन्दिवसेपुनः ॥ यदाभवेत्तदातांनुसम
 तित्यैवपारणं ॥ ४६ ॥ अमावास्यांकलामात्रमपिशिष्टामुपोषयेत् ॥ पूर्वद्युर्यादेविद्धास्यात्तदातत्रैवलं
 घनं ॥ ४७ ॥ उत्तरामिश्रिताश्रोणानैवोपोष्याव्रतेभवेत् ॥ नापिमध्याह्नतोन्यूनालंघनार्हाभवेद्व्रते ॥ ४८ ॥
 अतोमध्याह्नगाग्राह्याविष्णुव्रतचिकीर्षुभिः ॥ उत्तरावेधरहितःश्रवणोद्वादशीयुतः ॥ ४९ ॥ व्याप्रो
 तियदिमध्याह्नंकुर्यात्तस्यामुपोषणं ॥ श्रोणाचद्वादशीचापिमध्याह्नात्पूर्वमेवतु ॥ ५० ॥ खंडितास्या
 तदानैवद्वादश्यामुपवासनं ॥ द्वादशींश्रुतिसंयुक्तामुपोष्यप्राप्नुयात्फलं ॥ ५१ ॥ द्वादशैकादशीतुल्यं
 नकुर्याद्यद्युपोषणं ॥ द्वादशैकादशींहंतिनरकेमज्जतेचिरं ॥ ५२ ॥ ततो नंतचतुर्दश्यांरक्तसूत्रंप्रपूज
 येत् ॥ चतुर्दशैववर्षाणिगृहीत्वाव्रतमुत्तमं ॥ ५३ ॥ अव्रतोपिप्रकुर्वीतदानतंस्यप्रपूजनं ॥ ब्राह्मणे
 भ्यःप्रदातव्याअपूपाःसहदक्षिणाः ॥ ५४ ॥ भवेत्तदक्षयंपुण्यंपरंप्रोतिकरंमम ॥ अहमेवानं
 तनामाकालःशेषःस्थितःसदा ॥ ५५ ॥ पूजांगृहीत्वाभक्तानांददामिफलमक्षयं ॥ उदयव्यापिनो
 चेत्स्यात्ग्राह्यामुद्धूतंगाभवेत् ॥ ५६ ॥ अन्यथैवत्रयोदश्यायुक्ताग्राह्यानचान्यथा ॥ पौर्णमास्यांततः
 कुर्याच्छ्राद्धनांदीमुखान्पितृन् ॥ ५७ ॥ अच्छिन्नोपिभवेत्तस्यवशस्तच्छ्राद्धकारिणः ॥ मासस्याधिपतिः
 पूज्यःपद्मनाभोदृढव्रतैः ॥ ५८ ॥ क्रमेणैवानिरुद्धादिमूर्तिभिःपंचभिःसह ॥ तत्रषष्ठोभवेद्यातुरोहि
 णीभौमसंयुता ॥ ५९ ॥ व्यतीपातयुतासास्यात्कपिलापुण्यवार्धिनी ॥ कदाचिद्धभतेसातुमनुष्यैरलंजी

चातु०

॥४७॥

विभिः ॥ ६० ॥ अर्धोदयाच्छतगुणंतस्यांपुण्यंप्रकीर्तितं ॥ पौषेवामाघमासेवायामास्याखोर्दिने ॥
॥ ६१ ॥ श्रवणव्यतिपाताभ्यांयुक्तासार्धोदयःस्मृतः ॥ सूर्यग्रहणतःपुण्यंप्रोक्तं त्रशताधिकं ॥ ६२ ॥ भवे
त्पुण्यसमृद्धौनामुदयोनुदयोद्विषां ॥ अर्धोदयइतिख्यातोदत्तस्याक्षयपुण्यदः ॥ ६३ ॥ जलंपिवातिदत्तं
चवर्णोपिकपिलोयतः ॥ अतःकपिलनामासौममरूपंरविःस्मृतः ॥ ६४ ॥ सएवदेवतातस्याःपूजनीया
हिभक्तिः ॥ ब्राह्मणेभ्यःप्रदातव्यंशक्तेरप्यधिकंधनं ॥ ६५ ॥ स्नानंदानंतथाहोमोयात्किंचित्पुण्यका
रकं ॥ तस्यांनुयत्कृतंदेवितदक्षय्यफलंस्मृतं ॥ ६६ ॥ मुहूर्तमपिलभ्येतेकपिलार्धोदयौनरेः ॥ तदैवसर्वं
कुर्वीतमनसोयद्यदोप्सितं ॥ ६७ ॥ त्रयोदश्यांततःकुर्यादशेषपितृतर्पणं ॥ पिंडदानेनजायंतेपितरः
प्रीतमानसाः ॥ ६८ ॥ श्राद्धाहेषुचसर्वेषुवरिष्ठासात्रयोदशो ॥ अतस्तस्यांरुतंश्राद्धमक्षय्यंपितृतृ
प्तिदं ॥ ६९ ॥ शस्त्राग्निविषतोयाद्यैर्विद्युत्पातापमृत्युभिः ॥ येहतास्तेभ्यएवस्याच्चतुर्दश्यां
तुतर्पणं ॥ ७० ॥ अमावास्यातथातत्रपितृणांनृत्तिकारिणो ॥ तस्यामपिकृतंश्राद्धमक्षय्यंपि
तृतृत्तिकम् ॥ ७१ ॥ अमावास्यासुसर्वासुश्रेष्ठापुण्यतमास्मृता ॥ रवींदुगुणयुक्ताचविशेषात्पु
ण्यदास्मृता ॥ ७२ ॥ पातःस्याद्ग्रहणंतस्यांवासरश्चरवेर्भवेत् ॥ कपिलाषष्ठितुल्यासाविशेषात्पु
ण्यवर्द्धनी ॥ ७३ ॥ इषशुक्लप्रतिपदमारभ्यनवमीदिनं ॥ यावत्तावन्महापुण्यंदिनानांनवकंस्मृतं ॥ ७४
॥ तस्मिन्कस्यापिमंत्रस्ययांकांचिद्देवतांप्रति ॥ जपायेःक्रियतेतस्मिन्सफलःसभवेद्भुवं ॥ ७५ ॥ अ

मा०अ०

१९

॥४७॥

न्यदायत्कृतं पुण्यं स्नानदानजपादिकं ॥ तस्मिन्स्तु नवकेतस्याः सर्वलक्षणसंयुतं ॥ ७६ ॥ नरः कुर्वीत य
त्नेन फलं बहुगुणं भवेत् ॥ अतस्तदा विशेषेण स्नानदानजपादिकं ॥ ७७ ॥ महादानानि कुर्वीत नवम्यां
भक्तिमान्नरः ॥ तेषां कोटिगुणं पुण्यं तथैव दशमीदिने ॥ ७८ ॥ विजयादशमी प्रोक्ता सा पुण्या जयदा
नृणां ॥ राज्ञामेव जयस्तस्यां दानृणां पातकस्य च ॥ ७९ ॥ विजयः स्यात्ततस्सा तु महापुण्यफलप्रदा ॥
कुर्वीत मंगलान्यस्यां सर्वदामंगलेऽप्युना ॥ ८० ॥ द्रव्यैः सुगंधिभिस्तैलैर्मन्मूर्तीब्राह्मणानपि ॥ स्नापये
त्तेन महती प्रीतिर्मे जायते ध्रुवं ॥ ८१ ॥ नवम्यैव युता कार्या शुद्धा वा सर्वदा शुभा ॥ आश्विनस्यासिते पक्षे
चतुर्दश्यां विधूदये ॥ ८२ ॥ स्नातव्यं तिलतैलेन नरैर्नरकभोगैः ॥ तदानां तुरमा देवी तत्र तिष्ठति सर्वदा ॥
॥ ८३ ॥ ततो नीराजनं तस्यां कर्वीत विधिवन्नरः ॥ न करोति च यो मोहात्तस्य लक्ष्मोः प्रकुप्यति ॥ ८४ ॥
नरकश्च हतो दैत्यस्ति तथो तस्यां ततो हि सा ॥ ख्याता लोके महापुण्या नरकाख्या चतुर्दशी ॥ ८५ ॥ न हि व्रतं
विलुप्येत कार्तिकव्रतिनां नृणां ॥ विधवानां यतीनां च तस्यां तैलस्य सेवनात् ॥ ८६ ॥ यस्तु न कुरुते तस्यां
तैलस्नानं विमूढधीः ॥ सप्तजन्मदरिद्रः स्यान्नारी च विधवा भवेत् ॥ ८७ ॥ तस्यां यः स्नापयेद्विप्रांस्तैले
नोष्णेन वारिणा ॥ तस्य गृहे सदा लक्ष्मीर्भवेज्जन्मनि जन्मनि ॥ ८८ ॥ पितरस्तस्य मोदंते तैलस्नानेन न
पिताः ॥ ततः पितॄन्समभ्यर्च्य दर्शश्राद्धं विधाय च ॥ ८९ ॥ प्रतिपद्यपि तैलेन प्रातः स्नायाद्दलेर्दिने ॥
पूर्ववलिः स्वर्गराज्यं प्राप्तवान् रूपयामम ॥ ९० ॥ वरं च दत्तवान् स्मै यो नरः प्रतिपदिने ॥ हर्षेणाप्यथ रोषेण

चानु०

॥४८॥

दुःखेनाथमुखेनवा ॥ ९१ ॥ युक्तोवतिष्ठतेतद्वत्प्रायोवर्षक्रमेदसौ ॥ अतस्तत्रप्रकुर्वीतविशेषान्मंगलोदय
म् ॥ ९२ ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तथादानंमहापुण्यफलप्रदं ॥ वस्त्राण्यश्वान्गजान्गाश्वरथान्दिव्यपरिच्छदान् ॥
॥ ९३ ॥ ब्राह्मणेभ्यःप्रदद्याच्चविविधानिधनानिच ॥ यथायथोत्सवस्तस्यांकुर्याद्भक्त्यानरोत्तमः ॥ ९४ ॥
तथातथाभवेत्तस्यउत्सवोजन्मजन्मनि ॥ ततःकार्तिकमासस्यद्वादश्यांपरमोत्सवं ॥ ९५ ॥ प्रातर्वि
धायकुर्वीतसायंदामोदरार्चनं ॥ तुलसीसन्निधौकृत्वापताकाध्वजशोभितं ॥ ९६ ॥ पुष्पमालासमा
कीर्णनानारत्नोपशोभितं ॥ शतशोघृतदोषैश्चपरितोदीप्ततांगतं ॥ ९७ ॥ मंडपंतत्रकुर्वीततोरणैरुपशो
भितं ॥ मुक्तादामभिरालुञ्जरम्यसिंहासनेस्थितं ॥ ९८ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्यापंचरात्रोक्तमार्गतः ॥ नवनो
तंदधिक्षीरंतथैवचघनघृतं ॥ ९९ ॥ विविधैःस्वाद्यनैवेद्यैर्जलेनचसुगंधिना ॥ युक्तंनिवेदयेन्मह्यंतांबूलंसल
वंगकं ॥ १०० ॥ पुष्पाणिचविचित्राणिसुगंधोनिबहूनिच ॥ दक्षिणांचापिविविधदर्पयित्वादलैःशुभैः
॥ १ ॥ तुलस्यावाथधात्र्याश्चफलैश्चापिप्रपूजयेत् ॥ यथैवतुलसांसेव्यातथाधात्रीप्रकीर्तिता ॥ २ ॥
सप्तमीरविवाराभ्यांविनातांभक्षयेत्सदा ॥ नशाकव्रतहानिःस्यात्तस्याभक्षणतःकचिद् ॥ ३ ॥ केश
दुष्टंभावदुष्टंयच्चान्यत्क्षुद्रदोषवत् ॥ अन्नंविशुद्धतामेतिधात्रीफलसमागमात् ॥ ४ ॥ यतःसामत्प्रियादेवो
ततोहंतिचपातकं ॥ तदर्पणेनमेप्रोतिर्जायतेदेविसर्वदा ॥ ५ ॥ ततोनीराजयेन्मांचलक्ष्मीसहितमीश्वरं
॥ गीतानामसहस्राभ्यांस्तवराजेनवापुनः ॥ ६ ॥ अनुस्मृत्यागर्जेन्द्रस्यमोक्षणेनस्तुवीतमां ॥ सर्वस्तोत्र

मा०अ०

१९

॥४८॥

समूहेभ्योवेदिकेभ्योपिमेप्रियं ॥ ७ ॥ पंचकंतेनमांनित्यंस्तुवीतानेनभक्तिमान् ॥ अथवाष्टशतंनाम्नांजपे
द्भक्तिसमन्वितः ॥ ८ ॥ ततोगुरुंब्राह्मणांश्चमातापितृमुखानपि ॥ पूजयेत्परयाभक्त्यातेषुक्कामममूर्तयः ॥ ९ ॥
मन्निवेदितशेषेणतेषांपूजांसमाचरेत् ॥ दक्षिणाखाद्यदानाद्यैस्ततोभार्यायुतःस्वय ॥ ११० ॥ सुह
द्भिःपुत्रपौत्राद्यैर्भृत्यैर्दानैःसहैवतु ॥ मन्निवेदितमश्रियान्महोत्सवसमन्वितः ॥ ११ ॥ पौर्णमास्यांततः
कुर्यात्पुनःपूजनमोशितुः ॥ सापिपुण्यातिथिःप्रोक्ताचातुर्मास्यांतवर्तिनी ॥ १२ ॥ तस्यांयत्स्नानदा
नादितदप्यक्षय्यतांब्रजेत् ॥ इतितेसर्वमाख्यातंचातुर्मास्यविधायकं ॥ ११३ ॥ तवप्रीत्याधरेदेविकि
मन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १४ ॥ ॥ इतिश्रीवाराहपुराणेचातुर्मास्यमाहात्म्येएकानविंशोऽध्यायः ॥
॥ १५ ॥ ॥ धरण्युवाच ॥ ॥ श्रुतान्येतानिसर्वाणिशुभानिजगतःपते ॥ नाम्नामष्टशतंदिव्यं
श्रोतुंकौतूहलंहिमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवराहउवाच ॥ ॥ अयमेवपुराप्रश्नःकृतश्चंद्रार्धमौलिना ॥ नत
स्यापिमयाख्यातोरहस्यत्वाच्छुचिस्मिते ॥ २ ॥ त्वंचासिमत्प्रियादेविमद्भक्तकामत्परायणा ॥ अतःसर्वा
च्चसर्वेशित्वंविशिष्टेतिमेमतिः ॥ ३ ॥ असंख्यानिविशालाक्षिममनामानितेषुवै ॥ सहस्राणितुमुख्या
नितेष्वप्यष्टशतानिच ॥ ४ ॥ तेभ्यश्चान्यानिनामानिमत्प्रियाणिनाहेप्रिये ॥ तस्मात्तान्येववक्ष्यामित्र
यनुग्रहकाम्यया ॥ ५ ॥ सुनामाष्टशतस्यास्यदेवतामधुसूदनः ॥ ऋषिर्यज्ञवराहोहंछंदोनुष्टुप्प्रको
र्तितः ॥ ६ ॥ नारायणोनरःशौरिश्चक्रपाणिर्जनार्दनः ॥ वासुदेवोजगद्योनिर्वामनोज्ञानपंजरः ॥ ७ ॥

चातु०

॥४९॥

श्रीवल्लभोजगन्नाथश्रुतुमूर्तिश्रुतुर्भुजः ॥ देवकेशोत्तृषो केशः शंकरो गरुडध्वजः ॥ ८ ॥ नारासिंहो महा
देवः स्वयं भूर्भुवनेश्वरः ॥ श्रीधरो देवकीपुत्रः पार्थसारथिरच्युतः ॥ ९ ॥ शंखपाणिः परंज्योतिरात्म
ज्योतिरचंचलः ॥ श्रीवत्सांकोखिलाधारः सर्वलोकपतिः प्रभुः ॥ १० ॥ त्रिविक्रमस्त्रिकालज्ञस्त्रिधामाक
रुणाकरः ॥ सर्वज्ञः सर्वगः सर्वः सर्वेशः सर्वसाक्षिकः ॥ ११ ॥ हयग्रीवो हरिः शाङ्गो हलोशेषो हलायुधः ॥
सहस्रबाहुरक्तव्यः सहस्राक्षोक्षरोक्षरः ॥ १२ ॥ गर्जेन्द्रगोगजार्तिघ्नः केशवः केशिमर्दनः ॥ कैटभारिरवि
द्यारिः कामदः कमलेक्षणः ॥ १३ ॥ कंसशत्रुश्चाघशत्रुः काकुत्स्थः स्वगवाहनः ॥ नीलांबुदद्युतिर्नित्यो नि
त्यतृप्तो निराश्रयः ॥ १४ ॥ नित्यानंदः सुराध्यक्षो निर्विकल्पो निरंजनः ॥ ब्रह्मण्यः पृथिवीनाथः पीतवा
सागुहाशयः ॥ १५ ॥ वेदगर्भो विभुर्विष्णुः श्रीमान् त्रैलोक्यभूषणः ॥ यज्ञमूर्तिरमेयात्मा वरदो वासवा
नुजः ॥ १६ ॥ जितेंद्रियो जितक्रोधः समदृष्टिः सनातनः ॥ भक्तप्रियो जगत्पूज्यः परमात्मा सुरांतकः ॥ १७ ॥
अंतकः सर्वलोकानामनंतोऽनंतविक्रमः ॥ मायाधरो निराधारो सर्वाधारो धराधरः ॥ १८ ॥ निष्कलं को
निराभासो निष्प्रपंचो निरामयः ॥ भक्तवश्यो महोदारः पुण्यकीर्तिः पुरातनः ॥ १९ ॥ इति त्रैलोक्यनाथ
स्य विष्णोर्ममवरानने ॥ नाम्नामष्टशतं दिव्यमशेषेण प्रकीर्तितं ॥ २० ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वापि नित्यमे
तत्समाहितः ॥ सर्वान् कामानवाप्नोति सर्वयज्ञफलं लभेत् ॥ २१ ॥ सर्वदानेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं ॥
तत्फलं लभते धात्रि मयि भाक्तिं च दुर्लभा ॥ २२ ॥ महापातकयुक्तोऽपि मां ध्यात्वा मधुसूदनं ॥ जपेदष्टशतं

मा० अ०

२०

॥४९॥

नाम्नांतस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ २३ ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रमधनोधनवान्भवेत् ॥ आशांतिःशांतिमाप्नोति
मत्प्रसादान्नसंशयः ॥ २४ ॥ भूतवेतालसर्पाद्यायक्षगंधर्वराक्षसाः ॥ नश्यंतिस्मृतिमात्रेणनाम्नामष्टशत
स्यवै ॥ २५ ॥ मद्भक्तैर्मद्गतप्राणैर्मयिसंन्यस्तबुद्धिभिः ॥ स्तोत्रमेतद्विशेषेणपठितव्यंत्रिसंधिषु ॥
॥ २६ ॥ अचलमचलवर्णवर्णरूपादिहीननिखिलनिगमगुह्यगुह्यमेकंसुसूक्ष्मं ॥ अमलममलस
त्वादेविपश्यंतियेमांहृदयकमलमध्येजविमुक्ताभवंति ॥ २७ ॥ एवंदेविप्रकर्तव्यमावाल्यादुत्तमंत्रतं ॥
नह्यत्रनिश्चयोनुणांलोकरीतिप्रपश्यतां ॥ २८ ॥ जरांवायौवनंवापिदेहोयद्रक्ष्यतिध्रुवं ॥ रक्तमांसास्थि
भिःकृमंविण्मूत्रादिप्रपूरितं ॥ गात्रंदृष्ट्वाविमूढोयमात्मानमजरामरं ॥ २९ ॥ मत्वाबाल्यस्वभावेनक्रो
डादौलालस सदा ॥ पितृभ्यांतर्ज्यमानोपिनजानात्यात्मनोहितं ॥ ३० ॥ क्रोडासक्तोनजानातिगत
मायुर्निरर्थकं ॥ ३१ ॥ कथंचिद्देवयोगेननावेदध्यात्स्वकंहितं ॥ तथापिमनुतेमूढोयौवनेहितमात्मनः
॥ ३२ ॥ यदायुवाभविष्यामिचरिष्यामिहितंतदा ॥ इतिनेत्रेनिमोल्यासौयौवनंप्राप्यतेयदा ॥ ३३ ॥
तदासतरुणीसक्तोनानाभोगहतोनरः ॥ अन्यायेनमहाकष्टैर्भोगार्थधनमर्जति ॥ ३४ ॥ क्षुरधाराविल
ग्रस्यमधुनःस्वादुमिच्छतः ॥ सुखदुःखेयथापुंसोजायतेतद्वदब्रहि ॥ ३५ ॥ सुखंकंडूतिजन्मेवसुखं
मैथुनजस्मृतं ॥ विरागोजायतेनैवदुःखैश्चैवाभिभूयते ॥ ३६ ॥ सुशीलायदिपत्नीस्यात्तदार्कित्सुखं
लभेत् ॥ दुःशीलासायदापुंसःसुखलेशोपिनोभवेत् ॥ ३७ ॥ यदाकदाचिज्जायेतविवेकःसंसृतिस्थि

चानु०

॥५०॥

तौ ॥ तदाचितयतेमूढोभोगैःकामप्रशामये ॥ ३८ ॥ यदाजराप्रपद्येतचरिष्यामितदाहितं ॥ भोगस्त्री
मधुतुल्याहिकामोवान्हिसमोनृणां ॥ ३९ ॥ आश्चर्य्यदयंभोगैःकामशांतिमभाप्सति ॥ विद्युत्तुल्येषु
भोगेषुसक्तचेताविमूढधीः ॥ ४० ॥ अज्ञानांधितनेत्रोयंपश्यन्नपिनपश्यति ॥ जराव्याधिर्यदायातितदा
पुत्रवशेस्थितः ॥ ४१ ॥ हर्नैन्द्रियगणोमूढोनचपश्यतिचक्षुषा ॥ नशृणोतिहरेर्नामितोर्थेगंतुंनशक्नुते
॥ ४२ ॥ अवमानवचोभार्यानसहेतस्नुषातथा ॥ मारिष्यतिकदावृद्धस्त्रासमानादिवानिशं ॥ ४३ ॥ स्वप्नं
शक्यतेरात्रौकासध्वाननिपीडितैः ॥ कफेनपूरितंपात्रंकतिवारंनयामहे ॥ ४४ ॥ पुत्राअप्यवमन्यंतेभू
मिभारायतेवपुः ॥ भक्ष्यंभोज्यंपराधीनंवांछितंनैवलभ्यते ॥ ४५ ॥ यत्किंचिद्विवदेदेषलोकाउपहसंति
तत् ॥ वृद्धत्वेनवराकत्वंकथंप्राप्नोतिलोलुपः ॥ ४६ ॥ लालायतेमुखंचास्यगुह्यंचापिप्रदृश्यते ॥
पश्यध्वामितिचान्योन्यंवदंत्युपहसंतिच ॥ ४७ ॥ केचित्पापाविनिघ्नंतिपितरंविपादिस्थितं ॥ केचिदुरुक्ति
भिर्भूयःपीडयंतिसुताधमाः ॥ ४८ ॥ तदाकिंनुहितंस्वस्यचरिष्यतिविमूढधीः ॥ अतोबाल्यात्प्रभृत्येव
माचरेत्स्वाहितंबुधः ॥ ४९ ॥ म्रियंतेशैशवेकेचित्केचियौवनमागताः ॥ वायुवद्धेशरीरोस्मिन्नाविश्वासो
स्तिजीविते ॥ ५० ॥ वायुवच्चंचलंकिंचिज्जीवितंवायुयंत्रितं ॥ अहोमूढानजानंतितत्रापिस्थिरबुद्धयः
॥ ५१ ॥ येदृष्टाशैशवेचैवनतान्पश्यतियौवने ॥ यौवनेवीक्षितायेचतान्नपश्यतिवार्धके ॥ ५२ ॥ पृथिवी
शीर्यतेसर्वामेरुश्चापिविदीर्यते ॥ शुष्यंतिसागराःसप्तशरीरेतत्रकातथा ॥ ५३ ॥ येप्रातस्तेनमध्यान्हेये

मा०अ०

२०

॥५०॥

मध्यान्हेनतेनिशि ॥ येनिशायांनतेप्रातःकालोग्रासतिदेहिनः ॥ ५४ ॥ पल्वलस्योयथामीनःपल्वला
 युःप्रकीर्तितः ॥ मत्स्येभ्योधीवरेभ्यश्चसर्पेभ्यश्चवकादितः ॥ ५५ ॥ यदिजीवेत्तथापुंसःपरमायुर्जरावधि ॥
 यदिजीवेद्दस्युसर्पव्याघ्ररोगादितःकचिद् ॥ ५६ ॥ आमकुंभां वसंस्थोपियथामीनोभिमन्यते ॥ समुद्रे
 संस्थितोस्मीतितथायुर्मनुतेनरः ॥ ५७ ॥ आत्मानंमनुतेमूढोविमृत्युंविजरंसदा ॥ क्षणैःक्षणैर्हतेतोयेषु
 प्लवङ्गकुंभेयथातिमिः ॥ ५८ ॥ तापेनविहितांगःसयथालुंठतिमूढधीः ॥ सहसैवतथामृत्यौसंप्राप्तेदीन
 धीरयं ॥ ५९ ॥ धनंमेतनयामेद्यप्रियायोषिद्रूपाणिमे ॥ पशवश्चगजाश्वामेसाश्रुनेत्रमुहुर्मुहुः ॥ ६० ॥
 इत्थंगद्गदयावाचाभिषजंप्रार्थयत्यपि ॥ तवपुत्रोभविष्यामितातजीवयमांतव ॥ ६१ ॥ दास्यामिवि
 पुलं वित्तंजीवामिचकथंवद ॥ इत्थंरोरूयमाणोपिस्त्रियतेचविडालवत् ॥ ६२ ॥ एवंज्ञात्वाहिदेहे
 स्मिन्स्थिरवुद्धिर्विमूढधीः ॥ पश्यंतिस्वहितंनैवनिमग्नोविषयांबुधौ ॥ ६३ ॥ तस्मादेविसदाका
 र्यैर्वोचितंकर्मसर्वदा ॥ सर्वदेवादिदेवोहंपूजनीयश्चसर्वदा ॥ ६४ ॥ चातुर्मासेविशेषेणपुंसास्व
 हितमिच्छता ॥ कर्मणामनसावाचायथाशक्तिधनेनच ॥ ६५ ॥ धनेनधनिनापूज्योतपसानिर्धनेनच ॥
 धनिनापियथाशक्तिपसाविष्णुरिज्यतां ॥ ६६ ॥ निर्धनेनापिपूज्योहंयथाशक्तिधनेनच ॥ उपवासा
 दिकंयत्तुपीडकंदेहचित्तयोः ॥ ६७ ॥ एतदेवहितंप्रोक्तंश्रुतिस्मृत्याविरोधियत् ॥ नह्यलभ्यंभवेत्किंचि
 द्दानेनतपसाथवा ॥ तस्माद्वयंनरैःकार्यैश्चेत्रस्युःस्वहितेच्छवः ॥ ६८ ॥ ॥ इतिश्रीवाराहपुराणेचातु

चातु०

॥५१॥

र्मास्यमाहात्म्येविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ धरण्युवाच ॥ दानंविप्रायदातव्यमित्युक्तंहित्वयाच्यु
त ॥ कथंकरमैप्रदातव्यंनदत्तयदिकिततः ॥ १ ॥ इतिमहंसमाचक्ष्वदयायदिभवेन्मयि ॥ श्रीवराहउ
वाच ॥ अन्नस्यक्षुधितंपात्रंपानीयस्यपिपासितम् ॥ २ ॥ नहिजातिविवेकोत्रकर्तव्यःपुण्यमिच्छता ॥
परलोकेप्सुनाकिंचिद्दीयतेयद्धनादिकं ॥ ३ ॥ वासांस्यश्वागजाहेमग्न्यरत्नधनादिकं ॥ विप्रायैवचदा
तव्यमक्षय्यफलमिच्छता ॥ ४ ॥ यावंत्योदेवतावेदेसंस्तुताःसर्वशोपिताः ॥ वसंतिविप्रगात्रेषुतस्मात्पू
ज्यतमोहिसः ॥ ५ ॥ ब्राह्मणःपात्रभूतोहिब्रजेद्यस्यगृहंप्रति ॥ पितरोदेवताश्चैवसहतेनैवयांतिच ॥
॥ ६ ॥ नाभेरधस्तात्पितरोनाभेरूर्ध्वंचदेवताः ॥ पाद्यासनादिनानाभेर्यदधःप्रीणयंतितं ॥ ७ ॥ ते
नस्युःपितरस्तृप्तास्ततआवाहनादिभिः॥नाभेरूर्ध्वंप्रीणयंतिप्रीताःस्युर्देवतास्ततः ॥ ८ ॥ तत्रयोनाचरेन्मो
हान्मदाद्वातेनरोपिताः ॥ देवावापितरोवापिउभयेवाशपंतितम् ॥ ९ ॥ तच्छापाग्निर्देहेदस्यपुण्यरा
शिपुरार्जितं ॥ पापांविप्रगतंवापिततस्तस्मिन्विशेदपि ॥ १० ॥ अतःपुण्यस्यवृद्धचर्थतथापापक्षयाय
च ॥ पूजनीयंसदापात्रंस्वगेहेयदुपागतं ॥ ११ ॥ दानेनप्रीणयेत्तत्रयोगेनाप्यधिकेनवा ॥ दानं
हिद्विविधंप्रोक्तमयोग्यंयोग्यमेववा ॥ १२ ॥ देशकालाश्रयंपात्रंस्वशक्तिमनुचिंत्यतु ॥ भक्त्यायद्दीयतेदानंत
द्योग्यमितिकीर्तितं ॥ १३ ॥ तेनास्यपुण्यवृद्धिःस्याद्दातुःपापक्षयोपिच ॥ अयोग्यंद्विविधंप्रोक्तमाधिकं
न्यूनमेवच ॥ १४ ॥ देशादिकंस्वशक्तिंचयदातिक्रम्यदयिते ॥ भक्त्यापात्रेऽधिकंतस्यादाधिकंतेनजाय

मा० अ०

२१

॥५१॥

ते ॥ १५ ॥ भूयात्पापक्षयः पुण्यवृद्धिरप्यधिका भवेत् ॥ बहुपुण्यं भवेत्क्षीणं तेनापात्रगतं हि वै ॥ १६ ॥
 अयोग्यं न ततो दाने विप्रो यत्नं समाचरेत् ॥ स्वस्य पुण्यक्षयस्तेन भूयान् भवति वै यतः ॥ १७ ॥ स्वोपजी-
 विनिविप्रादावधिकं यत्तु दीयते ॥ तद्योग्यमेव मन्तव्यं योग्यस्याह्यूनमेव तत् ॥ १८ ॥ स्वाश्रितेषु ततः कु-
 र्यादधिकं तत्समं भवेत् ॥ देशकालाश्रयं पात्रं स्वशक्तिमनुचित्य च ॥ १९ ॥ ततो यद्दीयते न्यूनं तदह्यूनमि-
 त्तीर्तितं ॥ अवमानेन रोषेण दुर्वाक्या न्यथवा वदन् ॥ २० ॥ योग्यं वाप्यधिकं वापि दद्यात्तन्निष्फलं भ-
 वेत् ॥ योग्यं लब्ध्वा परंतुष्येद्विप्रो दातुः शिवं भवेत् ॥ २१ ॥ न याति तेन संतोषं स विप्रः पापभाग् भवेत् ॥
 परावृत्य तु यां दद्याद्योग्यं दातुर्धनं पुनः ॥ २२ ॥ वृथारोषेण तेन स्यात्स्वपुण्यस्य तु संक्षयः ॥ अन्यस्मै तद्ध-
 नं देयं न तत्स्थाप्यं स्वके गृहे ॥ २३ ॥ विप्ररोषाग्निं संतप्तं दातुः पुण्यधनं दहेत् ॥ दद्याह्यूनं तु यो विप्रे स दा-
 ता पापभाग् भवेत् ॥ २४ ॥ पात्रावमानं जं पापं नाशयेत् पुण्यसंचयं ॥ गृण्हीयाद्यदितद्विप्रो न पुण्यं तस्य ही-
 यते ॥ २५ ॥ पुण्यमेव मया लब्धमिति मत्त्वैव तद्धनं ॥ गृण्हीयान्न त्यजेत्प्राज्ञः पुण्यभाक् पापनिर्वृतिः
 ॥ २६ ॥ यदित्यजेद्धनं दत्तं रुष्टो विप्रो गृह्णेधनम् ॥ ज्वलदंगारसदृशं पुण्यरारिं धनानि च ॥ २७ ॥ दहेद्दातुर्न
 संदेहो पापवृद्धिं करोति च ॥ नान्यस्मै तद्धनं दद्यात्स्पर्शनात्तस्य दोषभाक् ॥ २८ ॥ ऋणी तस्य भवेद्दातान-
 रकं प्रतिपद्यते ॥ ब्रह्मस्वहरणादोषादरिद्रश्चापि जायते ॥ २९ ॥ न विषं विषमित्याहुर्ब्रह्मस्वं विषमुच्य-
 ते ॥ विषमेकाकिनं हन्ति ब्रह्मस्वं पुत्रपौत्रकम् ॥ ३० ॥ गृहागमनमात्रेण शुल्कं दातारि जायते ॥ तच्छुल्क-

चातु०

॥५२॥

मेव ब्रह्मखंडद्यादोषापनुत्तये ॥ ३१ ॥ कश्चित्कस्यापिनोगेहं व्रजेच्छुल्कार्थं न विना ॥ शुल्कं दत्त्वेव मुच्य
तगृहीनैवान्यथा कश्चित् ॥ ३२ ॥ अर्थिनो यद्यदिष्टं स्यात्तच्छुल्कमिति रितं ॥ विप्रादीनां तु यच्छुल्कं यस्योप
रिहियद्भवेत् ॥ ३३ ॥ सत्यांशकौ न वितरेत्ततस्तद्वणवान्भवेत् ॥ ब्राह्मणोभ्येत्यभग्राशोगृहात्प्रतिनिव
र्तते ॥ ३४ ॥ सतस्मै दुष्कृतं दत्त्वा पुण्यमादाय गच्छति ॥ वापो कूपतडागादौ गतं पात्रं जलाशये ॥ ३५ ॥
न हिरिक्तं समायाति विप्रपात्रं तथा स्मृतम् ॥ गतं हि गृहिणो गेहं न हिरिक्तं बहिर्व्रजेत् ॥ ३६ ॥ धनं वाप्यथ
वा पुण्यं समादायैव गच्छति ॥ अतः स पुण्यरक्षार्थं योग्यं दानं द्विजेऽर्पयेत् ॥ ३७ ॥ यावद्वेलंगृहे याति दातु
रर्थी यद्वच्छया ॥ तावद्वेलं भवेच्छुल्कं वर्धते नात्र संशयः ॥ ३८ ॥ क्लेशयित्वा पितं यत्तु शुल्कं तन्नैव पुण्य
दम् ॥ तच्छुल्कादधिकं यत्स्यात्तद्दानं परिकीर्तितम् ॥ ३९ ॥ ब्राह्मणोऽग्निसमो ह्येष ज्वालाभिः पंचभिर्यु
तः ॥ पादयोर्वा गुपस्थे च हृदये त्वचि तादधत् ॥ ४० ॥ यात्येष गृहिणो गेहं दृष्ट्वैनं स वदेद्यदा ॥ भगव
न्स्वागतं कुत्र वासस्तो किं त्वमिच्छसि ॥ ४१ ॥ इदमासनमादत्स्व निविश्य कृपया वद ॥ तदा वाचि स्थिता
ज्वाला तस्य शाम्यति नान्यथा ॥ ४२ ॥ यदा पादौ क्षालयति वंदते च पुनः पुनः ॥ तदा पादस्थिता ज्वाला त
स्य शाम्यति नान्यथा ॥ ४३ ॥ यदा यस्य गृहे विप्रः सुखेन नयते दिनम् ॥ तदोपस्थिता ज्वाला तस्य शाम्य
ति नान्यथा ॥ ४४ ॥ चंदनाद्युपचारैश्च तालवृंतानि लैरपि ॥ अलंकारैश्च वसनैर्यदा प्रीणाति वै तदा ॥
॥ ४५ ॥ त्वचि स्थिता महाज्वाला तस्य शाम्यति नान्यथा ॥ अन्नपानादिभिर्द्रव्यैर्यदा प्रीणात्यमुं गृही ॥

मा० अ०

२९

॥५२॥

॥ ४६ ॥ हृदिस्थितातदाज्वालानस्यशास्यतिनान्यथा ॥ शांतज्वालःसुसंनुष्टोद्विजोयस्यगृहेवसेत् ॥ ४७ ॥
 स्वर्गोजयोबलंराज्यंप्रजावित्तंविवर्धते ॥ विपरीतेविनश्यंतिवदत्यर्थमिमंश्रुतिः ॥ ४८ ॥ स्वहितंनेवपश्यं
 तिमोहेनांधितचक्षुषः ॥ तेषांहितंपरोप्सन्नूहिविप्रान्संतोषयाम्यहम् ॥ ४९ ॥ यथाग्निर्गृहिणांगेहेहर
 त्यहरहर्धनम् ॥ तदेवशिष्यतेयद्विरूपयारुष्यतेऽर्थिभिः ॥ ५० ॥ अर्थिभ्योनाभ्यसूयेतनक्रुध्येतापिक
 र्हिचिद् ॥ नावमन्येतचक्वापियतस्तेसुहृदःपराः ॥ ५१ ॥ यश्चस्याद्वनवान्लोकेसएवप्रार्थ्यतेद्विजैः ॥
 यदाहिफलवान्वृक्षस्तदैवसेव्यतेऽर्थिभिः ॥ ५२ ॥ पाषाणैर्लगुडैर्वापिशाखाच्छेदादिनापिवा ॥ फल
 वानेवयोवक्षःसलोकेपीडयतेजनैः ॥ ५३ ॥ नहिशुष्कस्तथावृक्षस्तडागोवापिसेव्यते ॥ तथादरेद्रोम
 नुजोनेक्ष्यतेस्वजनैरपि ॥ ५४ ॥ महापातकिवल्लोकेदरेद्रस्त्यज्यतेजनैः ॥ नविश्वसंतिपश्यंतितन्मुखं
 स्वजनाअपि ॥ ५५ ॥ नभाषतेतथाप्रोक्तोमहापातकिनासमः ॥ यदीश्वरेणमेदत्तंवनंवान्यादिकंततः
 ॥ ५६ ॥ आयांतिमदृहंविप्रानान्यथेतिमुहुर्मुहुः ॥ संपत्तिश्चंचलानित्यंकतिकत्यनयाहताः ॥ ५७ ॥
 नत्यक्ताःकतिवालोकेनस्पृष्टाःकतिचिन्नवा ॥ ममभाग्यंकियन्मात्रंदेहश्चापिकियान्मम ॥ ५८ ॥ इ
 त्यादिचित्तयन्नेवपूजयेदर्थिनंसदा ॥ नस्त्रियोनसुताश्चापिपशुभृत्यादयःकिमु ॥ ५९ ॥ हितंनैवप्रकु
 र्वतियथार्थीकामपूरितः ॥ अल्पेनैवतुतुष्यंतिब्राह्मणानतथापरे ॥ ६० ॥ सहस्रगुणितेनागिननुष्यंति
 सुतादयः ॥ प्रकुर्वीतततःपात्रेदानंशक्त्यनुसारतः ॥ ६१ ॥ अर्थिमात्रंभवेत्पात्रंतत्रापिब्राह्मणोवरः ॥

चातु०

॥५३॥

तत्रापिवेदसंस्कारिततोप्यध्यापकोवरः ॥ ६२ ॥ ततोपिज्ञानवान्प्रोक्तस्ततोज्ञानोपदेशकः ॥ उक्तएव
विवेकस्तेपात्राणांपुरतोमया ॥ ६३ ॥ ज्ञानाधिक्येनपात्रत्वंपुण्याधिक्येनवापुनः ॥ पुण्याधिक्येवि
वेकस्तुपुरस्तात्प्रोक्तएवते ॥ ६४ ॥ ज्ञानाधिक्यंपरीक्षेतस्वयंचेज्ज्ञानवान्भवेत् ॥ अथवासाधु
भिर्विप्रैर्ज्ञानिभिर्वापरिक्षयेत् ॥ ६५ ॥ सर्वेषामेवपुण्यानांदानपुण्यमहत्स्मृतम् ॥ अतः
सर्वप्रयत्नेनसुखेप्सुर्दानमाचरेत् ॥ ६६ ॥ भक्त्यायद्दीयतेपात्रेयथाशक्त्याधनादिकम् ॥
तद्दानमिति विज्ञेयंपात्रमक्लेशयन्मृभिः ॥ ६७ ॥ देशकालानुसारेणतत्स्यात्पुण्यप्रदंबहु ॥ तस्माद्दानं
सदाकार्यमात्मनःक्लेशमुक्तये ॥ ६८ ॥ अत्रतेपूर्ववृत्तांतवर्णयिष्यामिसुंदरि ॥ अस्तिपुण्यतमंलोकेशेत्रंवारा
णसीतिवै ॥ ६९ ॥ तत्रशूद्रःशंबुकोभूदरिद्रोदीर्घरोगवान् ॥ मृतापत्यास्त्रियासार्धपोडचमानक्षुधाभृशं
॥ ७० ॥ पत्नीतमवदद्दानारुदंतीक्षुत्प्रपोडिता ॥ जीर्णेनवस्त्रखंडेनशतछिद्रेणवैपुनः ॥ ७१ ॥ छा
दयंतीस्वजघनंरुष्यमाणार्भकेनच ॥ भृशंक्षुधापोडितेनभक्ष्यवस्त्रविहीनया ॥ ७२ ॥ ततस्तथाविधंदुः
स्वमनुभूयपतिसती ॥ उवाचगद्गदं देविजलपूर्णेक्षणामुहुः ॥ ७३ ॥ कथंमयाप्रकर्तव्यंभक्ष्यवस्त्रविही
नया ॥ आरुष्यमाणयाभ्यर्थबालकेनबुभुक्षता ॥ ७४ ॥ पश्यंत्यात्मदशादीनांदुःखंसोढुंनशक्यते ॥
पतिविपत्तिसंयुक्तं त्यक्तान्यंपतिमाश्रयेत् ॥ ७५ ॥ सानारीरौरवेदुःखंभोक्ष्यतीतिमयाश्रुतम् ॥ अतस्त्वा
मीदृशावस्थापन्नंत्यक्तुंनचोत्सहे ॥ ७६ ॥ नोत्सहेचभृशंदुःखंसोढुंदारिद्र्यसंभवं ॥ अंघ्रिहिदेहिनांप्राण

मा० अ०

२१

॥५३॥

स्तद्विनाजीवनं नाहे ॥ ७७ ॥ पौडातत्राधिकास्वामिन्नसोढुं शक्यते मया ॥ अतोहंसं प्रवेक्ष्यामि जलं ब
 ध्वागलोशिलां ॥ ७८ ॥ निधाय सरितस्तरे रुदंतं बालकं सखे ॥ कृपया कोपि गृह्णीयान्मातृहीनं दयान्वि
 तः ॥ ७९ ॥ पोषयेदपि वाकश्चित्ततो जीवतु बानवा ॥ वंदे त्वच्चरणौ यामि प्रविशामि सरिद्वरां ॥ ८० ॥
 श्रीवराह उवाच ॥ श्रुत्वा वाचं तथा पत्न्याः शंबूको दीनमानसः ॥ स्वबाहुं तद्रले क्षिप्वा चुको शभृश दुःखि
 तः ॥ ८१ ॥ रुदतो रुभयोस्तत्र बालकोऽपि रुरोद ह ॥ अभूदार्तस्वरस्तत्र शृण्वतां रोमहर्षणः ॥ ८२ ॥ दु
 द्बुधुश्च नराना यो दृष्ट्वा तान् दुःखितांश्चेत् ॥ पप्रच्छुर्मिलिताः सर्वे शंबूकस्तान्था ब्रवीत् ॥ ८३ ॥ स्वदुःख
 कारणं सर्वततश्चैवाब्रवीत् पुनः ॥ अस्माकमेककालीनं भक्ष्यं संपत्स्यते यदि ॥ ८४ ॥ ततो वयं वनं गत्वा
 काष्ठान्यानीय शक्तिः ॥ विक्रीय तानि तेनैव करिष्यामो व्रजो विकां ॥ ८५ ॥ श्रीवराह उवाच ॥ तत
 स्तद्वचनं श्रुत्वा गौतमी ब्राह्मणो सती ॥ एकपुत्रा भर्तृहीना दयालुर्ब्रह्मचारिणी ॥ ८६ ॥ पुत्रानुमत्या तं प्रा
 ह शंबूकै हि ममालयं ॥ सपत्नी पुत्रकस्यास्य ददाम्यन्नमहं तव ॥ ८७ ॥ भुक्त्वा श्वस्तनमप्यन्नं पृथक् दद्या
 मि पुत्रक ॥ तद्गृहीत्वा वनं याहि श्वः प्रातस्त्वं स्त्रिया सह ॥ ८८ ॥ काष्ठाहारेण जीवत्वमुत्तिष्ठोत्तिष्ठ मा शुचः ॥
 श्रीवराह उवाच ॥ यथोक्तं सा तथा चक्रे गौतमी दययान्विता ॥ ८९ ॥ शंबूकोऽपि ययौ प्रातर्वनं काष्ठा जिहीर्षया
 ॥ निबध्य पृष्ठतो बालमन्नमादाय मस्तके ॥ ९० ॥ रज्जुं गृहीत्वा हस्ताभ्यां पत्नी शंबुकमन्वगात् ॥ दंपती
 तौ वनं गत्वा काष्ठान्याहार्य शक्तिः ॥ ९१ ॥ अन्नं भुक्त्वा जलं पीत्वा च क्रतुभारिकद्वयम् ॥ निधाय शिरसो

चानु०

॥५४॥

भारंपरस्परमतःपरं ॥ ९० ॥ मध्याह्नययतुस्तौतुनिदाघेतप्तगात्रकौ ॥ शुष्यन्मुखौतृषार्तौतुदूराध्वानम
तोत्यतु ॥ ९१ ॥ अन्नवंतौतदेच्छंतौजलंछायांभृशंमुहुः ॥ ततोरण्येवृक्षमेकंवनच्छायमपश्यतां ॥ ९४
तृषितावेवतांछायांसमाश्रित्यचतस्थतुः ॥ उत्तार्यभारंतौतत्रवालमुन्मुच्यपृष्ठतः ॥ ९५ ॥ सांत्वयित्वा
सुषुपतुर्निधायहृदिवालकं ॥ स्वेदधारापरिक्लिन्नोमृताविवनिपेततुः ॥ ९६ ॥ यदृच्छयातत्रमुनिर्गाल
वःशिष्यसंवृतः ॥ निदाघतप्तकायौतौसुप्तौक्लेशेनभूयसा ॥ ९७ ॥ दृष्ट्वादयान्वितोविप्रःकमंडलुजलं
ततः ॥ तेभ्यःप्रादाच्छंबुकस्तुगालवंप्रणिपत्यच ॥ ९८ ॥ उवाचकिमयाब्रह्मन्दुष्कृतंचरितंपुरा ॥ य
तोहमीदृशंदुःखंभुंजेपत्न्यासहार्भकः ॥ ९९ ॥ कथंचदुःखनिर्वाणंममस्यात्पापिनःकदा ॥ शरणंत्वां
प्रपन्नोस्मिन्नाहिनोदुःखसागरात् ॥ १०० ॥ गालवउवाच ॥ सुदासोनामवैश्योभूद्विदेहनगरेपुरा ॥
धनवानृशीलसंपन्नःपत्नीद्वयसमान्वितः ॥ १ ॥ कनिष्ठायांस्त्रियांसक्तोदुद्रोहज्येष्ठयोषितम् ॥
कुरुतेस्मवृथाकोपंप्रहरत्यपिवैवृथा ॥ २ ॥ ऋतुस्नातांनयातिस्मवृथाभिशपतिस्मह ॥ अ
धिकारंजहारास्याःकनिष्ठामेवमन्यते ॥ ३ ॥ ददातिवस्त्रंमालिनंरक्षमन्नंददातिच ॥ वचने
कुप्यतेचास्याःसदाचैवावमन्यते ॥ ४ ॥ भुंजेतसाचलब्धान्नेदेवतागृहवासिनो ॥ परिचर्या
पराह्यासीत्सदासानियमव्रता ॥ ५ ॥ रंगवल्यानमस्कारैर्दीपदानैःप्रदक्षिणैः ॥ आयुष्यंसार्थकं
चक्रेबंध्यारूपवतीसती ॥ ६ ॥ ऋतुस्नातांकदाचित्तांसुदासःस्पर्शमातनोत् ॥ तेनैवगर्भिणीसिभूत्पुत्रो

मा०अ०

२१

॥५४॥

प्यासीत्सुलक्षणः ॥ ७ ॥ कनिष्ठारोपमापेदेहंतुमैच्छत्सुतंतुतं ॥ सागृहीत्वाततःपुत्रंजगामस्वपितुर्गृहं
 ॥ ८ ॥ भ्रातृभिर्मानीताचासीद्वर्धयन्तीस्वकंसुतं ॥ ववृयेसोचिरेणाथनाम्नानंदकइत्यसौ ॥ ९ ॥ धनवा
 न्पुण्यवान्लोकभार्यावान्मातृसंयुतः ॥ महावणिगभूल्लोकेज्ञातिश्रेष्ठोवभूवह ॥ १० ॥ अथकालेनम
 हतासुदासंसहभार्यकं ॥ दश्यवोनकमभ्येत्यताडयित्वामुदुर्मुहुः ॥ ११ ॥ हतवंतोधनंसर्वसुदासोभूद्
 रिद्रकः ॥ वार्धकेनचशोकेनचक्षुर्नोभवत्पुनः ॥ १२ ॥ पत्न्याकनिष्ठयासार्वभुवातोनैक्ष्यमाचरन् ॥
 स्वग्रामेलज्जयानैवभैक्ष्यंशक्यंहियाचितुं ॥ १३ ॥ अतोग्रामांतरंगच्छंस्ततोपिग्राममुत्तरं ॥ गच्छन्नेवंस
 हिग्रामोयत्राभून्नंदकःसुतः ॥ १४ ॥ भिक्षार्थपर्यटन्सोथस्वपुत्रगृहमागमत् ॥ ज्येष्ठयाभार्ययादृष्टोदी
 नांधोभार्ययासह ॥ १५ ॥ प्रत्यभिज्ञायस्वपतिसपत्नीचततःपरं ॥ ननामपादौसाभर्तुःसपत्नीसस्व
 जेपिच ॥ स्वपुत्रेणनमस्कार्यस्वासनेतौन्यवशयत् ॥ १६ ॥ तयोःशुश्रूषणंचकेसपुत्रालज्जमानयोः ॥
 कालेकालेचमिष्टान्नंसुवस्त्रंशयनंशुभं ॥ १७ ॥ दत्त्वापरिचचारैवसासतीतौदिनेदिने ॥ अथ
 कालेनमहतासुदासोरागवानभूत् ॥ १८ ॥ कृमिभिःसुपरीतांगोमुमूर्षुरभवद्भुतं ॥ नंदकस्यगृहेरात्रौब्रा
 ह्मणास्तुसमागताः ॥ १९ ॥ तेषांचपश्यतामेवप्रोक्ष्यमाणोजलेनतैः ॥ मनाराथचकारास्यनंदकोह्यौध्वं
 देहिकं ॥ २० ॥ अचिरेणैवकालेनकनिष्ठापिममारच ॥ तेनपुण्यप्रभावेननंदकश्चेदिराडभूत् ॥ २१ ॥
 सुबाहुरितिविख्यातःसुदान्नोत्पतेःसुतः ॥ तत्रापितस्यसैवाभून्मातावैचरवर्णिनी ॥ २२ ॥ ब्राह्मणानां

चातु०

॥५५॥

दर्शनेनतज्जलस्पर्शननेच ॥ सुदासोब्राह्मणोह्यासीद्विष्णुशर्माभिधस्ततः ॥ २३ ॥ कनिष्ठातस्यभार्याया
सैवाभूदन्यजन्मनि ॥ भार्यापोडनपापेनदारिद्र्यं परमंगतः ॥ २४ ॥ पठचमानोपिबहुशोवेदोनायातित
न्मुखे ॥ ततोवैराग्यमापन्नोदारिद्र्येणातिपोडितः ॥ २५ ॥ सुदुष्करंतपश्चक्रेसभार्योनर्मदातटे ॥
जरठःसममाराधपत्नीचानुजगामतं ॥ २६ ॥ धनं बहुतरंमेस्यादितिवासनयामृतः ॥ अथसवनदोना
म्नावैश्यदेहमवाप्तवान् ॥ २७ ॥ महाधनपतिश्चासीद्वसन्माहिष्मतोपुरे ॥ तत्रापितस्यभार्यासोत्पूर्व
जन्मनियाभवत् ॥ २८ ॥ सददौनचविप्रेभ्योधनंकिंचित्कदाचन ॥ दुर्वचोश्चावयच्चापिब्राह्मणेभ्योयथे
ष्टतः ॥ २९ ॥ अवमेनेगृहंगंतुन्ब्राह्मणान्भार्ययासह ॥ युवासुरूपसंपन्नोभार्ययासहनित्यदा ॥ ३० ॥
भुंजानोविविधान्भोगान्स्वहितंनैवदृष्टवान् ॥ एकदाससभामध्येतिष्ठन्धनवतांकचित् ॥ ३१ ॥ ब्रा
ह्मणःप्रार्थयामासमुकुंदोमथुरागतः ॥ धनंकन्याविवाहाययाचमानोमुहुर्मुहुः ॥ ३२ ॥ तोषितोन्येःसव
निभिर्धनदानेनशंबुक ॥ धनदोनददौतस्मैकिंचित्स्वीयंधनंतदा ॥ ३३ ॥ अन्येषांलज्जयातत्रउवाच
चतदाद्विजं ॥ महृहंत्वंसमागच्छकिंचिद्दास्यामितेधनं ॥ ३४ ॥ मुकुंदस्तस्यवचनाज्जगामवनलिप्त
या ॥ धनदस्यगृहंसोस्मैनैवकिंचित्प्रदत्तवान् ॥ ३५ ॥ बभाषेदुर्वचश्चापिगच्छमूढोसिभिक्षुक ॥ किमर्थंरुत
वान्संगंस्त्रियासाकंमदान्वितः ॥ ३६ ॥ स्वसुखायस्त्रियंगत्वाजनयित्वाचकन्यकां ॥ कुतोऽस्मांस्त्वंविवा
हार्थबाधसेधनयाज्जया ॥ ३७ ॥ इत्यादिबहुधाविप्रमुपहास्यप्रकुप्यच ॥ नादात्किमपिविप्रायतस्मैधन

मा०अ०

२९

॥५५॥

मुदाहृतं ॥ ३८ ॥ ततः कालेन महता चंद्रशर्मा द्विजोत्तमः ॥ मायापुरे निवासी च ददर्शनगरे स्थितं ॥ ३९ ॥
 धनिकं तं तु विज्ञाय धनं याचितवान् द्विजः ॥ तस्मै स दैवयोगेन पादनिष्कं समर्पयत् ॥ ४० ॥ तदल्पमिति म
 त्वाचहे लयादत्तमेव च ॥ क्रुद्धो विप्रो त्यजत्तत् पुनस्तस्य समीपतः ॥ ४१ ॥ धनदः पुनरादाय तद्ध
 नं स्वगृहे क्षिपत् ॥ अहो ममाभवत्लाभो दत्तं विप्रे पुनर्वनं ॥ ४२ ॥ लब्धं दैवेनोतव दक्षमापितवान् द्विजं ।
 ज्वलदंगारतुल्यं तद्विप्रक्रोधाग्निदीपितं ॥ ४३ ॥ ददाह तद्धनं सर्वेश नैराग्निरेव ज्वलन् ॥ लाभेच्छया तु य
 द्यस्मै तेन दत्तं धनं बहु ॥ ४४ ॥ तत्ते नैव हतं नैव परावृत्य स लब्धवान् ॥ यद्यद्वस्तु स्वलाभाय क्रीतवान् धन
 दस्तु यः ॥ ४५ ॥ तद्वस्तु न्हियते चौरैरर्थो वा तद्विशौर्यते ॥ पूर्यते स्यापि यत्किंचित्समर्घवात्ततो भवत् ॥
 ॥ ४६ ॥ एवं क्षणधनः सोभूत्सभार्यः पुत्रवर्जितः ॥ प्राप्तवांश्च महत्कष्टं निर्जगाम ततः परं ॥ ४७ ॥ वने
 गच्छन् परिश्रान्तस्तृषितो भार्यया सह ॥ वृक्षमेकं समाश्रित्य तस्थौ घर्मनिपीडितः ॥ ४८ ॥ जलमन्वेषयं
 स्तत्र दृष्टवान् कुण्डमद्भुतं ॥ जलनिर्झरसंयुक्तं तत्रागात्संकमंडलुः ॥ ४९ ॥ दैवात्तत्रागमद्वात्रः शुधितो
 जगृहे भृशं ॥ प्रियेहतोऽस्मि व्याघ्रेण तृषितः शुधितोऽपि च ॥ ५० ॥ दीनां त्वां विजने रण्ये पाययिष्यति को ज
 लं ॥ दहाहतोऽस्मिहतोऽस्मोति विलपंतं मुहुर्मुहुः ॥ ५१ ॥ चखाद निर्दयो व्याघ्रः पत्नीं शुश्राव तद्वचः ॥
 जगाम च व्याघ्रदेशं यत्रासौ पतितः पतिः ॥ ५२ ॥ मामाशु भक्षय्याघ्रत्वं न हि जीवितुमुत्सहे ॥ तृषितास्व
 जनैर्हीना विजनेऽस्मिन् पतिविना ॥ ५३ ॥ इत्याक्रोशत्यपि मुहुर्व्याघ्रस्तृप्तो न चाहनत् ॥ जगामान्यंत

चातु०

॥५६॥

तेदिशंसातत्रनिषसादह ॥ ५४ ॥ भुक्शेषपतेर्देहंनिधायांकेरुदह ॥ अहोधनदमेकांतकुतोरुष्टोसि
मेवद ॥ ५५ ॥ कथंचतृषितांमांत्वंनपाययसिवैजलं ॥ चंदनागरुर्कपूरैःसुवस्त्रैर्भूषणैरापि ॥ ५६ ॥ अलं
कृतमिमंदेहंपश्यामिर्षवरोक्षितं ॥ अयिकामुककासित्वंनालिंगासिनचुंबसि ॥ ५७ ॥ नहोदृगःकादाचि
त्तरोषआसोन्ममोषारे ॥ तथात्वंसेव्यमानांपिनैवकिंचित्प्रभाषसे ॥ ५८ ॥ अहोदैवंपराकर्तुंशक्यतेनै
वकेनचित् ॥ कासौधनदनामावैकसामाहिष्मतापुरो ॥ ५९ ॥ कचास्मिन्विजनेरण्येव्याघ्रान्मरणमो
दृशं ॥ एवंविलप्यबहुधानिःश्वसंतामुदुर्मुदुः॥ ६० ॥ पतिदेहंहृदिन्यस्यगिरिशृंगात्पपातह ॥ सत्वंशंबुक
जातोसिभार्यासैवात्रसंगता ॥ ६१ ॥ धननदत्तमन्यस्नैततोदारिद्र्यमाप्तवान् ॥ विप्रावनाननाच्चापिदोषरोगे
णपीडितः ॥ ६२ ॥ यस्मात्प्रतिश्रुतंविप्रेनदत्ततेनतेसुताः ॥ उत्पद्यंतेविलीयंतेविप्ररोषाग्निनाहताः ॥
॥ ६३ ॥ विप्रोपहासनादोषात्कुष्टीभूतंचतेमुखं ॥ ६४ ॥ विप्रत्यक्तंवनंयत्त्वंगृहेस्थापितवान्पुनः ॥ नच
क्षमापितोविप्रोनरोषस्तस्यसंहतः ॥ ६५ ॥ तेनदोषेणमहताकार्यघातोभिजायते ॥ हस्तप्राप्तमपिधनं
दृश्यमानंविनश्यति ॥ ६६ ॥ उद्यमोव्यर्थतामेतितस्माच्छंबुकदोषतः ॥ अवापितंनलभ्येतयथाबीजंत
थाधनं ॥ ६७ ॥ नदत्तंनैवलभ्येतयथोप्तंलभ्येततथा ॥ नैवोप्तंनैवलभ्येतविषादःकिंनिबंधनः ॥ ६८ ॥ द्वा
रेद्वारेभ्रमंतीमेभिक्षुकाःपात्रपाणयः ॥ कथयंतविलोकानामदानुःफलमीदृशं ॥ ६९ ॥ नहिदानात्परंकिं
चिद्विद्यतेवैचराचरे ॥ भक्त्यादेयंहियादेयंभक्त्यादेयामिनिश्रुतिः ॥ ७० ॥ अतःपरहितंतेयकथयिष्यामि

मा०अ०

२१

॥५६॥

तच्छृणु ॥ मत्कमंडलुतोयेनमंत्रपूतेनशंबुक ॥ ७१ ॥ पीतेनभवतोदेहः पावितोनिखिलादवात् ॥ रोगमुक्तोय
जातस्त्वंशक्तिश्चापिभविष्यति ॥ ७२ ॥ जीविष्यतिसुतोयंतेचिरंमज्जलपानतः ॥ भार्यापितवशकास्यादि
तिविद्धिसुनिश्चितं ॥ ७३ ॥ दिनेदिनेवनंयाहिकाष्ठानिभार्ययासह ॥ आहृत्यविक्रीयधनंस्नात्वागंगाजलेततः
॥ ७४ ॥ तुर्यांशंदेहिविप्रायत्रिभिरंशैःस्वजीविकां ॥ विदेहितेनपूर्तिःस्याद्युष्माकमुदरार्चिषां ॥ ७५ ॥ षष्ठिर्व
र्षाणिकुर्वीथायावद्देहःपतेत्तव ॥ गंगातीरेत्वयासाकंपत्नोतवमरिष्यति ॥ ७६ ॥ ततस्त्वंब्राह्मणोभूत्वाध
नवान्देहपारगः ॥ अयंचतेसुतस्तत्रजन्मनिस्यात्सुतस्तव ॥ ७७ ॥ भविष्यतिचपत्नीयंतवपत्नोच
शंबुक ॥ ममानुग्रहयोगेनपूर्वजन्मस्मृतिस्तव ॥ ७८ ॥ भविष्यतिनसंदेहोमद्वचस्तत्रवैस्मर ॥ अर्ध
नंब्राह्मणंवीक्ष्यपरांमुदमवाप्नुहि ॥ ७९ ॥ अयंमेतारकःसाक्षादीश्वरेणप्रचोदितः ॥ दययातेनदास्यामिवां
छितंशक्तितोधिकं ॥ ८० ॥ अहोदयालुर्भगवानूयतोमेदत्तवान्धनं ॥ ततएवहिमांविप्रायाचंतेधनमीहितं
॥ ८१ ॥ नदरिद्रगृहेयांतिभिक्षुकाःस्वर्गदायकाः ॥ नहिशुष्कंसरोयांतिमृगावापक्षिणोपिवा ॥ ८२ ॥ ई
शमेदेहिवहुधाधनंयद्यद्विवांछितं ॥ पीडयंत्यर्थिनोमह्यंयथाहिफलितंतंरुं ॥ ८३ ॥ मत्तोबलाधिकाह्येते
तथाज्ञानाधिकाअपि ॥ सुवंशजाइमेमत्तोहंसपादादिभिर्दृढाः ॥ ८४ ॥ याचंतेयद्धनंमह्यंचाटुवाक्यैः
स्तुवंतिच ॥ सतवानुग्रहःस्वामिन्नान्यथेत्यंक्चिद्भवेत् ॥ ८५ ॥ यतोमह्यंधनंदत्तंहरिणात्ररुपालुना ॥ स्व
र्गलोकात्ययेचापिप्रेषयत्यर्थिनोद्विजान् ॥ ८६ ॥ अहंतस्यानुग्रहंतंशिरस्याधायभक्तिमान् ॥ तोषयिष्या

चातु०

॥५७॥

मिसततं ब्राह्मणान् शक्तितोषिकं ॥ ८७ ॥ व्ययाग्निर्मद्वृहेनित्यंदहत्यहरहर्धनं ॥ कर्षतिरूपयैवेमेस्तोकंस्तो
कंधनं द्विजाः ॥ ८८ ॥ इदमेव च पाथेयंगच्छतो भवसागरे ॥ ममस्यान्नैव चान्यत्स्यात्पाथेयं नात्र संशयः
॥ ८९ ॥ अर्थी हि परमं मित्रं भाग्येनैव हलभ्यते ॥ न सुतो नैव पत्नो स्यान्न भृत्यो नैव वासुहृत् ॥ ९० ॥
शक्तः स्याद्रक्षितुं तत्र यथार्थी तोषितो धनैः ॥ अर्थी हि परमः शत्रुर्यो हि कोपवशंगतः ॥ ९१ ॥ देशांतरगतो जी
वेच्छत्रुणा पीडितो नरः ॥ अर्थिको पहतो यस्तु नेहामुत्र सुखं लभेत् ॥ ९२ ॥ पुत्रो गृण्हाति नोदत्ते स्त्री गृण्हा
ति ददाति च ॥ सुहृद्भृत्योथवान्योपि गृह्णाति नैव यच्छति ॥ ९३ ॥ इदं तु परमं चित्रं स्तोकमप्यर्थिनेऽर्पितं ॥
काले काले ददात्येनं कृत्वा कोटिगुणं हरिः ॥ ९४ ॥ गर्भवासेषु सर्वेषु सर्वास्वपि च योनिषु ॥ वार्धके चाथ वा
ल्ये वा प्राप्ते वा प्राणसंकटे ॥ ९५ ॥ हरिर्दत्ते कोटिगुणं पूर्वदत्तधनस्य हि ॥ मूर्खराज्यं प्रकुर्वीतिकाणाः खंजा
श्च कुष्ठिनः ॥ ९६ ॥ जातिहीनाश्च पापाश्च विरूपा विकलांगकाः ॥ बालाश्च रोगिणश्चैव दृश्यंते धनभा
गिनः ॥ ९७ ॥ ज्ञानिनश्च सुरूपाश्च युवानो बालिनो वृद्धाः ॥ पुण्यात्मानो महावंशा अहोपरिचरंति तान्
॥ ९८ ॥ ताडयेत् बहुशकैश्च दीनास्ते चाटुवादिनः ॥ भर्त्सयेत् चापि बहुशस्तर्ज्यंते धनिभिर्मुहुः ॥ ९९ ॥
अहो धनस्य माहात्म्यं वर्णितुं शक्यते कथं ॥ हन्यमाना हीनबलैः क्रोशंति बालिनो भृशं ॥ १०० ॥ धनमे
व बलं पुंसां ज्ञानं नापि वाग्बलं ॥ न शौर्यं नापि वाजातिर्न शीलं सौहृदं न च ॥ १ ॥ तादृशं तु धनं नूणलां
भ्यंदानेन नान्यथा ॥ अतो बलानां सर्वेषां दानं हि परमं बलं ॥ २ ॥ दानेनैव तुल्यंते पुरुषार्थाश्च सर्वशः ॥

मा० अ०

२१

॥५७॥

यशःकीर्तिश्चदानेनलोकेभवतिनान्यथा ॥ ३ ॥ नज्ञानेननपुण्येनशौर्येणयशसापिवा ॥ अर्थोनलभ्य
 तेयोहिसतुदानेनलभ्यते ॥ ४ ॥ इतिमद्वचनंनित्यंस्मरन्जन्मनिजन्मनि ॥ कुरुदानंभवेत्तेनसिद्धंसर्व
 समीहितं ॥ ५ ॥ उत्तिष्ठयाहिस्वग्रामंविषादंमुंचशंबुक ॥ ममवाक्यानुसारेणवर्तेथाइहजन्मनि ॥ ६ ॥
 तेनतेभवितासर्वयद्यद्वांछासिवैहृदि ॥ ॥ श्रीवराहउवाच ॥ ॥ गालवस्यवचःश्रुत्वाशंबुकोहृष्टमा
 नसः ॥ ७ ॥ प्रणनामसपत्नीकःसाष्टांगंदंडवन्मुहुः ॥ ततःकाष्ठान्युपादायजगामस्वगृहं प्रति ॥ ८ ॥
 ततआरभ्यचक्रेसगालवोयद्यदुक्तवान् ॥ षष्टिर्वर्षाणितस्यायुरेवमाचरतःसदा ॥ ममारजान्हवीतीरेभा
 र्याप्यनुजगामतं ॥ २०९ ॥ इतिश्रीवाराहपुराणेचातुर्मास्यमाहात्म्येएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥
 श्रीवराहउवाच ॥ अत्यद्भुतमिदंदेविशृणुष्ववहितामम ॥ यदासीच्छंबुकेकाश्यांवसमानेमहात्मनि
 ॥ १ ॥ अवन्तिनगरेरस्येतत्रासीद्ब्राह्मणोयनी ॥ कपिलोभार्गवस्तस्यसुशीलासीद्वरांगना ॥ २ ॥ अतीव
 धनलुब्धोभूत्सविप्रोयनवानपि ॥ याजनंभैक्ष्यचारंचकुसीदंकुर्वतानिशं ॥ ३ ॥ धनमर्जितवान्भूरिस्तो
 कंकिंचित्कदापिन ॥ दत्तवान्ब्राह्मणेदानंनचाश्नातिस्वयंतदा ॥ ४ ॥ सदापरात्तभोक्तासीत्स्वगृहेकहिं
 चिद्यदि ॥ सायंरुक्षंकदानंसभुंक्तेद्रविणलोभतः ॥ ५ ॥ पित्रोःश्राद्धदिनेप्राप्तेग्रामांतरमगाद्विसः ॥
 प्रातरारभ्यसोगच्छत्सायमायातिनित्यदा ॥ गृहेतस्यातिथिर्नैवकहिंचिद्भुक्तवान्धरे ॥ ६ ॥ भार्यासु
 शीलातद्भ्रात्यानादाद्विक्षांचभिक्षवे ॥ यथारुचिस्वयंसातुभर्तुराज्ञानुसारतः ॥ ७ ॥ बुभुजेभक्ष्यभोज्या

चातु०

॥५८॥

निवासं स्वपिदधारच ॥ हरिसेवापरानित्यंतुलसीसन्निधौ तु सा ॥ ८ ॥ प्रदक्षिणानमस्कारैरंगवल्यादि
सेवनैः ॥ अवध्यं दिवसं चक्रे सन्निधौ वैष्णवा लये ॥ ९ ॥ हरिपूजां पश्यति स्म शुश्राव च हरेः कथां ॥
ब्राह्मणेभ्यो दातुमिच्छा तस्या यद्युपजायते ॥ १० ॥ भर्तुर्भक्त्या नाशकत्सादातुं विप्राय किंचन ॥ कदा
चित्तु निदाघार्तः पणार्दो नाम वै द्विजः ॥ ११ ॥ वेदवेदार्थतत्त्वज्ञो दरिद्रो धनलिप्सया ॥ अटमानो थदैवे
न मध्याह्ने गृहमागतः ॥ १२ ॥ तं दृष्ट्वा परयाभक्त्या सुशीला ध्यादिभिर्द्विजं ॥ पूजयामास पश्चात्सा त
मुवाच यशस्विनी ॥ १३ ॥ न जानाति यथा भर्ता मम विप्रबहिर्गतः ॥ तथा कुरुष्व मद्रं हे भोजनं दययामम
॥ १४ ॥ शुधितो सिनशक्रो मि विना तृप्तिं वि सर्जितुं ॥ श्रीवराह उवाच ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा पणार्दो
हृष्टमानसः ॥ १५ ॥ सन्नतः पश्चिमे भागे पाकमन्नस्य कृतवान् ॥ यद्यदिष्टं भवो द्विप्रतत्तद्याच स्वमां मुहुः ॥
॥ १६ ॥ न हि शंका प्रकर्तव्या विप्रभक्तास्य हंतव ॥ इति तस्या वचः श्रुत्वा पणार्दो हर्षितो भवत् ॥ १७ ॥
यथेष्टं भुक्तवन्तं तं पीतवन्तं जलं शुचि ॥ विश्रान्तं परिप्रच्छ सुशीला तं द्विजोत्तमं ॥ १८ ॥ किमर्थमटसि
ब्रह्मन्निदाघे घोरदर्शने ॥ किलब्ध्वा कृतकृत्यस्त्वं भविष्यसि वदस्व तत् ॥ १९ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प
णार्दस्तामुवाच ह ॥ वेदाध्ययनकामो हंतथा वेदार्थवाचने ॥ २० ॥ उत्कंठामहती मे स्ति दारिद्र्येणा
त्तिपीडितः ॥ यदि द्वादशवर्षाणि निर्वाहं प्राप्नुयामहं ॥ २१ ॥ तदैव कृतकृत्यः स्यां सत्यमेतद्वचो मिते ॥
इति श्रुत्वा वचस्तस्य पणार्दस्य महात्मनः ॥ २२ ॥ चितयित्वा सुशीला सा प्रोवाच द्विजपुंगवं ॥ द्रव्यागारमिदं

मा० अ०

२२

॥५८॥

चास्तिप्रविश्यास्मिन्विशंकिनः ॥ २३ ॥ यथेष्टद्रव्यमादत्स्वगच्छपर्णादमाचिरं ॥ ततोहृष्टमनावि
 प्रोविवेशधनसन्नतत् ॥ २४ ॥ ग्रहोतुमुद्यतोयावत्तावत्सर्पोन्मवारयत् ॥ कुट्टं ब्राह्मणमालोक्यशापभी
 तोभुजंगमः ॥ २५ ॥ मनुष्यवाचातंप्राहक्षमस्वद्विजसत्तम ॥ कुवेरयक्षैस्त्राहंस्थापितोस्मिगृहेचिरं ॥ २६ ॥
 कपिलस्यधनंनेदं सुशीलायाश्चवाद्विज ॥ धनेमेतच्छंबुकस्यकाश्यां दानं प्रकुर्वतः ॥ २७ ॥ काष्ठविक्रयलब्ध
 स्यप्रत्यहंस्वधनस्यच ॥ तुर्यांशोदीयतेयेनभक्त्याविप्रायधोमते ॥ २८ ॥ विद्वितस्यधनंविप्रयदीच्छतेविविद्यते
 गच्छतंप्रतिशीघ्रंत्वंतंयाचस्वमहाधनं ॥ २९ ॥ तदाज्ञयायथेष्टत्वंगृहात्वेदंधनं व्रज ॥ इत्याश्रयंवचस्तस्यशुश्रा
 वभुजगस्यसः ॥ ३० ॥ सुशीलाप्यशृणोत्तत्तुसंतप्तामानसेभवत् ॥ प्रोवाचदीनयावाचापर्णादमिति
 विष्मिता ॥ ३१ ॥ अयिविप्रनमस्तुभ्यंशोघ्रंकाशोव्रजाधुना ॥ यथामेसर्पवाक्येस्मिन्विश्वातोभवि
 ताधुवं ॥ ३२ ॥ तथाविधत्स्वत्वंचापिकृतकृत्योभविष्यसि ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वापर्णादःशोघ्रमाययौ
 ॥ ३३ ॥ पुरींवाराणसीयवधर्मात्मास्तेसशंबुकः ॥ विज्ञायलोकमुखतस्तंददर्शद्विजोत्तमः ॥ ३४ ॥
 आत्माभिमुखमायांतंपर्णादंवीक्ष्यशंबुकः ॥ अभिगम्यनमश्चक्रेपूजयन्स्वागतादिना ॥ ३५ ॥ तद्दिने
 लब्धद्रव्यस्यतुर्यांशंदानुमुद्यतं ॥ पर्णादःप्राहृतंदेविशंबुकंधर्मतत्परः ॥ ३६ ॥ पर्णादुवाच ॥ अहंपांचा
 लदेशीयोविप्रोदारिद्र्यपीडितः ॥ दूरात्त्वत्कीर्तिमाश्रुत्यप्राप्तवानितिविद्धिमां ॥ ३७ ॥ ॥ शंबुकउवाच ॥
 विप्रशांतोसिनितरांमंदभाग्यस्यमेकते ॥ किंकरोमिन्पश्यामिधनंत्वत्तोषकारणं ॥ ३८ ॥ तस्मादयत

चातु०

॥५९॥

नंद्रव्यसर्वत्वंमेगृहाणभो ॥ अनुगृह्णीष्वविप्रेन्द्रकुरुष्वचदयामयि ॥ ३९ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यपर्णा
दःप्रहसन्निव ॥ नैतदर्थमिहायातोबहुवित्तंतवास्तिच ॥ ४० ॥ तन्मध्येभारमात्रंमेसुवर्णयच्छशंबुक ॥
जलोत्सर्गविधत्स्वत्वंततोहंयामिनान्यथा ॥ ४१ ॥ यत्रस्यात्तेधनंतत्रग्रहीष्यामिनसंशयः ॥ माकुरुष्व
त्रसंदेहंममवाक्यंयथार्थकं ॥ ४२ ॥ अत्यद्भुतमिदंज्ञात्वाहसन्नेवतुशंबुकः ॥ भारंसंकल्पयामासहेम्नस्तस्मै
द्विजन्मने ॥ ४३ ॥ ततःप्रणम्यभूयस्तंपर्णादंशंबुकोब्रवीत् ॥ उपहासमिवेदंमेकृतवानसिभातिमे ॥
॥ ४४ ॥ अतःसत्यंवदस्वात्रयेनमेसंशयोनुदेत् ॥ पर्णादस्तमथप्राहयथावृत्तंपुराहितत् ॥ ४५ ॥ शं
बुकोहृष्टमनसापर्णादंनिरयातयत् ॥ ततोवंतीसमभ्येत्यपर्णादःसकलंहितत् ॥ ४६ ॥ सुशीलायाअ
कथयत्साततोविस्मिताभवत् ॥ दैवात्कपिलमायातंसुशीलाप्रांजलिःसती ॥ ४७ ॥ उवाचपरमाश्र
यंशृणुस्वामिन्मयोदितम् ॥ अत्यद्भुतमिदंवक्ष्येयदिरोषोभवेन्नते ॥ ४८ ॥ महाविवेकमाश्रित्ययदि
क्षाम्यासितद्वदे ॥ कपिलःप्रीतमनसासुशीलांप्राहवेततः ॥ ४९ ॥ सत्यंवदत्वंसुश्रोणिकोयंविप्रइहा
गतः ॥ किंतदाश्चर्यमत्रासोत्तन्मेविस्तरतोवद ॥ ५० ॥ त्वदुक्तौनास्तिमेरोषोममभक्तासिनित्यदा ॥ त
तःसुशीलासर्वतत्पुरावृत्तमवर्णयत् ॥ ५१ ॥ श्रुत्वातुकपिलस्यासीक्रोधतापःसुविस्मयः ॥ औत्सुक्ये
नततःसोगातृधनागारंविवेशसः ॥ ५२ ॥ यदैवधनमादातुमैच्छत्सकपिलोद्विजः ॥ तदैवचमहासर्प
स्तंन्यवारयतद्भुतम् ॥ ५३ ॥ आह्वयामासपर्णादंसुशीलाविस्मितासती ॥ एहिविप्रगृहाणेदंधनंयाव

मा०अ०

२२

॥५९॥

द्विमन्यसे ॥ ५४ ॥ ततो गत्वा सपर्णादो महासर्पे प्रपश्यति ॥ सुवर्णराशिमादत्तस्वकीये वस्त्रपल्लवे ॥
 ॥ ५५ ॥ भारमात्रं सुवर्णं तु गृहीत्वा पिततः परम् ॥ आदातुमैच्छदधिकं ततः सर्पो न्यत्रारयत् ॥ ५६ ॥
 ऊचे मनुष्यवाचा तं पर्णादिं प्रहसन्निव ॥ वाञ्छितादधिकं वित्तं लब्ध्वाप्यधिकमिच्छसि ॥ ५७ ॥ नैतद्युक्तं
 हि पर्णादितृष्णावृद्धिर्वृथा तव ॥ बह्मयासेन येनेदमर्जितं कपिलेन हि ॥ ५८ ॥ धनं शको न सोऽत्रापि किमु
 त्वं विप्रमन्यसे ॥ उष्णं निदाघे सहता हेमं ते च तथा हि मम् ॥ ५९ ॥ वर्षा सुवर्षधाराश्च सहित्वा यदुपार्जि
 तम् ॥ अटमानेन सद्भ्यानि धनिनां वै दिवानि शम् ॥ ६० ॥ गच्छता दुर्गमार्गेषु व्याघ्रदस्युभयेषु च ॥ अ
 पमाना विषोपेतं भुक्तमन्नं च सर्वदा ॥ ६१ ॥ अपश्यता धर्ममार्गमधर्मचाप्यपश्यता ॥ केवलं धनलाभं हि
 पश्यता यदुपार्जितम् ॥ ६२ ॥ तेनापि शक्यते नेव ग्रहीतुं रेणुमात्रकम् ॥ कपिलेनामुना तत्र किमु त्वं वि
 प्रमन्यसे ॥ ६३ ॥ धनं दानवता प्राप्य सर्वकामफलप्रदम् ॥ अदातान तदाप्नोति प्रयत्नानां शतैरपि ॥ ६४ ॥
 पश्यन्नपि च मूढो यं जनो नैवं प्रपश्यति ॥ लोभेन मुष्टनेत्रो यं यथांशं रत्नसंचयम् ॥ ६५ ॥ ज्ञानिनस्तपतान्
 शूरान्कुशलान्सर्वकर्मसु ॥ अटतो धनिनां द्वारे किं न पश्यति मूढधीः ॥ ६६ ॥ ज्ञानदाता लभेत् ज्ञानं भूमिदा
 तालभेद्भुवं ॥ अन्नदाता लभेदन्नं वनदाता लभेद्वनं ॥ ६७ ॥ निक्षिप्तं भुवि यद्बीजं तद्द्रव्यावर्धते बहु ॥
 अतो दानेन लभते यद्यद्वाञ्छति मानवः ॥ ६८ ॥ यदश्नाति नरो नित्यं यद्दाति च नित्यशः ॥ तदेव तद्धनं विद्वि शेषं
 कस्यापि रक्षति ॥ ६९ ॥ यथैव हि परस्यार्थे क्षेत्रं रक्षति पुरुषः ॥ तृणादिनिर्मितस्तद्वत्कदर्यो धनमात्मनः ॥ ७० ॥ दा

चानु०

॥ ६० ॥

नभोगोथवानाशास्तिस्त्रोवस्थाधनस्यच ॥ दानभोगविहीनस्यनाशमायातिनिश्चितं ॥ ७१ ॥ नाशस्तु
षड्विधः प्रोक्तः संचितस्यधनस्यच ॥ भूपादस्योश्चदायादाद्यवहारानलार्पणात् ॥ ७२ ॥ तथैवकपिल
स्येहनाशोवित्तस्यदृश्यते ॥ पर्णादयाहिशोघ्रं त्वंकृतकृत्य स्वकंगृहं ॥ ७३ ॥ मद्वाक्यंचितयानस्त्वं यद्वित्तं
त्कुरुष्वभोः ॥ तदाश्रयमहदृष्ट्वाकपिलोदीनमानसः ॥ ७४ ॥ नत्वातंभुजगंप्राहप्रांजलिर्विनयान्वि
तः ॥ त्वमेमातापिताभ्रातागुरुः पुत्रस्त्वमेवमे ॥ ७५ ॥ यद्वत्थंमां बोधयसिहितं सर्वजनस्ययत् ॥ इ
दानींब्रूहि कृपयायेनमेस्याद्वितंपरं ॥ ७६ ॥ धर्मज्ञोऽसिमहाप्राज्ञत्वदुक्तं प्रकरोम्यहं ॥ जन्मप्रभृतिदोषा
णां ये जाताममराशयः ॥ ७७ ॥ कथंदग्धाभवेयुस्तेस्वर्गलोकः कथंभवेत् ॥ कथंचविष्णुसालोक्यं मुक्तिमा
प्स्यामिमंदधीः ॥ ७८ ॥ पश्चात्तापेनमहतातप्तस्त्वांशरणंगतः ॥ शाधिमांभुजगाधीशयथाममहितंभ
वेत् ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवराहउवाच ॥ ॥ कपिलस्यवचः श्रुत्वाससर्पः सर्ववित्तमः ॥ उवाच
श्लक्ष्णयावाचायथास्याज्जगतोहितम् ॥ ८० ॥ ॥ इति श्रीवाराहपुराणे चातुर्मास्यमाहात्म्ये द्वाविंशो
ऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ सर्पउवाच ॥ ॥ शृणुष्वावहितो विप्रकथयाम्याखिलं तव ॥ देशकालानु
सारेण दानमध्ययनंतपः ॥ १ ॥ तथानानाविधं कर्मविशेषफलतां व्रजेत् ॥ याति निष्फलतां चापि त
थाते कथयाम्यहम् ॥ २ ॥ कारुकोहंपुराजातो मधुरायां द्विजोत्तम ॥ तदासूर्यग्रहश्चासीत्पर्वकालो म
हान्भुवि ॥ ३ ॥ लोकान्सुकृतिनोयातान्कुरुक्षेत्रं व्यलोकयम् ॥ ममापि गंतुमिच्छासीत्तोहं भार्यया

मा० अ०

२३

॥ ६० ॥

सह ॥ ४ ॥ गतवान्कौरवक्षेत्रंदत्तस्याक्षयकारकं ॥ ग्रहकालेतुसंप्राप्तेधनिनोवणिजोमुहुः ॥ ५ ॥
नानाविधानिदानानिराजपुत्रास्तथापरे ॥ राजानोब्राह्मणाश्चापिवैश्यशूद्राःपरोपिच ॥ ६ ॥ ददुःस्वे
च्छानुसारेणयद्यस्मैरुचेतदा ॥ तादृशान्ददतोदृष्टाममशोकःसमाविशत् ॥ ७ ॥ धिग्जन्ममंदभाग्य
स्यमातुर्यैवनहारिणः ॥ येननोतोषिताविप्रादानमानादिभिर्भुवि ॥ ८ ॥ नाहेकिंचिन्नमेस्त्यद्यक्रतोनि
ष्कचतुष्टयात् ॥ विद्यतेशस्त्रमेकंचयेनवेणूनृच्छिनन्नचहम् ॥ ९ ॥ जीविकार्थमवश्यमेरक्षणीयमिदंपरं ॥
अतोहंकिंनुविप्रायदद्यांपुण्यस्यलब्धये ॥ १० ॥ हावृथाजोवितंमेघकेवलात्मोदरंभरेः ॥ तरवः
किन्नजीवंतिभस्त्राःकिन्नश्चसंतिच ॥ ११ ॥ नपिबंतिनखादंतिकिग्रामपशवोपरे ॥ श्रेयांसःपशवो
लोकेयेषांमांसास्थिचर्मभिः ॥ १२ ॥ तुष्यंतिप्राणिनोत्यर्थमादृशान्तुजंतवः ॥ एवंलालप्यमानंमांम
मपत्नीपतिव्रता ॥ १३ ॥ प्राहगद्गदयावाचात्यजशोकंमहामते ॥ यदस्ति तत्प्रदेहित्वंसर्वस्वंनस्तदेव
हि ॥ १४ ॥ हरिस्तेनैवतुष्टःस्यात्सर्वसाक्षीनसंशयः ॥ शक्तितोप्यधिकंदानंसर्वस्वंदीयतेयदि ॥ १५ ॥
कथंहरिर्नतुष्येतसर्वज्ञोदानतोहिनः ॥ जीविकातुभवेदेवयावदन्नंहिजोवितं ॥ १६ ॥ यावज्जीवं
तथान्नस्यादायुरन्नंप्रयच्छति ॥ इतिभार्यावचःश्रुत्वातन्मनिष्कचतुष्टयम् ॥ १७ ॥ शस्त्रंचवस्त्रसंयुक्तंसर्वं
विप्रायदत्तवान् ॥ ततोहमायुषिक्षीणेगतवान्यमसादनम् ॥ १८ ॥ भार्याचानुगताविप्रततोमामब्रवी
द्यमः ॥ राविग्रहेकुक्षेत्रेसर्वस्वंदत्तवान्यतः ॥ १९ ॥ अतस्त्वयाहि सर्वेभ्य उत्कृष्टंस्थानमुत्तमम् ॥ तदा

चातु०

॥६१॥

नैयःप्रदत्तानिमहादानान्यपिध्रुवम् ॥ २० ॥ राविग्रहेकुरुक्षेत्रेतेसर्वेत्वदधोभवन् ॥ नतेसर्वस्वदातारोय
थात्वंदत्तवानासि ॥ २१ ॥ अतस्तेभ्यःपरंस्वर्गंभुङ्क्वभर्यासहायवान् ॥ इत्युक्त्वा मां ततो दूतान्यमस्तत्का
लमादिशत् ॥ २२ ॥ सूर्यलोकंद्रुतंदूतःप्रापयध्वममुंनरम् ॥ तत्रापि स्यादुत्तमं यत्तत्र स्थानेव स त्वसो
॥ २३ ॥ इति दूतावचः श्रुत्वा सूर्यलोकं स भार्यकं ॥ सद्यो मां तेन यंति स्म सर्वभोगसमन्वितं ॥ २४ ॥ म
न्वंतरं भवेद्यावत्तत्राहं स्थितवान्मुदा ॥ ततो भूमावहं जातः कर्मशेषसमन्वितः ॥ २५ ॥ ब्राह्मणो वासुदे
वारूयो वेदवेदांगपारगः ॥ धनवान् रूपसंपन्नो युवा ब्राह्मणपूजकः ॥ २६ ॥ कदाचिद्देवयोगेन ब्राह्म
णं गृहमागतं ॥ अवमेनेधनमदात्तेन पापेन संप्रति ॥ २७ ॥ अभूद्वर्षसहस्रं मे सर्पाकारमिदं वपुः ॥ अ
नुग्रहाद्ब्राह्मणानां स्मृतिरद्यापि वर्तते ॥ २८ ॥ वसानं चात्र स ततं यक्ष आगत्य मां ब्रवीत् ॥ कुबेरस्याज्ञया
त्रैव स्थित्वारक्षधनं सदा ॥ २९ ॥ आर्जको कपिलो ह्यस्य स्वामी शंभुक एव च ॥ सर्पतावद्धनं रक्षयावच्छं
बुक आब्रजेत् ॥ ३० ॥ काश्यां वसति धर्मात्मा चतुर्थांशप्रदायकः ॥ इत्युक्त्वा तु गते यक्षे कुबेरं हृदि चिंत
यन् ॥ ३१ ॥ वायुभक्ष उपासीनस्तेन तुष्टो भवद्विसः ॥ प्रत्यक्षगोचरो मे भूततो मां प्रणतं भुवि ॥ ३२ ॥
उत्थाप्य सां त्वयामास दयया परयान्वितः ॥ न शोको नापि दुःखं ते भूयात् सर्पसुखं वस ॥ ३३ ॥ निवृत्ते वि
प्रकोपाग्रौ यक्षस्त्वं मे भविष्यसि ॥ नाहं विशंके सुरराजवज्राक्षयशूलाक्षयमस्य दंडात् ॥ ३४ ॥ नाहं य
र्कसो मानिलवित्तपेभ्यः शंके भृशं ब्रह्मकुलावमानात् ॥ मां धातैव पुरा प्राह गाथां पुण्यां स्वमंत्रिणे ॥ ३५ ॥

मा० अ०

२३

॥६१॥

कन्यार्थमागतं दृष्ट्वा सौभारिमुनिसत्तमं ॥ सर्वथानैव शुद्धचेतपापं विप्रावमानजं ॥ ३६ ॥ अतस्त्वं वर्ष
 साहस्रं सर्पदेहे सुखं वस ॥ अत्रापिममसेवां त्वंकुरुष्व पूर्वकर्मणा ॥ ३७ ॥ तेन त्वंसुकृतेनाथपरो यक्षो भ
 विष्यसि ॥ इत्युक्त्वा तं देवे देवस्तदा प्रभृतिते गृहे ॥ ३८ ॥ वसामि चित्तयन्नित्यंतं देवसुरपूजितं ॥ इति
 ते काथितं विप्रस्वानुभूतं फलमया ॥ ३९ ॥ देशकालादियुक्तस्य शक्तितोऽप्यधिकस्य च ॥ दानस्य रूपया
 विष्णोराश्रयं शृण्वतां महत् ॥ ४० ॥ अजानतो हितं स्वस्य सारासारमपश्यतः ॥ कथं भवेदस्या हितं लोभा
 धस्याविवेकिनः ॥ ४१ ॥ इति संचित्य रूपया चक्रे विप्रं हरिः स्वयं ॥ तीर्थानि पर्वकालांश्च पात्राणि वि
 विधानि च ॥ ४२ ॥ सदा सर्वत्र सर्वेभ्यो दानपुण्यं परं स्मृतं ॥ एवं चेन्न करोत्येष तथाप्येकस्य लाभतः ॥
 ॥ ४३ ॥ तीर्थे वा पर्वकाले वा पात्रे वा दानमाचरेत् ॥ समाजे वा द्वयोः कुर्यात्त्रियाणां वा विशेषतः ॥ ४४ ॥
 अधिकं वा समन्यूनं दानमाचरतामयं ॥ तेनाप्यस्या हितं भूयादिति संचित्य वै मुहुः ॥ ४५ ॥ परया कृ
 पया देवतेनाहं वच्मि ते हितं ॥ सूर्यचंद्रौ कुजः सौम्यो गुरुः शुक्रः शनिस्तथा ॥ ४६ ॥ ग्रहाः सप्तैव क्रज
 वो राहुकेतूचक्रगौ ॥ सृष्ट्वा कल्पसमारंभे सूर्यराज्येभ्यः प्रेषे च यत् ॥ ४७ ॥ तेनास्य वासरो मुख्यः कल्पा
 दौ परिकीर्तितः ॥ उदयादुदयो यावत्तावद्वासर ईरितः ॥ ४८ ॥ तत्र क्रमेण सप्तानां ग्रहाणां वासराः स्मृताः
 ॥ तथाऽश्विन्यादयश्चैतातारकाः सप्तविंशतिः ॥ ४९ ॥ नभोमंडलगाः सृष्ट्वाराशोन्मेषादिकास्ततः ॥
 सृष्ट्वा विभागं कृतवानक्षत्राणां च सर्वशः ॥ ५० ॥ विष्कंभादींस्तथा योगान् सप्तविंशतिसंख्यया ॥ करणा

चानु०

॥६२॥

निदर्शकंचसृष्टवान्लीलयाहरिः ॥ ५१ ॥ एतेनैवहिजायंतेपर्वकालाःसहस्रशः ॥ शुभाशुभानिलोकानां
लोकयात्राश्चसर्वशः ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेचोत्थायपंचांगानिनिरीक्षयेत् ॥ ५२ ॥ विधिंवारंचनक्षत्रंयोगंकरण
मेवच ॥ पंचांगानीहकालस्यज्ञात्वापुण्यमवाप्नुयात् ॥ ५३ ॥ ग्रहचारंनिरीक्षेतपर्वकालस्यहेतवे ॥
ततोज्ञात्वाप्रकुर्वीतकर्माणिविविधान्यपि ॥ ५४ ॥ अधिकारंदेशकालौज्ञात्वाकर्माणिकुर्वतः ॥
जायतेहिफलंयस्माज्जानीयात्त्रिण्यतःसदा ॥ ५५ ॥ इमानित्रोणिनज्ञात्वायःकर्मकुरुतेनरः ॥ नि
त्यंनैमित्तिकंकार्म्यंनतत्फलमवाप्नुयात् ॥ ५६ ॥ स्वाभाविकायोगजाश्चपर्वकालाद्विधास्मृताः ॥
स्वाभाविकास्तत्रसखेतववक्ष्येसमासतः ॥ ५७ ॥ वासरेषुचसर्वेषुतिथिष्वपिचवैतथा ॥
राविसंकमयोगेषुपर्वकालास्ततःस्मृताः ५८ ॥ सूर्याचंद्रमसोर्यस्याद्भागद्वादशकांतरम् ॥ सावैति
थिःसमाख्याताद्विधापंचाधिकादश ॥ ५९ ॥ जायंतेतिथयःशुक्लरुग्गभेदेनतत्रवै ॥ शृणुस्वा
भाविकाःपुण्याःपक्षयोरुभयोरपि ॥ ६० ॥ वासरेषुरेर्वारःपर्वकालोमहान्स्मृतः ॥ दशम्यादित्रयंदर्शः
पौर्णिमाचसदामता ॥ नक्षत्रेयत्रदृश्येतचंद्रमाःप्रत्यहंजनैः ॥ ६१ ॥ तदेवदिननक्षत्रंजायतेतत्रवैशृणु
पुण्यश्चश्रवणश्चैवपर्वकालःपरःस्मृतः ॥ ६२ ॥ यत्स्यात्स्वजन्मनक्षत्रंजन्मतोदशमंतथा ॥ एकोनविं
शच्चतथानक्षत्रंपर्वकालकः ॥ ६३ ॥ जन्मवारोजन्मतिथिःपर्वकालःसदास्मृतः ॥ सूर्यचंद्रौयदास्यातां
चक्रेस्वार्जुरिकाह्वये ॥ ६४ ॥ एकनक्षत्रचरणेमहान्स्यात्पर्वकालकः ॥ योगेषुपर्वकालःस्याद्वचती

मा०अ०

२३

॥६२॥

पातश्चवैधृतिः ॥ ६५ ॥ भद्राख्येकरणंप्राहुःपर्वकालंतुकेचन ॥ ग्रहसंक्रांतिकालोपिपर्वस्वाभाविकं
 स्मृतम् ॥ ६६ ॥ नक्षत्रराशिभेदेनद्विधासंक्रांतिरिष्यते ॥ तत्रापिसूर्यसंक्रांतिःपर्वकालोमहान्स्मृतः ॥
 ॥ ६७ ॥ युगादयश्चमन्वाद्यामातापित्रोर्मृतेदिने ॥ गुरुश्रोत्रियविप्राणांसंगमोयद्दिनेभवेत् ॥ ६८ ॥
 व्रतबंधेविवाहेचदीक्षायांविष्णुसन्निधौ ॥ सदैवपर्वकालःस्यात्स्वभावेनेतिविश्रुतः ॥ ६९ ॥ यदा
 द्वयोस्त्रयाणांवाचतुर्णांवायुतिर्भवेत् ॥ स्वाभाविकानांविप्रेद्रसचचूडामणिर्भवेत् ॥ ७० ॥ द्वयोर्योगंशत
 गुणमेकैकस्यफलंस्मृतम् ॥ त्रयाणांलक्षगुणितंचतुर्णांकोटिसंमितम् ॥ ७१ ॥ पंचानांस्यादनंतंतत्प
 ण्णांसंख्यानविद्यते ॥ कल्पादौयस्यमासस्यपूर्णमास्यांशशीभवेत् ॥ ७२ ॥ यन्नक्षत्रगतस्तेननाम्नाचे
 त्रादयोभवन् ॥ एवंद्वादशमासावैजायंतेचमुहुर्मुहुः ॥ ७३ ॥ अलातचक्रसंकाशमेतच्चक्रंसदाद्विज ॥
 हरत्यायुंषिलोकानांसततंकेशवाज्ञया ॥ ७४ ॥ ज्ञानिनस्तद्विजानंतिनैवजानंतिमोहिताः ॥ आयुर्गतं
 गतंमेद्यवृथेतिभयविह्वलः ॥ ७५ ॥ ज्ञानीचरतिवैपुण्यमज्ञानीनकथंचन ॥ इदमद्यमयालब्धमि
 मंप्राप्स्येमनोरथम् ॥ ७६ ॥ इदमस्तीदमपिमेभविष्यतिपुनर्धनम् ॥ असौमयाहतःशत्रुर्हनिष्येचापरा
 नपि ॥ ७७ ॥ युवाहमद्यजातोस्मिपत्नीचतरुणीमम ॥ ईश्वरोहमहंभोगीसिद्धोहंबलवान्सुखी ॥
 ॥ ७८ ॥ आढ्योभिजनवानस्मिकोन्योस्तिसदृशोमया ॥ यक्षेदास्यामिमोदिष्येइत्यज्ञानविमोहि
 ताः ॥ ७९ ॥ अमचित्ताश्रितयंतोमृत्युंजानंतिनोजनाः ॥ नार्चयंतिहरेर्मूर्तिंचलामप्यथवाचलाम्

चातु०

॥६३॥

॥ ८० ॥ नयच्छंतिधनंविप्रेसुखमिच्छंतिमोहिताः ॥ पुण्यस्यफलमिच्छंतिपुण्यंनेच्छंतियत्नतः ॥
॥ ८१ ॥ फलं पापस्यनेच्छंतिपापंकुर्वंतियत्नतः ॥ पापस्यहिफलंदुःखंपुण्यस्यहिफलंसुखम् ॥
॥ ८२ ॥ कुर्वंतिपापकर्माणिसुखमिच्छंतिमोहिताः ॥ यदापापंप्रकुर्वतिब्राह्मणांश्रावजानते ॥ ८३ ॥
हसंतिहितदामूढादुर्भाग्येनरुदंतिहि ॥ स्वयंकुर्वंतिनोपुण्यंदृष्ट्वापुण्यकृतोनशत् ॥ ८४ ॥ उपहासंप्रकु
र्वंतिनिंदंतिचपुनःपुनः ॥ केचिद्विघ्नानाचरंतिपुण्यकर्मणिदुर्मदाः ॥ ८५ ॥ स्वधर्मत्यागिनःपुंसःप्रशं
संतिमुहुर्मुहुः ॥ स्वयंदानंनैवकुर्युःपराभप्रेरयंतिहि ॥ ८६ ॥ वांच्छंतिचसुखंमूढाविलज्जाःपापबुद्ध
यः ॥ दारिद्र्यमनसस्तापंपीडांदेहस्यदुःसहाम् ॥ ८७ ॥ पुत्रदारादिशोकंचभुंजानाहिरुदंतिते ॥
हादैवकिंमयापूर्वकृतंपापंदुरात्मना ॥ ८८ ॥ येनाहमिदंशंदुःखंभुंजेपरमदुःसहम् ॥ आक्रोशतित
दादेवंब्राह्मणान्वंदतेमुहुः ॥ ८९ ॥ एकदादुःसहादस्मान्मुच्येहंतद्विधीयताम् ॥ ततोदैवेनमुक्तोपि
तस्मादुःखाद्धरीच्छया ॥ ९० ॥ पुनर्विस्मरतेमूढःशुनःपुच्छमिवानृजुः ॥ आर्तादेवान्नमस्यांतितपः
कुर्वंतिरोगिणः ॥ ९१ ॥ निर्धनाविनयंयांतिवृद्धानारिपतिव्रता ॥ अतःपुण्यंप्रकुर्वीतदानंकुर्वीतशक्ति
तः ॥ ९२ ॥ प्रेरयेच्चापिदानायतेनपुण्यमवाप्नुयात् ॥ दाढ्यंयावच्छरीरेस्मिन्यावच्चैद्रियशक्ता ॥ ९३ ॥
हितंतावच्चरेत्प्राज्ञोन्यथादुःखीभवेन्नरः ॥ दुःखप्राप्तौतुयत्पुण्यंतन्निवृत्तिमभीप्सवः ॥ ९४ ॥ चरंतिगृहदाहे
वैकूपस्यखननंयथा ॥ पश्चात्तापेननोयावदात्मातप्येतदेहिनां ॥ ९५ ॥ तावदेवहितंस्वस्यप्राज्ञःकुर्वीतमा

मा० अ०

२३

॥६३॥

चिरम् ॥ नहिदेवोरिवलाधीशः पूजां वाञ्छति देहिनः ॥ ९६ ॥ म्रियंते नहि विप्राश्च दानं नैष करोति चेत् ॥
 नहि देवाः शुभार्ताः स्युरयं यदि यजेन्न तान् ॥ ९७ ॥ किंतु स्वहितं वाञ्छा चेदुःखं हानिं तथेच्छुभिः ॥ कर्तव्यं
 देवयजनमर्चनीयो हरिस्तथा ॥ ९८ ॥ संतुष्टाश्चैव कर्तव्या विप्रादानेन भूरिणा ॥ एवं बुद्ध्या प्रकुर्वति ज्ञा-
 निनः स्वात्मनो हितं ॥ ९९ ॥ मूढानैव प्रकुर्वति मज्जंते दुःखवारिधौ ॥ षण्मासाः पर्वकालाः स्युः स्वभावे-
 न च सर्वदा ॥ १०० ॥ चातुर्मास्यं तथा माघे वैशाखे द्वादश स्वपि ॥ षण्णामेषां तु मासानां सर्वाः स्युस्ति-
 थयः शुभाः ॥ १०१ ॥ मार्गशीर्षादिमासानां च नुर्णा कृष्णपक्षजाः ॥ नभस्ये प्रेतपक्षेऽपि पंचाष्टम्योऽष्टकाभि-
 धाः ॥ २ ॥ तासां पूर्वापरं चेति दिनद्वयमपि द्विज ॥ अन्वष्टकादशस्युस्ताः पितृकार्ये महाफलाः ॥ ३ ॥
 स्नानदानादिकं तासुकृतं कोटिगुणं भवेत् ॥ आश्विने कार्तिके मासे शुक्ला स्यात्प्रातिपत्तुया ॥ ४ ॥ पर्व-
 काले भवेत्साहिदत्तस्याक्षयकारका ॥ तथैव पर्वकालः स्याद्द्वितीयाश्विनचैत्रयोः ॥ ५ ॥ शुक्ला तस्यां कृ-
 तं दानं भवेन्महाफलप्रदं ॥ चैत्रवैशाखमाघानां शुक्लाभाद्रपदस्य च ॥ १०६ ॥ तृतीया तु भवेत्पुण्या दत्ताक्ष-
 यफलप्रदा ॥ बुधवारे यदा सा स्याद्रोहिण्याश्रवणेन वा ॥ ७ ॥ युक्ता भूरिफला प्रोक्ता पर्वकालः स योगजः
 ॥ चैत्रभाद्रपदे माघे चतुर्थी शुक्लपक्षगा ॥ १०८ ॥ पर्वकालो भवेद्विप्रविशेषाच्छनिभौ मयुक् ॥ अन्ये-
 ष्वपि च मासेषु शनिभौ मयुता भवेत् ॥ ११ ॥ चतुर्थी शुक्लपक्षस्था दत्तस्याक्षयकारिणी ॥ नभो नभस्ययोर्माघे मा-
 र्गशीर्षेऽपि शुक्ला ॥ १० ॥ पंचमी तु भवेत्पुण्या विशेषाद्रविसंयुता ॥ मार्गशीर्षेऽथवा चैत्रे शुक्ला षष्ठी महाफ-

चातु०

॥६४॥

ला ॥ ११ ॥ नभस्येकार्तिकेवापिशुक्लारुणाशुभास्मृता ॥ नभस्यस्यासितेपक्षेष्टौभौमेनसंयुता ॥
॥ १२ ॥ व्यतीपातेचरोहिण्यांसाषष्ठीकपिलाभवेत् ॥ कोटिसूर्यग्रहसमंपुण्यंतस्यांप्रकीर्तितं ॥ १३ ॥
माघेभाद्रपदेमार्गशीर्षेशुक्लातुसप्तमी ॥ सदैवपुण्याविप्रेन्द्रविशेषाद्रविसंयुता ॥ १४ ॥ यत्रकुत्रापिमासेस्याच्छु
क्लारविदिनेद्विज ॥ तस्यांकोटिगुणंपुण्यंस्नानदानादिकर्मणः ॥ १५ ॥ आश्लेषारेवतीहस्तशतताराम
घायुता ॥ रोहिण्यावायुताविप्रमहत्पुण्यंतदास्मृतं ॥ १६ ॥ पुनर्वसुबुधोपेताचैत्रेमासिसिताष्टमी ॥
प्रातस्तुविधिवत्स्नात्वावाजपेयफलंलभेत् ॥ १७ ॥ शुक्लाष्टमीबुधयुतापौषेभरणिसंयुता ॥ तदाको
टिगुणंपुण्यंमुनिभिःपरिकीर्तितं ॥ १८ ॥ यदाकदाभवेदाद्राशुक्लायांबुधवासरे ॥ अष्टम्यांतुतदापिस्या
त्पर्वकालोमहान्द्विज ॥ १९ ॥ यावाकावापिशुक्लास्यादष्टमाबुधसंयुता ॥ तदाकोटिगुणंपुण्यंस्नानदाना
दिकर्मणः ॥ २० ॥ श्रावणस्यासितेपक्षेनिशीथेयाष्टमीभवेत् ॥ तस्यामभ्यर्च्यगोविंदंसलभेद्वाञ्छितंफलं
॥ २१ ॥ बुधवारेचरोहिण्यांविशेषात्फलदायिनी ॥ नाहिभाग्यंविनालभ्यातादृशीद्विजसत्तम ॥ २२ ॥
आश्विनेकार्तिकेचैत्रेयाशुक्लानवमीभवेत् ॥ स्नानदानादिकंतत्रसर्वकोटिगुणंभवेत् ॥ २३ ॥ सर्वापि
दशमीपुण्यायद्यपिस्यात्तथापिहि ॥ ज्येष्ठेमासिसितापुण्याविशेषाद्धस्तसंयुता ॥ २४ ॥ ततोपिचविशेषेणय
दिसाभौमयुग्मभवेत् ॥ सर्वपापक्षयकरादत्तस्याक्षयकुरिणी ॥ २५ ॥ एवमेकादशीसर्वमहापुण्यातथै
वाहि ॥ मार्गशीर्षेमहापुण्यातथापुण्ययुतातुया ॥ २६ ॥ पुनर्वसुयुतावापिमहापुण्यफलप्रदा ॥ तथैव

मा०अ०

२३

॥६४॥

द्वादशीसर्वापुण्याप्रोक्तमनोविभिः ॥ २७ ॥ विषेपाद्बुधवारेणयुक्तापुण्यतमास्मृता ॥ पूर्वाहस्तस्त
 थास्वातीज्येष्ठामूलंश्रुतिस्तथा ॥ २८ ॥ उत्तराभाद्रपदाचैवरेवतीकृत्तिकामृगः ॥ पुनर्वसुश्रवणश्रवण
 दिशुक्लासुजायते ॥ २९ ॥ क्रमाच्चैत्रादिमासेषुद्वादशीषुयदृच्छया ॥ तदापुण्यंमहत्प्रोक्तंविशेषाद्बुध
 वासरे ॥ ३० ॥ कृष्णापिमाघेमूलेनश्रवणेनाथवायुता ॥ फाल्गुनेवापिसापुण्याविशेषात्तिलदानतः ॥
 ॥ ३१ ॥ गुरौकुजेचसिंहस्थेयदामेषेरविर्भवेत् ॥ द्वादशीशुक्लपक्षीयामहापुण्याभवेद्विज ॥ ३२ ॥
 विशेषाद्घातिपातश्रहस्तोदैवेनलभ्यते ॥ कपिलाषष्ठितुल्यास्यात्सातिथिर्नात्रसंशयः ॥ ३३ ॥ लभ्य
 तेनाल्पभाग्येनतादृशीद्वादशीयदि ॥ सूर्यग्रहणकोटीनांतदापुण्यंभवेद्भुवं ॥ ३४ ॥ उपरागसहस्रा
 णिव्यतीपातायुतानिच ॥ अमालक्षंतुद्वादश्याःकालानार्हतिषोडशी ॥ ३५ ॥ गंगासमानदीनास्तिनदे
 वोविष्णुनासमः ॥ नास्तिवेदसमंशास्त्रंनतिथिर्द्वादशीसमा ॥ ३६ ॥ चैत्रेमासिसितेपक्षेकृष्णाभाद्रप
 देतथा ॥ त्रयोदशीक्रमात्पुण्यादैवोपिज्येचकर्मणि ॥ ३७ ॥ पितृणांचापिदेवानामक्षय्यातृप्तिरिष्यते ॥
 यद्वत्तंतुयथाशक्त्यातस्यांकोटिगुणध्रुवं ॥ ३८ ॥ कृष्णात्रयादिवाशुक्लासर्वापुण्याचतुर्दशी ॥ अंगारके
 णयुक्ताचेन्महापुण्याभवेद्भुवं ॥ ३९ ॥ विशेषाच्चित्रयायुक्तादत्तस्याक्षयकारिणी ॥ अमावास्यापुर्णमासी
 सर्वापिस्यान्महाफला ॥ ४० ॥ आषाढेकार्तिकेमाघेवैशाखेमार्गशीर्षके ॥ पौर्णमासीविशेषेणमहा
 पुण्यतमाभवेत् ॥ ४१ ॥ चैत्रादिषुचमासेषुस्वनामर्क्षाणिकर्हिचित्र ॥ चित्रादीनिभवेयुश्चेत्तदापिस्या

चातु०

॥६५॥

महाफलम् ॥ ४२ ॥ यदिचंद्रग्रहस्तस्यांभवेच्चूडामणिर्हिसः ॥ अनंतफलमाप्नोतिस्नानदानादिकर्म
णः ॥ ४३ ॥ सर्वमेरुसमंदानंसर्वेव्याससमाद्विजाः ॥ सर्वगंगासमंतोयंराहुग्रस्तोनिशाकरे ॥ ४४ ॥
रविग्रहस्त्वमायांस्यात्कदाचिद्यदिसुव्रत ॥ यवमात्रंसुवर्णंचतदामेरुसमंभवेत् ॥ ४५ ॥ पितृणामक्षया
तृप्तिर्दत्तानंतफलायच ॥ देवाश्चापितरःसर्वेप्रतीक्षंतेरविग्रहम् ॥ ४६ ॥ स्वतृप्तिहेतवोविप्रतदानंतफला
यच ॥ यत्रकुत्राप्यमायांस्यात्सूर्यचंद्रमसोर्यदा ॥ ४७ ॥ योगःस्यादेकनक्षत्रेविशेषादेकपादके ॥ ता
वान्कालोमहापुण्योदत्तस्याक्षयकारकः ॥ ४८ ॥ अमासोमेनभौमेनरविणागुरुणातथा ॥ तत्पर्वपद्म
कंनामसूर्यपर्वशताधिकं ॥ ४९ ॥ कृतेतुगुरुणायुक्तात्रेतायांभौमसंयुता ॥ द्वापेररविणायुक्तापुण्यासो
मयुताकलौ ॥ ५० ॥ रविवारयुतापुण्याकलावापिप्रकीर्तिता ॥ कालेहलेनकृष्टायांपर्जन्यात्कामवार्धि
णः ॥ ५१ ॥ सुभूमौरोपितंबोजमीतिभिश्चविवर्जितं ॥ कर्षकस्यचदैवेनयथाधान्यंप्ररोहानि ॥ ५२ ॥
देशकालवशादेवपात्रयोगात्तथैवच ॥ साफल्यंभजतेदानंकर्माप्यन्यत्फलप्रदम् ॥ ५३ ॥ देशकालंत
थाशक्तिमपेक्षैवफलंध्रुवम् ॥ पर्वकालाःसमारब्धाताएवंतेद्विजसत्तम ॥ ५४ ॥ प्रायेणैतेतत्रप्रोक्तमहापु
ण्यप्रदाःस्मृताः ॥ पंचाशत्कोटिविस्तीर्णाभूरियांद्विजसत्तम ॥ ५५ ॥ तत्रस्याद्भारतंवर्षमहापुण्यफलप्रदं
॥ तत्रापिपुण्यक्षेत्राणितत्रतत्रभवन्तिहि ॥ ५६ ॥ तानि विस्तरतोवक्तुंनशक्नोमिद्विजोत्तम ॥ तथापि
वक्ष्येप्रायेणसुप्रसिद्धानिमेतृणु ॥ ५७ ॥ गंगागोदावरीरेवारुष्णाभीमासरस्वती ॥ कौशिकोशरयूःक्षि

मा०अ०

२१

॥६५॥

प्रामहोतापीचगंडकी ॥ ५८ ॥ तमसाब्रह्मपुत्रश्चशोणश्चर्मण्वतीसुधा ॥ कावेरीवरदासिंधुःपयोष्णीसुरवर्त्म
 गा ॥ ५९ ॥ पूर्णाधर्मनदीकद्रुःप्रणिताकृतमालिका ॥ ताम्रपर्णीवैतरणीशतद्रुश्चइरावती ॥ ६० ॥
 विपाशागिरिजानोरायमुनातुंगभाद्रिका ॥ एताश्चान्याश्चबहवोनद्यःपुण्यजलाइह ॥ ६१ ॥ सेतुबंधंहरिद्वारं
 बदरीनैमिषंगया ॥ पुष्करंचकुरुक्षेत्रंद्वारकांबुदपर्वतः ॥ ६२ ॥ प्रभासंविरजंकाशीप्रयागंऽयंबकंतथा ॥
 अवंत्ययोध्याकांचीचशेषाद्रिःपौरुषोत्तमं ॥ ६३ ॥ मथुरेत्येवमादीनिक्षेत्राणिवसुधातले ॥ पुण्यानिपु
 ण्यनिचयैर्लभ्यंतेमानवैरिह ॥ ६४ ॥ देशंकालंसमासाद्यसर्वथादानमाचरेत् ॥ सत्कर्मचापिकुर्वीत
 तदनंतत्वमाप्नुयात् ॥ ६५ ॥ यस्मिन्देशेथवाकालेयत्रकुत्रापिकर्हिचित् ॥ सतिवित्तेमहापात्रंयदालभ्येतदैव
 तः ॥ ६६ ॥ सएवदेशकालाच्चवरीयान्वहुपुण्यदः ॥ यदातुकालोदेशोवाद्यंवाजातुलभ्यते ॥ ६७ ॥
 यदिपात्रंनलभ्येततदासंकल्पयेद्धनम् ॥ अनादिनिधनंत्रिणुंसर्वलोकमहेश्वरं ॥ ६८ ॥ मनसार्चित्यकु
 र्वीतधनत्यागंहितत्परः ॥ पात्रालाभेततःकुर्यात्तत्तत्पात्रानुसारतः ॥ ६९ ॥ धनत्यागंपुमानूशक्त्याया
 वत्संकल्पमात्मनः ॥ नविलंबंप्रकुर्वीतनरःसुकृतकर्मणि ॥ ७० ॥ पापकर्मणिसंप्राप्तेविलंबेनैवतच्छुभं ॥
 इतिहासंपुरावृत्तमस्मिन्नर्थेशृणुद्विज ॥ ७१ ॥ पूरायुधिष्ठिरोराजाधर्मात्मानित्यदानवान् ॥ कृतवान्
 स्वगृहद्वारिमहाभेरीनृपात्तमः ॥ ७२ ॥ यःकश्चिदर्थोमासेतिसहन्याद्भेरिकामिमां ॥ आहूयनिकटेस्वस्यश्रु
 त्वावांच्छितमर्थिनः ॥ ७३ ॥ पूरयिष्यामितद्वांच्छांयावच्छुक्रोमिनान्यथा ॥ इत्यासीतद्धनंस्फीतंसर्व

चातु०

॥ ६६ ॥

दिक्षुचविश्रुतम् ॥ ७४ ॥ श्रुत्वाकश्चिद्विजोभ्यागास्वयमेवहरिस्तुयः ॥ गतवास्तत्परीक्षार्थनिशीथेभेरि
माहनत् ॥ ७५ ॥ श्रुत्वैवभेरिनादंसप्रेषयामाससत्वरं ॥ स्वदूतानर्थिनोराजसकाशेज्ञातुमोप्सितं ॥ ७६ ॥
तेतूर्णाविप्रमागत्यज्ञात्वातस्यमनोगतं ॥ राज्ञेनिवेदयामासुरथराजावदत्स्वयं ॥ ७७ ॥ विज्ञापयतमेवा
कयंद्विजायास्मैसुसन्नताः ॥ प्रातरागच्छभोविप्रयथेष्टंदास्यतेवनं ॥ इतितद्वचनंदूताविप्रायाहुःसुसन्नताः
७८ ॥ तदैवभीमसदनंगतवान्याचकोद्विजः ॥ तद्धारिसंस्थितांभेरिन्यहनत्तद्धनितथा ॥ ७९ ॥ भी
मआश्रुत्यदूतैस्तांद्विजमानोयसत्वरं ॥ तदीप्सितंधनंप्रदाद्धर्षभेरीततःपरं ॥ ८० ॥ शीघ्रमावादयामा
सतत्ध्वनिंश्रुतवानृपः ॥ भीमस्याद्यनिशीथेस्मिन्किमासीद्धर्षकारणम् ॥ ८१ ॥ इतिसंचित्यदूतान्स्वान्भी
मायप्राहिणोद्भुतं ॥ भीमस्तानाहमेहर्षोमहानद्याभवद्ध्रुवं ॥ ८२ ॥ यद्धर्मराजोनिश्चित्ययावत्प्रातःस्व
जीवनं ॥ अतएवोक्तवान्विप्रमर्थिनंगृहमागतं ॥ ८३ ॥ प्रातर्याहिचदास्यामितवेष्टंधनमित्युत ॥ इतिनिश्चय
माकर्ण्यधर्मराजस्यजीविते ॥ ८४ ॥ हर्षोमहानभूदद्यतेनभेरिमवादयं ॥ भीमस्यतद्वचोदूताःशीघ्रमावेद
यन्नृपे ॥ ८५ ॥ युधिष्ठिरोयधर्मात्मापश्चात्तापेनतप्तवान् ॥ तदानोमेवभीमस्यगृहमागत्यतंद्विजं ॥ ८६ ॥
बहुक्षमापयामासदत्त्वातस्मैधनंबहु ॥ नजग्राहधनंतत्तुदीयमानंमुहुर्मुहुः ॥ ८७ ॥ भीमेनापूरितंमेघ
वांछितंनृपसत्तम ॥ सर्वथानगृहीष्यामितृष्णापुण्यस्यनाशिनो ॥ ८८ ॥ अवश्यकंहियाचेतना
धिकंब्राह्मणःकाचेत् ॥ अतितृष्णापरोयस्तुसस्तेनोदंडमहति ॥ ८९ ॥ ततोभीमंसमालिङ्ग्यवत्स

मा०अ०

२३

॥ ६६ ॥

मेत्वंगुरुमेहान् ॥ यदित्थंरुतवान्श्रेयइहलोकेपरत्रच ॥ ९० ॥ मुहुरश्रुपरीताक्षोहाहावांचितइत्यपि ॥
 पश्चात्तापीमहाराजाशंसमानोनुजंस्वकम् ॥ ९१ ॥ धनमस्यश्रुतंलोकेधन्यमस्यचजीवितम् ॥ यत
 इत्थंविवेकोस्यधिष्णैधिर्जीवितंश्रुतम् ॥ ९२ ॥ एतस्मिन्नंतरेविप्रोबभौकृष्णःस्वयंद्विजः ॥ नीलमेघरु
 चिःश्रीमान्पीतवासाश्चतुर्भुजः ॥ ९३ ॥ सांत्वयामासराजानंमारोदीर्मातपोनृप ॥ धर्मोविलंबोनोका
 र्यइतिवेदयितुंतव ॥ ९४ ॥ ब्राह्मणोभूयनृपतेतवांतिकमुपागमम् ॥ धर्मस्येहविलंबेनवांचिताबहवोन
 राः ॥ ९५ ॥ पुराकृतयुगेराजनसंजयोवैश्यकोभवत् ॥ मिथिलायांमहावित्तःसजगामाशुजाह्नवीम्
 ॥ ९६ ॥ बहुवित्तसमायुक्तःसूर्यग्रहणहेतुतः ॥ दातुमेवानयद्विस्तंब्राह्मणेभ्योथगाःशुभाः ॥ ९७ ॥
 ग्रहकालेततःप्राप्तेस्नातुंगंगांविवेशसः ॥ प्रविष्टमात्रंवैश्यंतनक्रःपादेग्रहीद्वलात् ॥ ९८ ॥ निनायजल
 मध्येतंसममारततःपरम् ॥ हाहाकारोमहानासीत्संजयोमृतइत्यथ ॥ ९९ ॥ सुधर्मात्सुतोराजनृत
 द्वित्तमखिलंददौ ॥ श्रेयांसिबहुविघ्नानिभवंतिमहतामपि ॥ १०० ॥ तस्माद्दानविलंबेनवांचिताबहवो
 भुवि ॥ सर्वदैवप्रतीक्षंतेमृत्यवःकालमात्मनः ॥ १ ॥ श्वासोबहिर्गतोयस्तुप्रविशेन्मुखमात्मनः ॥
 तथैवांतर्गतःश्वासोबहिर्यास्यतिवानवा ॥ २ ॥ विश्वासईदृशोनास्तिकिमुप्रातर्जिजीविषुः ॥ प्राणो
 हिजीवितंलोकेसचप्राणःसमीरणः ॥ ३ ॥ समीरणाञ्चलनास्तियज्जीवितितदद्भुतम् ॥ चक्षुःश्रोत्रंमनो
 वाचाप्राणश्चैवतुपंचमः ॥ ४ ॥ पंचैतादेवताःपूर्वैस्वश्रेष्ठत्वेत्ववीवदन् ॥ ततोदेहस्थितास्तास्तुप्राणमेन

घात०

॥६७॥

मचीकरन् ॥ २०० ॥ यस्मिन्नुक्तांतिमापन्नेदेहोयंपत्स्यातिध्रुवम् ॥ सएवोक्तंभवेल्लोकेइत्युक्त्वावाक्ततो
गमत् ॥ २०१ ॥ अवदन्नवेदेहोयंपिवन्नश्नन्नवस्थितः ॥ ततश्चक्षुरुदक्रामत्ततोपश्यन्पिवन्नपि
॥ २०२ ॥ अश्नन्नवस्थितोदेहस्ततःश्रोत्रंवाहिर्गतम् ॥ अशृण्वन्नेवदेहोयंपिवन्नश्नन्नवस्थितः ॥
॥ २०३ ॥ ततोमनउदक्रामदतिष्ठन्मीलितोयथा ॥ अश्नन्नेवपिवन्नेवदेहोयंराजसत्तम ॥ २०४ ॥
चत्वारोपिगताःपश्चादपश्यन्नवदंस्तथा ॥ अशृण्वन्मीलितस्तस्थौपिवन्नश्नन्नवस्थितः ॥ २०५ ॥ ततः
स्थितेषुदेहेस्मिन्दैवतेषुचतुर्ष्वपि ॥ उदक्रामदहोप्राणःस्ततएवतुदेवताः ॥ २०६ ॥ यतमानाअपिस्थानुं
नशेकुःप्राणवर्जिताः ॥ ततआश्वपतद्देहःपतितोपिव्यशीर्यत ॥ २०७ ॥ ततःशरीरनाम्नासौरव्यातोभू
द्विदुषांमुखे ॥ पुनरेवविवादंताश्चक्रुःश्रेष्ठत्वमात्मनः ॥ २०८ ॥ मेनिरेथपुनस्तस्मिन्प्रविष्टेदेहउत्थितः
॥ भविष्यतिसएवास्तुश्रेष्ठोस्मास्वपिपंचसु ॥ २०९ ॥ ततोवाक्प्राविशद्देहेशिश्येदेहस्तथैवसः ॥ ना
वस्थातुमभूच्छुकोविनाप्राणंतुवागपि ॥ २१० ॥ चक्षुरादित्रयंपश्चात्क्रमेणप्राविशत्यपि ॥ नोत्तस्थौपति
तोदेहस्ताअप्यस्मिन्नवस्थिताः ॥ २११ ॥ चतस्रोमिलिताश्चापिनशेकुःस्थानुमप्यहो ॥ ततःप्राणःस्वयं
देहंप्रविष्टोऽह्यकएवच ॥ २१२ ॥ प्रविष्टमात्रउत्तस्थौप्राणोराजाप्यवस्थितः ॥ पिवतिस्मोदकंपश्चादश्नातिस्मा
न्नमप्यथ ॥ २१३ ॥ ततोदेवाःप्रणेमुस्तंक्षमापयंतोमुहुर्मुहुः ॥ सर्वेषांचेतनानांत्वंमुख्योसिब्यापकोपिच
॥ २१४ ॥ तवदासावयंदेवस्वमस्माकमसीश्वरः ॥ ततएवात्रलोकेहियावत्प्राणंनृजोवितं ॥ २१५ ॥ वृ

मा०अ०

२३

॥६७॥

क्षादिःस्थावरेष्वस्यव्याप्तिःसर्वेषुजंतुषु ॥ किमुश्वासवतांराजनृजगमानानृणामिह ॥ २१ ॥ पंचधा
 संस्थितोह्येषधारयत्यखिलंजगत् ॥ प्राणापानौव्यानोदानौसमानइतिपंचधा ॥ २२ ॥ हृदिप्राणोगुदे
 ऽपानःसमानोनाभिसंस्थितः ॥ उदानःकंठदेशस्थोव्यानःसर्वशरीरगः ॥ २३ ॥ नासाद्वाराद्वाहिर्याति
 प्राणोहंकारमावहन् ॥ तेनायंमुखमाप्रोतिततोपानश्चकर्षति ॥ २४ ॥ आरुष्टमात्रएवासौप्राणआयु
 विवर्धयेत् ॥ पुनर्विंशतिदेहेस्मिन्सकारंमुहुरुचरन् ॥ २५ ॥ हंसहंसेत्येवमंत्रजीवोजपतिसर्वदा ॥
 हंसनामाहमेवात्रप्राणाचार्योव्यवस्थितः ॥ २६ ॥ यत्रयत्रनयाम्येनंतत्रतत्रायमेवतु ॥ जीविमादायमामेति
 नसिप्रोतोयथावृषः ॥ २७ ॥ चराचरेषुसर्वेषुकोपिनास्तीदृशःपुमान् ॥ यःप्राणस्यवशेनास्तिततःप्राणोवरः
 स्मृतः ॥ २८ ॥ सप्राणोमद्वशेस्तीवसूत्रंसर्वेषुदेहिषु ॥ ततोहंसर्ववेदेषुर्यातोवैपुरुषोत्तमः ॥ २९ ॥
 यथावदतिकाकोयंतद्विमात्राद्वयंस्मृतं ॥ सैकादीर्घाभवेन्मात्रातादृशःप्राणउच्यते ॥ ३० ॥ षट्प्राणाः
 स्युःपलंमानंतानिषष्टिर्घटोभवेत् ॥ वासरःषष्टिघटिकोमासःस्यात्रिंशतानुतैः ॥ ३१ ॥ तेतुद्वादशवर्ष
 स्याद्देवानांतदिनंभवेत् ॥ कृतंत्रेताद्वापरंचकलिश्चेतिचतुर्युगं ॥ ३२ ॥ चत्वारित्रीणिद्वेचैकंकृतादिषुयथा
 क्रमं ॥ संख्यातानिसहस्राणिशतानिद्विगुणानिच ॥ ३३ ॥ एवंद्वादशसाहस्रवर्षाणित्रिदिवौकसां ॥
 चतुर्युगमितिख्यातंतानिचाप्येकसप्ततिः ॥ ३४ ॥ मन्वंतरमितिप्रोक्तंतत्संध्याकृतसंमिता ॥ चतुर्दशकमे
 वस्यान्मनूनांब्रह्मणोदिने ॥ ३५ ॥ चतुर्युगसहस्राणितस्यमानंप्रकीर्तितम् ॥ तावत्येवभवेद्वात्रिः

धातु०

॥६८॥

सकल्पः प्रोच्यते नुवैः ॥ २३६ ॥ त्रिंशत्षट्चसहस्राणिकल्पानां स्याद्यदा तदा ॥ ब्रह्मणः प्रलयः प्रोक्तः परं
ब्रह्मायुरुच्यते ॥ ३७ ॥ सर्वे ब्रह्मवशाजो वाः प्राणा ब्रह्मणिसंस्थिताः ॥ ब्रह्मापि प्राणसंस्थो यं मिथस्तौ देह
धारकौ ॥ ३८ ॥ ब्रह्मा प्राणं विना शीर्येत् प्राणो ब्रह्म विना म्रियेत् ॥ अतस्तौ सदृशौ वैवधारयेते जगत्रयम्
॥ ३९ ॥ आयुषो ते तयोर्हिता सर्वदेवाहमेकलः ॥ अन्येषां किमु जीवानां नृपते तत्त्वतः शृणु ॥ ४० ॥
षट्शतानि दिवारात्रौ सहस्राण्येकविंशतिः ॥ प्राणा भवन्ति जीवानां हंसमंत्रजपो हि सः ॥ ४१ ॥
अजपानामगायत्री मम ध्यानयुता हि सा ॥ जपिता मोक्षदैवस्यान्नान्यथा तु कथंचन ॥ ४२ ॥ यावन्तो
यस्य हि प्राणा जीवितं नियतं मया ॥ तावदेवावतिष्ठामि पूर्णैस्तस्मिन् प्रयामि च ॥ ४३ ॥ तदैव वायुरन्वे
ति जीवमादाय सत्वरम् ॥ यस्तु कर्मार्जितो देहस्तं न यामि द्रुतां हितम् ॥ ४४ ॥ विषशस्त्राग्निरोगाद्यामृत्य
वः सर्व एव हि ॥ तत्तत्कर्मवशाज्जीवे सृजाम्येकोहमेव तु ॥ ४५ ॥ भुञ्जानान् हन्मि सुप्तांश्च स्त्रियालापं
प्रकुर्वतः ॥ गच्छतस्तिष्ठतः कांश्चिद्वदतश्च तथा परान् ॥ ४६ ॥ पुण्यं कर्म पापकर्म कुर्वतस्तान्निहन्मि च ॥
घ्नन्ते मे वं जनान् सर्वान् पश्यन्नापि न पश्यति ॥ ४७ ॥ मम माया बलं ह्येतद्दुरन्तं विद्धि मारिष ॥ मृतं पितरमा
लोक्य पुत्रो जीवितुमिच्छति ॥ ४८ ॥ धनान्यर्जति भूयांसि गृहारामान् करोति च ॥ वर्धयत्याधिकं स्नेहं
पुत्रदारगृहादिषु ॥ ४९ ॥ अद्य तोष्याधिकं श्वोमे वृद्धिर्भूयादिर्न दिने ॥ इत्यासक्तवियामृत्युं न पश्यत्यवि
दूरगम् ॥ ५० ॥ इदमेकं वचो मे ते मनस्यस्तु युधिष्ठिर ॥ यद्भावना नरो याति शाश्वतं मामकं पदम् ॥

मा० अ०

२३

॥६८॥

॥ ५१ ॥ यदनित्यं विजानासितत्रवाञ्छां परित्यज ॥ यत्तु नित्यं विजानासितत्रबुद्धिस्थिरांकुरु ॥ ५२ ॥
 मन्मना भवमद्भक्तो मद्याजीमांनमस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोसि मे ॥ ५३ ॥ सर्वधर्मान्म
 यिन्यस्य मामेकं शरणं व्रज ॥ अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि नान्यथा ॥ ५४ ॥ यत्करोषि यदश्रासि
 यज्जुहोषि ददासि यत् ॥ यत्तपस्यसि कौतेय तत्कुरुष्व मदर्पणं ॥ ५५ ॥ मदर्पितमनास्त्वं हि सर्वदुर्गेतरि
 ष्यासि ॥ युधिष्ठिर प्रतिज्ञामेन मे भक्तः प्रणश्यति ॥ ५६ ॥ मानुषं मां विजानंति ये मूढाः पापबुद्धयः ॥ तैः ऽथे
 तमसि मज्जंति यतो नावर्तते पुनः ॥ ५७ ॥ न मां कर्माणि लिपन्ति न मे कर्मफले स्पृहा ॥ इति मां यो भिजानाति
 कर्मभिर्न सबध्यते ॥ ५८ ॥ पापकार्ये विलंबः स्यान्न तु धर्मे कथंचन ॥ मुक्ताः पापविलंबेन पितरो नरकात्पुरा
 ॥ ५९ ॥ वक्ष्यामि गोपतेर्वृत्तं शृणु राजन् समाहितः ॥ ६० ॥ इति श्रीवाराहपुराणे चा० म० त्रयोविंशो
 ऽध्यायः ॥ २३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुराविदर्भनगरे गोपतिर्नाम वैश्यकः ॥ धनवान् रूपसंपन्न स्तरुणो
 धर्मतत्परः ॥ १ ॥ एकदा सखिभिः सार्धं गच्छन् हर्ष्यस्थितां स्त्रियं ॥ सुस्नातां गणिकां कांचिच्छोषयतीं स्वका
 न्कचान् ॥ २ ॥ पीनोन्नतकुचां शुभ्रां सुश्रोणीकां च न प्रभां ॥ विवाधरां सुनयनां कस्तूरीतिलका
 न्वितां ॥ ३ ॥ भूषणैरपि हीनां गौभूषितामिवावेद्युतः ॥ हरंती च मनो यूनां तनुमध्यां कशोदरीं ॥ ४ ॥
 सुसूक्ष्मवसनां दृष्ट्वा विद्धः कामेषुणा भवत् ॥ अहो एनां चारुहास्यां कदालिङ्गामि कामिनीं ॥ ५ ॥ कदा
 शास्येन्मम स्वांते तापो योजनि दुःसहः ॥ इति कामानुरोभूत्वा तद्गृहाभिमुखो भवत् ॥ ६ ॥ तदैव पितर

चातु०

॥६९॥

स्तस्यरुदुःसुस्वरंनृप ॥ यमदूतैर्नयमाना पूयशोणितकर्दमे ॥ ७ ॥ मंदभाग्यावयंहंतयेषामन्वयई
दृशः ॥ जातोयंगणिकागामीयेनाममीदृशफलं ॥ ८ ॥ तानाहुर्यमदूतास्तेमारोदिथसुदीनकाः ॥
व्यवधानेनयदुःखंतदुःखंनैवचिंतयेत् ॥ ९ ॥ हरेर्लोलाविचित्रास्तिनाविद्मःकिंभविष्यति ॥ यदैवगोप
ति संगंकरिष्यतितयासह ॥ १० ॥ तदैवभवतांपातोभविष्यत्यत्रनान्यथा ॥ अस्त्यत्रव्यवधानंहिपूर्वक
ष्टमनर्थकम् ॥ ११ ॥ धैर्यकुरुतमाशोकोभवतांनिर्गतागसां ॥ गोपतित्वागतंवीक्ष्यदूरतोगणिका
तदा ॥ १२ ॥ हृष्टातीवबभूवाशुधनिकंगृहमागतं ॥ पूजयामासविधिवत्तैलाभ्यंगमचोकरत् ॥ १३ ॥
सुस्नातःपुष्पधपाद्यैर्भूषितश्चविभूषणः ॥ सुवासाशयनारूढोयावत्स्पृशतितंकरे ॥ १४ ॥ तावदैवेन
नष्टोभूद्दीपोरतिगृहेस्थितः ॥ शालायांदोपमानेतुयावद्गतवतीस्वयं ॥ १५ ॥ तावत्तस्यःपपाताशुपा
दःसर्पस्यपुच्छके ॥ क्रुद्धस्तामदशत्सर्पःसापपातातिविह्वला ॥ १६ ॥ हाहाकारोमहानासीद्गणि
काशुममारच ॥ गोपतिस्तांसमालोक्यबभूवमंतोरुधिरंबहु ॥ १७ ॥ करालवदनांदृष्ट्वाभीतोयंवीडितो
भवत् ॥ दृष्ट्वादृष्ट्वामुहुस्तांतुविवर्णाविकृताननां ॥ १८ ॥ जुगुप्सन्स्वंसधर्मात्मास्तूयमानोजना
र्दनं ॥ अहोदयालुःसर्वात्मानूनंमेपरमःसुहृत् ॥ १९ ॥ नरकेपतमानंमांस्वीयैःपितृगणैःसह ॥
उज्जहारसुदुर्बुद्धिविश्वात्मासरूपानिधिः ॥ २० ॥ ईदृशेवदनेहाहारुधिरेणपरिपुते ॥ श्लेष्माविलेसुदुर्बुद्धेर्वा
छासीन्ममचुंबने ॥ २१ ॥ मांसग्रंथोस्तनौगुह्यंमलमूत्रप्रपूरितं ॥ ईदृशेमांसपिंडेमेमलमूत्रादिपूरिते ॥ २२ ॥ आ

मा० अ०

२४

॥६९॥

सीत्सुखार्थिनोवाञ्छाधिग्भिद्मोहस्यजृम्भितम् ॥ लालापुर्णमुखेत्वस्मिन्नस्थिभिः पूरितोदरे ॥ २३ ॥ दुःख
 हेतोः कथं तु स्यात्सुखोत्पत्तिर्दुरात्मनः ॥ जीवच्छवेपि देहे हि पन्ममताहंमतिः कथं ॥ २४ ॥ जुगुप्सिते
 रसोत्पत्तिः शृंगारादेः कथं भवेत् ॥ अहोमायाबलं विष्णोर्वध्वाक्षिपतिसंसृतौ ॥ २५ ॥ विषयैर्नष्टनेत्रस्य
 कार्याकार्यमजानतः ॥ विवेकेनापिशून्यस्य रक्षको जगदीश्वरः ॥ २६ ॥ एवं पश्चात्तपन्नेव गतः स्वसदनं
 प्रति ॥ तदैव सर्वविप्रेभ्यो दत्त्वा गाढपिसन्निधौ ॥ २७ ॥ तपो दुष्करमारेभे सपत्नीकोथगोपातिः ॥
 देहातेजग्मिवानूराजनूपितृभिर्मममंदिरम् ॥ २८ ॥ एवं पापविलंबेन धर्मस्य त्वरयापि च ॥ बहवः स्वहितं प्रा
 पुरितरेच विपर्ययं ॥ २९ ॥ तस्मादेवां विनिश्चित्य सर्वदा धर्ममाचरः ॥ निवृत्तः पापकर्मभ्यः प्राप्स्यसि त्वं परं
 पदं ॥ ३० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वया प्लवेन भगवन्निस्तीर्णो मोहसागरः ॥ नमामित्वां नमामित्वां
 नमामित्वां मुहुर्मुहुः ॥ ३१ ॥ समानोदानव्यानानां किं देहे कार्यमोश्वर ॥ वृक्षादिस्थावरे चापि किं प्राणाः
 पंच कुर्वते ॥ ३२ ॥ एतदाख्याहि मे भूमन् श्रोतुं कौतूहलं हि मे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उदानः कंठदेशस्थो मुख
 व्यापारकारकः ॥ ३३ ॥ जिह्वादिनां चेष्टासु प्रेरकः सर्वदा हि सः ॥ चर्वणं गिलनं तस्य वर्णाभिव्यक्तिरेव
 च ॥ ३४ ॥ उदानस्य फलं प्राहुर्देहतत्त्वविशारदाः ॥ समानो नाभिदेशस्थो वर्धयेज्जाठरानलं ॥ ३५ ॥
 विष्णुमूत्रं च तथारेतः स्वस्वस्थाने दधाति च ॥ भुक्तस्य हिरसं सर्वव्यानः सर्वशरीरगः ॥ ३६ ॥ सर्वा
 गेषु दधात्येव सर्वदा स्मिन् शरीरके ॥ नागश्च कलः कूर्मो देवदत्तो धनंजयः ॥ ३७ ॥ अन्येऽपि माहताः पंच

चातु०

॥७०॥

देहेस्मिन्सर्वदास्थिताः ॥ विभागंसमधातूनांकुर्वतोत्रसदोद्यताः ॥ ३८ ॥ स्थावरेष्वपि सर्वेषु मलमुच-
त्यपानकः ॥ पत्रपुष्पफलादीनि स्थावराणामलाः स्मृताः ॥ ३९ ॥ वृक्षादीनां मुखं मूलं तेन गृह्णाति वै जलं
॥ जलाकर्षकरोत्यत्र प्राणो यो दाननामकः ॥ ४० ॥ मूलग्रंथि स्थितं तोयं समानं मध्यसंस्थितं ॥ प्रापय-
त्यनिशं व्यानः सर्वत्र प्रापयेद्रसं ॥ ४१ ॥ त्वग्बल्कलादिगात्रेषु पंचनागादयः क्रमात् ॥ तिष्ठंतो विभजं-
त्येव जंतु देहे यथा तथा ॥ ४२ ॥ एवं चराचरं सर्वं प्राणो व्याप्नोति सर्वतः ॥ इति ते गुह्यमाख्यातं भक्त्या पृष्ठं
त्वया यतः ॥ ४३ ॥ इति हासमिमं पुण्यमावयोः शृणु यान्नरः ॥ सोऽपि मद्भक्तिमाप्नोति मुक्तिं चांतेन राधि-
प ॥ ४४ ॥ ॥ सर्प उवाच ॥ एवं ते कथितं विप्रपुरावृत्तमिदं शृणु ॥ इदानीं कथयिष्यामि शक्तिदानफ-
लं तव ॥ ४५ ॥ पुरासीत्तारणो नाम कांच्यां विप्रः सुदुर्बलः ॥ कृषिजीर्वा विष्णुभक्तो वेदवेदांगपारगः ॥
॥ ४६ ॥ गृहे निवसतस्तस्य पितुः श्राद्धदिनं नृप ॥ प्राप्तमासीत्ततः पत्नी पर्यपृच्छत्सुदीनधीः ॥ ४७ ॥
पितुः क्षयाद्दुःखः प्राप्तः स तु कर्तव्य एवाहि ॥ कौटिजन्मसुचांडालो जायते तदा तिक्रमात् ॥ ४८ ॥ किं-
चिदस्ति गृहे साध्वि विप्रान् भोजयितुं गृहे ॥ उत्तिष्ठ भांडानोक्ष स्वयत्स्यात्ते नैव कारयेत् ॥ ४९ ॥ वयं य-
दस्माः पितरस्तदन्ना इति हि श्रुतिः ॥ यथा शक्त्या प्रकुर्वीत वित्तशाठ्यं न कारयेत् ॥ ५० ॥ दरिद्रा वयमत्य-
र्थं यथा शक्त्यैव कुर्महे ॥ न ह्यत्र धर्मबाधोऽस्ति शक्तौ सत्यां सहि स्मृतः ॥ ५१ ॥ भर्तुर्वचनमाकर्ण्य गृहभांडा-
निसर्वशः ॥ शोधयामास तत्पत्नी राजिका प्रस्थमैक्षत ॥ ५२ ॥ सा तद्राजिकमनीयस्व भर्तुर्भांडमं

मा० अ०

२४

॥७०॥

तिके ॥ पश्यप्रस्थमिदंस्वामिनूराजिकानांगृहेस्थितं ॥ ५३ ॥ नान्यत्किञ्चिन्नपश्यामिमार्गमाणामुहु
 र्मुहुः ॥ दृष्ट्वातत्तारणोविप्रःपर्यश्रुश्चिरमारुदत् ॥ ५४ ॥ धिग्जीवितमिदंहाहाधनहीनस्यपापिनः ॥
 रुदंतंबहुधातंतुतत्पत्नीसुमनास्ततः ॥ ५५ ॥ सांस्वयामासधर्मज्ञावचोभिर्मुनिसंमतैः ॥ सुमनाउवाच ॥
 कुतोरोदिषिधर्मज्ञनादत्तमुपतिष्ठति ॥ ५६ ॥ दत्तंचापिहिकालेनफलतिस्वेच्छयानतत् ॥ तत्तत्कर्मफ
 लंपक्वमोश्वरोहिददातिहि ॥ ५७ ॥ देशकालौतथाकर्मभक्त्यादीनप्यपेक्ष्यच ॥ सर्वेषांफलदाता
 स्तिनान्यथातुकदाचन ॥ ५८ ॥ अनादिकालजस्त्वेवंसंकल्पःपरमात्मनः ॥ स्वातंत्र्यात्तस्यनान्योस्ति
 कर्तुमस्यविपर्ययं ॥ ५९ ॥ नजातोनास्तिनाभावाविष्णुनासदृशःपुमान् ॥ कुतःस्यादधिकस्तस्मा
 दितिवेदवचोमहत् ॥ ६० ॥ तत्संकल्पमतःकेचिन्नान्यथाकर्तुमोशते ॥ अपिब्रह्मादयःसर्वेमिलिताः
 सर्वदानवाः ॥ ६१ ॥ स्वकोयश्वासमोक्षेपिनशक्तास्तत्रकाकथा ॥ लोकरीत्यनुसारेणस्वयमप्याहरा
 घवः ॥ ६२ ॥ वनवासेबुभुक्षार्थिलक्ष्मणंस्वानुजंपुरा ॥ पृथिन्यामन्नपूर्णायांवयमन्नस्यकांक्षिणः ॥ ६३ ॥
 सौमित्रेनूनमस्माभिर्नब्राह्मणमुखेहुतं ॥ इतिदेवःस्वयंप्राहनित्यानंदैकविग्रहः ॥ ६४ ॥ अतोबुद्धिसमा
 धत्स्वत्यजशोकंमहामते ॥ ततउत्थायशनकैर्गत्वाब्राह्मणमंदिरं ॥ ६५ ॥ आमंत्रयतविप्रौद्वौसुष्वापागत्य
 वैगृहे ॥ पिष्वाताराजिकाःसर्वास्तोयोपिडान्वबंधह ॥ ६६ ॥ देवान्पितॄन्समाहूयविप्रयोश्चविधा
 नतः ॥ पिंडद्वयंददौताभ्यांभक्त्याविष्णुंस्मरन्हृदि ॥ ६७ ॥ सर्वसाक्षीहरिस्तत्रस्वयमाविश्यपि

चातु०

॥७१॥

डके ॥ तर्पयामासतोविप्रोयथापीयूषपानतः ॥ ६८ ॥ तदानोमेवदुग्धाब्धौशयानःपरमेश्वरः ॥
करुणार्द्रेणमनसाचकारस्मितमुत्तमं ॥ ६९ ॥ तत्संबोक्ष्यरमादेवीनत्वाहरिमपृच्छत ॥ आकस्मिकं
स्मितंतेद्यज्ञातुमिच्छामितद्वद ॥ ७० ॥ ततःसरूपयाचख्यौतत्तारणावेचेष्टितं ॥ ततोदेवोहरिनत्वा
पप्रच्छातीवविस्मिता ॥ ७१ ॥ ब्रह्मरुद्रादयोदेवामत्तृपांसमभोप्सवः ॥ ब्रह्माणमथवारुद्रंचंद्रंशकं
वियमं ॥ ७२ ॥ कामयेकर्तुमेतेषांतं करोमिनसंशयः ॥ साहंसर्वसुरैर्व्यासर्वेषामिष्टदायिनो ॥ ७३ ॥
त्वत्प्रसादमपेक्षंतीपरिचर्यामिसर्वदा ॥ इदृशस्तवभक्तस्यकथंदारिद्र्यमास्पृशेत् ॥ ७४ ॥ आज्ञापयाशु
देवेशतारणस्यगृहं व्रजे ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सात्त्विकाराजसाजीवास्तामसाश्चतथापरे ॥ ७५ ॥
अनादिकालतस्त्वेतंतत्तत्कर्माणिकुर्वते ॥ मद्भक्तिबहुलायेस्युःसात्त्विकास्तेप्रकीर्तिताः ॥ ७६ ॥ केवलं
विषयासक्तास्तत्तत्कामवशंगताः ॥ येभजंतिकदाचिन्मांकदाचिद्रुद्रमोक्षरम् ॥ ७७ ॥ रविं
विनायकंशार्क्तिकदाचित्पूजयंतिहि ॥ ७८ ॥ मुक्तिवाञ्छाविरहिताभ्रमंतीहपुनःपुनः ॥ ममद्रोहरता
नित्यंरुद्रादीनांचपूजकाः ॥ ७९ ॥ तत्तत्कामवशंयातादेहशोषंप्रकुर्वते ॥ स्वप्नप्रद्विषयान्भुक्त्वायांतिने
धंतमोध्रुवं ॥ ८० ॥ तथाह्यनंताक्षरकान्यान्गत्वाननिवर्तते ॥ तामसास्तेसमाख्याताःप्रत्येकंत्रिवि
धाइमे ॥ ८१ ॥ एवमवविधाजीवाभ्रमंतिसृतिसागरे ॥ तत्रब्रह्मादयोदेवाज्ञेयाःसात्त्विकसात्त्विकाः ॥ ८२ ॥
गंधर्वाःक्रुपयोभूपाज्ञेयाःसात्त्विकराजसाः ॥ मानुषेभ्येवजायंतेजीवाःसात्त्विकतामसाः ॥ ८३ ॥ त्रिवि

मा०अ०

२४

॥७१॥

धाराजसाश्चापिमानुषेषु भवन्ति हि ॥ दानवाः कलिमुख्याश्च ज्ञेयास्तामसतामसाः ॥ ८४ ॥ गन्धर्वा यक्ष
 रक्षांसि ज्ञेयास्तामसराजसाः ॥ मानुषेष्वेव जायन्ते जीवास्तामससात्विकाः ॥ ८५ ॥ इयं हि प्राकृतो सृष्टि
 रतः स्यात् त्रिगुणात्मिका ॥ अतः सात्विकजीवेषु देबेष्वापि नराधिप ॥ ८६ ॥ तमोऽनुवृत्तिरस्त्येव मुक्तौ सा
 विनिवर्तते ॥ एवंतामसजीवेषु कदाचित्सत्त्वदर्शनं ॥ ८७ ॥ लिंगभेदे च नास्त्येषां कदाचित्सत्त्वदर्शनं ॥
 ब्रह्मरुद्रादयो देवाः सदा सात्विकसात्विकाः ॥ ८८ ॥ लभन्ते मत्प्रसादेन स्वस्वधामानि सर्वदा ॥ कदाचिद्यदि जा
 येत ब्रह्मादीनां मदोद्भवः ॥ ८९ ॥ यदा तान् शिक्षयाम्येव सन्मार्गं दर्शयामि च ॥ एषां संपत्तिर्जनितो जायते
 श्रीमदो महान् ॥ ९० ॥ तेनैव विप्रान् देवांश्च मां चापि गणयन्ति न ॥ तदा तं श्रीमदन्तेषामपहृत्य प्रद
 र्शये ॥ ९१ ॥ दुःखं दारिद्र्यं संभूतं मनुष्याणां विशेषतः ॥ महानिष्टनिवृत्त्यर्थं दारिद्र्यं परमौषधं ॥ ९२ ॥
 ये तु स्वल्पांश्चियं लब्ध्वा जायन्ते श्रीमदान्विताः ॥ तेषां प्रायेण संपत्तिर्नोददामि सुमध्यमे ॥ ९३ ॥ प्रिय
 व्रत ध्रुवा लर्ककार्तवीर्या वरोषकाः ॥ पृथुप्रल्हादमांघ्र्या तृयया तिसगरादयः ॥ ९४ ॥ मरुतगयवाल्हो
 कककुत्स्थभरतादयः ॥ एते चान्ये च बहवो विष्णुधर्मपरायणाः ॥ ९५ ॥ पञ्चरात्रे च विश्वस्ताभुक्तासु
 विपुला महीं ॥ ममापरोक्षमासाद्य लेभिरे परमं पदं ॥ ९६ ॥ मानुषाः सात्विका ये तु धनं लब्ध्वा मदो
 द्भूताः ॥ भवेयुस्तानल्पधनान् करोमि सततं प्रिये ॥ ९७ ॥ येषां तु श्रीमदाने स्यात्तेषां दद्यामहं धनं ॥
 अतोऽयं तारणो विप्रो मम भक्तोऽप्यसंशयं ॥ ९८ ॥ लब्ध्वा धनं भवेदेव श्रीमदेन विमोहितः ॥ अवज्ञास्य

चानु०

॥७१॥

तिविप्रान्सततोऽनर्थेप्रपत्स्यते ॥ ९९ ॥ अतोनाहंददाभ्यस्मैसंपत्तितारणायवै ॥ ॥ लक्ष्मोहवाच ॥
दारिद्र्यपीडितोदेवतारणस्तवभक्तिमान् ॥ १०० ॥ यथासंपत्तिमान्भूयात्तथाज्ञापयमांविभो ॥ कहुणा
जायतेतीवश्रुत्वातंतस्यदुर्गतिं ॥ १ ॥ ॥ सर्पउवाच ॥ ततआज्ञापयामासलक्ष्मोसंपत्तिदेवतां ॥
तारणस्यगृहंगंतुंभगवान्भूतभावनः ॥ २ ॥ ततस्तौब्राह्मणौविप्रभुत्काराजिकपिंडकौ ॥ पितरस्तृप्ति
मापन्नास्तुलसीदक्षिणांतथा ॥ ३ ॥ आशोर्भिरभिनंशामुजग्मतुःस्वगृहंप्रति ॥ तारणस्तुसपत्नोकःपि
तृशेषंतुपिंडकं ॥ ४ ॥ भुक्त्वासुष्वापशयनेव्रतस्थोदेवसन्निधौ ॥ सददर्शिततःस्वप्नेवृद्धंविप्रंसितां
वरं ॥ ५ ॥ ऊचेकिमवसुप्तोसोशीघ्रंखनमहोमिमां ॥ वत्सतारणश्रांतोसिसुखमत्राचिरंवस ॥ ६ ॥
इत्युक्त्वाप्रययौविप्रोजागृतश्चापितारणः ॥ ततःसपत्नीमाहूयप्राहतस्याःपुरोखिलं ॥ ७ ॥ पत्न्युवाच
वदेत्स्वप्नेब्राह्मणोदेवताथवा ॥ तत्तथेवेतिविज्ञेयंतस्मात्खनमहोमिमां ॥ ८ ॥ ततःखनित्रमादायच
खानतारणोमुनिः ॥ धनकुंभंददर्शावदृष्ट्वाहृष्टमनाअभूत् ॥ ९ ॥ तारणस्यगृहंसर्वततःसर्वसमृद्धि
मत् ॥ यथामहेंद्रनगरीतथासर्वत्रसंबभौ ॥ १० ॥ तत्पत्नीरुचिरापांगोसुमनाःसर्वभूषणा ॥ बभौवि
द्युदिवाकाशेसुशीलावर्मचारिणी ॥ ११ ॥ तारणश्चमदोन्मत्तोब्राह्मणानवजज्ञिवान् ॥ स्वागतप्रश्न
मुत्थानंप्रणामालापसत्क्रियाः ॥ १२ ॥ नचक्रेचोदितंदानंयदिकिंचित्प्रयच्छति ॥ ब्राह्मणानवमन्ये
वदुर्लक्षिंश्रावयन्नापि ॥ १३ ॥ वर्ज्यमानःसुमनसाभार्ययापिमुहुर्मुहुः ॥ सदन्नंस्वयमश्नातिविप्राया

मा०अ०

१४

॥७२॥

न्यत्प्रयच्छति ॥ १४ ॥ एवमुत्सृष्टसदृष्टिस्तारणःश्रामदोद्धतः ॥ अकरोहुर्मतिविप्रःशिशुनोदर
परायणः ॥ १५ ॥ क्षयाहेआगतेवर्षादेवंमनासिचितयत् ॥ राजिकागतवर्षेतुश्राद्धेदत्तामयायथा ॥
॥ १६ ॥ ईदृशंभाग्यमापन्नंतथाद्यापिसमाचरे ॥ संपदोभूयसीवृद्धिर्ममस्यात्तेनवैध्रुवम् ॥ १७ ॥ इ
तिमत्वाप्रियामूचेराजिकापिंडिकाःकुरु ॥ श्वःश्राद्धदिनमापन्नंयथापूर्वसमाचर ॥ १८ ॥ ॥ सु
मनाउवाच ॥ ॥ स्वामिन्निदमयुक्तंमेभातिक्षाम्यसिचेद्भुवं ॥ यत्कृतंवित्तशाठ्येनविपरीतफलाहितम्
॥ १९ ॥ हरेद्धर्महरेत्कीर्तिहरेदायुर्हरेद्धनं ॥ हरेद्वंशंहरेद्दाक्ष्यंवित्तशाठ्यचकृताक्रिया ॥ २० ॥ प
क्वान्नानिविचित्राणिअपूपांश्चापिसुंदरान् ॥ नानारसानिचान्नानिसुगंधिसुघनघृतं ॥ २१ ॥ क्षीर
पाकामापपाकायचान्यत्स्यात्पितृप्रियं ॥ कार्यशक्तिमतिक्रम्यश्राद्धोद्देष्टमक्षयं ॥ २२ ॥ देवाश्चपि
तरःसर्वेकांक्षंतेश्राद्धभोजनं ॥ असंस्कृताःप्रमोताश्चनानायोनिगताअपि ॥ २३ ॥ अतआज्ञापयस्वा
मिनूयथालोकाश्चरंतिहि ॥ देशाचाराःकुलाचाराअपिधर्मविरोधिनः ॥ २४ ॥ कर्तव्याःकिमुवक्तव्यं
कार्याधर्मानुसारिणः ॥ सर्वदेशेषुसर्वेषांश्राद्धाहेदेवताःपितृन् ॥ २५ ॥ तर्पयंतिसदन्नेनलोकाइतिस
तांस्थितिः ॥ इतिश्रुत्वावचःपत्न्यास्तारणःक्रोधमूर्छितः ॥ २६ ॥ स्त्रीणांवाचालताप्रायःपतिप्रीत्या
विवर्धते ॥ यदाज्ञतंस्वपतिनातथापत्नोसमाचरेत् ॥ २७ ॥ धर्मोवाप्यथवाधर्मस्तेनस्यादथवानवा ॥
पत्युराग्रहमित्थंसाज्ञात्वाचित्तेनदूयता ॥ २८ ॥ चकारराजिकापिष्टपिंडान्ब्राह्मणसंख्यया ॥ उपवि

चातु०

॥७३॥

ष्टेषुविप्रेषुआसनेषुयथाक्रमं ॥ २९ ॥ राजिकापिंडकांस्तांस्तुब्राह्मणानांपुरोददौ ॥ दृष्ट्वैवब्राह्मणाःसर्वे
विस्मिताःखिन्नमानसाः ॥ ३० ॥ यजमानाज्ञयातत्तुचिक्षिपुःस्वमुखांतरे ॥ ततस्तीक्ष्णरसातीस्तेश
स्वाकोपेनतेगताः ॥ ३१ ॥ क्षीरसिंधुस्थितोविष्णुःप्राहसच्छोसमीपतः ॥ पश्यदुर्विनयंलक्ष्मितार
णस्यदुरात्मनः ॥ ३२ ॥ राजिकापिंडिकाःश्राद्धेब्राह्मणेभ्यःप्रदत्तवान् ॥ दग्धजिह्वारसेनास्याखिन्नाःश
स्वाचतंययुः ॥ ३३ ॥ मुखंमेब्राह्मणादेविश्रुतिरित्याहशाश्वती ॥ अतस्तेषांप्रसादेनमत्प्रसादोभवे
द्भुवं ॥ ३४ ॥ तथैवतत्प्रकोपेनममकोपोपिजायते ॥ तेषांशापोहिमच्छापस्तेनसत्योभवेद्भु
वम् ॥ ३५ ॥ अतस्तस्यगृहाद्याहिलक्ष्मिद्वंसहसंपदा ॥ पश्चात्तापेनतेनासौभार्योक्तंसंस्मरि
ष्यति ॥ ३६ ॥ तथेतिप्रतिजग्राहलक्ष्मीर्हरिवचस्तदा ॥ निश्चक्रामगृहात्तस्यसदरिद्रोभवत्पुनः ॥ ३७ ॥
दस्युभिस्तुहतागावोदिवाराव्रौधनंहतं ॥ स्त्रियासुमनसासार्धमुच्चैश्चक्रौशतारणः ॥ ३८ ॥ अहोस्व
प्रमिवद्रव्यंदर्शितंपरमात्मना ॥ दुर्विनीतस्यमूढस्यस्वहितंनविजानतः ॥ ३९ ॥ भार्यावाक्यमनादृत्य
कुर्वतोवज्रमापतत् ॥ विप्रावमानजंत्येतत्स्वल्पपुण्यस्यदुर्मतेः ॥ ४० ॥ दरिद्रस्यनमेदुःखमायुरन्नंप्रय
च्छति ॥ विप्रावमानपाथोद्विक्थमेवमहंतरे ॥ ४१ ॥ प्रियात्वमसिकल्याणिवुद्धिश्चश्रेयसीतव ॥
अतःपरंयदाख्यासितत्करोमितवाज्ञया ॥ ४२ ॥ इतिभर्तुर्वचःश्रुत्वासुमनापतिमब्रवीत् ॥ आयुर्नौ
चवृथायातंनकिंचित्स्वहितंकृतं ॥ ४३ ॥ अहर्निशंधनध्यानंनध्यातोविष्णुरीश्वरः ॥ चौरैरेवहतंद्रव्यं

मा०अ०

२४

॥७३॥

स्वेच्छयानापितं द्विजे ॥ ४४ ॥ शीतवातातपक्लेशास्तथावर्षाः सुदुःसहाः ॥ सोढास्तथापिनोतप्तंतपो वै
 मुनयो यथा ॥ ४५ ॥ क्षुरधारासुसंलग्नं यथा स्वादयतो मधु ॥ सुखं स्वल्पं महद्दुःखं संसारे स्मिंस्तथा सुख
 म् ॥ ४६ ॥ उपस्थजिह्वासंबन्धिकिंचिदत्र सुखं भवेत् ॥ तदर्थं हि महद्दुःखं प्राप्नोतीह सुमंदधोः ॥ ४७ ॥
 पतंति खड्गधारासुविशंतो मकरालयम् ॥ दस्युव्याजादिसंकीर्णमार्गघोरं व्रजंतिते ॥ ४८ ॥ सुदुर्गमेपि
 सद्ने दस्युरेको व्रजत्यपि ॥ हस्तिव्याघ्रभुजंगादीन्घ्नतोप्युपसरंति हि ॥ ४९ ॥ पश्यंतोपि हतानेकान् भजं
 ति द्रव्यलोभतः ॥ कश्चिन्निराशो म्रियते कश्चित्किंचिदवाप्नुयात् ॥ ५० ॥ प्राप्तं कश्चिन्नभुंक्ते च दुःखो क
 श्चिदसूयया ॥ असूयेभ्यां दिदोषाणां संसर्गान्मालिनो कृते ॥ ५१ ॥ सुखं दुःखाय ते चित्ते ज्वरिते शर्कराय
 था ॥ एवं बहुतरंदुःखं संसारे सुखविष्णुषि ॥ ५२ ॥ इति मूढस्य जायेत न परं विदुषः कश्चित् ॥ तस्माद्यावो
 वनं शीघ्रं व्रजावः शरणं हरि ॥ ५३ ॥ तरावः संसृतिं सिधुप्राप्स्यावः पदमव्ययम् ॥ इति निश्चित्य विप्रे
 भ्यो दत्त्वा सोपस्करं गृहं ॥ ५४ ॥ जग्मतुर्दंपती शिघ्रं यत्र ते मुनिपुंगवाः ॥ तपश्चरंति सततं प्रीणयंति मुदा ह
 रिं ॥ ५५ ॥ तारणस्तु सपत्नी को दृष्ट्वा तान् प्रणनामह ॥ पापार्णवे निमग्नं मां रूपया दो न वत्सलाः ॥ ५६ ॥
 समुद्धरत हे विप्राः पीडयमानां दिने दिने ॥ ततस्ते रूपया तस्मै मा भौरित्यभयं ददुः ॥ ५७ ॥ सुखं तिष्ठवने
 स्माभिः क्षणमात्रं हरिं भज ॥ तत्प्रसादात्तु ते सर्वे पापानि क्षयमाप्नुयुः ॥ ५८ ॥ नमो नारायणायेति प्रणवेन
 समन्वितम् ॥ मूलमंत्रमिमं प्राहुः श्रुतिशास्त्रविदो द्विजाः ॥ ५९ ॥ उद्यदादित्यसंकाशं ज्ञानानंदस्वरूपिण

चातु०

॥७४॥

म् ॥ चतुर्भुजं पद्मगदाशं खचक्रधरं हरिं ॥ ६० ॥ श्रीभूम्यां श्लिष्टगात्रं च वामदक्षिणतः क्रमात् ॥ ब्रह्म
रुद्रादिभिः सर्वैरुपास्यं सर्वदैवतैः ॥ ६१ ॥ एवं ध्यायन् जपेन्नेत्यंत्रिसंध्यं मूलमंत्रकम् ॥ पापवाधेः समुत्ती
र्यशीघ्रं सिद्धिमवाप्स्यसि ॥ ६२ ॥ अर्धपुण्यहरेयं स्यात्सुमनास्ते पतिव्रता ॥ परिचर्यापरातेस्तु कृष्णचित्त
नतत्परा ॥ ६३ ॥ कुर्वाण एव कर्माणि विष्णुप्रीणनतत्पराः ॥ सभायौ विष्णुलोकं त्वं प्राप्य तत्र चिरं स्थितः
॥ ६४ ॥ ततस्तु द्वापरस्यां ते सुदामा त्वं हरेः सखा ॥ भूत्वा तस्य प्रसादेन भुक्त्वा राज्यं सुपुष्कलम् ॥ ६५ ॥
अनया भार्यया सार्धं ततो मुक्तो भविष्यसि ॥ यद्भूत्वा न निवर्तते तद्द्वामपरमं हरेः ॥ ६६ ॥ प्राप्य तत्र स्त्रिया
साकं यथेष्टं भोगभाग्भवेः ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा तारणो विगतज्वरः ॥ ६७ ॥ चचार भार्यया सार्धं दुश्चरं
वैष्णवं तपः ॥ ततः कालेन महता मृत्युकाल उपस्थिते ॥ ६८ ॥ स्मरन् विष्णोः पदांभोजं जहौ प्राणान्सता
रणः ॥ विष्णुदूतास्ततस्तंतु समाजग्मुर्विमानगाः ॥ ६९ ॥ सभायै तारणे नेतुं समारोप्या विमानके ॥ च
तुर्भुजं शंखचक्रगदापद्मधरं शुभम् ॥ ७० ॥ पीतांबरं समाधाय वैकुंठाभिमुखा ययुः ॥ तारणस्त्वथ तान्
दृष्ट्वा सौम्यान् वैष्णवलिंगिनः ॥ ७१ ॥ पप्रच्छ मां कुत्र लोके यूयं न यथ शोभनम् ॥ तेऽब्रुवन् मूलमंत्रस्य ज
पेन क्षीणं किं त्विषम् ॥ ७२ ॥ नयामो विष्णुलोकं त्वां अल्पपुण्यैर्दुरासदम् ॥ पापिनो ये तु जीवाः स्युरथ वा
स्वल्पपुण्यकाः ॥ ७३ ॥ यमलोकं प्राप्नुवंति भुक्तभोगाः पुनर्भुवि ॥ कर्मशेषेण जायंते शुभाशुभा सुयोनि
षु ॥ ७४ ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा तारणस्तान् प्रणम्य च ॥ प्रार्थयामास बहुधा यमलोकस्य दर्शने ॥ ७५ ॥

मा० अ०

२४

॥७४॥

भवंतोहिमहाज्ञानापुण्यपापस्यदर्शकाः ॥ पापिनोदर्शयध्वंमांकेनपापेनतेकथं ॥ ७६ ॥ पच्यंतेनरकेघा
 रेद्रष्टुमिच्छामितानहम् ॥ ततस्तेवचनात्तस्ययमलोकस्यमार्गतः ॥ विमानंभ्रमयामासुःकौतुकाविष्टचे
 तसः ॥ १७७ ॥ ॥ इतिश्रीवाराहपुराणेचातुर्मास्यमाहात्म्येचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥
 सर्पउवाच ॥ यमलोकंततो गच्छंस्तारणःपापिनोबहून् ॥ ताडयमानान्ददर्शाग्नेबहुधायमर्किकरैः ॥
 ॥ १ ॥ ददर्शकंचिद्भक्षंतंस्वमांसंक्षुधयार्दितम् ॥ दह्यमानं कशं दीनं ताडयमानं मुहुर्मुहुः ॥ २ ॥ दृष्ट्वा
 पप्रच्छतान्दूतान्किमनेनकृतंपुरा ॥ दूता ऊचुः ॥ पुरासीद्धनवानेषवैश्योवैदर्भदेशजः ॥ ३ ॥ कुमारना
 मकश्चात्रबहुवित्तार्जनेरतः ॥ नान्नदानंसकृतवान्कदाचित्द्विजपुंगवे ॥ ४ ॥ मृतस्यहृतवान्द्र
 व्यमपुत्रस्यास्यभूमिपः ॥ कश्चिन्नैवददात्यस्मैश्राद्धेपिडानपिक्वचित् ॥ ५ ॥ तेनायंपीडयतेचैव
 विद्वितारणनिश्चितम् ॥ सत्रजंश्चददर्शाग्नेताडयमानंसमुद्ररैः ॥ ६ ॥ रोरूयमाणंबहुधादह्यमा
 नंचवह्निना ॥ मुहुर्मुहुर्मुखेस्वस्यक्षिपंतंतर्जनीमपि ॥ ७ ॥ तं दृष्ट्वा तारणः प्राह किमनेन कृतं पु
 रा ॥ ॥ दूता ऊचुः ॥ ॥ आनर्तेषु पुराह्येष विष्णुशर्मा द्विजो भवत् ॥ ८ ॥ धनवान् रूपसंपन्नः
 शूद्रयाजनतत्परः ॥ नातिथ्यंकृतवान्कापिकस्यचिद्दुर्मदःसदा ॥ ९ ॥ पांथेभ्योदत्तवान्नैवस्वगृ
 हेवसतिंशठः ॥ अवमेनेब्राह्मणांश्चनमस्कारंचकारन ॥ १० ॥ नाभ्युत्थानादिकं किंचित्सदैवोन्मत्तभा
 षणः ॥ एकदास्वगृहंप्राप्तं शुभार्तं वक्ष्यवैद्विजं ॥ ११ ॥ याचमानं मुहुर्भक्ष्यमेषदूराददर्शयत् ॥ अ

चातु०

॥७५॥

नदातुरिदं गेहं देवदासस्य धीमतः ॥ १२ ॥ इत्यस्य वचनं श्रुत्वा सा द्विजः क्षुधया र्दितः ॥ देवदासगृहं
त्वा तस्मादन्नमया चत ॥ १३ ॥ देवदासो ददौ तस्मै मिष्टमन्नं चतुर्विधं ॥ अर्चयित्वा च तं भक्त्या ततो गात
पितो द्विजः ॥ १४ ॥ तेन पुण्यप्रभावेन विष्णुशर्मा क्षुधार्दितः ॥ यदा यदा जायते हितदा हस्तं मुखे क्षिपन्
॥ १५ ॥ तेनास्य जायते तृप्तिरेवं त्वं विद्वितारण ॥ सर्प उवाच ॥ ततो ग्रेतारणो पश्य द्वाध्यमानं यमानु
गैः ॥ १६ ॥ लोहसंदंशकेनास्य मांसमुत्कृत्य वै मुहुः ॥ तन्मुखे क्षिप्यते वापि ताड्यते मुद्गरैरपि ॥ १७ ॥
तं दृष्ट्वा तारणो पृच्छत् किमनेन कृतं पुरा ॥ दूता ऊचुः ॥ अयं सुदासनामा भूत् क्षात्रेयो मगधेषु वै ॥ १८ ॥
बृहद्रथनृपामात्या धनवान् पुत्रवान् रथी ॥ जिह्वा लौल्येन कृतवान् स्वीयमांसस्य पोषणम् ॥ १९ ॥ दधि
क्षीरादियत्किंचित् स्वाद्वन्नं शर्करादियुक् ॥ नवनीतघृतादीनि मांसानि विविधानि च ॥ २० ॥ ब्राह्म
णान्वंचयित्वैव स्वयमभ्रातृकिल्बिषी ॥ तेन पापेन महता बाध्यते यं मुहुर्मुहुः ॥ २१ ॥ खादयंति स्वमां
सानि स्वदंशेनोद्धृतान्यपि ॥ हन्यंते मुद्गरैश्चापि पश्येदं पापिनः फलम् ॥ २२ ॥ सर्प उवाच ॥ ततोऽप्य
ग्रेव जन्सोऽथ पापिनं कंचिदैक्षत ॥ श्वभिर्गृध्रैस्तथा काकैर्मांसं तस्य विदश्यते ॥ २३ ॥ तुद्यते मर्मघातैश्च
कोशत्युच्चैश्च दीनवत् ॥ दृष्ट्वा तं तारणः प्राह किमनेन कृतं पुरा ॥ २४ ॥ दूता ऊचुः ॥ दशार्णेषु पुरा ह्येष स्थ
पतिर्वरुणाभिधः ॥ पितरं मातरं चैवं चयित्वा शठो धनम् ॥ २५ ॥ गृहीत्वा स्वयमभ्रातृभार्यामादाय वै
पृथक् ॥ दुःखितौ पितरौ त्यक्त्वा सदा पत्नीवशे स्थितः ॥ २६ ॥ दुरुक्तिं चापि वदति स्वादुस्वाद्वत्ति च

मा० अ०

२५

॥७५॥

स्वयम् ॥ तेनपापेनमहतादुःखशोकसमाकुलः ॥ २७ ॥ कुंभीपाकोस्थितोघोरेयावद्वर्षसहस्रकम् ॥
 पापशेषेणतेनायंयातनांभुक्तर्ददृशाम् ॥ २८ ॥ सर्पउवाच ॥ वज्रन्नेततोपश्यत्तारणोमहदद्भुतम् ॥
 चतुस्तंभेषुपुरुषंशृङ्खलाभिरधोमुखम् ॥ २९ ॥ दृढवद्वनिरालंबंतस्यपृष्ठेस्थितांस्त्रियं ॥ शृङ्खलानिगडै
 र्वद्धांमहापाषाणमस्तकां ॥ ३० ॥ तुद्यमानंश्वभिःकाकैस्तीक्ष्णदंष्ट्रैर्मुहुर्मुहुः ॥ तंदृष्ट्वामहदाश्रयंदूता
 न्प्रच्छत्तारणः ॥ ३१ ॥ कृतंसभार्येणानेनदुष्कृतंतद्वदंतुमां ॥ दूताऊचुः ॥ पुरासुंदरनामाभूदुत्कलेषु
 विचक्षणः ॥ ३२ ॥ ब्राह्मणोयनसंपन्नोरूपवांश्चकृषीवलः ॥ सुकांतिनाम्नीतस्यासीत्पत्नीरेमेतयातु
 सः ॥ ३३ ॥ अथदैववशादिषउपयेमेन्यकामिनीं ॥ सुरुचिनामतस्यांससकोर्निदत्सुकांतिकां ॥ ३४ ॥
 अनागसंवृथावाग्भिरतक्ष्णोच्चावमानयन् ॥ सुरुच्यांकुरुतेप्रीतिमधिकांसमुहुर्मुहुः ॥ ३५ ॥ तथाद्वेषंस
 मधिकंसुकांत्यामाचरद्वृथा ॥ हीनवस्त्रंददात्यस्यैतथाहीनंचभोजनं ॥ ३६ ॥ हताधिकारांतांचकेज्ये
 ष्ठांपत्नींससुंदरः ॥ सुरुचिश्रान्वमोदत्तंपीडयंतंचतांसतीं ॥ ३७ ॥ तेनपापेनमहतासुंदरःपीडयतेह्य
 सौ ॥ तस्यपृष्ठेसमारूढासुरुचिःसासधर्मिणी ॥ ३८ ॥ पीडयतेबहुधादूतैःक्लिश्यमानामुहुर्मुहुः ॥ सुकां
 तिस्तुहारिचित्तेचितयानासतीतदा ॥ ३९ ॥ नाद्रुह्यत्तंपतिसाध्वीसर्वमत्वाहरेर्वशे ॥ सुखस्यदुःखस्यन
 कोपिदातापरोददातीतिकुबुद्धिरेषा ॥ ४० ॥ जंतुर्यथायत्रचयत्करोतिशुभाशुभंतस्यफलंभुनक्ति ॥
 कर्मानुसारेणहरिर्विधत्तेपक्वंफलंप्राणिषुसुष्ठुदुष्टं ॥ ४१ ॥ नहिद्वेष्योभवेद्धोकेकाश्चिन्मर्त्योथवापशुः ॥

चातु०

॥७६॥

योवाकोवापिदुःखस्यदातानापिहरिःप्रभुः ॥ ४२ ॥ स्वकर्मैवस्मरोद्विद्वान्सुखदुःखेयवागते ॥ यदितत्र
हरिःकुर्यादनुग्रहयुतंमनः ॥ ४३ ॥ तदासुखंविबर्धेतदुःखंचक्षोणतांवजेत् ॥ नाभुक्तंक्षीयतेकर्मकल्प
कोटिशतैरपि ॥ ४४ ॥ अवश्यमुपभोक्तव्यंकृतंकर्मशुभाशुभं ॥ सुखेवृद्धिःक्षयोदुःखेहरिभक्त्याभवेद्य
तः ॥ ४५ ॥ लघूनांचापिपापानांक्षयःस्याद्धारिसेवनात् ॥ जलापायेतृणादीनांयथानाशोभवे
द्भुवं ॥ ४६ ॥ फलहानिर्यथावृक्षेगुरुपापेतथाभवेत् ॥ सर्वपुण्यानिवर्धतेयथावर्षासुवल्लयः ॥ ४७ ॥ यथा
वृक्षाजलैस्तुष्टाःप्रस्रवंतिफलाधिकं ॥ तथाचहरिसेवायांसत्कर्माणिफलंतिहि ॥ ४८ ॥ तस्मादाप
त्सुसंपत्सुश्वपाकोवादिजोयवा ॥ सेवेतसर्वदेवेशंसर्वदापुरुषोत्तमम् ॥ ४९ ॥ सर्ववेदैकवेद्योसौभगवा
न्भूतभावनः ॥ लक्ष्मीर्यसंवतेनित्यंब्रह्माद्यायंभजंतिहि ॥ ५० ॥ प्रल्हादध्रुवमुख्यायंसेवित्वासिद्धि
मापिरे ॥ तमेवशरणंयामिसमेनित्यसुखोहरिः ॥ ५१ ॥ कुत्रत्योयंपतिर्मर्त्यःकुत्रत्यावासपत्निका ॥
भ्रमंतिजीवाःसंसारेमायायंत्रमधिष्ठिताः ॥ ५२ ॥ प्रपायांविपणौवापितोर्थेदेवालयादिषु ॥ नानादेश्याः
समायांतिरुतकार्याव्रजंतिच ॥ ५३ ॥ नकोपिकंचित्पश्येतगतंदृष्टेर्विदूरतः ॥ तद्वदेवात्रसंसारोमिलंतिन
मिलंतिच ॥ ५४ ॥ सुकांतिरेवविदुषागालेनसुशिक्षिता ॥ नाविदतातुरंदुःखंविष्णुसेवापरायणा ॥
॥ ५५ ॥ देहं त्यक्त्वा तुलेभेसाश्वेतद्वीपाधिवासतां ॥ इतितारणतेस्माभिरुक्तं तत्कर्मपाकजं ॥ ५६ ॥ फलंचह
रिसेवायाःकिमन्यच्छोतुमिच्छसि ॥ ॥ तारणउवाच ॥ ॥ अयंहिपीडयतेजंनुर्यमदूतैर्भयंकैरः

मा०अ०

२५

॥७६॥

॥ ५७ ॥ अयोदशैस्ताड्यमानोविद्भोजोरुमिसंकुले ॥ संतप्तवालुकायांचस्थापितोवद्धहस्तपात्र
 ॥ ५८ ॥ किमनेनकृतं पापकृपयावदताशुमां ॥ दूताञ्जुः ॥ ॥ सुबाहुर्नामपांचालेवभूवक्षत्रियःपुरा
 ॥ ५९ ॥ सस्त्रीवशत्वमापन्नोविद्विष्टेपितरौस्वकौ ॥ स्वयंस्वादुसमश्नातिमातापित्रोर्ददातिनो ॥ ६० ॥
 तद्वाक्यमवजानातिउपहासंकरोतिच ॥ बुद्धिहानिर्भवत्येववृद्धत्वेदेहिनांस्फुटं ॥ ६१ ॥ अतएतावे
 मूढौमांयत्किंचिल्लपतःसदा ॥ इत्यादिदुष्टवाक्यानिश्रावयामासदुष्टधीः ॥ ६२ ॥ कदाचित्तंमहाते
 जाभद्रशीलोद्विजोत्तमः ॥ समागत्याब्रवीद्वाक्यंलोकधर्मचसंस्मरन् ॥ ६३ ॥ सुबाहोभूणुमेवाक्यं
 येनस्यात्परमंहितं ॥ सर्वधर्मोत्तमोधर्मोगुरूणांपरितोषण ॥ ६४ ॥ उपनेतागुरुर्मुखोद्विजानांपरिकी
 र्तितः ॥ ततोदशगुणःप्रोक्तोजनकोतोदशाधिका ॥ ६५ ॥ माताप्रोक्ताचसर्वेषांततोयोज्ञानशोभवेत्
 ॥ मातुर्दशगुणःसस्यान्महामान्योभवेद्विसः ॥ ६६ ॥ यंनमोक्षोभवेत्पुंसस्तज्ज्ञानंसर्वतोवरं ॥ तद्वत्ता
 तोभवेच्छ्रेष्ठोदेववद्वंद्यतांव्रजेत् ॥ ६७ ॥ ज्ञानस्ययस्यकस्यापिदातागुरुर्भवेद्भुवं ॥ पितृवद्वंदनोयोसौना
 वमन्येततंकचिद् ॥ ६८ ॥ विद्याहिपरमंचक्षुःस्तद्वश्चक्षुप्रदःस्मृतः ॥ रूपवत्सन्निरुष्टंचतमसानोपह
 न्यते ॥ ६९ ॥ तदेवचक्षुषापश्येन्नान्यथानुकथंचन ॥ ज्ञानंनुगुरुतोलब्धंनिखिलंसंप्रकाशयेत् ॥ ७० ॥
 अतोज्ञानंपरंचक्षुर्मनिभिःसमुदीरितं ॥ मितंप्रत्यक्षतोवेत्तिमितंवेत्यनुमानतः ॥ ७१ ॥ सर्ववित्तुभवेच्छ
 ब्दात्तस्माज्ञानंपरंहिसः ॥ तत्प्रयोक्तागुरुर्मुखःसएवपरमःसुहृत् ॥ ७२ ॥ देहोपिपरमंपात्रंयत्रस्थोखि

चातु०

॥७७॥

लविद्भवेत् ॥ सदेहोजायतेमातृपितृभ्यामिति वैस्फुटं ॥ ७३ ॥ तस्मात्तौ सर्वजातीनां वंदनो यौ परौ स्मृतौ ॥
गर्भधारणपोषाभ्यां पितुर्माता परौ गुरुः ॥ ७४ ॥ मृते पितरि जिवंति शिशवो जीवमातृकाः ॥ मात्राहो नो न
जीवेत पिता यद्यपि जीवति ॥ ७५ ॥ मात्रात्यक्तोऽपि जीवेत यदि माता परा भवेत् ॥ सैव तस्य भवेन्माता या त
त्पोषणमाचरेत् ॥ ७६ ॥ सा तु मातृसमाज्ञेयानां वमान्या हि कर्हि चित् ॥ सर्वकार्याधिकारी स्याद्वायव्या
श्रोपदेशतः ॥ ७७ ॥ अतः सोऽपि गुरुः पुंसां द्विजानां परमः स्मृतः ॥ आत्मनोर्ध्वं भवेद्भार्या तत्पिता च गुरुः
स्मृतः ॥ ७८ ॥ तत्सुतो बंधुना तुल्यो मात्रा तुल्यो हि मातुलः ॥ पितृव्यश्चापि पूज्योऽस्ति मातृष्वसापितृष्वसा
॥ ७९ ॥ श्वश्रूश्च मातृतुल्या स्यात्तथा ज्येष्ठा स्वसापि च ॥ तथामातुः सपत्नी च ज्येष्ठो भ्राता पितुः समः ॥
॥ ८० ॥ माननीयाः सर्वे एते यथा योग्यं तथा खिलाः ॥ कन्यावत्परिपाल्या हि सुषा भ्राता च पुत्रवत् ॥
८१ ॥ निवेदितात्मा शिष्यश्च भ्रातृव्यश्चापि पुत्रवत् ॥ एवं हि गृहिणां धर्मः पूर्वभ्यो धिगतो मया ॥ ८२ ॥
सुबाहो त्वं परो विद्वान् धर्मा धर्मा वेवेचकः ॥ अथापि कुरुष्वेव ज्ञां मातापित्रोः स्त्रियो वशः ॥ ८३ ॥ न्याये
नैव भवेत्पत्नी धर्मचेद्विरुणद्धिनो ॥ धर्मप्रतीपकर्त्री या शिक्षणीया तु सा भवेत् ॥ ८४ ॥ श्वश्रूश्च शुरशुश्रू
षा तस्यावर्मो महान् स्मृतः ॥ श्वश्रूपिंडेन संयोगं सैवार्हति न चेतरा ॥ ८५ ॥ भर्तारमनु शिक्षेत त्यक्तधर्म
पथं सती ॥ धर्मपत्नी ततः सा स्याद्भोगपत्नी विपर्यये ॥ ८६ ॥ भोगपत्नी न धर्मेषु योजयेद्द्वितकामुकः ॥
सुवस्त्रं च सुभोज्यं च माल्यं दद्यान्न चेतरत् ॥ ८७ ॥ भोगपत्नी प्रसक्तो यो धर्मपत्नीं विगर्हयन् ॥ स याति नरकं

मा० अ०

२५

॥७७॥

घोरंभोगपरन्यासमंपशुः ॥ ८८ ॥ धर्मपत्नीमृतुस्नातांनसेवेतपुमान्हियः ॥ सभ्रूणवधजंपापंस्त्रीवधा
 ज्ञातमप्युत ॥ ८९ ॥ आज्ञाभंगोनरैर्द्राणांविप्राणांमानखंडनं ॥ पृथक्शय्याचनारोगामशस्त्रवधउ
 च्यते ॥ ९० ॥ तस्माद्धर्मानुसंसक्तांपत्नीमनुरतोभवेत् ॥ विपरीतातुयाधर्मेतदुक्तंनचरेत्पुमान् ॥ ९१ ॥
 अतोविवेकमाश्रित्यइहामुत्रसुखायच ॥ भार्याबुद्धिमनासक्तःपित्रोःसेवांसमाचरेत् ॥ ९२ ॥ एवंप्रुते
 भवेत्कीर्तिस्तवलोकेस्थिराशुचिः ॥ परलोकेपितेभोगाभाविष्यंतिसुरैःसमाः ॥ ९३ ॥ अन्यथात्वंसप
 त्नीकोनरकेदुःखमाप्स्यसि ॥ अपकीर्तिश्चलोकेस्मिन्भाविष्यतिचसुस्थिरा ॥ ९४ ॥ संभावितस्यचाको
 र्तिर्मरणादधिकास्मृता ॥ दूताऊचुः ॥ ॥ इतिब्रुवाणेवचनंभद्रशीलेमहात्मनि ॥ ९५ ॥ निलीना
 शृण्वतीक्रुद्धासुभगासहसागता ॥ सुबाहोर्दयितापत्नीभद्रशीलंबभर्त्सह ॥ ९६ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठदुर्बुद्धे
 केनानीतोसिशिक्षितुं ॥ धर्मेनवैविजानासिवृथापंडितमानवान् ॥ ९७ ॥ नहिपत्नीसमःकश्चित्सखा
 लोकेपरत्रच ॥ तदाज्ञयैवकर्तव्यंगृहिणासुखमिच्छता ॥ ९८ ॥ उत्थायचेन्नयासित्वंहन्मित्रांमुसलेनवै ॥
 इत्युक्त्वाक्रोधसंरक्तनेत्रामुसलमग्रहीत् ॥ ९९ ॥ तद्वशत्वेननोकिंचित्सुबाहुरवदद्वचः ॥ भद्रशीलोमहाभी
 तोबहिर्यातोगृहात्ततः ॥ १०० ॥ तेनपापेनसुभागाश्वयोनित्वमुपागता ॥ सुबाहुश्चेदृशंदुःखमनुभुंक्ते
 सपापकृत् ॥ १ ॥ फलं हि कर्मणामेवंशृणुतारणनिश्चितं ॥ तारणउवाच ॥ पुण्यंकिमितिसंप्रोक्तंपापंच
 किमितिरुतं ॥ २ ॥ किमर्थं सृष्टवान्देवस्तन्मेवदत्तपृच्छतः ॥ दूताऊचुः ॥ स्वरूपेणत्रिधाजीवावद्वा

द्यातु०

॥७८॥

श्रानादिकर्मभिः ॥ ३ ॥ दातुंचित्रफलान्येभ्यः पुण्यपापे अचो कृपत् ॥ सत्वं रजस्तम इति प्रकृतेः स्युर्गु
णास्त्रयः ॥ ४ ॥ तद्वद्वत्वेन जीवानां त्रिविधत्वं प्रकीर्तितम् ॥ कर्माण्यपि तथा त्रेधा फलं वापि तथा त्रिधा
॥ ५ ॥ पुण्यपापविचित्रत्वाद् द्विचित्रा सृष्टिरेष्यते ॥ इच्छया सर्जनं विष्णोः प्रलयो मोक्ष एव च ॥ ६ ॥
न तदिच्छां विना किंचित्सुखादि प्राप्यते जनैः ॥ वैचित्र्या यततः सृष्टेः पुण्यपापे दधे हरिः ॥ ७ ॥ श्रुतिस्मृती
हरेराज्ञेयत्तु तत्र विधीयते ॥ स्नानसंध्यादिकं किंचित्तस्मात्पुण्यं प्रजायते ॥ ८ ॥ यत्तु तत्र निषिद्धं स्याद्देतु
ब्रह्मवधादिकम् ॥ तदनुष्ठानतः पापं विहिता करणात् तथा ॥ ९ ॥ दानं दया हरेर्भक्तिर्वर्मोयं सर्वजाति
षु ॥ वेदाध्यायः स्वधा स्वाहा पंचयज्ञेषु निष्ठता ॥ १० ॥ इत्यादीनि तु कर्माणि द्विजातीनां च सर्वशः ॥
अन्यानि विस्तराज्ज्ञात्वा श्रुतिस्मृतिविचारतः ॥ ११ ॥ कुर्वीत स्वोचितं कर्म तच्च विष्णौ समर्पयेत् ॥
तदक्षयफलं प्रोक्तं पापं नैव समाचरेत् ॥ १२ ॥ दैवादापतिते कार्ये प्रायश्चित्तं विधानतः ॥ तेन नश्यंति पा
पानि पश्चात्तापो भवेद्यदि ॥ १३ ॥ महापापं विना सर्वकामतो वाप्यकामतः ॥ कृतं पापं विनश्येत्तपश्चा
त्तापादिना सखे ॥ १४ ॥ अकामेन महापापं कृतं दैववशेन चेत् ॥ प्रायश्चित्तेन चोर्णेन तद्विनश्येन्न संश
यः ॥ १५ ॥ कामतो यन्महापापं प्रायश्चित्तशतैरपि ॥ न विनश्यति भोगेन क्षयस्तस्य प्रजायते ॥
॥ १६ ॥ प्रायश्चित्ते कृतेऽप्यस्य व्यवहार्यो भवेन्नरः ॥ प्रायश्चित्तं कृतं नैव यस्य पापस्य कर्मणः ॥ १७ ॥
भोगेनैव क्षयस्तस्य ब्रह्मज्ञानेन वा भवेत् ॥ भियते हृदयग्रंथि स्मिन्नुद्यंते सर्वसंशयाः ॥ १८ ॥ क्षीयंते वास्य

मा० अ०

२५

॥७८॥

कर्माणितस्मिन्दृष्टेपरावरे ॥ इषिकातूलवत्पापंसकामंपुण्यमेवच ॥ १९ ॥ भस्मीभवंतिसपादि
 दृष्टेब्रह्माणिशाश्वते ॥ पुरस्तात्क्रियतेयत्तु कर्मतेननलिप्यते ॥ २० ॥ प्रारब्धंभुज्यतेचैवतदंतेमो
 क्षमाप्नुयात् ॥ ततो न पुनरावृत्तिर्यत्रविष्णुःसनातनः ॥ २१ ॥ सर्वदापूज्यतेमुक्तैःसृष्टिसंहारवर्जि
 तैः ॥ यदुन्मुखंभवेदातुंफलंकर्मतुसंचितम् ॥ २२ ॥ प्रारब्धंतत्तुविज्ञेयंभोगेनैवविनश्यति ॥
 एवंविचित्रंसृष्ट्यर्थपुण्यपापेहरिःस्वयं ॥ २३ ॥ अनादिकालतश्चक्रस्वतंत्रोजगदीश्वरः ॥ मदाज्ञा
 विहितंकर्मकरोतिपुरुषोहियः ॥ २४ ॥ निषिद्धेनाचरेच्चापितस्मैदास्याम्यहंसुखं ॥ विहितानामकर्तायो
 निषिद्धस्यविधायकः ॥ २५ ॥ तस्मैदुःखंप्रदास्यामिमिश्रेमिश्रफलंतथा ॥ अनादिरेषसंकल्पोहरेर्भ
 वतिनान्यथा ॥ २६ ॥ एतदेवस्वतंत्रत्वंविष्णोरमिततेजसः ॥ नहिकोप्यन्यथाकर्तुंसंकल्पंतस्यशक्नुते
 ॥ २७ ॥ स्वतंत्रएकोभगवानूतदधीनायतोखिलाः ॥ आनंदोद्रेकतोविश्वंसृजत्यवतिहंत्यजः ॥ २८ ॥
 दयालुत्वस्वभावत्वादपिसृष्टिकरोत्ययं ॥ सृष्टिकालेहिजायंतेहरिभक्ताःपुनःपुनः ॥ २९ ॥ तत्तज्जन्म
 निकुर्वीतिहरेराराधनंहितं ॥ मुक्तबंधास्ततोयांतितद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ ३० ॥ आनंदंपरमंप्राप्ताःसृष्टिसंहा
 रवर्जिताः ॥ पश्यंतिकृतकृत्यास्तेपरेषांसृष्टिसंसृता ॥ ३१ ॥ इष्टहानिर्नयत्रास्तिसंकल्पात्सर्वसिद्धयः
 ॥ मोदंतेस्वेच्छयातेहिर्वकुंठादिनिधानसु ॥ ३२ ॥ इच्छयाभूमिमायांतिपातालंस्वर्गमेववा ॥ तेषां
 प्रसादतोलोकांस्तान्पश्यत्वंयथाक्रमम् ॥ ३३ ॥ नहि तेषामसूयास्तिईक्षस्वास्मानूसुखाविकान् ॥ य

चातु०

॥७९॥

तोदोषानसंत्येषामसूयादितुदोषजं ॥ ३४ ॥ स्वस्वानंदेनसंपूर्णाःपरस्परहितैषिणः ॥ मोदंतेस्वेच्छया
तत्रहरिभक्तिरताःसदा ॥ ३५ ॥ जगत्सृष्ट्यादिकेतेषांइच्छानेवप्रजायते ॥ ईश्वरेच्छानुकूलैवतेषामि
च्छासदाभवेत् ॥ ३६ ॥ सुखंततःसदातेषांइच्छाहानिर्हिदुःखरुत् ॥ एवंतारणतेसर्वंयद्यत्त्वंपृष्टवा
नसि ॥ ३७ ॥ तत्तेकथितमन्यच्चगमिष्यामोऽधुनावयं ॥ सर्पउवाच ॥ तथेतिप्रतिपन्नंतंतारणंनिन्यु
राशुते ॥ विष्णुदूताविष्णुलोकंसर्वेषामुपरिस्थितं ॥ ३३८ ॥ ॥ इतिश्रोवा०पु०चा०मा०पंच
विशोध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ सर्पउवाच ॥ संप्रवक्ष्यामिकपिलफलंदानैयथाभवेत् ॥ जीमूतनामावै
श्योभूत्पुरासौराष्ट्रदेशजः ॥ १ ॥ शतकोटिसुवर्णानामेकैकंकृतवान्गृहं ॥ एवंगृहशतंयस्यसंपूर्णं
हेमकुंभकैः ॥ २ ॥ ततःषष्ठितमेवर्षेबुद्धिस्तस्याभवद्विज ॥ अहंदानंकरिष्यामिसर्वस्यास्यधनस्यहि ॥
॥ ३ ॥ दित्समानेतुजीमूतेनानादेशसमुद्भवाः ॥ आगमन्ब्राह्मणाविप्रबहुद्रव्यस्यकांक्षिणः ॥ ४ ॥
ततस्तानागतान्ज्ञात्वाजीमूतोधनदर्पितः ॥ नददातिस्मतेभ्यःसवनंशौघंयथोचितं ॥ ५ ॥ वर्षेपण्मा
समथवात्रिमासंवात्रिपक्षकम् ॥ स्थित्वाशांतायविप्रायदूरादागत्यतिष्ठते ॥ ६ ॥ ददौक्लेशानुसारेणवित्तं
नादात्ततोधिकं ॥ एवंतस्यधनंसर्वंदीयमानंक्षयंगतं ॥ ७ ॥ ततोवर्षशतेपूर्णेनिन्युस्तंयमदूतकाः ॥ तं
दृष्ट्वाशुयमःप्राहगजयोनौपतत्वयम् ॥ ८ ॥ श्रुत्वैतत्प्राहजीमूतोमयादानंमहत्कृतं ॥ तत्फलंनैवप
श्यामिगजयोनिःकुतोमम ॥ ९ ॥ यमउवाच ॥ यत्कृतंहित्वयादानंतेवयैवनचान्यथा ॥ तेषांकष्टानु

मा०अ०

२६

॥७९॥

सारेणनाधिकंदत्तवानसि ॥ १० ॥ कथंतस्यफलंतेस्यात्समायव्ययमेवतत् ॥ उप्तंत्वयादानवोजंतच्छु
 ल्कंविप्रसेवया ॥ ११ ॥ उप्तेनतत्फलंनैवतवकिंचिद्भविष्यति ॥ दीयमानेत्वयादानेविष्णुशर्माद्विजो
 त्तमः ॥ १२ ॥ कृष्णातीरसमावासोविष्णुसेवापरायणः ॥ सत्वामागतवान्द्रव्यलिप्सयातावदेवहि ॥
 १३ ॥ त्वदायुःपूर्णतांयातंतद्वृणत्वयिवर्तते ॥ तन्निवृत्त्यर्थमेवंत्वंगजयोनिंभजस्वभोः ॥ १४ ॥ इत
 स्तुदशमेवर्षेविष्णुशर्माभारिष्यति ॥ ततःक्षत्रियवंशेषुरस्येमाहिष्मतीपुरे ॥ १५ ॥ हैहयानांकुलेराजाप्र
 तीपःसभाविष्यति ॥ तस्यद्वारिगजोभूत्वारणेत्यक्काकलेवरं १६ अनृणत्वमवाप्याथपुनर्वैश्योभविष्यासि ॥
 तस्यतद्वचनंश्रुत्वातूष्णींभूतेथदूतकाः ॥ १७ ॥ विंध्याचलेमहारण्यगजयोनौतमाक्षिपन् ॥ एवंदानफ
 लंतुभ्यमुक्तंकपिलतैतिके ॥ १८ ॥ इदानींतेप्रवक्ष्यामियथाभागफलंलभेत् ॥ आसीत्पुरानृपोवी
 रबाहुस्तकलभूमिषु ॥ १९ ॥ तस्यमंत्रीसुमंत्रोभूद्धर्मेणापालयद्भुवम् ॥ निम्नभूमौकाचित्तस्य
 राज्येवर्षासुलावकः ॥ २० ॥ व्यलुंठत्तत्रपानीयंकिंचित्तस्थौततःपरम् ॥ वाराहस्तत्रचागत्यजलंदृष्ट्वा
 व्यलोडयत् ॥ २१ ॥ तत्राभून्निम्नमधिकंजलंपंकिलमासच ॥ तत्रागान्महिषीकाचित्सापितत्रव्यलोडय
 त् ॥ २२ ॥ तत्राभूत्पल्वलंभूमौपयोभूदाधिकंततः ॥ ततआगत्यमातंगस्तत्रलोडनमाचरत् ॥ २३ ॥ बहुन
 त्रस्थितंतोयंवृष्टेदेवेपुनःपुनः ॥ वीरबाहुःसुमंत्रीचदैवात्तत्रोपजग्मतुः ॥ २४ ॥ तत्पल्वलवरंदृष्ट्वातोयेन
 परिपूरितम् ॥ परितोजलमार्गंचसुमंत्रःप्राहृतंनृपम् ॥ २५ ॥ तडागोत्रभवेत्सस्यकूखस्येतात्रक्षितौय

चातु०

॥८०॥

दि ॥ जलंबहुतरंचात्रभविष्यतिनराधिप ॥ २६ ॥ तृप्तिंयास्यंतिबहवःपुण्यंतेनभविष्यति ॥ तथेति
राजातंप्राहसुमंत्रोथादिशतदा ॥ २७ ॥ खनेननतडागस्यतन्महच्चाभवत्सरः ॥ तत्रासुर्विमलाआपः
पद्मानिकुमुदानिच ॥ २८ ॥ तीर्थयात्रापराःपांथायेचान्येमार्गगामिनः ॥ पशवःकृमिकोटाद्यास्तत्रा
सुर्मुदिताःसदा ॥ २९ ॥ पुण्येतत्रविवादोभूत्कियत्कस्यभवेदिति ॥ लिखितंचित्रगुप्तेनपृष्ठोभूयमरा
ट्स्वयम् ॥ ३० ॥ यमःप्राहविचार्यैतच्चित्रगुप्तायधामिते ॥ लावकश्चवराहश्चमहिषोकुंजरस्तथा ॥
॥ ३१ ॥ उपदेष्टाचकर्ताचषडेतेसमभागिनः ॥ तदाज्ञयालिलेखाथचित्रगुप्तःकृतोतदा ॥ ३२ ॥
षट्सुपुण्यंसमंविप्रएतत्सत्यंवदामिते ॥ अतःशक्तमशकोवाकर्तुंचापिहियोनरः ॥ ३३ ॥ प्रेरयेद्धर्मकार्ये
षुपापकार्यान्निवर्तयेत् ॥ इतितेसर्वमारुयातंयन्मांत्वंपरिपृष्टवान् ॥ ३४ ॥ कपिलउवाच ॥ धन्योहं
कृतकृत्योहंलब्धवांश्चक्षुरद्यते ॥ निर्गतंमोहकलिलमुदितोज्ञानभास्करः ॥ ३५ ॥ तदाज्ञयाकरोम्येवचा
तुर्मास्यवतंपरम् ॥ सर्पउवाच ॥ याहित्वंद्विजगच्छामिस्वस्थानंपुण्यमाचर ॥ ३६ ॥ श्रोत्राहउवा
च ॥ इत्युक्त्वाकपिलंसर्पःप्राविशद्विलमात्मनः ॥ कपिलस्तुततश्चक्रेचातुर्मास्येमहाव्रतम् ॥ ३७ ॥
अन्यच्चकथितंयद्यत्सर्पेणामितबुद्धिना ॥ तथातथासविदधेश्रुतिस्मृत्यनुसारतः ॥ ३८ ॥ सम्यग्विचा
र्यधर्माश्चविद्वद्वाप्यधर्मकान् ॥ धर्मानेवचचारासौअधर्ममनसात्यजन् ॥ ३९ ॥ ततःस्वल्पेनकाले
नशंबूकोमृतिमाप्तवान् ॥ तत्पत्नीचापितेनागादथासौयमसंनिधिं ॥ ४० ॥ दूतैःसभार्यकोनीतःसो

मा०अ०

२६

॥८०॥

ब्रवीदेनमाशुवै ॥ कपिलस्यशरीरांतःप्रवेशयतदूतकाः ॥ ४१ ॥ ततःक्षिप्रंजलैःसाकंतेदूताःसमपात
 यन् ॥ मासत्रयंशरीरस्यततोसौनिर्गतोबहिः ॥ ४२ ॥ रेतोद्वारातस्यपत्न्यामृतुकालेसमाविशत् ॥ सुशी
 लागर्भिणीचासीत्पत्युरानंददासदा ॥ ४३ ॥ अतोतेनवमेमासेपुत्रंप्रासूतसासती ॥ जातकर्मादिसं
 स्कारान्पिताचक्रेमुदान्वितः ॥ ४४ ॥ वर्षेतुपंचमेतस्यव्रतंप्रादात्पिताततः ॥ वेदाध्ययनशीलोभूत्सर्व
 विद्याविशारदः ॥ ४५ ॥ ततोविंशतिमेवर्षेविवाहंकृतवान्पिता ॥ देवशर्मेतिनामासील्लोकेप्रख्याततांग
 तः ॥ ४६ ॥ पुत्रंयौवनमापन्नंगृहस्थाश्रमवर्तिनम् ॥ सुशीलासहितःप्राहसमाहूयरहस्थितः ॥ ४७ ॥
 धनमत्रास्तिबहुतेपश्यपित्रासुसंचितं ॥ त्वंतद्गृहाणसुमतेयथेच्छसितथाकुरु ॥ ४८ ॥ इत्युक्त्वातद्धना
 गारंनित्वाप्रीत्यास्वकंसुतम् ॥ उद्धाट्यदर्शयामासद्वारंहेमगृहेस्यतत् ॥ ४९ ॥ ततःससर्पआगत्यदेवशर्मा
 णमब्रवीत् ॥ इत्येतत्कालपर्यंतंत्वद्धनंरक्षितंमया ॥ ५० ॥ तवपित्रार्जितंविप्रधनदस्याज्ञयाद्यतत् ॥
 तुभ्यंप्रदायगच्छामिस्वस्तितेस्तुदिवंप्रति ॥ ५१ ॥ इत्युक्त्वावचनंतस्मैसर्पदेहंविहायतम् ॥ यक्षोदि
 व्यवपुर्भूत्वागतवान्धनदालयं ॥ ५२ ॥ देवशर्मापितद्रव्यंपित्राक्लेशेनसंचितं ॥ विप्रेभ्यःप्रदातुमैच्छ
 तच्छनैर्येनव्ययोभवेत् ॥ ५३ ॥ मार्गशीर्षादिमासेषुनामाभिःकेशवादिभिः ॥ हरिसंपूज्यविधिवच्चक्रे
 ब्राह्मणतर्पणम् ॥ ५४ ॥ यथाविवस्वानेकोपितत्तत्संक्रांतियोगतः ॥ तत्तन्नाम्नापूज्यमानोददाती
 ष्टफलंनृणां ॥ ५५ ॥ एवमेवाहमेकोपिकेशवादिषुनामाभिः ॥ अराध्यमानोयच्छामिदानयन्नादिजं

चातु०

॥८॥

फलम् ॥ ५६ ॥ माधमाधवनामाहं वैशाखे मधुसूदनः ॥ श्रावणादिचतुर्थे वषट्कारः श्रावणादिकाः ॥
॥ ५७ ॥ देवतास्तु विशेषेण पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ एवं सप्तसुमासेषु विशेषाद्धनवान् भवेत् ॥ ५८ ॥
यत्किञ्चिद्विद्यते पुण्यदानमध्ययनं न पः ॥ तदक्षयफलं प्रोक्तमिति ज्ञात्वा चकार सः ॥ ५९ ॥ तस्य पत्नी
च सैवाभूत्पूर्वजन्मनियान् स्थिता ॥ गौरीनाम्नानुतस्यास्तु पंचपुत्राः प्रजज्ञिरे ॥ ६० ॥ मातापित्रोश्च शु
श्रूषासभार्यौ विदधे सदा ॥ तयोः संतोषणं येन तेन देवाश्च पूजिताः ॥ ६१ ॥ कपिलश्च सुशोला च यदा
जरठतांगतौ ॥ तदोद्योगं चकारासौ गंतुं वाराणसीं प्रति ॥ ६२ ॥ शिष्टं धनं समादाय गत्वा वाराणसीं
तः ॥ यात्राविधिं विधायैव वासं तत्र चकार ह ॥ ६३ ॥ मृत्युकाले तयोः पित्रोर्भूरिदानं चकार सः ॥ चक्रे
तादिकं तत्र विधिवच्चौर्ध्वदेदिकम् ॥ ६४ ॥ गयायां पिंडदानं निरुत्वा काश्यां स्थिरो भवत् ॥ दत्त्वा सर्वं
च विप्रेभ्यो यथा लाभेन जीवता ॥ ६५ ॥ आयुः सफलतां च क्रेदानाध्ययनकर्मभिः ॥ अंते स वैष्णवं लो
कं प्रतिपेदे सभार्यकः ॥ ६६ ॥ इत्थं देवित्वाख्यातं चातुर्मास्यविधानकम् ॥ फलं च तस्य विविद्वान्ना
धर्मास्तथैव च ॥ ६७ ॥ श्रुत्वैतद्देवि विधिवद्यः करोति व्रतं त्विदं ॥ सधन्यः सुकृतार्थश्च सफलं तस्य जी
वितम् ॥ ६८ ॥ न ह्यनेन समं किञ्चिन्मत्प्रियं व्रतमुत्तमं ॥ तव प्रीत्येदमाख्यातं रहस्यं परमं मया ॥ ६९ ॥
सूत उवाच ॥ इत्थं साक्रोडरूपेण हरिणा प्रतिबोधिता ॥ परां मुदमवाप्याथ प्रणनामधराहरिं ॥ ७० ॥
आख्यातं यद्ददं दिव्यं शृणुयाद्भक्तिमान्नरः ॥ संपूर्णफलमाप्नोति चातुर्मास्यव्रतस्य सः ॥ ७१ ॥ अपुत्रः

मा. अ०

२६

॥८॥

पुत्रमाप्नोति धनमाप्नोति निर्वनः ॥ नारी सौभाग्यमाप्नोति पतिं पूर्णायुषं तथा ॥ ७२ ॥ महापातकराशी
 नां नाशो भवति तत्क्षणात् ॥ कृत्वैतद्धरिदैवत्यं चातुर्मास्यव्रतं शुभं ॥ ७३ ॥ धर्मार्थो चापुयाद्धर्ममर्थार्थो
 चार्थमाप्नुयात् ॥ कामानवाप्नुयात् कामप्रजार्थो चापुयात् प्रजाः ॥ ७४ ॥ श्रोतव्यं सर्वदा ह्येतत्सर्वधर्मवि
 निर्णयम् ॥ हरिणा परया प्रात्याधरायै प्रोक्तं मंजसा ॥ ७५ ॥ परं ज्ञानप्रदं ह्येतन्मोक्षसोपानमद्भुतं ॥ ह
 रिभक्तिकरं नित्यं सर्वदैवशुभावहं ॥ ७६ ॥ सदैव चित्तोयं हि संसारान्मुक्तिमिच्छुभिः ॥ नानेन सदृशं
 किञ्चिद्विष्णुप्रीतिकरं महत् ॥ ७७ ॥ ॥ इति श्रीवाराण्णपुञ्चाण्णमाण्डुशोऽध्यायः ॥ २६ ॥
 सूत उवाच ॥ बसामृद्धां समेदोस्थि मज्जाशुक्रैर्विनिर्मिते ॥ विण्मूत्रकफपूर्णेस्मिन् देहे हंभावमास्थितः ॥
 १ ॥ सच्चिदानंदरूपं तत्स्वरूपं विस्मृतं स्वकं ॥ देहे हंभावमापन्नो राजा हंलोकविश्रुतः ॥ २ ॥
 इत्यस्मिन्मनुते जंतुरंते विट्भस्मसंज्ञिते ॥ ममत्वं प्राप्तवांश्चापि देहसंबधिवस्तुषु ॥ ३ ॥ ना
 नारूपविलासाढ्यां नारीं दृष्ट्वा प्रहृष्यति ॥ तुरगान्वायुवेगांश्च गजान्मेघस्वनानपि ॥ ४ ॥ वर्त
 मानानुकूल्येन सह दोधनलिप्सया ॥ प्रहृष्यति मुहुर्दृष्ट्वा स्तावकेभ्यः शृणोति च ॥ ५ ॥ म
 न्यते ध्रुवमात्मानं श्लाघते च पुनः पुनः ॥ अहो पश्य तमेवाहं सुवृत्तचंदनोक्षितं ॥ ६ ॥ विजेष्ये पृथिवीं स
 र्वभोगान्भोक्ष्ये यथोप्सितान् ॥ पुनर्नारीं पुनर्वित्तं पुनरश्वान् पुनर्गजान् ॥ ७ ॥ अर्जिष्यामि रथान् दिव्या
 नूधनानि विविधानि च ॥ अस्मिन् शत्रौ हते पश्चान्मम राज्यमकंठकम् ॥ ८ ॥ भविष्यति ततः शीघ्रं हनिष्या

चातु०

॥८२॥

मिचतरिपुं ॥ इतिध्यायन्नहरहर्नजानातिस्वकंहितं ॥ ९ ॥ रिपोर्मृतिदूतमुखाच्छुत्वाहृष्यतिमंदधोः ॥
मन्यमानोहिंसततमात्मानमजरामरं ॥ १० ॥ स्वापितुर्मरणंनित्यवांचुत्येषविमोहितः ॥ अस्मिन्मृतेरा
ज्यमहंभोक्ष्यामीत्याशयायुतः ॥ ११ ॥ नजानातिविमूढात्माप्येवंभाविष्यति ॥ पितुरग्रेमृर्तियाति
प्रायेणेषसुपापधोः ॥ १२ ॥ कथंचिद्यदिजीवेतनपुत्रात्सुखमाप्नुयात् ॥ सदाविषयवितायांमग्नौने
वमृर्तिस्मरेत् ॥ १३ ॥ अहोएतन्महाश्रयमहामोहस्यजृम्भितं ॥ यन्मृतांपितरंदग्ध्वापुत्रोजोवितुमिच्छ
ति ॥ १४ ॥ घांतिस्वापितरंकेचिद्राज्यलोभेनमोहिताः ॥ किमुभ्रातृन्पितृव्यादीन्जानंतःस्वनिरामयं १५
इयंभूमिर्मदीयेतिविवदंतःपरस्परं ॥ परस्परंचनिघ्नंतोविमूढाज्ञानवार्जिताः ॥ १६ ॥ तान्दृष्ट्वापशुव
न्मूढानंतर्हसतिमेदिनो ॥ बहवोमामन्यमानाःस्वकोयामितिनिश्चिताः ॥ १७ ॥ यस्ताःक्षणेनतेसर्वेनै
षांनामापिशिष्यते ॥ तांमामतोवहृष्टत्वान्मदीयामितिचक्षते ॥ १८ ॥ धननिक्षेपणायासौमूढःस्वनति
गर्तकं ॥ सददातिधनंमह्यंस्वयंकर्षतिमृत्तिकां ॥ १९ ॥ स्वदेहमपिविक्रीयधनंक्लेशाद्यदर्जितं ॥ अहोन
भुंक्तेमूढोयंनिधत्तेमायेतदृथा ॥ २० ॥ इतिपृथ्वाहसत्येषादृष्ट्वामूढस्यचेष्टितं ॥ नटेभ्योगायकेभ्य
श्रौलूषेभ्यश्चभूरिशः ॥ २१ ॥ नर्तकीभ्यश्चवादिभ्यःकेचिद्ददतियद्धनं ॥ यच्चापिभूरिशोभुंक्तेमातंगतुर
गादिभिः ॥ २२ ॥ पश्चात्तापोनतत्रास्तिव्ययोयुक्तोयमित्यापि ॥ जानंतिस्वोयहृदयेक्ष्मावन्तेचमुहुर्मुहुः
२३ ॥ अत्रुवेषुपदार्थेषुध्रुवबुद्धिर्विमूढधीः ॥ ध्रुवाणितेनत्यक्तानित्यज्यतेह्यध्रुवैश्चसः ॥ २४ ॥ पुत्र

मा० अ०

२५

॥८२॥

दारधनादीन्यानुद्दिश्यत्रैवसंसृतौ ॥ बहुधायततेमूढस्तेतजहतिवैधुवं ॥ २५ ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनस्वदे
 होपिनृणामयं ॥ स्वादुभोगान्समश्नातिस्वेच्छयानैवतिष्ठति ॥ २६ ॥ पूर्णेनुसमयेस्वस्यक्षणमात्रंनति
 ष्ठाति ॥ शठमित्रमिमंतस्मान्मतिमान्नातिविश्वसेत् ॥ २७ ॥ यावदस्मिन्निद्रियाणांपाटवंदक्षतातथा ॥
 तावदेवामृतोदेहाद्धोमतापुण्यमर्ज्यतां ॥ २८ ॥ यथासम्यक्वाहनीयोभाटकीबालिवर्दकः ॥ तथादेहा
 त्साधनीययेनस्वस्यहितंभवेत् ॥ २९ ॥ नसाधयतिचेत्पुण्यंदेहेनानेनमानवः ॥ पश्चात्तापोभवेत्तस्य
 यस्यनास्तिप्रतिक्रिया ॥ ३० ॥ दिवातत्कर्मकुर्वीतयेनरात्रौसुखंस्वपेत् ॥ मासेष्वष्टासुतत्कुर्याद्येनवर्षाःसु
 खंवसेत् ॥ ३१ ॥ तदेवकर्मकुर्वीतपश्चात्तापोनयद्भवेत् ॥ तदेवजोवताकार्यमृतोयनसुखंलभेत् ॥ ३२
 विभेतिदस्युतोमर्त्येनृपाद्व्याघ्राद्विभेतिच ॥ अहोमोहस्यमाहात्म्यंरुतांतान्नविभेतिच ॥ ३३ ॥ मंड
 लाधिपतेःकृत्वास्वलपमप्यपराधनं ॥ भोत्यारात्रौननिद्रातिशय्यायामपिविह्वलः ॥ ३४ ॥ अहोमहा
 द्रुतंलोकेऽनंतब्रह्मांडसत्पतेः ॥ कृत्वापराधबहुलंसुखंस्वपितियान्निशि ॥ ३५ ॥ श्रुतिस्मृतिहरेराज्ञेय
 स्तेउल्लंघ्यवर्तते ॥ कोपराधीभवेल्लोकेअस्मादुष्टात्सुदुर्मतेः ॥ ३६ ॥ रुपयायेनदेहेस्मिन्निर्मितंचक्षुरिन्द्रियं ॥
 सज्जनानांनिरीक्षार्थप्रतिमानांहरेस्तथा ॥ ३७ ॥ गंगादिपुण्यतीर्थानांभक्त्यसंदर्शनायच ॥ ईदृशंपुण्य
 दंचक्षुःप्राप्यमूढोविलज्जकः ॥ ३८ ॥ परद्रव्येषुनारीषुलोभदृष्टिकरोत्ययं ॥ यद्यप्येतदसाध्यंस्यान्मनसा
 पापमाचरेत् ॥ ३९ ॥ ईदृशीमृगशावाक्षीकदालिगामिचुंबनं ॥ कदात्वस्याभवेन्मह्यं वृथाकांक्षतिदु

चातु०

॥८३॥

मतिः ॥ ४० ॥ एवंपरधनं दृष्ट्वासानुरागेणचेतसा ॥ सदाध्यायतिदुश्चेताइदंमेभवतादिति ॥
॥ ४१ ॥ मुक्ताहारोविचित्रोयंवक्षस्यस्तुममस्त्रियः ॥ नानाविधाह्यलंकाराइमेसंतुगृहेमम ॥ ४२ ॥
इतिध्यायतिदुष्टात्मानचप्राप्नोतितयथा ॥ तदाचौर्येमतिंघत्तेततोभ्रमतिलोभतः ॥ ४३ ॥ विं
तनादेवजायंतेमहापातकराशयः ॥ किमुस्यात्तादृशाचारान्महापातकसंचयः ॥ ४४ ॥ इ
हलोकेपरत्रापिततोयंनिंद्यतां व्रजेत् ॥ एवमेवतुसर्वाणिश्रोत्रादीनांद्रियाणिच ॥ ४५ ॥ सत्क
थाश्रवणाद्यर्थहरिरस्मैप्रदत्तवान् ॥ तस्योपकारंनोजानन्तैरेवायंशुभेन्द्रियैः ॥ ४६ ॥ नानावि
धानिपापानिकरोत्येवंदिनेदिने ॥ चौर्यकरोतिहस्ताभ्यांपरस्त्रोस्पर्शमेवच ॥ ४७ ॥ करोतिच
वृथाक्रोडांताभ्यांनहरेमर्चति ॥ आशापाशशतैर्बद्धःसर्वदाधनिनांगृहे ॥ ४८ ॥ भोगार्थंक्रोडयावा
पिपद्मामटतिदुर्मतिः ॥ तीर्थयात्रांनचैवासाताभ्यांकर्तुसमीहते ॥ ४९ ॥ धनिनांगीतिकामोयंद्वारेति
ष्ठतिमंदधोः ॥ याममात्रांद्रियामंवाशुत्पिपासाप्रपीडितः ॥ ५० ॥ नचद्वारिहरेःकापिक्षणंतिष्ठतिकाम
तः ॥ कथंचिद्यदिनिष्ठेतर्हिश्वांतोभवत्यहो ॥ ५१ ॥ तदैवोपविशत्याशुकश्चिद्गर्वादुपाविशेत् ॥
कश्चिद्द्रव्यमदोन्मत्तःकश्चिद्धियामदोद्धतः ॥ ५२ ॥ नयातिदेवसदनंमहामोहविनाशदृक् ॥ पुण्यमे
वपरंलोकेयेनसर्वाश्चसिद्धयः ॥ ५३ ॥ जायंतेहिनृणांनित्यंक्लिश्यंतेयेनवर्जिताः ॥ धनीपुण्येनजायेत
पुत्रीपुण्येनजायते ॥ ५४ ॥ सुस्त्रीकश्चसुरूपश्चनरोगश्चापिभूमिपः ॥ स्वर्गलोकेनिवासश्चपुण्येनैके

मा०अ०

२७

॥८३॥

न लभ्यते ॥ ५५ ॥ देवत्वं चापि मुक्तत्वं यच्चान्यत्स्वसमीहितं ॥ पुण्येनैव तु सर्वत्र लभंते जंतवः सदा ॥
 ॥ ५६ ॥ तत्पुण्यं जायते द्वाभ्यां दानेन तपसा तदा ॥ न्यायेनोपार्जितं द्रव्यं सत्पात्रे प्रतिपादितं ॥ ५७ ॥
 देशकालानुसारेण तद्दानं फलदं च तत् ॥ आपत्काले तु संप्राप्ते न्यायद्रव्यं लभेन्न चेत् ॥ ५८ ॥ परवृत्त्याश्च
 येनापि धनमर्जन्न दुष्यति ॥ येन हिंसान जायेत साधूनां नापि कोपनं ॥ ५९ ॥ दुष्टानां दमनं येन सतां वातो
 षणं भवेत् ॥ तादृश्या पर्यावृत्त्या धनमर्जन्न दुष्यति ॥ ६० ॥ यदि तेन वनेनासौ न कुर्याद्देवतोषणं ॥ त
 दैवपापभागी स्यादन्यथानैव दोषभाक् ॥ ६१ ॥ चतुर्युगात्मके काले पर्याया जायते कलिः ॥ तस्मिन्
 घोरयुगे विप्रा ब्राह्मणानां विपद्भवेत् ॥ ६२ ॥ देवब्राह्मणहंतारो राजानो दस्यवस्तथा ॥ नक्षत्रियाश्च नो वै
 श्या न शूद्रा वापि भूमिपाः ॥ ६३ ॥ किराताः शबरान् लेलावर्बराः क्रूरवृत्तयः ॥ यदानृपास्तदा कृत्यं
 विप्राणां न्यायतो धनं ॥ ६४ ॥ जीवनं दुर्लभं यत्र धनं तत्र लभेत्कथं ॥ अतो महाविपत्तिः स्यात्तदानीं सर्व
 था सतां ॥ ६५ ॥ तस्यामापदि जीवेत परवृत्त्यापि बुद्धिमान् ॥ प्रायश्चित्तार्थं कुर्वीत देवब्राह्मणतोषणं ॥ ६६ ॥
 यत्र हिंसा पराः क्रूराः सज्जनत्रासहेतवः ॥ दुराचाराः कर्मनष्टा दानधर्मविवर्जिताः ॥ ६७ ॥ त एव पापिनो लोके
 पच्यन्ते नरके चिरं ॥ स्वस्ववर्णाश्रमाहंयत्कर्म तत्तप उच्यते ॥ ६८ ॥ भोगत्यागो हरौ भाकिरित्येतन्निविधंतपः ॥
 कथायाः श्रवणं विष्णोस्तच्छास्त्राध्ययनं तथा ॥ ६९ ॥ स्मरणं तच्च रित्राणां तद्रूपध्यानमेव च ॥ तन्मूर्ति
 परिचर्या च तत्पादप्रणतिस्तथा ॥ ७० ॥ तस्य वा तस्य भक्तानां येन प्रीतिर्विवर्धते ॥ तादृशा चरणं कुर्यात्सर्वस्वस्य

चातु०

॥८४॥

निवेदनं ॥ ७१ ॥ स्वदेहात्पुत्रदारादेर्यःस्नेहःसर्वतोवरः ॥ तथासर्वेश्वरत्वंचहरौजानोतनिश्चितं ७२
सर्वेषांतपसांश्रेष्ठाभक्तिरेषाहरेःस्मृता ॥ एतयायोविहीनःस्यात्तस्यपुण्यंवृथाभवेत् ॥ ७३ ॥ हरिर्निदा
परंपापंसर्वेषांश्रेष्ठमुच्यते ॥ यस्यनास्तिप्रतोकारःप्रायश्चित्तशतैरपि ॥ ७४ ॥ पुण्यंदानंतपोभ्यासाद्य
थाभक्तिमतांहरो ॥ तथाचौर्येणपापंस्यान्निषिद्धाचरणादपि ॥ ७५ ॥ शरणागतिरस्यैवतत्प्रायश्चित्तमु
च्यते ॥ एवंलोकस्थितिंज्ञात्वापुण्यपापेशुभाशुभे ॥ ७६ ॥ बंधमोक्षंसुखंदुःखंकुर्याद्भक्तिंहरौसदा ॥ त
त्प्रतिधनत्यागोब्राह्मणेषुचशक्तिः ॥ ७७ ॥ कुर्वीतात्महितार्थायचातुर्मास्येविशेषतः ॥ सर्वेभ्यःपुण्य
कालेभ्यश्चातुर्मास्यंवरंस्मृतं ॥ ७८ ॥ अतस्तस्मिन्कृतंयद्यत्पुण्यंवापापमेववा ॥ भवेद्बहुगुणंविप्रास्त
स्मात्पुण्यंसमाचरेत् ॥ ७९ ॥ केचिन्मूकाःकेचिदंधाःपंगवःकुणपाःपरे ॥ गर्हिताश्चदरिद्राश्चस्वभावा
त्पापिनोपरे ॥ ८० ॥ नहितेधिकृताःपुण्येकेचिद्रोगातुराअपि ॥ नतेषांपरलोकस्यस्वप्नेप्याशादुरात्म
नां ॥ ८१ ॥ अतोयेषामिन्द्रियाणिहस्तौपादौतथैववाक् ॥ स्वस्वव्यापारदक्षाणियावत्तावद्धितंचरेत्
॥ ८२ ॥ यथापर्णानिवृक्षस्यगलितानिततःपरं ॥ वृक्षसंगंनानुवृत्तितथादेहेन्द्रियाणिच ॥ ८३ ॥
बाल्यंवायौवनंवापिवार्धकंवाच्युतंभवेत् ॥ नेक्ष्यतेतत्परावृत्त्यायेगतास्तेतथाक्षणाः ॥ ८४ ॥ मेह
तुल्यसुवर्णेनदत्तेनायंनलभ्यते ॥ आयुषोयःक्षणोर्नातस्तद्वचर्थत्वेपराक्षितिः ॥ ८५ ॥ पुण्यार्जनेनैव
भवेत्सार्धक्यमायुषोनृणां ॥ तदभावेभवेद्वचर्थंतस्मात्पुण्योद्यतःसदा ॥ ८६ ॥ षष्टिनाड्यात्मके

मा०अ०

२७

॥८४॥

दुःखं वज्रघातात्सुदुःसहं ॥ अनुभूयापितदुःखं यज्जीवतितदद्भुतं ॥ ४९ ॥ चित्रं यन्म्रियमाणोपि चि
 तां वितनुते नरः ॥ मृते मयि कथं हाहा जीवे रन्मे सुतादयः ॥ ५० ॥ एवं योषित्सुतादीनां न पुनर्दर्शनं भवे
 त् ॥ तेषां मनः समाधत्ते रोदित्यपि मुहुर्मुहुः ॥ ५१ ॥ गतं नैवेक्ष्यते भूयो दृश्यमानं च न दृशति ॥ अत्या
 श्रयं मिदं राजन् विश्वासस्तत्र यन्नृणाम् ॥ ५२ ॥ सुहृदं सर्वलोकानां सृष्टिसंहारकारकम् ॥ सर्वदा संगति
 र्यस्य यः सखा जन्मजन्मानि ॥ ५३ ॥ तं विस्मरति नूढो यं कथं सुखमवाप्नुयात् ॥ एक एवोत्पद्यते यं म्रिय
 ते चैक एव हि ॥ ५४ ॥ एक एव सुखं भुंक्ते एक एव तु दुष्कृतं ॥ येषामर्थे निशंजन्तुर्मग्नश्चिन्तापयो निवौ ॥
 ॥ ५५ ॥ तैरेवोपेक्ष्यते वृद्धो मृतश्चैव विशेषतः ॥ तस्मात्सखायं सर्वेषां सर्वकर्मसु साक्षिकः ॥ ५६ ॥
 जीवने मरणे स्वर्गे मुक्तौ येनैव संगतिः ॥ स एव सर्वदा ध्येयो न च विस्मर्तुमर्हति ॥ ५७ ॥ श्रवणं तस्य कर्त
 व्यं तद्भक्तानां च संगतिः ॥ सर्वदैवविधातव्या तेनैवास्याहितं भवेत् ॥ ५८ ॥ आयुषः क्षण एकोपि स्वर्ण
 भारैर्न लभ्यते ॥ स चेद्वचर्थत्वमायातिकाहानिः स्यात्ततः परं ॥ ५९ ॥ स्वर्णस्य रेणुरेकोपि च्युतश्चेत्तस्य
 मार्गणम् ॥ अत्यायसेन कुरुते न जानात्यायुषः क्षयं ॥ ६० ॥ यथा दण्डेन महतामस्तके ताडितो नरः ॥
 मूर्छितोऽपि न जानाति दुःखं तद्वा तसंभवं ॥ ६१ ॥ स्वल्पं दुःखं विजानाति तदानीमेव मानवः ॥ मन्ये
 तथैव लोको यं महाघातेन मोहितः ॥ ६२ ॥ अत एव न जानाति व्यर्थं मायुर्गतं निजं ॥ स्वल्पहानिं विजा
 नाति स्वर्णरेणुं हि मार्गति ॥ ६३ ॥ दानेन हरिभक्त्या च भवेत्सार्थं कथमायुषः ॥ तदभावे भवेद्वचर्थं मतस्त

चातु०

॥८७॥

त्सर्वदाचरेत् ॥ ६४ ॥ भक्त्यातन्नामगृण्णीयाच्छृणुयात्तत्कथांसदा ॥ संगतद्भक्तलोकस्थतस्यभाक्ते
विवर्धते ॥ ६५ ॥ प्रवृद्धासाददात्येवसर्वधामोक्षजंसुखं ॥ कालजंनभयंयत्रतद्भवत्येवनान्यथा ॥
॥ ६६ ॥ सर्वेष्वपिचधर्मेषुवारिष्ठाहारेसंस्मृतिः ॥ सर्वेष्वपिचपापेषुवारिष्ठातस्यविस्मृतिः ॥ ६७ ॥
इत्येवंनिश्चयंमत्वास्वस्ववर्णेहितंचयत् ॥ स्वस्वाश्रमोचितंकर्मकृत्वाविष्णौसमर्पयेत् ॥ ६८ ॥ त
स्मिन्समर्पितंकर्मकर्मनाशायकल्पते ॥ यथाकुठारसंबद्धंकाष्ठंकाष्ठक्षयैर्भवेत् ॥ ६९ ॥ यथैवकथितं
बीजनप्ररोहितुमर्हति ॥ तथाविष्ण्वर्पितंकर्मकर्मवृद्धयेनकल्पते ॥ ७० ॥ अन्यथाकर्मणांपारोनेवगंतुं
हिशक्यते । एकस्मिन्भुज्यमानेतुकर्मणिस्यान्नरस्यतु ॥ ७१ ॥ कर्मणांराशिरित्येवंभुज्यमानेपुनःपु
नः ॥ जायंतेराशयोपारानार्हत्येवहितेक्षयं ॥ ७२ ॥ अतोज्ञानंसमीहेततत्साधनमहंब्रुवे ॥ श्रवणंम
ननंध्यानंकुर्वीतास्यैवसर्वदा ॥ ७३ ॥ संकोच्यापिहिकर्माणिनित्यंश्रवणमाचरेत् ॥ श्रुतमर्थंभावयेत
मननंतत्प्रकीर्तितं ॥ ७४ ॥ अनुस्यूताभवेद्यातुतैलवारेवसंस्मृतिः ॥ सैवध्यानमितिप्रोक्तंश्रुतस्यार्थस्य
यद्भवेत् ॥ ७५ ॥ ततोहरिप्रसादेनजायतेज्ञानभास्करः ॥ तेनसंचितनाशःस्यान्नलेपःक्रियमाणतः
॥ ७६ ॥ प्रारब्धेभोगतःक्षीणेजायतेलिङ्गभेदनं ॥ श्रोत्रंत्वक्चक्षुषोजिह्वानासिकापंचमोतिच ॥
॥ ७७ ॥ ज्ञानेन्द्रियाणिपंचैवपंचकर्मेन्द्रियाणिच ॥ हस्तौपादौचवाक्पायुरुपस्थंपंचमंतथा ॥ ७८ ॥
एकादशमनोराजाततोमात्रास्तुपंचच ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधइतिक्रमात् ॥ ७९ ॥ आकाशंवा

मा०अ०

२७

॥८७॥

युवह्वयंभूमीनांसूक्ष्मकारणम् ॥ ज्ञानेन्द्रियाणांपंचानांपंचामोविषया क्रमात् ॥ १८० ॥ एवंषोडशमात्रा
 भिरनादिलिङ्गदेहकः ॥ जीवस्वरूपमावृत्यकंचुकीवत्तुतिष्ठति ॥ ८१ ॥ ज्ञानानंदादिकंजीवेसर्वतेनापि
 धीयते ॥ अतोयावत्तस्यसत्त्वंतावन्नानंददर्शनं ॥ ८२ ॥ ततस्तद्भेदनेयत्नंहरिभक्त्यासमीहते ॥ ना
 म्यःपंथाविद्यतेत्रततएतस्समाचरेत् ॥ ८३ ॥ एकएवस्वतंत्रोसावन्यत्स्यात्परतंत्रकम् ॥ यदादिशक्त्यसौ
 देवस्तथैवाचरतेखिलम् ॥ ८४ ॥ नसिप्रोतायथागावोदेवब्रह्मादयोखिलाः ॥ तदाज्ञामनुवर्ततेइति
 मत्वाविमुच्यते ॥ ८५ ॥ इतिभावनयाकार्यंसर्वदातस्यसेवनं ॥ तेनैवमुक्तिमाप्नोतिदुस्तराद्भवसागरा
 त् ॥ ८६ ॥ संसारेस्मिन्दुःखरूपेदृश्यंतेसुखविप्रुषः ॥ नसज्जेतत्रवैविद्धान्नोद्विग्नोदुःखतोभवेत् ॥
 ॥ ८७ ॥ अस्थिरंद्वयमेतद्विविद्वांस्तत्रनमुह्यति ॥ नहृष्येतसुखप्राप्तौदुःखप्राप्तौनचोद्विजेत् ॥ ८८ ॥
 अतश्चित्तसमाधायमावसीदयुधिष्ठिर ॥ एवंशृणुतविप्रेन्द्रामहिमानंमहाद्भुतं ॥ ८९ ॥ विष्णोरनंतवोर्यस्यव
 णितंपूर्वसूरिभिः ॥ सोयंसर्वसुराद्योविष्णुःसर्वेष्टदायकः ॥ ९० ॥ चातुर्मास्यैरुतैःपुण्यैर्विशेषात्प्रो
 तिमश्रुते ॥ अतःसर्वप्रयत्नेनचातुर्मास्यंमुमुक्षुभिः ॥ ९१ ॥ कर्तव्यंयच्चपूर्वोक्तंनकर्तव्यंयथोदितं ॥ य
 थाकालंयथाशक्तिविदध्यात्तद्धितंभवेत् ॥ ९२ ॥ इदंगुह्यतमंलोकेसर्ववेदशिरःसमम् ॥ पठेद्वाशृणुया
 द्वायःसभक्तिलभतेहरेः ॥ ९३ ॥ सर्वसिद्धिलभेतासौसर्वपुण्यंरुतंभवेत् ॥ इतिमाहात्म्यमाश्रुत्यचा
 तुर्मास्यस्यसाधरा ॥ ९४ ॥ कोडरूपधराद्विष्णोःप्रणम्याब्रूतसापुनः ॥ धन्यास्म्यनुगृहीतास्मिश्रुतवत्य

चातु०

॥८८॥

रिमतेमुखात् ॥ ९५ ॥ चातुर्मास्यस्यमाहात्म्यं इदं गुह्यतमं विभो ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि यथा वृत्रोह
तः पुरा ॥ ९६ ॥ कृपया तन्ममाचक्ष्व विस्तरान्मधुसूदन ॥ नाहं तृप्यामि देवेश शृण्वती त्वन्मुखं व्रजा
त् ॥ ९७ ॥ कथाविचित्रा गुह्या श्रयाश्च कैरापि न श्रुताः ॥ ९८ ॥ ॥ इति श्रीवाराहपुराणे चातुर्मा
स्यमाहात्म्ये धरणीवराहसंवादे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ ६ ॥

मा० अ०

२७

चातुर्मास्यमाहात्म्यं समाप्तम् ॥

॥८८॥

[OrderDescription]
,CREATED=09.06.20 16:40
,TRANSFERRED=2020/06/09 at 17:05:48
,PAGES=175
,TYPE=STD
,NAME=S0003108
,Book Name=M-2903-CHATUMAS MAHATMAY
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF

FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF

FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF

FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF

FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF

FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF

FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF

FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
,FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF
,FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF
,FILE132=00000132.TIF
,FILE133=00000133.TIF
,FILE134=00000134.TIF
,FILE135=00000135.TIF

FILE136=00000136.TIF
,FILE137=00000137.TIF
,FILE138=00000138.TIF
,FILE139=00000139.TIF
,FILE140=00000140.TIF
,FILE141=00000141.TIF
,FILE142=00000142.TIF
,FILE143=00000143.TIF
,FILE144=00000144.TIF
,FILE145=00000145.TIF
,FILE146=00000146.TIF
,FILE147=00000147.TIF
,FILE148=00000148.TIF
,FILE149=00000149.TIF
,FILE150=00000150.TIF
,FILE151=00000151.TIF
,FILE152=00000152.TIF
,FILE153=00000153.TIF

FILE154=00000154.TIF
,FILE155=00000155.TIF
,FILE156=00000156.TIF
,FILE157=00000157.TIF
,FILE158=00000158.TIF
,FILE159=00000159.TIF
,FILE160=00000160.TIF
,FILE161=00000161.TIF
,FILE162=00000162.TIF
,FILE163=00000163.TIF
,FILE164=00000164.TIF
,FILE165=00000165.TIF
,FILE166=00000166.TIF
,FILE167=00000167.TIF
,FILE168=00000168.TIF
,FILE169=00000169.TIF
,FILE170=00000170.TIF
,FILE171=00000171.TIF

FILE172=00000172.TIF
,FILE173=00000173.TIF
,FILE174=00000174.TIF
,FILE175=00000175.TIF
,